

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 169 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

15 iunie 2012

Număr de referință	Cuprins	Pagina
	I Rezoluții, recomandări și avize	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2010-2011	
	Sedințele dintre 14 și 16 decembrie 2010	
	Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 93 E, 25.3.2011.	
	TEXTE ADOPTATE	
	Marti, 14 decembrie 2010	
2012/C 169 E/01	Reglementarea tranzacțiilor cu instrumente financiare - „dark pools” etc. Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la reglementarea tranzacțiilor cu instrumente financiare – platformele de tranzacționare anonimă „dark pools” etc. (2010/2075(INI))	1
2012/C 169 E/02	Întărirea securității chimice, biologice, radiologice și nucleare în Uniunea Europeană - un plan de acțiune al UE în domeniul CBRN Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la consolidarea securității chimice, biologice, radiologice și nucleare în Uniunea Europeană - un Plan de acțiune al Uniunii Europene în domeniul CBRN (2010/2114(INI))	8
2012/C 169 E/03	Buna guvernare și politica regională a UE Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la buna guvernare în materie de politică regională a UE: procedurile de asistență și control ale Comisiei Europene (2009/2231(INI))	23
2012/C 169 E/04	Coeziunea teritorială, socială și economică Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 privind realizarea unei adevărate coeziuni teritoriale, sociale și economice în UE – o condiție sine qua non a competitivității globale? (2009/2233(INI))	29

RO

(continuare în pagina următoare)

Miercuri, 15 decembrie 2010

2012/C 169 E/05	Prezentarea programului de lucru al Comisiei pentru 2011 Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la Comunicarea Comisiei privind programul său de lucru pentru anul 2011	37
2012/C 169 E/06	Viitorul parteneriatului strategic Africa/UE în urma celui de-al treilea summit UE-Africa Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la viitorul Parteneriatului strategic UE-Africa în urma celui de-al treilea summit UE-Africa	45
2012/C 169 E/07	Drepturile fundamentale în Uniunea Europeană (2009) - punerea efectivă în aplicare după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2009) – punerea efectivă în aplicare după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (2009/2161(INI))	49
2012/C 169 E/08	Impactul publicității asupra comportamentului consumatorilor Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la impactul publicității asupra comportamentului consumatorilor (2010/2052(INI))	58
2012/C 169 E/09	Planul de acțiune privind eficiența energetică Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la revizuirea planului de acțiune privind eficiența energetică (2010/2107(INI))	66

Joi, 16 decembrie 2010

2012/C 169 E/10	Drepturile omului în lume în 2009 și politica UE în această privință Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință (2010/2202(INI))	81
2012/C 169 E/11	O nouă strategie pentru Afganistan Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la „O nouă strategie pentru Afganistan” (2009/2217(INI))	108
2012/C 169 E/12	Crearea unui mecanism permanent de criză pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la crearea unui mecanism permanent de criză pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro	122
2012/C 169 E/13	Situația din Côte d'Ivoire Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la situația din Côte d'Ivoire	126
2012/C 169 E/14	Bunăstarea găinilor ouătoare Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la industria găinilor ouătoare din UE: interzicerea utilizării bateriilor începând cu 2012	129
2012/C 169 E/15	Malaysia: practica pedepselor prin lovirea cu bastonul Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la Malaysia: practica pedepsei prin flagelare	132

Marți, 14 decembrie 2010

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Reglementarea tranzacțiilor cu instrumente financiare - „dark pools” etc.

P7_TA(2010)0466

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la reglementarea tranzacțiilor cu instrumente financiare – platformele de tranzacționare anonimă „dark pools” etc. (2010/2075(INI))

(2012/C 169 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare (Directiva PIF) ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2003/6/CE privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipularile pieței (abuzul de piață) ⁽²⁾,
- având în vedere declarațiile G20 din 2 aprilie 2009 la Londra, 25 septembrie 2009 la Pittsburgh și 26-27 iunie 2010 la Toronto,
- având în vedere avizul tehnic al CESR (Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare) în contextul revizuirii Directivei PIF - Piețele de capital (Ref.: CESR/10-394),
- având în vedere avizul tehnic al CESR către Comisia Europeană în contextul revizuirii Directivei PIF - Raportarea tranzacțiilor (Ref.: CESR/10-292),
- având în vedere avizul tehnic al CESR către Comisia Europeană în contextul revizuirii Directivei PIF - Protecția investitorilor și intermediarii (Ref.: CESR/10-417),
- având în vedere cererea de contribuții lansată de CESR privind problematica microstructurilor pe piețele europene de capital (Ref.: CESR/10-142),
- având în vedere raportul adresat în februarie 2010 ministrului francez al economiei, industriei și ocupării forței de muncă privind revizuirea Directivei,
- având în vedere raportul de consultare al IOSCO (Organizația internațională a comisiilor de valori mobiliare) privind „Politicele de acces electronic direct”, publicat în februarie 2009,

⁽¹⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.⁽²⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

Marți, 14 decembrie 2010

- având în vedere recomandările formulate în noiembrie 2004 de către CPSS (Comitetul pentru sisteme de plăți și decontare) și IOSCO pentru contrapartidele centrale,
 - având în vedere poziția adoptată de către Comisia de valori mobiliare și burse din SUA privind structura piețelor de capital (nr. 34 - 61358; Document nr. S7-02-10),
 - având în vedere avizul tehnic al CESR către Comisia Europeană în contextul revizuirii Directivei PIF, precum și răspunsurile la cererea Comisiei Europene de informații suplimentare (Ref: CESR/10-802, Ref: CESR/10-799, Ref: CESR/10-808, Ref: CESR/10-859, Ref: CESR/10-860),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0326/2010),
- A. întrucât G20 a stabilit faptul că nicio instituție financiară, niciun produs financiar și niciun teritoriu nu ar trebui să rămână în afara domeniului de aplicare al unor norme de reglementare inteligente și a unei supravegheri eficiente și a convenit că toate contractele derivate extrabursiere standardizate ar trebui să fie tranzacționate la bursă sau, după caz, pe platforme electronice de tranzacționare;
- B. întrucât lipsa de transparență și, prin urmare, opacitatea modelelor de risc din cadrul sistemului financiar a reprezentat un factor agravant al crizei financiare, care a facilitat răspândirea unei neîncrederi generale și, prin urmare, a contribuit la reducerea drastică a fluxurilor de lichidități;
- C. întrucât protecția consumatorului, transparența, în special în ceea ce privește procesul de formare a prețurilor, piețele eficiente și lichide, precum și egalitatea condițiilor de concurență au fost principalele obiective vizate în momentul adoptării Directivei privind piețele instrumentelor financiare, obiective care încă nu au fost realizate și trebuie, prin urmare, să rămână o prioritate; întrucât, ca urmare a crizei financiare, limitarea riscurilor sistemice ar trebui să fie, de asemenea, un obiectiv prioritar al revizuirii Directivei PIF;
- D. întrucât modificările la Directiva PIF ar trebui să țină seama în continuare de importanța sa în reglementarea fluxurilor de capital în economia reală și, prin urmare, de potențialul impact asupra locurilor de muncă, investițiilor și pensiilor;
- E. întrucât până la 40 % din volumul de tranzacționare se realizează în continuare ca operațiuni extrabursiere; întrucât participanții la piață ar trebui să fie încurajați să tranzacționeze mai mult în locuri de tranzacționare organizate;
- F. întrucât includerea în Directiva PIF a derogărilor de la cerințele de transparență înainte de tranzacționare și înființarea sistemelor multilaterale de tranzacționare (MTF) și a platformelor de tranzacționare anonimă (dark pools) a avut scopul de a facilita trecerea spre piețe mai bine reglementate și spre locuri de tranzacționare mai transparente;
- G. întrucât Directiva PIF definește tranzacțiile extrabursiere ca fiind ocazionale, fără caracter regulat, efectuate cu contrapartide en gros și făcând parte dintr-o relație comercială care se caracterizează ea însăși prin tranzacții ce depășesc valoarea standard a pieței, tranzacțiile fiind efectuate în afara sistemelor utilizate în mod obișnuit de întreprinderea respectivă pentru a-și desfășura activitatea de internalizator sistematic;
- H. întrucât, în ciuda prevederilor din Directiva PIF privind derogările care permit tranzacționarea anonimă pe piețele organizate, înființarea sistemelor multilaterale de tranzacționare (MTF) și a internalizatorilor sistematici (SI), precum și definirea tranzacțiilor extrabursiere ca fiind ocazionale și fără caracter regulat, tranzacționările extrabursiere care nu se realizează prin internalizatori sistematici continuă să reprezinte o mare parte a capitalului tranzacționat, adică 38 % din toate tranzacțiile raportate, conform CESR/10-394, iar această proporție nu s-a redus de la punerea în aplicare a Directivei PIF; întrucât ar trebui să se garanteze aplicarea mai strictă și mai eficientă a unor norme și derogări prevăzute în Directiva PIF,
- I. întrucât fragmentarea pieței de capital a afectat în mod nedorit lichiditatea și eficiența piețelor din cauza scăderii transparenței antrenate de creșterea volumului tranzacționărilor anonime și a rețelilor de crossing, efectul multiplicării locurilor de tranzacționare, atât în spațiul bursier, cât și în cel extrabursier, precum și tehnologizarea din ce în ce mai mare a operațiunilor au cauzat reducerea valorii medii a tranzacțiilor, de la 22 226 euro în 2006 la 9 923 euro în 2009, majorându-se astfel costul total al tranzacțiilor pentru anumiți utilizatori;

Marți, 14 decembrie 2010

- J. întrucât scăderea valorii tranzacțiilor a condus la o reducere a capacității actorilor de pe piață de a executa imediat ordine mari pe o piață dată, iar dorința de a împiedica impactul pe piață al ordinelor mari a încurajat dezvoltarea tranzacțiilor pe platformele de tranzacționare anonime (dark pools); întrucât mai puțin de 10 % din toate tranzacțiile cu acțiuni din Spațiul Economic European efectuate pe piețe organizate beneficiază de o derogare de la obligațiile de transparență înainte de tranzacționare stabilite prin Directiva privind piețele instrumentelor financiare (CESR/10-394) și întrucât aceste derogări stabilite prin directivă permit tranzacționarea pe platforme anonime pe o piață organizată drept o alternativă mai transparentă și mai bine reglementată la tranzacționarea anonimă din spațiul extrabursier, dar întrucât lipsa unei reglementări suficiente a tranzacțiilor extrabursiere, inclusiv a rețelelor de brokeri care desfășoară operațiuni de crossing, oferă platformelor extrabursiere un avantaj competitiv și încurajează foarte mult tranzacționarea anonimă, fapt care periclitează transparența pieței în general; întrucât, în prezent în jur de jumătate din tranzacții nu se supun cerințelor de transparență înainte de tranzacționare, dar jumătate din tranzacțiile extrabursiere sunt sub valoarea standard a pieței și, prin urmare, nu impun nevoia de protecție împotriva impactului asupra pieței;
- K. întrucât rețelele de brokeri care operează în sistem crossing (BCN) ar trebui să fie supuse unei analize detaliate a modelelor lor operaționale, pentru a garanta că, atunci când furnizează servicii care înseamnă că funcționează în principal ca piețe reglementate (RM), sisteme multilaterale de tranzacționare (MTF) sau internalizatori sistematici (SI), aceste rețele sunt reglementate ca atare;
- L. întrucât avantajele concurenței sub formă de infrastructuri comerciale mai competitive și inovatoare nu au fost dovedite, deoarece costurile totale ale tranzacționărilor nu s-au redus, lipsa de transparență a fost din ce în ce mai mare, dar, în același timp, este clar faptul că nu se garantează corespunzător calitate și integritate tuturor actorilor pe o piață mai fragmentată;
- M. întrucât tranzacțiile automate de mare frecvență (*high frequency trading*- HFT) pretind că aprovizionează piețele financiare cu lichidități, ar fi util să se stabilească dacă riscurile legate de sistemele de transmitere a ordinelor pe cale electronică și volumul mare de acțiuni la tranzacționare rezultate din anumite strategii privind tranzacțiile automate de mare frecvență HFT, estimate la 70 % în SUA, având în vedere în special concluziile Comisiei de valori mobiliare și burse privind „crahul fulger” care s-a produs în Statele Unite la 6 mai 2010, când furnizorii de lichidități din tranzacțiile HFT s-au retras de pe piață;
- N. întrucât strategiile HFT reprezintă un fenomen relativ nou în Europa și în prezent se estimează că acestea reprezintă până la 35 % din volumul de pe piață;
- O. întrucât ar trebui să existe o mai mare transparență în urma raportării cu privire la activitățile de tranzacționare înainte și după desfășurarea acestora, pentru toate categoriile de active, pentru a permite o mai bună anticipare a apariției problemelor și a amplorii acestora, precum și pentru a facilita o formare a prețurilor eficientă și pentru a încuraja încrederea dintre actorii de pe piață;
- P. întrucât în deciziile G20 din 24 și 25 septembrie 2009 de la Pittsburgh s-a menționat că „toate contractele derivate extrabursiere ar trebui tranzacționate la burse sau pe platforme electronice de tranzacționare”;
- Q. întrucât divergențele dintre statele membre privind punerea în aplicare a Directivei PIF au condus la o aplicare incompletă a cadrului acesteia,

Platforme de tranzacționare reglementate de Directiva privind piețele instrumentelor financiare

1. recunoaște că infrastructurile de piață au fost rezistente în toată perioada de criză și solicită Comisiei să consolideze totuși infrastructurile pieței în toate sistemele de tranzacționare și în toate sistemele de compensare, pentru ca acestea să poată face față viitoarelor riscuri printr-o mai mare transparență, soliditate și o supraveghere prudențială a tuturor tranzacțiilor agregate;
2. salută propunerea Comisiei de regulament privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții drept o condiție prealabilă necesară pentru creșterea transparenței și siguranței pe piețele instrumentelor financiare și consideră că acesta este primul pas pentru a muta o parte semnificativă a tranzacționărilor extrabursiere în sistemele de tranzacționare aflate sub incidența Directivei PIF;
3. propune ca, în vederea unui tratament echitabil, sistemele multilaterale de tranzacționare (MTF) să fie supuse aceluiași nivel de supraveghere și, în consecință, să fie reglementate într-o formă comparabilă, concurența dintre sistemele multilaterale de tranzacționare (MTF) și piețele reglementate (RM) ar trebui să aibă loc în condiții de concurență egale, subliniind rolul important al sistemelor multilaterale de tranzacționare (MTF) pentru accesul pe piață;

Marți, 14 decembrie 2010

4. solicită ESMA (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) să analizeze modul de funcționare și scopul internalizatorilor sistematici (SI) și modul în care ar putea fi propuse îmbunătățiri ale formei de reglementare a acestei categorii de platforme, pentru a garanta că aceste sisteme sunt folosite pentru executarea ordinelor pe bază bilaterală cu contrapartidele financiare;

5. solicită ca întreprinderile de investiții care furnizează un serviciu de gestiune a portofoliului și care acționează în această calitate să beneficieze de cea mai bună execuție prin companiile de investiții la care plasează ordine, chiar dacă administratorul de portofoliu este clasat, conform directivei privind piețele instrumentelor financiare, drept o contrapartidă eligibilă;

6. solicită ESMA să analizeze dacă cea mai bună execuție pentru fiecare ordin în parte trebuie să facă obiectul unei mai bune reglementări privind disponibilitatea datelor, atât post-tranzacționare, cât și în ceea ce privește calitatea execuției și tehnologia de pe piață, precum sistemele de transmitere a ordinelor și conexiunile dintre sistemele de tranzacționare;

7. solicită aplicarea cu rigurozitate a dispozițiilor Directivei PIF pentru a se asigura faptul că BCN care desfășoară activități echivalente cu RM, MTF sau SI sunt reglementate ca atare; pentru a facilita punerea în aplicare a acestor dispoziții, insistă ca toate rețelele BCN să aibă obligația de a comunica autorităților competente toate informațiile necesare, inclusiv:

- descrierea sistemului, a proprietarului și a clienților;
- modalitățile exacte de acces la sistem;
- ordine simultane în sistem;
- metodele de tranzacționare și marja de acțiune a brokerilor;
- normele ce guvernează raportarea imediat după tranzacționare.

8. solicită să fie analizate tranzacțiile extrabursiere de capital și solicită să fie propuse îmbunătățiri ale formei de reglementare a tranzacțiilor extrabursiere, astfel încât să se asigure că utilizarea RM și MTF în executarea ordinelor pe bază multilaterală și a internalizatorilor sistematici (SI) în executarea ordinelor pe bază bilaterală se realizează în măsură din ce în ce mai mare și că ponderea capitalului tranzacționat în spațiul extrabursier scade în mod substanțial;

9. solicită Comisiei să analizeze efectele stabilirii unui volum minim de ordine pentru tranzacțiile pentru toate platformele anonime și dacă acest volum ar putea fi riguros aplicat pentru a asigura un flux de schimburi satisfăcătoare pentru platformele care operează în transparență, pentru determinarea prețurilor;

Derogare de la normele de transparență înainte de tranzacționare

10. solicită Comisiei să revizuiască derogările existente de la principiul transparenței înainte de tranzacționare stabilite prin Directiva PIF, în vederea:

- analizării posibilității de stabilire a unui prag minim adecvat pentru derogarea de la principiul prețului de referință pentru a încuraja recursul la platformele transparente;
- extinderii derogării de la principiul prețului de referință la tranzacțiile ce se află în actualul cadru de pe piața de referință;
- introducerii unui volum maxim de tranzacții care s-ar putea prevala de derogările de la obligațiile de transparență înainte de tranzacționare pentru a garanta o formare eficientă a prețurilor;

Marți, 14 decembrie 2010

— acordării posibilității ESMA de a adapta și restricționa derogările de la obligațiile de transparență înainte de tranzacționare, luând în considerare impactul tranzacționării anonime asupra eficienței piețelor;

11. solicită o aplicare uniformă în toate statele membre a derogărilor de la normele de transparență înainte de tranzacționare, astfel încât să reducă diferențele de punere în aplicare ce ar putea crea incertitudine, arbitraj de reglementare și distorsiuni ale concurenței; estimează că normele tehnice definite de către ESMA ar putea să fie un bun mijloc de a atinge acest scop, în acord cu ideea de a supune serviciile financiare unui regulament unic;

Sistem central de raportare

12. salută faptul că participanții la piață au anunțat recent că vor separa datele înainte și după tranzacționare și solicită depunerea de eforturi în continuare pentru stabilirea unor standarde comune privind datele, precum și pentru îmbunătățirea disponibilității datelor;

13. invită Comisia să stabilească un grup de lucru care să îndepărteze dificultățile care împiedică consolidarea datelor privind piața în Europa, în special calitatea slabă a datelor raportate privind toate tranzacțiile;

14. solicită ESMA să stabilească norme și modalități comune de notificare aplicabile comunicării tuturor datelor după tranzacționare, atât în cadrul sistemelor de tranzacționare, cât și al celor extrabursiere, pentru a ajuta la consolidarea datelor;

15. solicită ca toate centrele de notificare să fie obligate să separe datele înainte de tranzacționare de datele după tranzacționare, astfel încât toți actorii de pe piață să poată avea acces la informații la prețuri rezonabile din punct de vedere comercial și comparabile; în plus, invită Comisia să aibă în vedere introducerea conceptului de dispoziții de publicare aprobate („Approved Publication Arrangements”) cu scopul de a introduce standarde de calitate pentru publicarea tranzacțiilor și de a reduce numărul locurilor în care pot fi raportate tranzacțiile, dar și utilizarea paginilor de internet, care constituie un obstacol în calea consolidării;

16. solicită să fie redus termenul limită aplicabil notificărilor amânate, pentru ca datele referitoare la tranzacții să fie comunicate autorităților de reglementare în termen de 24 de ore de la momentul în care au avut loc; în ceea ce privește publicarea tranzacțiilor, consideră că, în condiții obișnuite, întârzierile ce depășesc un minut nu ar trebui să fie admise;

17. consideră că este esențial să fie analizate defalcarea și modelele operaționale ale tranzacțiilor extrabursiere și solicită, prin urmare, introducerea de identificatori speciali în ceea ce privește transparența înainte și după tranzacționare pentru operațiunile extrabursiere pentru a înțelege în mai mare măsură caracteristicile acestor operațiuni extrabursiere și pentru a evalua ce tipuri de tranzacții pot fi realizate în mod legitim pe piața extrabursieră având în vedere caracteristicile specifice ale acestora;

Aspecte micro-structurale

18. insistă asupra faptului că, după „crahul fulger”, toate platformele de tranzacționare trebuie să fie capabile să demonstreze autorităților naționale de supraveghere că instalațiile lor tehnice și sistemele lor de supraveghere pot suporta o avalanșă de ordine ca cea produsă la 6 mai 2010, pentru a se asigura că acestea pot face față cu ușurință activităților asociate cu HFT și tranzacționarea algoritmică în circumstanțe extreme și pentru a demonstra că își pot reconstitui registrele de ordine până la sfârșitul zilei, astfel încât cauzele activității neobișnuite de piață să poată fi determinate și orice potențial abuz de piață să fie identificat;

19. solicită ESMA să analizeze costurile și avantajele tranzacțiilor algoritmice și automate de mare frecvență (HFT) pe piețe și impactul acestora asupra altor participanți, în special investitorii instituționali, pentru a stabili dacă fluxul de piață semnificativ declanșat automat aduce în mod real lichidități pe piață și cum influențează acesta mecanismul de determinare a prețurilor, precum și pentru a se determina dacă HFT este susceptibilă să permită manipularea prețurilor pieței conducând la condiții inegale de concurență pentru participanții la piață și pentru a se evalua impactul acestor operațiuni asupra stabilității pieței în general;

20. solicită ca practicile de „layering” (manipularea registrului de ordine) sau „quote stuffing” (multiplicarea numărului de cotații) să fie definite în mod explicit ca abuzuri de piață;

Marți, 14 decembrie 2010

21. solicită să se analizeze dacă este oportună reglementarea întreprinderilor ce realizează strategii HFT pentru a garanta că acestea dispun de mecanisme și de norme de control fiabile ce implică revizuirea regulată a algoritmilor pe care acestea le utilizează, că sunt capabile să asigure monitorizarea intraday și informarea în timp real cu privire la pozițiile deschise și la efectul de levier și că sunt în măsură să dovedească faptul că ele au pus în aplicare proceduri solide de gestiune pentru a face față evenimentelor excepționale;
22. solicită examinarea provocărilor legate de HFT în ceea ce privește monitorizarea piețelor; recunoaște că autoritățile de reglementare trebuie să dispună de mijloacele adecvate pentru a detecta și monitoriza eventualele comportamente abuzive; din această perspectivă, solicită ca autorităților competente să le fie notificate toate ordinele primite de piețele reglementate și de sistemele multilaterale de tranzacționare, precum și operațiunile executate pe aceste platforme;
23. solicită ca toate platformele de tranzacționare care permit localizarea serverelor într-un punct comun, fie direct sau prin intermediul unor furnizori terți de date, să se asigure că toți clienții respectivi se bucură de egalitate de acces și, atunci când este posibil, în aceleași condiții de timp de latență a infrastructurilor pentru a fi respectat principiul nediscriminării prevăzut în Directiva privind piețele instrumentelor financiare;
24. solicită autorităților de reglementare să monitorizeze și să reglementeze dispozitivele de acces sponsorizate și solicită Comisiei să prevadă măsuri suplimentare, inclusiv în ceea ce privește în următoarele aspecte:
- să interzică în mod expres accesul sponsorizat necontrolat societăților care nu aparțin aceluiași grup ca și sponsorul;
 - să îi oblige pe agenții de bursă să stabilească, să actualizeze și să administreze un sistem de control de gestionare a riscurilor, înainte și după tranzacționare, precum și proceduri de supraveghere pentru a gestiona riscurile financiare, de reglementare și altele privind accesul pe piață;
25. fără a aduce atingere aplicării necesare a garanțiilor, solicită ESMA să analizeze în continuare dacă accesul sponsorizat depășește limita accesului nediscriminatoriu;
26. invită Comisia să adopte principiile elaborate de către Comitetul tehnic al IOSCO privind accesul electronic direct, incluzând accesul sponsorizat, principii care vor defini criteriile înainte de a stabili selecția clienților care vor beneficia de accesul sponsorizat și relațiile contractuale între platformă, participant și client și vor sublinia responsabilitățile acestora privind modalitățile de utilizare cu controalele și filtrele necesare;
27. consideră că este important, în vederea respectării principiului conform căruia toți investitorii ar trebui să fie tratați în același mod, să se interzică în mod clar practica ordinelor „instantanee” (*flash orders*);
28. solicită ca ESMA să realizeze un studiu privind structurile de comisioane pentru a garanta că comisioanele firmelor de investiții, comisioanele de execuție, comisioanele auxiliare și stimulentele financiare aferente sunt transparente, nediscriminatorii și compatibile cu o formare fiabilă a prețurilor și că sunt concepute și aplicate astfel încât să nu încurajeze tranzacțiile în scopuri improprii și să se evalueze dacă utilizatorii care plasează ordine ar trebui să plătească o taxă minimă, indiferent dacă ordinele sunt executate sau nu, întrucât acestea trebuie să fie gestionate de infrastructura pieței;
29. sugerează ESMA modelul de taxe „maker/ taker” (furnizor de lichidități/investitor) pentru a se putea aprecia eventuala necesitate de a supune orice beneficiar al structurii de taxe „maker”, mai avantajoase, obligațiilor formale și supravegherii;
30. solicită ESMA ca, prin acte de punere în aplicare, să definească și să asigure supravegherea unor mecanisme solide care să poată întrerupe cotațiile în funcție de volatilitate și alte scurt-circuite care apar simultan în toate sistemele din UE, astfel încât să poată fi prevenit un „crah fulger” de tipul celui cunoscut în SUA;

Marți, 14 decembrie 2010

Domeniul de aplicare

31. solicită ca niciun actor de pe o piață nereglementată să nu poată avea acces sponsorizat direct sau necontrolat la sistemele de tranzacționare oficiale și ca marii participanți care încheie tranzacții pe cont propriu să fie înregistrați la autoritatea de reglementare și, prin urmare, activitățile lor de tranzacționare să facă obiectul unei supravegheri și al unui control adecvat în vederea asigurării stabilității;
32. solicită ca tranzacțiile realizate pe cont propriu folosind strategii de tranzacționare algoritmică de către entități nereglementate să fie efectuate exclusiv printr-o contraparte financiară reglementată;
33. solicită extinderea domeniului de aplicare al regimului de transparență prevăzut în Directiva privind piețele instrumentelor financiare la toate instrumentele asimilabile acțiunilor, inclusiv certificate de depozit reprezentând valori mobiliare (DR), fonduri tranzacționate la bursă (ETF), fonduri tranzacționate pentru materii prime (EDC) și certificate;
34. solicită Comisiei și ESMA să studieze posibilitatea introducerii unei solicitări de transparență înainte și după tranzacționare privind instrumentele financiare, altele decât acțiunile, inclusiv pe piețele pe care se tranzacționează obligațiuni de stat și obligațiuni corporative și derivate eligibile pentru contrapărțile centrale, care să fie pusă în aplicare într-un mod care distinge între categoriile de active, atunci când este cazul, dar care în același timp se combină cu măsuri care conduc la o mai bună standardizare a produselor derivate extrabursiere pentru a permite o mai mare aplicare a transparenței;
35. ținând seama de problemele întâmpinate în legătură cu calitatea datelor și cu consolidarea datelor de după tranzacționare în raport cu acțiunile europene, Comisia ar trebui să se asigure că datele post-tranzacționare aferente altor produse decât acțiunile sunt puse la dispoziție într-o formă care facilitează consolidarea;
36. susține intenția Comisiei de a aplica instrumentelor derivate o gamă mai largă de dispoziții ale Directivei privind piețele instrumentelor financiare, având în vedere faptul că aceste produse se deplasează spre sistemele oficiale de tranzacționare și sunt supuse într-o măsură din ce în ce mai mare normelor de standardizare și compensare centralizată;
37. solicită Comisiei să prezinte o propunere pentru a se asigura că toate contractele cu instrumente derivate extrabursiere care pot fi standardizate sunt tranzacționate la bursă sau pe platforme electronice de tranzacționare, atunci când este cazul, astfel încât prețul acestor contracte să se formeze în mod transparent, echitabil și eficient, fără conflicte de interese;
38. solicită o revizuire a normelor IOSCO privind casele de compensație, sistemele de reglementare a valorilor mobiliare și sistemele de plată cu importanță sistemică, astfel încât transparența piețelor să poată fi îmbunătățită în și mai mare măsură;
39. consideră că, în ceea ce privește diferitele piețe fizice și financiare de materii prime, autoritățile de reglementare trebuie să aibă acces la aceleași date pentru a putea identifica tendințele și interacțiunile;

*

* *

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Băncii Centrale Europene.
-

Marți, 14 decembrie 2010

Întărirea securității chimice, biologice, radiologice și nucleare în Uniunea Europeană - un plan de acțiune al UE în domeniul CBRN

P7_TA(2010)0467

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la consolidarea securității chimice, biologice, radiologice și nucleare în Uniunea Europeană - un Plan de acțiune al Uniunii Europene în domeniul CBRN (2010/2114(INI))

(2012/C 169 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 3 din TUE și articolul 2 alineatul (5), articolul 67, articolul 74, articolul 196 și articolul 222 din TFUE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere programul Consiliului și al Comisiei din 20 decembrie 2002 menit să îmbunătățească cooperarea în Uniunea Europeană în scopul prevenirii și limitării consecințelor amenințărilor teroriste chimice, biologice, radiologice sau nucleare (Programul CRBN 2002) ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată de Decizia-cadru 2008/919/JAI a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Strategia UE de combatere a proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora din 2003,
- având în vedere Strategia europeană de securitate din 2003 intitulată „O Europă sigură într-o lume mai bună”, adoptată de Consiliul European care a avut loc la Bruxelles la 12 decembrie 2003, precum și Strategia UE de securitate internă din 2010 ⁽⁴⁾ și comunicarea Comisiei referitoare la aceasta (COM(2010)0673),
- având în vedere programul de solidaritate al UE din 2004 privind consecințele amenințărilor și atacurilor teroriste ⁽⁵⁾,
- având în vedere Strategia din 2005 a Uniunii Europene de combatere a terorismului, adoptată de Consiliul European care a avut loc la Bruxelles la 1 decembrie 2005 ⁽⁶⁾, și Planul de acțiune pentru punerea în aplicare a acesteia ⁽⁷⁾,
- având în vedere Cadrul de acțiune 2005-2015 ⁽⁸⁾ de la Hyogo, astfel cum a fost adoptat la Conferința Mondială privind limitarea catastrofelor, desfășurată în Japonia, în perioada 18-22 ianuarie 2005,
- având în vedere cel de al VII-lea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică ⁽⁹⁾, în special finanțarea proiectului CBRN Emap din fondurile alocate acestuia ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 14627/2002.

⁽²⁾ JO L 164, 22.6.2002, p. 3.

⁽³⁾ JO L 330, 9.12.2008, p. 21.

⁽⁴⁾ 5842/2/2010.

⁽⁵⁾ 15480/2004.

⁽⁶⁾ 14469/4/2005.

⁽⁷⁾ 5771/1/2006.

⁽⁸⁾ <http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm>.

⁽⁹⁾ Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) (JO L 412, 30.12.2006, p. 1).

⁽¹⁰⁾ <https://www.cbrnemap.org>.

Marți, 14 decembrie 2010

- având în vedere Decizia 2007/162/CE, Euratom, a Consiliului din 5 martie 2007 de instituire a unui instrument financiar de protecție civilă ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia Consiliului 2007/779/CE, Euratom din 8 noiembrie 2007 de instituire a unui mecanism comunitar de protecție civilă (reformare) ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora, în mod specific în cazul acțiunilor cu impact transfrontalier ⁽⁴⁾, care, printre altele, stabilește orientări pentru o abordare integrată urmărind creșterea capacității de protecție a infrastructurilor critice la nivelul UE, inclusiv necesitatea Rețelei de alertă privind infrastructurile critice (CIWIN), și îi conferă Comisiei rolul de a formula propuneri și de a asigura coordonarea în ceea ce privește îmbunătățirea protecției acestor infrastructuri critice,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu privind consolidarea securității chimice, biologice, radiologice și nucleare în Uniunea Europeană – un Plan de acțiune al Uniunii Europene în domeniul CBRN (COM(2009)0273),
- având în vedere concluziile Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind consolidarea securității chimice, biologice, radiologice și nucleare (CBRN) în Uniunea Europeană și de aprobare a planului de acțiune al UE în domeniul CBRN ⁽⁵⁾,
- având în vedere Programul de la Stockholm - o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind Politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și viitoare provocări (COM(2010)0386),
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei - Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm”(COM(2010)0171),
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la CBRN, precum și la prevenirea și răspunsul la catastrofe și, în acest sens, recenta sa rezoluție din 10 februarie 2010 referitoare la cutremurul din Haiti ⁽⁷⁾, care solicită instituirea unei Forțe de Protecție Civilă a UE,
- având în vedere rezoluția sa din 21 septembrie 2010 privind comunicarea Comisiei intitulată „O abordare comunitară în privința prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om” ⁽⁸⁾,
- având în vedere propunerea revizuită a Președinției Consiliului din 25 octombrie 2010 de proiect al concluziilor Consiliului privind nivelul de pregătire și răspunsul în caz de atac CBRN, concepută pe baza obiectivelor stabilite în Acțiunea H.29 urmărind îmbunătățirea planificării de urgență în cadrul Planului de acțiune CBRN al UE ⁽⁹⁾, astfel cum a fost adoptată de Consiliu la 8 noiembrie 2010,

⁽¹⁾ JO L 71, 10.3.2007, p. 9.

⁽²⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

⁽³⁾ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 345, 23.12.2008, p. 75.

⁽⁵⁾ 15505/1/2009 REV 1.

⁽⁶⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0015.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0326.

⁽⁹⁾ 15465/2010.

Marti, 14 decembrie 2010

- având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind consolidarea răspunsului european în caz de dezastre și rolul protecției civile și al asistenței umanitare (COM(2010)0600),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, al Comisiei pentru afaceri externe și al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0349/2010),
- A. întrucât UE poate invoca o participare de durată la programele CBRN, începând cu concluziile Consiliului European de la Ghent din 19 octombrie 2001 și concluziile Consiliului European de la Laeken din 13-14 decembrie 2001; întrucât Programul CBRN a fost adoptat în 2002, iar ulterior a fost înlocuit cu Programul de solidaritate în 2004 și întrucât noul Plan de acțiune al UE în domeniul CBRN a fost adoptat de Consiliu la 12 noiembrie 2009;
- B. întrucât dezastrele CBRN, fie că sunt accidentale, fie că sunt produse în urma unui atentat terorist, reprezintă o amenințare gravă la adresa securității și sănătății persoanelor care trăiesc în UE, afectându-le viața, mediul și bunurile, inclusiv patrimoniul cultural și funcționarea societății într-unul sau mai multe state membre, prin perturbarea infrastructurilor și a capacităților de guvernare esențiale;
- C. întrucât atât Consiliul, cât și Comisia sunt de acord cu faptul că numărul incidentelor cu materiale CBRN, inclusiv acte de terorism, a fost, până în prezent, relativ redus și întrucât majoritatea dezastrelor cu substanțe CBRN au fost provocate de accidente industriale sau de creșterea sau răspândirea la nivel mondial a unor agenți patogeni periculoși;
- D. întrucât existența riscului permanent de producere a unor dezastre CBRN pe teritoriul Uniunii Europene, fie accidentale, fie provocate, compromite grav posibilitatea de a beneficia pe deplin de drepturile și libertățile fundamentale și este incompatibilă cu promisiunea creării unui spațiu european de libertate, securitate și justiție, precum și cu dezvoltarea acestuia din urmă;
- E. întrucât principalele riscuri CBRN derivă din proliferarea materialelor CBRN prin intermediul organizațiilor teroriste și întrucât, prin urmare, o măsură importantă privește consolidarea regimului de neproliferare și de dezarmare prin punerea în aplicare integrală și universală a tuturor tratatelor și acordurilor internaționale în domeniu (în special a Tratatului de neproliferare, a Convenției privind armele chimice și a Convenției privind armele biologice) și ajungerea la un acord referitor la un tratat care să interzică producerea de materiale fisile în scopul producerii de arme (Tratatul de interzicere a producerii de material fisil);
- F. întrucât fabricarea, posesia, achiziționarea, transportul, furnizarea sau utilizarea de arme, de explozibili, de arme nucleare, biologice și chimice, precum și, în ceea ce privește armele biologice și chimice, cercetarea și dezvoltarea, precum și furnizarea de instrucțiuni privind fabricarea sau folosirea explozibililor, a armelor de foc sau a altor arme în scop ilicit țin de definiția la nivelul UE a terorismului și a instruirii în scopuri teroriste, astfel cum sunt menționate în Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și în Decizia-cadru 2008/919/JAI a Consiliului;
- G. întrucât măsurile privind materialul CBRN constituie unul dintre elementele fundamentale ale Strategiei de combatere a terorismului și întrucât, prin urmare, la 30 noiembrie 2009 Consiliul a aprobat un Plan de acțiune în domeniul CBRN;
- H. întrucât problema utilizării în scopuri greșite a anumitor substanțe chimice, aflate la dispoziția publicului larg și răspândite în mare măsură pe piață, ca precursori ai unor explozivi de fabricație artizanală, poate conduce la o serie de incidente teroriste sau criminale de altă natură în UE; întrucât această situație impune o monitorizare și un control susținut al aplicării propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi (COM(2010)0473);

Marți, 14 decembrie 2010

- I. întrucât în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona s-a instituit un nou echilibru al competențelor diferitelor instituții ale UE, pe de o parte, și între UE și statele membre, pe de altă parte, inclusiv în ceea ce privește experiența în domeniul apărării; întrucât crearea unui astfel de cadru nou este un proces constant, care impune înțelegerea unor valori comune și a unui scop comun;
- J. întrucât, în principiu, statele membre sunt responsabile de politica CBRN, dar întrucât o cooperare și o coordonare strânsă la nivelul UE reprezintă, totuși, o necesitate;
- K. întrucât înființarea Serviciului european pentru acțiune externă (SEAE) oferă un prilej de a îmbunătăți răspunsul UE la situațiile de criză în întregul său, prin acțiuni în conformitate cu Instrumentul de stabilitate (IS);
- L. întrucât Planul de acțiune în domeniul CBRN ar trebui să asigure interacțiunea eficientă dintre inițiativele naționale și ale UE pentru a răspunde riscurilor CBRN și pentru a pregăti reacțiile necesare, accentul fiind pus atât pe coordonarea „orizontală” dintre Comisie și statele membre, cât și pe coordonarea „verticală” dintre instrumentele existente la nivelul UE și la nivelul statelor membre, pentru a spori eficiența și rapiditatea comunicării informațiilor, schimbul de practici optime, transmiterea analitică de informații în toate etapele, planificarea comună, dezvoltarea procedurilor operaționale, exercițiile practice și punerea în comun a resurselor disponibile;
- M. întrucât mai multe agenții de aplicare a dreptului penal din UE participă la măsurile CBRN, de exemplu Europol, prin crearea unei baze de date europene privind bombele și a sistemului de alertă rapidă în materie de explozivi și material CBRN; întrucât acest lucru impune instituirea unor proceduri adecvate pentru exercitarea controlului de către Parlamentul European și parlamentele naționale, astfel cum se prevede, de exemplu, la articolul 88 din TFUE;
- N. întrucât, după cum a demonstrat recenta epidemie de A/H1N1, riscurile pentru sănătate și răspândirea agenților patogeni periculoși asociată iau o amploare tot mai mare în UE și la nivel mondial;
- O. întrucât poluarea mediului și problemele legate de contaminare, inclusiv cele cu caracter transfrontalier, pot fi cauzate de incidente CBRN, făcând necesară includerea strategiilor de recuperare și decontaminare în cadrul politicii UE în domeniul CBRN;
- P. întrucât obiectivul general al noii politici CBRN a UE este „de a diminua riscurile CBRN și a daunelor cauzate cetățenilor Uniunii Europene de acestea” și întrucât acest lucru trebuie realizat prin „reducerea la minim a posibilității de a se produce incidente CBRN, precum și prin limitarea consecințelor acestora, în cazul în care s-ar produce astfel de incidente”;
- Q. întrucât Comisia, în Comunicarea sa privind Rolul UE în materie de sănătate globală ⁽¹⁾, recunoaște necesitatea de a coordona măsuri la nivelul UE și la nivel mondial, în scopul de a reacționa rapid la amenințările la adresa sănătății și se angajează să îmbunătățească mecanismele de pregătire și răspuns la epidemii sau pandemii, incluzând actele deliberate, cum ar fi bioterorismul,
- R. întrucât, în comparație cu tehnologia nucleară și cu precursorii acesteia, materialele biologice, cum ar fi antraxul, sunt mai ieftine și mult mai ușor de dobândit și de răspândit, generând posibilitatea unor atacuri teroriste neconvenționale, ce reprezintă o gravă amenințare pe termen lung la adresa sănătății și a mediului, inclusiv pentru agricultură și pentru aprovizionarea cu alimente;

(1) Documentul de lucru al serviciilor Comisiei „Sănătate mondială - abordarea provocărilor create de globalizare” (SEC(2010)0380), Documentul de însoțire pentru Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Rolul UE în materie de sănătate globală” (COM(2010)0128).

Marți, 14 decembrie 2010

- S. întrucât personalul de intervenție de urgență, inclusiv poliția, pompierii și serviciile de ambulanță, se află în imposibilitatea de a asista victimele la locul unui incident CBRN fără a se confrunta cu riscuri pentru siguranța personală dacă anterior expunerii nu beneficiază de protecție sub formă de contramăsuri medicale și instruire adecvată;
- T. întrucât rezervele regionale de contramăsuri medicale oferă o protecție adecvată pentru cetățeni prin echilibrarea protecției sănătății publice și a preocupărilor economice, asigurând, în același timp, responsabilitatea și solidaritatea statului membru;
- U. întrucât Organizația Mondială a Sănătății, prin programul său de alertă și reacție la nivel mondial ⁽¹⁾ își propune să consolideze biosiguranța, biosecuritatea și disponibilitatea în cazul apariției agenților patogeni periculoși și în curs de formare,
- V. întrucât UE este un participant activ, prin intermediul statelor sale membre și al Comisiei, la dezbaterile privind Inițiativa pentru sănătatea globală care are ca obiectiv realizarea unei acțiuni concertate la nivel mondial pentru a consolida gradul de pregătire în domeniul sănătății publice și pentru a oferi un răspuns în legătură cu amenințarea terorismului internațional biologic, chimic și radio-nuclear;
- W. întrucât securitatea chimică, biologică, radiologică și nucleară nu este pusă în pericol numai de atacurile teroriste sau de neglijență, ci și de zonele poluate în prezent cu arme chimice din Al doilea război mondial eșuate pe fundul mării sau de siturile de deșeuri nucleare din UE;
- X. întrucât nivelul corespunzător de securitate chimică, biologică, radiologică și nucleară în UE depinde și de nivelul de securitate existent în țări terțe;
- Y. întrucât ar putea apărea noi amenințări la adresa securității ca urmare a utilizării noilor tehnologii pentru planificarea de noi acte teroriste, în timp ce standardele de securitate nu țin pasul suficient de repede cu progresele tehnologice;
- Z. întrucât este necesară revizuirea din temelii a diferitelor standarde aplicate în prezent pentru a stabili condiții de securitate necesare și suficiente;
- AA. întrucât Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN este împărțit în trei secțiuni principale: prevenire, detectare, pregătire și reacție, incluzând un al patrulea capitol privind „Acțiunile aplicabile prevenirii, detectării și reacției în domeniul CBRN”; întrucât recunoașterea importanței fiecărei etape pentru este crucială pentru asigurarea realizării corecte a activității de evaluare a riscurilor, a reacțiilor și a măsurilor de luptă, adoptându-se în același timp o abordare transversală și transfrontalieră în ceea ce privește chestiunea materialelor CBRN, adică prin alocarea corespunzătoare a unor obiective și acțiuni măsurabile în cadrul fiecărei etape;
- AB. întrucât modificările aduse de Consiliu la actualul Plan de acțiune al UE în domeniul CBRN propus de Comisie reduc impactul acestuia, conferind un caracter neobligatoriu angajamentului statelor membre și atenuând măsurile propuse, multe dintre acestea fiind menținute la nivel național fără a li se conferi o dimensiune europeană, ceea ce fragilizează monitorizarea și controlul exercitate de Comisie cu privire la punerea lor în aplicare, uneori rolul Comisiei de participant alături de statele membre nefiind recunoscut;

Orientări generale

1. ia act de faptul că Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN afectează noua repartizare a competențelor între statele membre și UE instituită în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE privind principiile atribuirii, subsidiarității și al proporționalității; subliniază că

⁽¹⁾ <http://www.who.int/csr/en/>

Marți, 14 decembrie 2010

Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN cuprinde domeniul de competențe interne partajate (articolul 4 din TFUE) cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, aspecte ale securității comune, precum și transporturi, măsuri de protecție civilă (articolul 196 din TFUE) și acțiuni externe ale Uniunii (articolele 2 și 22 din TUE);

2. subliniază, cu toate acestea, faptul că punerea în aplicare a noului sistem de securitate comun privind CBRN nu ar trebui să diminueze competența statelor membre în acest domeniu politic;

3. consideră Planul de acțiune va juca un rol esențial pentru a asigurarea bunei interacțiuni dintre inițiativele naționale și europene în lupta împotriva riscurilor CBRN;

4. recunoaște că este esențială creșterea ponderii competenței și experienței și evitarea duplicării, fragmentării și inconsecvenței din cadrul instituțiilor UE și/sau în ceea ce privește eforturile statelor membre în domenii ale securității în care dreptul fundamental la viață este periclitat și în care implicațiile neglijenței și ale pasivității nu cunosc limite;

5. subliniază că UE ar trebui să își consolideze abordarea comună în materie de prevenire, detectare și reacție CBRN prin crearea unor mecanisme specifice (normative, legislative sau nelegislative) care să introducă obligativitatea cooperării și furnizării de mijloace de asistență în cazul unui dezastru CBRN în urma unui accident sau a unui atac terorist; reamintește că principalul obiectiv al instituțiilor europene ar trebui să constea în asigurarea eficienței reacției naționale sau transnaționale în caz de accident sau de atentat terorist CBRN, în temeiul solidarității europene, în mod coordonat, sub auspiciile Comisiei și la nivel paneuropean;

6. reamintește că Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN dă posibilitatea de a permite UE și statelor membre să găsească mijloacele juridice pentru a aplicarea corectă a clauzei de solidaritate prevăzute la articolul 222 din TFUE și că statele membre trebuie să fie informate cu privire la planurile și cele mai bune practici ale omologilor lor pentru a face față dezastrilor CBRN, produse accidental sau intenționat, astfel încât să poată veni în ajutorul celorlalți într-un mod coordonat și eficient;

7. subliniază că este esențială extinderea sferei de intervenție normativă și regulamentară a Comisiei, căreia în versiunea actuală a Planului de acțiune al UE în domeniul CBRN i se acordă un rol relativ ambiguu în ceea ce privește numeroase dintre obiectivele și acțiunile prevăzute; în consecință, insistă asupra faptului că Comisia ar trebui să formuleze propuneri legislative pe cât posibil în toate domeniile care fac obiectul Planului de acțiune; de asemenea, subliniază că lacunele eforturilor depuse de fiecare stat membru nu pot fi compensate decât dacă i se conferă Comisiei un rol substanțial în materie de reglementare;

8. îndeamnă ca angajamentul statelor membre în materie de control CBRN să depășească simplul cadru al schimburilor de bune practici și de informații și ca transmiterea/punerea în comun să fie extinse la tehnologii și infrastructuri, pentru a fi evitate eforturile duble și risipirea resurselor și pentru a crea, la nivelul UE, sinergii valoroase și eficiente din punctul de vedere al costurilor; invită statele membre să ajungă la un acord cu privire la metodele de detectare și prevenire a dezastrilor CBRN, la transportul materialelor CBRN pe teritoriul UE și la măsurile de reacție, inclusiv împărțirea informațiilor privind CBRN și asistența transfrontalieră;

9. încurajează, prin urmare, statele membre cele mai dezvoltate în domeniul securității interne, în ciuda faptului că acesta reprezintă un aspect sensibil și în chintesență național, să facă schimb de informații, tehnologii și infrastructuri și să lanseze proiecte strategice comune în conformitate cu punctele de mai sus; invită Comisia și Consiliul să creeze și să actualizeze cu regularitate o bază de date a contramăsurilor medicale disponibile în statele membre pentru a răspunde incidentelor CBRN, să favorizeze schimbul capacităților existente și să coordoneze o politică de achiziționare rentabilă a contramăsurilor menționate;

Marți, 14 decembrie 2010

10. solicită elaborarea unor standarde UE în materie de calitate și securitate, precum și a unui sistem și a unei rețele europene de laboratoare pentru certificarea echipamentelor și tehnologiilor de securitate CBRN; subliniază că unele standarde și proceduri de angajare stricte trebuie să fie aplicate și personalului care lucrează în unități cu acces la agenți nocivi; solicită comunicarea și utilizarea celor mai valoroase cunoștințe și experiențe, atât din sectorul civil, cât și din cel militar; tot sub îndrumarea Comisiei, subliniază necesitatea alocării fondurilor necesare pentru cercetare și dezvoltare pentru a se garanta că se realizează programe de cercetare aplicată și demonstrative cu o dimensiune europeană; reamintește că, dată fiind fragmentarea acestei piețe, este necesară o politică industrială a UE în domeniul securității civile pentru a promova cooperarea dintre întreprinderile UE, cu un sprijin deosebit pentru întreprinderile mici și mijlocii și industriile mici și mijlocii, care să creeze, într-o măsură semnificativă, inovații în cadrul celui de al VII-lea program-cadru privind securitatea, care ar trebui intensificat, și că ar fi nevoie de eforturi de stimulare a cooperării (în special a cooperării transfrontaliere) dintre întreprinderile europene; își dorește să asiste la apariția unui management exhaustiv al proiectelor, în măsură să gestioneze toate aspectele proiectelor legate de securitatea CBRN, acoperind întreaga durată de manifestare a amenințărilor CBRN (prevenire, identificare și răspuns); invită Comisia să propună o strategie pentru dezvoltarea industriei bioapărării în Europa;

11. salută abordarea protecției CBRN ca tematică proprie a Cadrului european de cooperare (CEC) pentru cercetare în domeniul securității și apărării implicând Comisia, Agenția Spațială Europeană (ASE) și Agenția Europeană pentru Apărare (AEA); subliniază că complementaritatea, coordonarea și sinergia dintre investițiile în cercetare și tehnologie în domeniul apărării și investițiile în cercetare în domeniul securității civile ale Comisiei în conformitate cu cel de al VII-lea Program-cadru ar necesita îmbunătățirea efectivă a condițiilor juridice relevante care stabilesc schimbul de informații în interiorul CEF și în ceea ce privește activitățile de la nivel național și nivelul UE, prevăzute de Decizia nr. 2006/971/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006 privind programul specific „Cooperare” de punere în aplicare a celui de-al șaptelea Program-cadru al Comunității Europene pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007 - 2013) ⁽¹⁾; solicită să se efectueze cercetări aplicate la nivel european în materie de securitate a instalațiilor, în vederea protejării populațiilor și a mediului, și să se lanseze noi programe de demonstrație la scară largă; încurajează crearea unor centre de experți specializați în amenințări de tip CBRN, precum și mobilitatea cercetătorilor;

12. insistă ca în contextul tratării bazelor de date comune ale statelor membre și a rezultatelor sensibile ale cercetării să se aplice garanții de securitate adecvate, deoarece o abordare axată pe securitatea datelor va favoriza consolidarea cooperării și a schimbului de informații dintre autoritățile și organele statelor membre;

13. subliniază importanța unei pregătiri mai intense și solicită cartografierea regulată a activelor și capacităților naționale, precum și realizarea de exerciții comune ale statelor membre;

14. solicită instituirea de urgență a unui mecanism european de reacție în caz de criză, bazat pe serviciile Comisiei, menit să coordoneze mijloacele civile și militare pentru a permite UE să dispună de o capacitate de reacție rapidă pentru a face față dezastrelor CBRN; reamintește apelul pe care l-a făcut pentru instituirea unei Forțe de Protecție Civilă a UE pe baza mecanismului existent de protecție civilă al UE, care ar permite Uniunii gruparea resurselor necesare pentru a furniza ajutor de urgență, în termen de 24 de ore în urma producerii unui dezastru CBRN pe teritoriul UE sau în afara acestuia; subliniază că ar trebui construite și punți de comunicare și parteneriate adecvate între organisme cum ar fi Europol, Interpol și autoritățile de aplicare a legii din statele membre, în vederea creării unei rețele adecvate și eficiente pentru anticiparea proactivă/monitorizarea în timp real a urgențelor și pentru angajamentul/coordonarea operaționale pentru a face față dezastrelor CBRN, cu raportare către Comisie; reamintește Raportul Barnier din 2006, intitulat „Pentru o forță europeană de protecție civilă: ajutorul european” ⁽²⁾, pe care Parlamentul l-a susținut ferm și salută, în acest sens, voința manifestată de Comisie de a crea o Capacitate europeană de răspuns în situații de urgență, conform celor specificate în Comunicarea Comisiei intitulată „Consolidarea răspunsului european în caz de dezastru: rolul protecției civile și al asistenței umanitare” (COM(2010)0600);

⁽¹⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 86.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

Marți, 14 decembrie 2010

15. solicită ca tehnologiile cu dublă utilizare, civilă și militară, să fie exploatate ca sursă de sinergie; încurajează, în cadrul unor axe de colaborare strategică bine definite, cooperarea cu AEA, țările membre NATO, cum ar fi Statele Unite și Canada, și cu statele terțe cu activități de pionierat în domeniul siguranței CBRN, prin schimburi de bune practici, dialoguri structurate între experți și dezvoltarea comună a capacităților; subliniază că este important ca statele membre ale Uniunii Europene să efectueze exerciții comune de prevenire și combatere a incidentelor legate de siguranță în domeniul CBRN, exerciții la care să participe forțele armate, forțele de protecție civilă ale statelor membre și mecanismul UE de protecție civilă;

16. remarcă faptul că mecanismul UE de protecție civilă existent, astfel cum este definit în Decizia 2007/779/CE a Consiliului, reprezintă în momentul de față instrumentul adecvat pentru a face față dezastrelor CBRN și subliniază că această structură ar trebui să constituie forumul în care sunt adoptate deciziile urgente în materie de pregătire și reacție la dezastrele CBRN; totuși, subliniază faptul că pentru a îndeplini acest obiectiv și pentru a asigura prevenirea și detectarea, trebuie instituită cooperarea cu organismele de protecție civilă, cu serviciile de informații și autoritățile de aplicare a legii, precum și cu serviciile de securitate, structurile militare de informații și centrele de reacție din fiecare stat membru și de la nivelul UE, cum ar fi celula civilă de planificare și conducere (CCPC) din cadrul Comitetului Politic și de Securitate (CPS) și Centrul pentru situații comune al UE (SitCen); reamintește, de asemenea, rolul Comitetului permanent pentru cooperarea operațională în materie de securitate internă (COSI), însărcinat să faciliteze, promoveze și consolideze cooperarea operațională dintre autoritățile naționale pertinente ale țărilor din UE în domeniul securității interne;

17. reamintește că Centrul comun de situații (SitCen) a fost integrat în noul Serviciu european pentru acțiune externă și că personalul acestuia provine în special din serviciile de informații și de poliție ale statelor membre; subliniază că rolul său este deosebit de important în ceea ce privește sprijinirea centrelor naționale de gestionare a crizelor;

18. cere statelor membre să-și coordoneze eforturile, sub supravegherea Comisiei, pentru îmbunătățirea interoperabilității echipamentelor, capacităților și tehnologiilor din domeniul protecției civile, astfel ca, în cazul unui dezastru CBRN, noua clauză de solidaritate să fie pusă în practică cu succes;

19. subliniază faptul că în cadrul consolidării capacității UE în materie de protecție civilă trebuie inclusă analiza tehnologiilor, infrastructurilor și a capacităților cu dublă utilizare, precum și cooperarea strategică cu AEA, așa cum se arată mai sus, cu ASE, Agenția Internațională pentru Energia Atomică (AIEA), Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC) și alte centre internaționale în domeniul CBRN sau programe de excelență;

20. îndeamnă statele membre ale UE să numească sau să înființeze o autoritate națională căreia, în cazul unui atac sau al unui dezastru CBRN, i-ar reveni răspunderea de a acționa ca principal coordonator al tuturor organismelor naționale și locale implicate, precum și al tuturor contramăsurilor luate ca răspuns la un astfel de eveniment;

21. își exprimă acordul față de aprecierea conform căreia atacurile CBRN reprezintă o amenințare gravă la adresa securității oamenilor care trăiesc în UE; în consecință, sprijină toate măsurile care oferă o mai bună protecție împotriva atacurilor CBRN;

22. subliniază că lupta împotriva terorismului trebuie să se desfășoare în condițiile deplinei respectări a legislației internaționale privind drepturile omului și a legislației, principiilor și valorilor europene privind drepturile fundamentale, inclusiv a principiului statului de drept; reamintește necesitatea de a respecta principiile Convenției de la Aarhus privind accesul public la informații, participare și consultare juridică în chestiuni legate de mediu;

23. reamintește că împiedicarea accesului teroriștilor la materialele CBRN este o prioritate fundamentală atât în cadrul actualei Strategii de combatere a terorismului din 2005 și al viitoarei strategii, cât și în cadrul Strategiei UE de combatere a proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora din 2003; prin urmare, solicită Coordonatorului UE pentru lupta împotriva terorismului să informeze cu regularitate Parlamentul, prin intermediul agențiilor și experților UE adecvați și relevanți, cu privire la toate riscurile sau

Marți, 14 decembrie 2010

amenințările CBRN din Uniune sau împotriva cetățenilor și intereselor UE din afara teritoriului acesteia; subliniază că este necesară precizarea rolului diferitelor organisme de la nivelul UE și de la nivel intern care participă la combaterea terorismului; recunoaște, în acest context, rolul de coordonare îndeplinit de COSI și de SitCen; solicită ca Parlamentul, unica instituție din UE aleasă în mod direct și democratic, și în cadrul prerogativelor sale, să garanteze supravegherea democratică a acestor două organisme și, astfel, să fie informat cu promptitudine și pe deplin cu privire la activitățile acestora, într-un mod care să asigure funcționarea lor în condiții de siguranță;

24. solicită instituțiilor UE să păstreze controlul democratic și transparența în ceea ce privește dezvoltarea și implementarea tuturor părților Planului de acțiune al UE în domeniul CBRN, respectând dreptul publicului de a avea acces la toate informațiile și la documentarea relevantă privind siguranța publică și riscurile curente asociate cu dezastrele CBRN;

25. solicită integrarea măsurilor prevăzute în Planul de acțiune în domeniul CBRN în toate instrumentele în materie de relații externe ale UE de cooperare economică și dialog politic cu țările terțe (inclusiv clauzele UE de neproliferare); îndeamnă Comisia și Consiliul să folosească în cadrul dialogului economic și politic cu țările terțe toate mijloacele disponibile (inclusiv politica externă și de securitate comună și instrumentele din domeniul relațiilor externe) pentru a promova norme în materie de detectare, prevenire, inclusiv schimbul de informații, și reacție la incidentele CBRN din statele terțe, astfel cum se subliniază în Planul de acțiune;

26. insistă asupra legăturii strânse și a efectului de tip oglindă dintre securitatea din interiorul și cea din exteriorul Uniunii Europene; salută, în acest sens, acțiunile conduse de centrele regionale de excelență CBRN în zonele tensionate din exteriorul Uniunii Europene care vizează favorizarea unei activități de expertiză în rețea, ameliorarea capacităților de controlare a exporturilor și de prevenire a traficului ilicit cu substanțe CBRN, precum și consolidarea arsenalului regulamentar al acestor state și cooperarea regională în domeniu; încurajează formarea, în Europa, a experților internaționali din țările cu risc, cu respectarea normelor de securitate și de confidențialitate care se impun;

27. îndeamnă instituțiile UE și statele membre să nu cedeze în fața presiunilor exercitate de întreprinderi și de alte părți interesate prin care se încearcă evitarea consolidării reglementării considerate o povară (astfel cum reiese cu claritate din comparațiile dintre versiunea Planului de acțiune al UE în domeniul CBRN a Comisiei și cea a Consiliului); consideră că ar trebui luate în considerare preocupările întreprinderilor cu privire la caracteristicile și efectele măsurilor de reglementare propuse, fără a pierde din vedere mizele, și anume dreptul la viață, libertate și securitate al tuturor cetățenilor din Europa și al societăților în care aceștia trăiesc; subliniază că este prioritară asigurarea controlului și protecției materialelor CBRN pe teritoriul UE, precum și a eficienței reacției UE în caz de dezastru, accidental sau intenționat, precum și importanța depunerii unor eforturi în vederea eliminării acestor amenințări;

28. îndeamnă statele membre să participe pe deplin la fazele de implementare a Planului de acțiune al UE în domeniul CBRN, cooperând în acest sens cu organismele UE care transpun obiectivele și acțiunile Planului de acțiune în măsuri concrete, pentru a garanta securitatea CBRN în fiecare stat membru al UE;

Prevenirea

29. îndeamnă Comisia să acționeze în calitate de facilitator și supraveghetor principal în cadrul elaborării și actualizării periodice a listelor UE referitoare la agenții CBRN, având obligația de a stabili un calendar rezonabil pentru aceasta; subliniază că aceste liste ar trebui să includă de asemenea eventuale măsuri în materie de prevenire și reacție pentru fiecare agent CBRN în parte, în funcție de nivelul de pericolozitate, de potențialul de utilizare răuvoitoare și de vulnerabilitate;

30. consideră că Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN trebuie să impună norme mai stricte bazate pe riscuri în ceea ce privește criteriile de evaluare a securității infrastructurilor CBRN care prezintă risc ridicat și subliniază rolul și responsabilitatea autorităților naționale de a controla în mod periodic aceste infrastructuri, având în vedere faptul că elaborarea criteriilor, astfel cum este prevăzută în actualul plan de acțiune

Marți, 14 decembrie 2010

modificat și adoptat de Consiliu, nu este suficientă în sine și instituie norme surprinzător de puțin stricte, fapt completat și de nivelul scăzut de responsabilitate atribuit organizațiilor care se ocupă de materiale CBRN, autorităților relevante din statele membre și organismelor UE; subliniază, de asemenea, faptul că toate măsurile luate ar trebui să fie proporționale cu riscurile probabile;

31. subliniază că dispozitivele și normele de securitate din instalațiile CBRN cu grad ridicat de risc din întreaga Uniune Europeană trebuie să facă mai degrabă obiectul reglementărilor UE decât al „documentelor de bune practici”, prin intermediul unui proces coerent de consultare între organismele UE, autoritățile din statele membre și organismele competente în materie de agenți CBRN cu grad ridicat de risc; îndeamnă ca până la adoptarea și intrarea în vigoare a unor astfel de dispoziții, să fie acordat Comisiei un rol mai mare de monitorizare și control;

32. salută inițiativele Centrului comun de cercetare (JRC) care au scopul de a sprijini programele AIEA și inspecțiile nucleare ale acesteia; recomandă să lucreze la punerea în comun a bazelor sale de date și a rezultatelor cercetării cu datele obținute de statele membre;

33. sprijină elaborarea de strategii pentru sensibilizarea întreprinderilor, a comunității științifice și universitare și a instituțiilor financiare cu privire la riscurile legate de proliferarea materialelor CBRN și de traficul cu acestea în cadrul activităților și muncii lor; consideră că, în termeni mai generali, confidențialitatea este o componentă esențială a eficacității anumitor măsuri de siguranță ale planului de acțiune și că este important să se prevină orice fel de risc de divulgare care le-ar putea face neoperante;

34. consideră că autoritățile din statele membre și Comisia ar trebui să supravegheze activitățile organizațiilor care se ocupă cu materiale CBRN cu grad ridicat de risc și ar trebui să se asigure că acestea respectă normele bazate pe riscuri în materie de securitate și siguranță publică, ceea ce presupune efectuarea periodică de inspecții adecvate în amplasamentele cu grad ridicat de risc;

35. consideră că secțiunea „Prevenirea” din Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN ar trebui să fie modificată astfel încât să asigure faptul că industria chimică înlocuiește utilizarea substanțelor chimice cu grad ridicat de risc cu produse de substituție care prezintă un risc mai scăzut, când acest lucru este posibil din punct de vedere științific, tehnologic și ecologic și duce la o creștere clară a securității; recunoaște costurile economice pe care o asemenea înlocuire le-ar putea implica și impactul acestora asupra industriilor relevante, dar îndeamnă UE, statele membre și sectorul privat să acorde prioritate siguranței cetățenilor UE; recomandă, în acest sens, crearea unei legături specifice cu Regulamentul REACH existent ⁽¹⁾, ceea ce versiunea planului de acțiune propusă de Comisie încerca să realizeze în mod justificat; invită Comisia să prezinte un studiu privind implementarea Regulamentului REACH în privința respectivă;

36. subliniază faptul că cele mai mari riscuri CBRN derivă din proliferarea materialelor CBRN ca urmare a acțiunilor terorștilor; subliniază, așadar, importanța eficientizării regimurilor internaționale de control și a îmbunătățirii controalelor la frontiere și ale exporturilor;

37. invită Consiliul și Comisia să îndemne toate statele membre să semneze și să își respecte angajamentele asumate conform Convenției privind armele chimice și Convenției privind armele biologice și să depună toate eforturile în vederea promovării Protocolului adițional de verificare la Convenția privind armele biologice, care conține liste de agenți biologici și patogeni periculoși și prevederi privind declarațiile de transparență și inspecțiile de monitorizare; îndeamnă, de asemenea, statele membre, Consiliul, Comisia și comunitatea internațională să elaboreze, ca parte a Anexei de verificare la Convenția privind armele chimice, o listă cu toate substanțele chimice potențial dăunătoare, inclusiv fosforul alb;

38. solicită în plus Comisiei și Consiliului să continue intensificarea activităților de sprijinire a sistemului de tratate, în special a convențiilor privind armele chimice și biologice, invitând, așadar, toate statele membre ale UE să interzică strict producerea și utilizarea armelor biologice și chimice și să înceapă propria dezarmare;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

Marți, 14 decembrie 2010

39. conștient de faptul că proliferarea crește pericolul unei deturnări de către grupuri teroriste, încurajează UE să-și continue eforturile pentru universalizarea cadrului juridic al luptei împotriva terorismului nuclear și să se asigure de respectarea reglementărilor în vigoare; susține proiectele de cooperare cu țări terțe, de exemplu în bazinul mediteraneean, pentru combaterea traficului de materii nucleare și radiologice; solicită UE să universalizeze Convenția privind armele chimice și Convenția privind armele biologice în vederea Conferinței de revizuire a Convenției privind armele biologice și toxice din 2011;

40. solicită Comisiei să prezinte date comparative și o evaluare globală a situației actuale din întreprinderile din Europa cu privire la controlul sau intensificarea controlului asupra materialelor CBRN care prezintă un grad ridicat de risc, inclusiv o analiză a legislațiilor naționale privind punerea în aplicare a Convenției privind armele chimice, a Convenției privind armele biologice și a celorlalte instrumente internaționale referitoare la materialele CBRN; această analiză ar trebui să ofere informații cu privire la gradul de respectare de către statele membre și întreprinderi a obligațiilor lor internaționale; recunoaște, cu toate acestea, că este posibil ca aplicarea unor măsuri precum Convenția privind armele biologice și Convenția privind armele chimice să fie insuficientă pentru combaterea riscurilor generate de utilizarea CBRN de către actorii nestatali, în special de rețelele teroriste;

41. solicită Consiliului și Comisiei să promoveze actualul proiect de convenție privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării, transferului și utilizării armelor pe bază de uraniu și distrugerea acestora și să prezinte această convenție statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite pentru a fi semnată și ratificată; invită toate statele membre ale UE și țările membre ale Organizației Națiunilor Unite să impună un moratoriu privind utilizarea armelor pe bază de uraniu sărăcit, până în momentul în care se decide interzicerea acestor arme la nivel mondial;

42. încurajează instituirea de măsuri de combatere a finanțării proliferării, pornind de la mecanismele instituite în materie de combatere a finanțării terorismului;

43. salută activitățile Comisiei, întreprinse în temeiul Instrumentului de stabilitate, de a combate activitățile din domeniul CBRN; consideră că aceste activități sunt complementare Planului de acțiune și invită Comisia să extindă proiectele și în alte regiuni decât fosta Uniune Sovietică (SEDE); ținând seama de experiențele dobândite în urma aplicării Instrumentului de stabilitate, invită Comisia să lanseze o cerere de ofertă în vederea consolidării securității și protecției laboratoarelor civile, pentru a evita o viitoare proliferare;

44. consideră că Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN ar trebui să prevadă în mod explicit elaborarea orientărilor UE în materie de formare în domeniul securității și norme aplicabile în cele 27 de state membre și să garanteze că sunt oferite programe specifice de formare a personalului de securitate care intră în contact cu materiale CBRN cu grad ridicat de risc, inclusiv a personalului din întreprinderi și centrele de cercetare în care sunt prezente materiale CBRN cu grad ridicat de risc, precum și că sunt elaborate norme privind responsabilii CBRN (rol, competență, formare); subliniază că personalul de intervenție de urgență trebuie, de asemenea, să beneficieze de programe de sensibilizare și de formare în domeniul siguranței;

45. subliniază că o viitoare revizuire pe termen scurt a Planului de acțiune al UE în domeniul CBRN nu ar trebui doar să promoveze autoreglementarea în cadrul industriilor interesate și să le încurajeze să adopte coduri de conduită, ci să solicite Comisiei să elaboreze orientări și reglementări paneuropene aplicabile tuturor sectoarelor care se ocupă de agenți CBRN cu grad ridicat de risc;

46. consideră că este primordial să se țină evidența detaliată a tuturor tranzacțiilor care implică materiale CBRN cu grad ridicat de risc în UE și că în loc ca întreprinderile să fie „îndemnate” să semnaleze tranzacțiile, Comisia și statele membre ar trebui să elaboreze un cadru juridic adecvat de reglementare și monitorizare a tranzacțiilor, consolidând astfel nivelul de securitate și asigurând semnalarea corespunzătoare și promptă a tuturor tranzacțiilor suspecte, precum și pierderea sau sustragerea de materiale CBRN; subliniază că aceste dispoziții ar trebui să pună bazele unei depline transparențe în toate sectoarele care folosesc materiale CBRN, întreprinderile devenind astfel răspunzătoare pentru asemenea tranzacții; consideră că ar trebui să se țină seama de capacitatea sectorului privat de aplicare a legislației și normelor relevante în ceea ce privește monitorizarea obligațiilor lor de raportare, pentru a se asigura o supraveghere adecvată;

Marți, 14 decembrie 2010

47. subliniază că atât securizarea transportului, cât și a stocării materialelor CBRN reprezintă o parte incontestabilă și inevitabilă a procesului de a face ca accesul la aceste materiale să fie cât mai dificil posibil, combătând astfel problemele de securitate legate de CBRN;

48. subliniază faptul că riscurile legate de comercializarea substanțelor chimice pe internet trebuie să facă obiectul unor cercetări mai ample și că trebuie luate măsuri specifice în domeniu;

49. solicită clarificări referitoare la consolidarea regimului de import/export în ceea ce privește rolul statelor membre și, respectiv al Comisiei; solicită statelor membre să pună în aplicare și să asigure executarea normelor internaționale existente și solicită Comisiei să asigure monitorizarea, evaluarea și informarea cu privire la respectarea acestor norme; observă că este important, având în vedere evoluția tehnologiei, să se revadă și revizuiască legislația relevantă și reglementările privind achiziționarea, importul, vânzarea, stocarea în condiții de siguranță și transportarea materialelor CBRN;

50. subliniază necesitatea de a consolida, în cadrul tuturor serviciilor poștale care se ocupă cu distribuirea corespondenței, mecanismele de inspecție și siguranță, acolo unde acestea există, și de a le crea, acolo unde acestea nu există, având în vedere actele de terorism comise în țări europene prin introducerea unor substanțe explozive în pachete trimise prin poștă;

Detectarea

51. solicită Comisiei să inițieze, în cooperare cu autoritățile din statele membre un studiu de evaluare privind situația de la fața locului în ceea ce privește detectarea CBRN și securitatea centralelor atomo-electrice din UE și din vecinătate, în eventualitatea unui accident sau a unui atac terorist intenționat; încurajează Comisia să valorifice rezultatele acestei evaluări pentru a elabora orientări comune referitoare la modalitățile de abordare a unor astfel de accidente sau atacuri intenționate, în special cu privire la identificarea mijloacelor pentru a garanta că statele membre alocă resursele umane și materiale adecvate pentru astfel de eforturi;

52. solicită consolidarea rolului Centrului de monitorizare și informare (CMI), instituit deja în cadrul mecanismului UE de protecție civilă pentru a asigura schimbul eficient de informații și bune practici între statele membre, conducând la elaborarea unor norme paneuropene în materie de detectare a activităților CBRN;

53. solicită Comisiei să monitorizeze și să evalueze respectarea normelor de către statele membre, precum și să prezinte Parlamentului un raport anual în acest sens, și solicită autorităților naționale să garanteze că reglementările și orientările sunt respectate de către instituțiile și organizațiile relevante care se ocupă de materiale CBRN cu grad ridicat de risc;

54. consideră că este indispensabilă efectuarea de studii adecvate vizând implicarea în mod obligatoriu a tuturor organismelor relevante de la nivel național și din UE și a părților interesate, în special o analiză privind modalitatea de a facilita și accelera astfel de schimburi și cooperări, pentru a eficientiza reacția la o amenințare la adresa siguranței publice;

Pregătirea pentru intervenție și reacția

55. solicită Consiliului să încredințeze Comisiei rolul de „coordonator” în domeniul planificării în caz de urgență, pentru a putea avea un rol de supraveghere și a se asigura că planurile locale și naționale în caz de urgență există; subliniază că aceste planuri ar trebui reunite de Comisie, ceea ce i-ar permite să identifice eventualele lacune și să adopte măsurile necesare mai rapid decât autoritățile respective;

56. salută intenția de a întări capacitatea UE în materie de protecție civilă; ia act totuși de faptul că în multe state membre ale UE departamentele de apărare militară devin profesioniste prin intermediul experiențelor practice în ceea ce privește combaterea dezastrelor provocate de CBRN; în acest sens, invită statele membre și Comisia să împărtășească cele mai bune practici și să investească mai mult într-o coordonare aprofundată atât a expertizei din domeniul civil, cât și a celei din domeniul militar;

Marți, 14 decembrie 2010

57. îndeamnă Comisia să continue identificarea nevoilor care trebuie satisfăcute pentru îmbunătățirea capacităților în materie de protecție civilă, în vederea conceperii unor proiecte comune de achiziții; solicită, în acest sens, să se acorde o atenție deosebită definirii nevoilor UE în ceea ce privește pregătirea și capacitatea de reacție în domeniul CBRN, inclusiv contramăsuri medicale, astfel încât disponibilitatea contramăsurilor medicale în cazul unui incident CBRN să fie evaluată atât la nivelul UE, cât și al statelor membre;

58. solicită organizarea de exerciții comune între statele membre ale UE și între statele membre și țările terțe, în vederea prevenirii situațiilor periculoase legate de securitatea materialelor chimice, biologice, radiologice și nucleare;

59. salută planificarea exercițiilor UE de simulare a incidentelor sau atentatelor CBRN și subliniază că Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN ar trebui să permită ca rezultatele și evaluarea acestor exerciții să contribuie la dezbateră actuală privind elaborarea de norme paneuropene;

60. atrage atenția asupra faptului că Comisia ar trebui să aibă un rol motrice în privința elaborării normelor bazate pe necesitățile în materie de capacitate de contrareacție; subliniază că aceasta reprezintă unica modalitate de a obține cel mai înalt nivel de securitate posibil pe întreg teritoriul UE, deoarece este singurul mod de a garanta că statele membre respectă aceleași orientări și aplică aceleași principii pentru a crea capacitățile și pentru a pregăti resursele umane și materiale necesare pentru a face față unui dezastru, accidental sau intenționat;

61. subliniază necesitatea creării de rezerve regionale/la nivelul UE de resurse pentru reacție în caz de dezastru, ale căror dimensiuni ar trebui să reflecte, în măsura posibilului, actualul nivel de amenințare, fie sub formă de echipament medical sau de alte tipuri de echipament relevante, sub coordonarea mecanismului UE de protecție civilă, finanțat de UE și în conformitate cu orientări comune ale UE; subliniază importanța menținerii unor rezerve bine gestionate, pentru a garanta că resursele pentru reacție în caz de dezastru, fie că este vorba de echipament medical sau de alte tipuri de echipament relevante, sunt pe deplin funcționale, moderne și actualizate; îndeamnă ca, până la realizarea punerii în comun a resurselor la nivel UE/regional, Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN să indice în ce mod statele membre ar putea pune în comun resursele și măsurile de reacție în cazul unui accident sau atac terorist CBRN, pentru a transpune în practică noua clauză de solidaritate; subliniază că asistența pentru anumite state membre ale UE trebuie să se acorde doar în urma unei solicitări din partea autorităților politice relevante din țările afectate și nu ar trebui să contravină capacității unui stat membru de a-și proteja proprii cetățeni;

62. solicită revizuirea dispozițiilor privind Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, pentru a-i conferi un plus de accesibilitate în cazul dezastrurilor naturale și a-l face disponibil în cazul catastrofelor industriale și al celor provocate de om, și îndeamnă statele membre să utilizeze resursele disponibile din cadrul fondurilor structurale pentru a consolida prevenirea și pregătirea;

63. invită Comisia, în vederea pregătirii pentru eventualitatea nefericită a unui accident, a diseminării sau a utilizării deliberate de CBRN, să instituie mecanisme de informare care să asigure legătura dintre activitatea mecanismului UE de protecție civilă și a celorlalte sisteme de alertă precoce de la nivelul UE în domeniul sănătății, al mediului, al producției alimentare și al bunăstării animalelor; de asemenea, invită Comisia să instituie mecanisme de schimb de informații și analize cu organizațiile internaționale, cum ar fi Organizația Mondială a Sănătății, Organizația Meteorologică Mondială și Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură;

64. solicită crearea unor echipe specializate de reacție la nivel UE/regional, care să includă personal medical, personal de aplicare a legii și personal militar, și remarcă faptul că în cazul creării unor astfel de echipe ar trebui programate periodic cursuri de formare specială și exerciții operaționale;

65. solicită Comisiei să asigure o finanțare suficientă pentru dezvoltarea unui echipament de detectare și de identificare a agenților biologici îmbunătățit, în eventualitatea unui atac sau a unui incident; regretă faptul că echipamentul actual de detectare are limite de capacitate și de viteză, ce au drept consecință pierderea de timp prețios în cazul unei urgențe; subliniază că personalul de urgență trebuie să fie echipat în mod

Marți, 14 decembrie 2010

corespunzător și să beneficieze în prealabil de protecție medicală, pentru a-și desfășura activitatea în condiții de siguranță personală maximă în zonele de dezastru în care pot fi prezenți agenți patogeni dăunători; subliniază că echipamentul de identificare a agenților și de diagnosticare îmbunătățit este, de asemenea, necesar în spitale și în alte facilități de primire a victimelor unui incident;

66. solicită diverselor organe UE și naționale implicate în culegerea informațiilor să își revizuiască structurile organizaționale și să desemneze persoane adecvate, acolo unde acestea lipsesc, care să dispună de experiență și expertiză în identificarea și evaluarea amenințărilor și riscurilor CBRN;

67. invită Comisia să prezinte regulat rapoarte Parlamentului cu privire la evaluările amenințării și riscurilor reprezentate de CBRN;

68. solicită lansarea unor programe de formare și de sensibilizare la scară europeană, tratând posibilitățile oferite de internet ca resurse-cheie pentru informarea cetățenilor cu privire la problematica CBRN; subliniază importanța ce revine coordonării mecanismelor de alertă și informare rapidă a cetățenilor UE cu privire la incidentele CBRN; ia cunoștință cu interes de studiu de fezabilitate pentru un Centru european de formare în domeniul securității nucleare în cadrul JRC;

Impactul asupra mediului și a sănătății

69. ia act de existența unor investiții excesive necoordonate în vaccinuri pe durata pandemiei A/H1N1; salută proiectul de concluzii ale Consiliului intitulat „Învățămintele desprinse de pe urma pandemiei A/H1N1- Securitatea sanitară în Uniunea Europeană” (12665/2010) care are în vedere elaborarea unui mecanism pentru achiziționarea comună a vaccinurilor și a medicamentelor antivirale ce urmează a fi aplicat în statele membre în mod voluntar și încurajează statele membre să dezvolte împreună soluții regionale de pregătire, acestea incluzând utilizarea comună a capacităților existente și coordonarea achiziției publice rentabile de contramăsuri medicale, asigurând în același timp niveluri ridicate de pregătire CBRN în întreaga UE;

70. ia act de faptul că legislația UE (Decizia 90/424/CEE a Consiliului modificată de Decizia 2006/965/CE a Consiliului) conține dispoziții privind o abordare comunitară în materie de eradicare, controlare și monitorizare a bolilor animalelor și zoonozelor, inclusiv achiziționarea și stocarea de contramăsuri medicale veterinare pentru a proteja animalele împotriva infectării; regretă faptul că nicio astfel de abordare comunitară nu este în măsură să coordoneze achiziționarea și stocarea de contramăsuri medicale pentru a proteja populația umană a UE împotriva infectării cu agenți patogeni biologici periculoși;

71. subliniază faptul că un incident sau atac care implică agenți patogeni biologici - unul dintre exemple fiind antraxul - va contamina zona afectată timp de zeci de ani, cauzând daune majore vieții și sănătății plantelor, animalelor și oamenilor, precum și costuri economice pe termen lung; invită Comisia să includă strategiile de recuperare și decontaminare în politica CBRN;

72. subliniază faptul că un incident care implică materiale CBRN care afectează starea solului și/sau furnizarea de apă potabilă poate produce efecte devastatoare și profunde asupra sănătății și bunăstării tuturor oamenilor din zona afectată; invită Comisia să ia în considerare acest aspect la elaborarea Planului de acțiune al UE în domeniul CBRN;

73. subliniază importanța garantării faptului că există un control eficient al incidentelor legate de contaminarea prin apă, care implică poluarea mediului, contaminarea solului, eliminarea deșeurilor și/sau eliberarea de substanțe radioactive;

74. regretă atenția insuficientă acordată pregătirii și reacției în comunicarea Comisiei și concluziile Consiliului privind Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN, care se concentrează în special pe detectare și prevenire; invită Comisia și Consiliul să acorde o importanță mai mare dezvoltării mecanismelor de pregătire și reacție necesare pentru protecția sănătății publice și a mediului, în cazul în care s-ar produce efectiv un incident CBRN pe teritoriul UE;

Marți, 14 decembrie 2010

75. regretă faptul că Planul de acțiune în domeniul CBRN nu cuprinde măsuri de asigurare a securității instalațiilor și materialelor radiologice și nucleare, nici privind optimizarea planurilor de reacție în cazul diferitelor tipuri de urgențe radiologice și a consecințelor acestora pentru populație și pentru mediu;
76. este alarmat de cazurile în care persoane fizice și activiști au reușit să achiziționeze materiale obținute din deșeuri nucleare de la mai multe instalații de reprocesare din Europa și solicită măsuri concertate urgente pentru a crește securitatea materialelor și instalațiilor radioactive și nucleare;
77. regretă lipsa unor obiective clare în comunicarea Comisiei și în concluziile Consiliului cu privire la Planul de acțiune în domeniul CBRN cu privire la protecția adecvată a rețelelor de transport public și la sănătatea utilizatorilor lor, având în vedere nenumăratele atacuri teroriste care au vizat transportul în ultimii ani și riscul general crescut de incidente CBRN survenite în timpul transportului de materiale CBRN; invită statele membre să garanteze protecția înainte de expunere a personalului de intervenție de urgență la incidente CBRN, precum și tratamentul post-expunere a victimelor, în special împotriva agenților patogeni biologici;
78. subliniază faptul că un incident CBRN ar putea avea efecte pe termen lung asupra creșterii culturilor destinate alimentării și, prin urmare, poate afecta negativ siguranța și securitatea alimentară a UE; invită Comisia să ia în considerare acest lucru la elaborarea Planului de acțiune al UE în domeniul CBRN;
79. încurajează cooperarea și schimbul de bune practici cu țările care au dezvoltat o expertiză în materie de evaluare a riscurilor CBRN, de prevenire, depistare, comunicare și reacție, cum ar fi Statele Unite, Australia și India;
80. încurajează politicile comune în domeniul refacerii terenurilor afectate de contaminarea chimică, biologică, radiologică și nucleară, astfel încât să se restabilească cât mai curând posibil utilizarea normală a solului și a terenurilor, reducând, astfel, riscurile pentru sănătatea oamenilor și mediul înconjurător;
81. invită Comisia și Consiliul să aibă în vedere elaborarea unor modele de reacție care să ofere un răspuns ideal în cazul unui incident CBRN și în care să se acorde o atenție deosebită instituțiilor de educație, instituțiilor de îngrijire medicală și centrelor de îngrijire a bătrânilor;
82. invită statele membre ca, atunci când elaborează planuri de evacuare în cazul unui incident CBRN, să acorde o atenție deosebită nevoilor persoanelor în vârstă, ale copiilor, ale persoanelor aflate sub îngrijire medicală, ale persoanelor cu handicap și ale altor astfel de grupuri vulnerabile;
83. invită statele membre să acorde o importanță deosebită construirii de adăposturi de protecție civilă atât în interiorul instituțiilor (publice și administrative), cât și la nivel local și regional, în care populația Uniunii să se poată refugia în cazul unor calamități;
84. îndeamnă Comisia să încerce să obțină un acord privind standarde de securitate minime comune cu țările terțe învecinate care au pe teritoriul lor obiecte ce ar putea reprezenta pericole majore pentru securitatea ecologică și umană în UE în cazul unui accident;
85. solicită Comisiei să prevadă în planul său de acțiune o adaptare mai flexibilă a măsurilor de securitate la dezvoltarea tehnologică;
86. îndeamnă Comisia să facă o evaluare riguroasă a impactului măsurilor de securitate existente asupra mediului și sănătății și să se asigure că măsurile noi sunt introduse numai pe baza rezultatelor unei astfel de evaluări, care ar trebui efectuată periodic;

*

* *

87. invită Comisia să întocmească o foaie de parcurs a UE privind CBRN pentru perioada cuprinsă între momentul actual și 2013, când va fi revizuit Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN, care să cuprindă provocările și măsurile în materie de politică și în legătură cu care Comisia să raporteze în mod regulat Parlamentului cu privire la evoluțiile în curs și progresele realizate până la momentul respectiv;

Marți, 14 decembrie 2010

88. solicită statelor membre și Comisiei să revizuiască rapid și să aplice Planul de acțiune al UE în domeniul CBRN conform recomandărilor sale și se așteaptă ca acestea să îl implementeze cu promptitudine; solicită, în plus, Comisiei și Consiliului să prezinte Parlamentului viitorul Plan de acțiune al UE în domeniul CBRN cel puțin cu un an înainte ca acesta să ajungă în faza de implementare, astfel încât Parlamentul să își poată da avizul în timp util;

89. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Buna guvernanță și politica regională a UE

P7_TA(2010)0468

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la buna guvernanță în materie de politică regională a UE: procedurile de asistență și control ale Comisiei Europene (2009/2231(INI))

(2012/C 169 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 174-178,
- având în vedere propunerea Comisiei din 28 mai 2010 privind revizuirea Regulamentului financiar aplicabil bugetului general al Uniunii Europene (COM(2010)0260),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 octombrie 2008 referitoare la guvernarea și parteneriatul la nivel național, regional și la nivel de proiect în domeniul politicii regionale ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la transparența politicii regionale și finanțarea acesteia ⁽³⁾,
- având în vedere Cartea albă din 17-18 iunie 2009 a Comitetului Regiunilor privind guvernarea pe mai multe niveluri și raportul de consultare,
- având în vedere concluziile reuniunii informale la nivel ministerial care a avut loc la 16-17 martie 2010 la Malaga,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 septembrie 2004 intitulată „Responsabilitățile ce le revin statelor membre și Comisiei în ceea ce privește administrarea comună a fondurilor structurale și a fondului de coeziune - situația actuală și perspectivele pentru noua perioadă de programare de după 2006” (COM(2004)0580),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 mai 2008 privind rezultatele negocierilor referitoare la strategiile și programele din domeniul politicii de coeziune pentru perioada de programare 2007-2013 (COM(2008)0301),
- având în vedere raportul anual al Curții de Conturi privind execuția bugetului aferent exercițiilor financiare 2006 și 2008,

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽²⁾ JO C 15 E, 21.1.2010, p. 10.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0201.

Marți, 14 decembrie 2010

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 februarie 2008 intitulată „Plan de acțiune privind întărirea rolului de supraveghere al Comisiei din cadrul gestionării repartizate a acțiunilor structurale” (COM(2008)0097),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 februarie 2009 intitulată „Raport referitor la punerea în aplicare a Planului de acțiune privind întărirea rolului de supraveghere al Comisiei din cadrul gestionării repartizate a acțiunilor structurale” (COM(2009)0042),
 - având în vedere comunicarea comisarilor Samecki și Špidla către Comisie din 28 octombrie 2009 care conține un raport interimar referitor la rezultatele planului de acțiune privind întărirea rolului de supraveghere al Comisiei din cadrul gestionării repartizate a acțiunilor structurale (SEC(2009)1463),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 februarie 2010 referitoare la impactul Planului de acțiune privind întărirea rolului de supraveghere al Comisiei din cadrul gestionării repartizate a acțiunilor structurale (COM(2010)0052),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0280/2010),
- A. întrucât aplicarea politicii de coeziune este în mare parte descentralizată și este de competența autorităților subnaționale;
- B. întrucât politica de coeziune joacă un rol primordial în aplicarea guvernantei pe mai multe niveluri, fiind un instrument de îmbunătățire a calității procesului de luare a deciziilor datorită participării în mod activ a autorităților subnaționale încă din etapa anterioară etapei legislative în cadrul dezbaterilor;
- C. întrucât prin „guvernanța pe mai multe niveluri” se înțelege acțiunea coordonată a Uniunii, a statelor membre și a entităților regionale și locale, precum și a partenerilor socio-economici și a ONG-urilor, bazată pe principiile parteneriatului și co-finanțării și destinată elaborării și aplicării politicilor Uniunii Europene, această definiție implicând partajarea responsabilității între diversele niveluri de guvernare;
- D. întrucât raportul Curții de Conturi din 2006 a demonstrat că sistemele în vigoare de control al politicii de coeziune nu erau suficient de eficiente, având o rată de eroare de 12 % în ceea ce privește cheltuielile rambursate, iar raportul din 2008 a confirmat aceste date, indicând că 11 % din fonduri au fost rambursate în mod eronat;
- E. întrucât Comisia trebuie să își întărească rolul de supraveghere cu scopul de a reduce incidența erorilor, de a îmbunătăți sistemul de control și de a spori ajutorul acordat autorităților subnaționale și beneficiarilor, toate acestea conducând, pe termen lung, la o politică și mai orientată spre rezultate și mai ușor de aplicat;
- F. întrucât procedurile prea complexe de solicitare a finanțării și numărul prea ridicat de controale riscă să descurajeze eventualii beneficiari ai politicii de coeziune;
- G. întrucât soluțiile practice așteptate de cetățenii noștri în domeniul serviciilor publice (cum ar fi transporturile publice, apa potabilă, sănătatea publică, locuințele sociale și învățământul de stat) pot fi obținute numai printr-o bună guvernare care include două sisteme complementare: pe de-o parte, sistemul instituțional, care prevede distribuirea competențelor și a bugetelor către stat și autoritățile locale și regionale și, pe de altă parte, sistemul de parteneriat, care grupează diferiți actori publici și privați interesați de aceeași tematică într-un anumit teritoriu;

Marți, 14 decembrie 2010

- H. întrucât parteneriatul ar trebui să ia în considerare toate comunitățile și grupurile relevante, poate aduce avantaje și valoare adăugată aplicării politicii de coeziune prin sporirea legitimității, garantarea transparenței și a unei mai bune absorbții a fondurilor, și întrucât parteneriatul ar trebui evaluat, de asemenea, în funcție de valoarea socială și civică pe care o reprezintă;
- I. întrucât o abordare integrată ar trebui să țină seama de caracteristicile specifice ale regiunilor (dezavantaje geografice și naturale, depopulare, regiune ultraperiferică etc.) pentru a fi în măsură să răspundă provocărilor care apar la nivel local și regional,

Aplicarea guvernancei pe mai multe niveluri

1. salută Cartea albă a COR privind guvernarea pe mai multe niveluri și recunoașterea subsidiarității subnaționale în Tratatul de la Lisabona; subliniază faptul că abordarea pe mai multe niveluri ar trebui să se aplice părților implicate la același nivel atât vertical, cât și orizontal în ceea ce privește politicile Uniunii unde statele au competențe comune, inclusiv în ceea ce privește politica de coeziune;
2. salută concluziile reuniunii informale la nivel ministerial de la Malaga din martie 2010 și consideră că guvernarea pe mai multe niveluri reprezintă o condiție prealabilă pentru realizarea coeziunii teritoriale în Europa; solicită ca acest principiu să devină obligatoriu pentru statele membre în domeniile de politică unde impactul teritorial este semnificativ cu scopul de a asigura dezvoltarea teritorială echilibrată, în conformitate cu principiul subsidiarității; subliniază că o astfel de prevedere nu ar trebui în niciun caz să conducă la proceduri mai greoaie;
3. consideră că o guvernare satisfăcătoare pe mai multe niveluri ar trebui să se bazeze pe o abordare ascendentă, ținând cont de diversitatea administrativă la nivelul fiecărui stat membru; invită statele membre să identifice cele mai eficiente metode de aplicare a guvernancei la diferitele niveluri și să îmbunătățească colaborarea cu autoritățile regionale și locale, precum și cu administrația comunitară, de exemplu prin invitarea funcționarilor de la toate nivelurile de guvernare la reuniunile periodice organizate cu Comisia sau prin stabilirea de pacte teritoriale europene care să asocieze, în mod voluntar, diferitele niveluri de guvernare competente;
4. recomandă ca analiza de impact teritorial să devină o practică standard prin implicarea, din faza inițială a deciziei politice, a diferiților actori vizați, astfel încât să fie identificate repercusiunile economice, sociale și de mediu ale propunerilor legislative și nelegislative comunitare asupra regiunilor;
5. subliniază că, datorită relațiilor transfrontaliere care s-au format între actorii din sectorul public și privat, guvernarea pe mai multe niveluri permite o mai bună exploatare a potențialului oferit de cooperarea teritorială; îndeamnă statele membre care nu au făcut-o încă să adopte fără întârziere dispozițiile necesare în vederea înființării Grupărilor europene de cooperare teritorială; recomandă Comisiei să încurajeze schimbul de informații între GECT existente deja și cele în curs de înființare în cadrul programelor existente; felicită Comitetul Regiunilor pentru calitatea activității sale referitoare la GECT și solicită ca instrumentele sale, în special platforma sa de monitorizare a Strategiei Lisabona și rețeaua sa de monitorizare a subsidiarității, să fie folosite pentru a se promova schimbul de bune practici între regiuni și statele membre cu scopul identificării și stabilirii în comun a obiectivelor, a planificării ulterioare a acțiunilor și, în final, a realizării unei evaluări comparative a rezultatelor politicii de coeziune;
6. invită autoritățile naționale, regionale și locale să utilizeze mai des abordarea integrată în perioada de programare actuală; propune ca această abordare să devină obligatorie în contextul viitoarei politici de coeziune; consideră că o abordare integrată și flexibilă ar trebui nu numai să ia în considerare aspectele economice, sociale și de mediu ale dezvoltării teritoriale, dar și să permită coordonarea intereselor diverșilor actori vizați, ținând seama de caracteristicile teritoriale specifice, pentru a face față provocărilor care apar la nivel local și regional;

Marți, 14 decembrie 2010

7. îndeamnă Comisia să elaboreze un ghid pentru actorii din sectorul public și privat privind metodele de punere în practică a principiilor de guvernare pe mai multe niveluri și a abordării integrate; recomandă ca măsurile ce vizează promovarea acestor două abordări să fie finanțate în cadrul asistenței tehnice oferite de FEDER;
8. recomandă Comitetului Regiunilor să folosească zilele porților deschise din 2011 și, în cazul în care acest lucru ar mai fi posibil în momentul actual, zilele porților deschise din 2010 ca pe o oportunitate de a încuraja și aprofunda dezbaterile privind identificarea celor mai adecvate metode de promovare a guvernării pe mai multe niveluri; sugerează lansarea și introducerea unei etichete europene în materie de guvernare pe mai multe niveluri în toate regiunile UE, începând cu 2011;
9. constată că mecanismele de furnizare descentralizate sunt un factor esențial în guvernarea pe mai multe niveluri; îndeamnă statele membre și regiunile, având în vedere necesitatea simplificării, să delege mai departe, dacă este cazul, punerea în aplicare a unei părți din programele operaționale și, mai ales, să utilizeze mai bine subvențiile globale; le invită pe acestea să adopte măsurile de descentralizare necesare, atât la nivel legislativ, cât și bugetar, astfel încât sistemul de guvernare pe mai multe niveluri să poată funcționa eficient și în conformitate cu principiul parteneriatului și cu cel al subsidiarității; subliniază că autoritățile regionale și cele locale, în special cele cu puteri legislative, ar trebui să fie mai implicate, deoarece dețin cele mai multe informații cu privire la potențialul și necesitățile regiunilor lor și ar putea, prin urmare, să contribuie la îmbunătățirea procesului de aplicare a politicii de coeziune;
10. îndeamnă statele membre să implice autoritățile regionale și locale competente și reprezentanții societății civile încă din etapele inițiale ale negocierilor privind legislația Uniunii și programele care beneficiază de fonduri structurale cu scopul de a face posibil dialogul în timp util la diferitele niveluri ale guvernării; îndeamnă aceste autorități să facă parte din organele de luare a deciziilor responsabile, pe pocior de egalitate cu reprezentanții naționali;
11. subliniază faptul că, pentru a asigura o absorbție eficientă a fondurilor și pentru a garanta un impact maxim al acestora, este necesară o capacitate administrativă și regională suficientă atât la nivelul UE, cât și la nivel regional și local; invită, prin urmare, Comisia să își amelioreze capacitatea administrativă pentru a crește valoarea adăugată a politicii de coeziune și a asigura sustenabilitatea măsurilor și statele membre să asigure structuri administrative corespunzătoare și capital uman în ceea ce privește recrutarea, remunerarea, formarea, resursele, procedurile, transparența și accesibilitatea;
12. invită, de asemenea, statele membre să consolideze, dacă este necesar, rolul autorităților regionale și locale în pregătirea, gestionarea și punerea în aplicare a programului, precum și în creșterea resurselor aflate la dispoziția acestora; recomandă adoptarea, în cadrul politicii de coeziune, a metodologiei de dezvoltare locală bazate pe parteneriate locale, în special pentru proiectele legate de aspecte urbane, rurale și trans-frontaliere; invită Comisia să încurajeze parteneriatele între regiuni care au un potențial specific de dezvoltare asemănător și să se asigure că există un cadru adecvat la nivelul UE pentru coordonarea cooperării macroregionale;
13. consideră că principiile parteneriatului și cofinanțării susțin autoritățile subnaționale în asumarea răspunderii cu privire la punerea în aplicare a politicii de coeziune; își reafirmă angajamentul față de aceste principii de bună gestionare și solicită ca acestea să fie în continuare aplicate în ciuda limitării cheltuielilor publice ca urmare a crizei economice;
14. recomandă consolidarea practicii parteneriatului și îndeamnă Comisia să prezinte o definiție comună a conceptului de parteneriat ca o condiție pentru realizarea de parteneriate reale cu autoritățile regionale și locale și reprezentanții societății civile; solicită Comisiei să controleze temeinic aplicarea acestui principiu prin crearea de instrumente de evaluare specifice și să disemineze cele mai bune practici în acest domeniu prin intermediul instrumentelor TIC; reamintește că parteneriatul poate contribui la eficacitate, eficiență, legitimitate și transparență în toate fazele de programare și punere în aplicare a fondurilor structurale și poate spori gradul de angajament față de rezultatele programelor, precum și gradul de asumare a acestora; subliniază rolul important jucat de voluntariat în procesul de parteneriat;

Marți, 14 decembrie 2010

15. atrage atenția asupra obligației de a consulta opinia publică prin organizațiile care reprezintă societatea civilă și prin ONG-uri în vederea reflectării propunerilor acestora și subliniază faptul că participarea societății civile contribuie la legitimitatea procesului de luare a deciziilor; constată că eforturile depuse pentru a implica opinia publică în faza pregătitoare a programelor operaționale pentru perioada 2007-2013 nu au avut succesul scontat; solicită Comisiei să identifice bunele practici și să faciliteze aplicarea acestora pentru a asigura o mai mare participare a cetățenilor înainte de viitoarea perioadă de programare;

16. solicită ca principiul guvernancei pe mai multe niveluri să fie integrat în toate etapele de elaborare și de implementare a Strategiei UE 2020 pentru a asigura asumarea reală a rezultatelor de către autoritățile regionale și locale, care trebuie să o aplice; subliniază, în acest context, propunerea referitoare la un pact teritorial al autorităților locale și regionale privind strategia Europa 2020 pentru a încuraja regiunile și municipiile să contribuie la îndeplinirea obiectivelor strategiei 2020;

17. recomandă Comisiei să analizeze din nou posibilitățile de aplicare a proiectului-pilot inițiat de Parlamentul European și intitulat „Erasmus pentru aleșii locali și regionali” și, în vederea ridicării standardului privind propunerile de proiecte și a realizării obiectivului privind eficiența, invită Comisia să aplice, în temeiul rubricii bugetare privind acordarea de asistență tehnică operațională în cadrul FEDER, un mecanism de formare și de mobilitate pentru actorii locali și regionali cu privire la desfășurarea programelor politicii de coeziune împreună cu parteneri specializați în aplicarea conceptelor de abordare integrată și de guvernare pe mai multe niveluri; solicită, prin urmare, Comisiei să aloce în mod eficient fonduri pentru aceste inițiative și să intensifice colaborarea cu autoritățile regionale și locale, inclusiv prin intermediul Comitetului Regiunilor;

18. consideră că rețelele europene la nivelul regiunilor ar trebui să-și extindă activitatea în domeniul schimbului de bune practici în materie de guvernare și de parteneriat, să pună și mai mult accentul pe învățămintele politice și strategice dobândite în ciclurile de programare anterioare și să asigure accesul public la informațiile-cheie privind cele mai bune practici în toate limbile Uniunii Europene, contribuind astfel la aplicarea efectivă a bunelor practici;

Consolidarea rolului Comisiei în contextul sprijinirii autorităților regionale și locale

19. consideră că întărirea rolului autorităților locale și regionale trebuie să corespundă consolidării rolului de supraveghere al Comisiei, punându-se accentul mai degrabă pe controlul sistemelor de audit, decât pe proiectele unice; solicită, în acest context, crearea unui sistem al UE de certificare a organismelor naționale de audit; îndeamnă Comisia să finalizeze aprobarea rapoartelor de evaluare a conformității cu scopul de a evita întârzierea plăților și pierderea de fonduri ca urmare a nerespectării angajamentelor și să prezinte o propunere privind riscul de eroare acceptabil înainte de 2012;

20. salută concluziile raportului Comisiei privind planul de acțiune din februarie 2010 și măsurile corective și de prevenire inițiate până în prezent; invită DG REGIO să continue aceste activități pe întreaga durată a perioadei de aplicare pentru a menține dinamica planului de acțiune;

21. subliniază faptul că inițiativele europene în domeniul politicii de coeziune și al politicii structurale trebuie să fie mai bine coordonate pentru a nu compromite coerența politicii regionale; solicită, prin urmare, intensificarea coordonării în cadrul Comisiei între DG REGIO, responsabilă cu politica de coeziune și structurală, și direcțiile generale responsabile cu inițiativele relevante specifice acestui sector; solicită, ținând seama de consolidarea drepturilor autorităților regionale și locale consacrată de Tratatul de la Lisabona, ca acestea să fie implicate mai mult în elaborarea politicii în cadrul Comisiei, pentru a crește responsabilitatea la nivelul responsabililor proiectelor; solicită, cu toate acestea, și efectuarea de către Comisie a unui control mai strict al rezultatelor, la fața locului, pentru a evalua mai bine eficiența structurilor proiectelor și eficacitatea acțiunilor în raport cu obiectivul urmărit;

22. invită Comisia să consolideze inițiativa „formarea formatorilor” pentru autoritățile administrative și de certificare; subliniază că ar trebui să existe o monitorizare constantă cu scopul garantării transferului real al conținuturilor formărilor către nivelurile inferioare în mod echilibrat, fără ca actorii implicați la nivel local să fie neglijați;

Marți, 14 decembrie 2010

23. îndeamnă Comisia să lanseze cu rapiditate noul portal în baza de date IFC 2007, care permite accesul direct la informațiile relevante tuturor actorilor care se ocupă cu fonduri structurale; recomandă statelor membre să promoveze și să difuzeze informații cu privire la acest instrument atât în rândul autorităților locale și regionale, cât și al beneficiarilor finali;

24. invită Comisia să aplice mecanisme suplimentare de asistență tehnică pentru a promova cunoștințele la nivel regional și local cu privire la aspectele legate de aplicare, în special în cadrul statelor membre în care, conform evaluării ex-post realizate de Comisie cu privire la programele politicii de coeziune pentru perioada 2000-2006, există probleme foarte persistente legate de capacitatea lor administrativă în ceea ce privește implementarea programelor respective;

25. solicită o aplicare standardizată a modelului de informare unică și de audit unic (SISA) la toate nivelurile de audit pentru a evita duplicarea auditurilor și controlul excesiv; îndeamnă Comisia să publice un manual de audit unic, care să includă toate orientările elaborate până acum;

26. invită statele membre să exploateze în continuare instrumentele de inginerie financiară ca metodă de creștere a calității proiectelor și a gradului de participare a actorilor din sectorul privat, în special a IMM-urilor, la proiectele europene; invită Comisia să simplifice normele de funcționare a acestor instrumente, a căror complexitate actuală limitează gradul lor de utilizare;

27. își exprimă convingerea cu privire la faptul că respectarea procedurilor nu se poate face prin compromiterea calității intervențiilor; solicită Comisiei elaborarea, în viitor, a unei politici și mai orientate către rezultate, care să se axeze pe rezultate de calitate și pe dezvoltarea de proiecte strategice, nu pe efectuarea de controale; în acest sens, îndeamnă Comisia să elaboreze indicatori obiectivi și măsurabili care să fie comparabili în întreaga Uniune pentru a realiza sisteme mai bune de monitorizare și de evaluare și să analizeze în continuare necesitatea stabilirii unor reguli flexibile pentru situațiile de criză economică;

28. subliniază că procedurile transparente și clare contribuie la buna guvernare; salută, prin urmare, simplificarea continuă a regulamentului financiar și a normelor de reglementare a fondurilor structurale și invită statele membre să respecte pe deplin cerințele regulamentului financiar revizuit și să publice informații privind beneficiarii finali ai fondurilor structurale; îndeamnă Comisia să propună norme ușor de înțeles, care să nu necesite modificări frecvente; solicită simplificarea arhitecturii fondurilor după 2013, nu ca efect al crizei economice, ci ca principiu general al viitoarei politici de coeziune, pentru a facilita absorbția fondurilor și recomandă creșterea gradului de transparență și de flexibilitate în ceea ce privește utilizarea fondurilor UE cu scopul de a evita crearea unei sarcini administrative suplimentare care poate descuraja potențialii parteneri cu privire la participarea acestora la proiecte;

29. salută raportul strategic al Comisiei privind punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune pentru 2010, deoarece acesta poate fi o sursă importantă de informații în procesul de elaborare a politicii; consideră că trebuie, de asemenea, să se țină în mod serios seama de concluziile acestuia în ceea ce privește formularea propunerilor de îmbunătățire a aplicării eficiente a programelor politicii de coeziune;

30. își reafirmă angajamentul pentru o politică de coeziune puternică și bine finanțată care asigură dezvoltarea armonioasă a tuturor regiunilor din Uniunea Europeană; solicită menținerea mijloacelor financiare ale acestei politici după 2013 și respingerea oricărei tentative de renaționalizare;

31. invită Comisia să adopte principiile diferențierii și proporționalității în viitoarele regulamente și să adapteze cerințele în funcție de amploarea programelor și de natura partenerilor, în special în cazul în care sunt implicate autoritățile publice locale; solicită utilizarea la o scară mai largă a sumelor și tarifelor forfetare pentru toate fondurile, în special pentru cheltuielile generale și asistența tehnică; propune să fie prevăzute criterii de evaluare mai flexibile în vederea încurajării proiectelor inovatoare și cerințe mai puțin riguroase pentru proiectele-pilot; încurajează Comisia să dezvolte principiul unei „legături de încredere” cu statele membre care se angajează și reușesc să asigure o bună utilizare a fondurilor;

Marți, 14 decembrie 2010

32. în vederea elaborării, în viitor, a unei politici mai ușor de aplicat, solicită creșterea gradului de armonizare și de integrare a normelor de reglementare a fondurilor structurale, evitând fragmentarea unui proces în părți diferite pentru a solicita fonduri diferite; recomandă ca accentul să nu se pună doar pe regularitatea cheltuielilor, ci și pe calitatea intervențiilor și ca resursele să fie direcționate înspre consolidarea asistenței în domeniul administrării;

33. invită Comisia să prezinte cât mai curând propuneri de regulamente privind viitoarea perioadă de programare, să adopte regulamentul de punere în aplicare, să elaboreze orientările necesare și să organizeze la timp programe de formare în legătură cu acestea, precum și să faciliteze procesul de negociere și de aprobare a programelor operaționale pentru a evita orice întârziere în ceea ce privește aplicarea politicii de coeziune și absorbția fondurilor după 2013;

*

* *

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Coeziunea teritorială, socială și economică

P7_TA(2010)0473

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 privind realizarea unei adevărate coeziuni teritoriale, sociale și economice în UE – o condiție sine qua non a competitivității globale? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, în special Titlul I și Titlul XVIII,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 25 și 26 martie 2010,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, către Consiliu, către Comitetul Economic și Social European și către Comitetul Regiunilor intitulată „O Europă competitivă într-o economie globalizată: – O contribuție la strategia UE pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă” (COM(2006)0567),
- având în vedere Raportul anual al OCDE pentru 2009,
- având în vedere lucrarea Parteneriate de succes: un ghid, Forumul OCDE LEED pentru parteneriate și guvernare locală, 2006,
- având în vedere Raportul privind competitivitatea globală 2009-2010, Forumul Economic Mondial, Geneva, Elveția, 2009,
- având în vedere raportul independent „O agendă pentru o politică de coeziune reformată – O abordare teritorială pentru a răspunde la provocările și așteptările Uniunii Europene” elaborat în aprilie 2009 de către Fabrizio Barca la solicitarea d-nei Danuta Hübner, comisar pentru politică regională,
- având în vedere documentul strategic al Consiliului Municipalităților și Regiunilor Europene intitulat „Viitorul politicii de coeziune a UE”, Bruxelles, decembrie 2009,

Marți, 14 decembrie 2010

- având în vedere Rezoluția Adunării Regiunilor Europene (ARE) referitoare la politica regională post-2013, adoptată de către Adunarea Generală a ARE la 8 noiembrie 2007 la Udine, Italia,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, către Consiliu, către Comitetul Economic și Social European și către Comitetul Regiunilor privind rezultatele negocierilor referitoare la strategiile și programele din domeniul politicii de coeziune pentru perioada de programare 2007-2013 (COM(2008)0301),
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007–2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale din domeniul politicii de coeziune și programele operaționale ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 24 martie 2009 privind cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2008 referitoare la guvernanta și parteneriatul la nivel național, regional și la nivel de proiect în domeniul politicii regionale ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor referitoare la viitoarea reformă a politicii de coeziune ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la UE 2020 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială (COM(2007)0273),
 - având în vedere Al 20-lea raport anual al Comisiei privind punerea în aplicare a fondurilor structurale (2008) (COM(2009)0617),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Mobilizarea investițiilor private și publice în vederea relansării economice și realizării unei transformări structurale pe termen lung: dezvoltarea parteneriatelor public-privat” (COM(2009)0615),
 - având în vedere alineatul (37) din Rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind reforma ajutorului de stat 2005-2009 ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0309/2010),
- A. întrucât promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, precum și a solidarității între statele membre constituie unul dintre obiectivele Uniunii Europene, astfel cum se menționează la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- B. întrucât competitivitatea globală a Uniunii poate fi realizată în măsura în care politicile interne susțin capacitatea de a răspunde provocărilor globale printr-o economie sustenabilă cu emisii reduse de carbon, care să protejeze biodiversitatea, perioadele de recesiune oferind imaginea modului în care regiunile mai puțin dezvoltate au capacitate redusă de revenire;
- C. întrucât competitivitatea și coeziunea nu sunt nici contradictorii, nici incompatibile, ci prezintă elemente de complementaritate;

⁽¹⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 79.

⁽²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 38.

⁽³⁾ JO C 15 E, 21.1.2010, p. 10.

⁽⁴⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 65.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 97.

Marți, 14 decembrie 2010

- D. întrucât, deși în Uniune s-au înregistrat progrese importante în materie de convergență, în ultimele rapoarte privind coeziunea se observă o tendință de înrăutățire a disparităților teritoriale dintre regiunile UE, de exemplu în ceea ce privește accesibilitatea, în special pentru regiunile UE dezavantajate din punct de vedere structural, dar și la nivel intraregional și în cadrul teritoriilor UE, ceea ce ar putea conduce la o segregare teritorială și ar putea mări diferențele dintre nivelurile de prosperitate ale regiunilor UE;
- E. întrucât OECD în cadrul Raportului 2009 a recomandat creșterea pe termen lung concentrându-se pe importanța taxelor, investițiile în infrastructură, educație și forță de muncă, și reglementarea pieței producției, subliniind astfel rolul acestora;
- F. întrucât Forumul Economic Mondial, în Raportul său privind competitivitatea globală 2009, prezintă, ca și în celelalte rapoarte, rolul determinant pe care îl are infrastructura, ca pilon 2 în setul celor 12 piloni în baza cărora este analizată competitivitatea globală, precizând că infrastructura de calitate este o condiție esențială pentru diminuarea distanțelor, atragerea de investiții străine și asigurarea posibilității de dezvoltare economică,
- G. întrucât, în ultimă instanță, competitivitatea nu poate fi realizată decât dacă creșterea economică este cu adevărat sustenabilă în întreaga UE;
- H. întrucât în raportul grupului de experți independenți privind cercetarea, dezvoltarea și inovarea constituit în urma summitului de la Hampton Court și prezidat de dl Esko Aho, intitulat „Crearea unei Europe inovatoare” sunt identificate sectoarele-cheie - e-sănătate, produse farmaceutice, transport și logistică, mediu, conținut digital, energie și securitate - în cazul cărora este posibil ca o piață a inovării să fie eficientă iar o politică publică să aibă un rol semnificativ;
- I. întrucât pentru atingerea obiectivelor UE 2020 este nevoie de recunoașterea nivelului inițial al inegalității în legătură cu gradul de dezvoltare și limitările existente, precum și fixarea obiectivelor conform cu situația reală și nevoile identificate prin consultarea tuturor actorilor, plasați pe diverse niveluri de guvernare;
- J. întrucât Consiliul European din martie 2010 a apreciat importanța promovării coeziunii economice, sociale și teritoriale, printre altele prin dezvoltarea infrastructurii, pentru a contribui la succesul Strategiei UE 2020, în contextul în care noua strategie va avea în vedere abordarea blocajelor dezvoltării economice;
- K. întrucât politica de coeziune s-a dovedit a fi un instrument eficient pentru a răspunde în mod flexibil la provocările socio-economice generate de criza financiară;
- L. întrucât, pe lângă existența unei bune infrastructuri, principalele premise ale competitivității constau în promovarea cercetării, inovării și dezvoltării tehnologice și disponibilitatea unor programe de formare profesională corespunzătoare de înaltă calitate pentru persoanele din regiuni;
- M. întrucât regiunile vor juca un rol crucial în limitarea efectelor crizei asupra populației, motiv pentru care ar trebui să adopte principiul parteneriatului și să elaboreze instrumente adecvate pentru evaluarea ex ante a impactului teritorial al diferitelor tipuri de politici, pentru a înfrunța provocări majore, precum adaptarea la globalizare, schimbările demografice și, implicit, depopularea a regiunilor, schimbările climatice, problemele referitoare la energie și protejarea biodiversității, precum și noile provocări generate de criză;
- N. întrucât, așa cum au dovedit rezultatele negocierilor referitoare la strategiile și programele din domeniul politicii de coeziune pentru perioada de programare 2007 – -2013, calitatea programelor și implicarea factorilor relevanți la fiecare nivel de guvernare a sporit, reprezentând un pas înainte spre atingerea obiectivelor de la Lisabona pentru competitivitatea economică și angajarea forței de muncă;

Marți, 14 decembrie 2010

- O. întrucât reformarea politicii de coeziune trebuie să conducă la o îmbunătățire a acesteia, prin o mai bună corelare, o mai bună coordonare și sinergie între politicile europene, fără a ajunge în situația de a subordona o politică alteia, conform cu nevoile și obiectivele de dezvoltare durabilă ale Uniunii;
- P. întrucât implicarea actorilor locali și regionali în politica de coeziune se reflectă în strategiile regionale și locale ale acestora de promovare a dezvoltării economice și a includerii sociale;
- Q. întrucât competitivitatea economică a regiunilor rămase în urmă este susținută prin dezvoltarea capacităților acestora, inclusiv a infrastructurii de orice tip și face posibil accesul la educație, cercetare și inovare;
- R. întrucât, în timp ce unele elemente ale arhitecturii acestor instrumente, cum ar fi termene comune și alinierea cu agenda de la Lisabona, permit realizarea de sinergii, există încă diferențe, cum ar fi temeiurile juridice diferite, orientarea tematică versus orientarea teritorială și gestionarea partajată versus cea centralizată,

Politica de coeziune, condiție sine qua non a competitivității economice globale

1. evidențiază realizările politicii de coeziune a UE și rolul esențial al implementării acesteia pentru succesul strategiei UE 2020 ca un instrument al UE pentru eliminarea discrepanțelor între regiuni, asigurarea creșterii competitivității regiunilor, realizarea reformelor structurale și creșterea adaptabilității regiunilor la contextul economic global;
2. apreciază că, în perioada 2007-2013, toate statele membre au alocat o sumă semnificativă din contribuțiile lor financiare totale cercetării și dezvoltării (R&D), inovării și dezvoltării unei economii bazate pe cunoaștere, ceea ce a avut drept rezultat 246 de programe operaționale naționale sau regionale, cu o sumă de aproximativ 86 de miliarde EUR alocată cercetării și inovării, dintre care 50 de miliarde EUR au fost deja alocate pentru R&D de bază și pentru inovare; subliniază faptul că, deoarece cercetarea și inovarea sunt esențiale pentru îmbunătățirea competitivității UE în fața provocărilor globale, trebuie să continue investițiile în aceste domenii și să se realizeze evaluări periodice bazate pe rezultate; de aceea, în perspectiva viitoarei perioade de programare, recomandă statelor membre și Comisiei să aloce resurse suficiente de la fondurile structurale pentru cercetare și inovare, în special pentru activități de inovare sustenabilă, și să consolideze capacitățile de cercetare; subliniază necesitatea de a promova și aplica modele de succes în cadrul triumphiului cunoașterii și de a asigura dezvoltarea durabilă a cercetării la nivel regional și a cadrelor strategice pentru inovare în colaborare cu întreprinderile, centrele de cercetare, universitățile și autoritățile publice; accentuează potențialul grupărilor regionale de inovare, a căror activitate se bazează în mare măsură pe cunoaștere, de a mobiliza competitivitatea regională și solicită o mai bună coordonare a fondurilor structurale și a celui de-Al șaptelea PC pentru cercetare și dezvoltare tehnologică;
3. subliniază faptul o mai mare concentrare a resurselor politicii de coeziune poate asigura o contribuție semnificativă a acestor politici la stimularea competitivității, a inovării și a ocupării forței de muncă în UE;
4. subliniază rolul esențial pe care îl are sectorul public, la toate nivelurile de guvernare, precum și sectorul privat, în reconstruirea încrederii și solidarității prin implementarea politicii de coeziune în perioada de recesiune, iar ulterior prin garantarea unor oportunități egale în ceea ce privește accesul la investiții publice, în special în infrastructură, tehnologii noi și capital uman, și garantarea dezvoltării durabile;
5. subliniază strânsa legătură dintre competitivitatea economică a regiunilor UE și existența unui nivel adecvat al ocupării forței de muncă, a unei forțe de muncă educate și calificate, a securității sociale și a accesului la serviciile publice; în acest context, ia act de faptul că sprijinirea coeziunii sociale în cadrul politicii de coeziune crește importanța acestei politici pentru întreg ansamblul competitivității regionale la scară globală;

Marți, 14 decembrie 2010

6. consideră că, în conformitate cu spiritul Tratatelor, o politică de coeziune care își propune să reducă diferențele între nivelurile de dezvoltare ale regiunilor și le pregătește pentru a răspunde provocărilor generate de globalizare (schimbări demografice, depopularea zonelor rurale, schimbări climatice și protecția biodiversității), având în vedere punctele forte și slabe specifice pe care le a, s-a dovedit esențială pentru procesul de integrare europeană;

7. subliniază faptul că prin creșterea sinergiilor dintre cercetare, dezvoltare și inovare, pe o parte, și politicile de coeziune, provocările strategiei UE 2020 pot fi depășite mai ușor; reamintește faptul că politica de coeziune trebuie să joace un rol important în Strategia UE 2020, întrucât această politică stimulează schimbările structurale din întreaga Europă și sprijină principalele priorități în materie de investiții la toate nivelurile – local, regional, național și transfrontalier, asigurând coeziunea socială, economică, și teritorială; subliniază totuși că, deși prioritățile politicii de coeziune ar trebui alinate la obiectivele UE 2020, trebuie să rămână o politică independentă capabilă să țină seama de specificul regional și să sprijine regiunile mai fragile și cu nevoi mai stringente în așa fel încât acestea să depășească dificultățile socio-economice și handicapurile naturale și să se reducă disparitățile; apreciază că asigurarea continuității direcțiilor deja funcționale ale politicii de coeziune va asigura dimensiunea regională a CDI și va genera locuri de muncă în sectoare inovatoare;

Coeziunea teritorială – reflecție asupra impactului la nivel local al politicilor europene

8. susține punctele de vedere exprimate în Cartea Verde privind coeziunea teritorială cu privire la competitivitate, care depinde de crearea de legături cu alte teritorii pentru a se asigura că valorile comune sunt utilizate într-un mod coordonat și sustenabil, pentru a valorifica potențialul inerent al diversității teritoriale a Uniunii Europene; în acest context, subliniază importanța pe care o are pentru competitivitate și pentru deschiderea tuturor teritoriilor dezvoltarea coordonată și integrată a transporturilor și a TCI precum și folosirea în comun, ori de câte ori este posibil, a infrastructurilor pentru energie, servicii de îngrijiri de sănătate, cercetare, educație și protecția mediului; invită Comisia Europeană să facă propuneri concrete privind definirea și implementarea coerentă a obiectivului coeziunii teritoriale;

9. consideră ca statele membre trebuie să sprijine abordarea de tip place-based approach pentru conceperea și implementarea politicii de coeziune; recunoaște că rolul regiunilor diferă de la un stat la altul în funcție de structura politico-administrativă; solicită aplicarea corespunzătoare a principiului subsidiarității, în accepțiunea sa strictă și largă prevăzute de TFUE, și realizarea unor îmbunătățiri în actuala perioadă de programare, prin încurajarea aplicării principiului descentralizării până la nivelul autorităților locale, în vederea îmbunătățirii absorbției fondurilor; consideră contraproductiv, în acest context, faptul că regiunile gestionează în medie doar 30,5 % din bugetul total alocat politicii de coeziune, restul fiind gestionat de guvernele centrale; de aceea, consideră că în viitor principiul parteneriatului trebuie consolidat considerabil;

10. consideră că teritoriile frontaliere în special evidențiază problemele cu care se confruntă Uniunea Europeană în legătură cu provocările legate de deschiderea frontierelor, de realizarea pieței interne și de globalizare; subliniază faptul că în cazul acestor teritorii competitivitatea poate fi subminată de necesitatea de a face față unor sisteme fiscale și de bunăstare concurente, unor sisteme administrative complexe și fluxurilor migratorii între regiuni și state; subliniază importanța elaborării instrumentelor necesare pentru cooperarea transfrontalieră și guvernarea pe mai multe niveluri și invită Comisia să încurajeze schimburile de informații și de practici recomandate;

11. reamintește faptul că coeziunea teritorială are un caracter orizontal și multisectorial și că, prin urmare, politicile Uniunii trebuie să își aducă aportul la realizarea acesteia; reiterează faptul că acest concept nu se limitează la efectele politicii regionale, ci presupune și coordonarea cu alte politici ale Uniunii îndreptate către o dezvoltare durabilă cu rezultate sesizabile la nivelul regiunilor, pentru a dezvolta și utiliza pe deplin formele specifice ale potențialului regional și pentru a spori impactul acestora pe teren, consolidând competitivitatea și gradul de atractivitate al regiunilor și realizând o coeziune teritorială; este de părere că, pentru a se ajunge la o dezvoltare teritorială mai echilibrată în cadrul Uniunii Europene, coordonatele-cheie ale coeziunii teritoriale sunt „concentrarea, cooperarea și conectarea”;

Marți, 14 decembrie 2010

12. subliniază faptul că guvernarea pe mai multe niveluri presupune asumarea responsabilității pentru programe, permițând o mai bună exploatare a potențialului cooperării teritoriale și că, prin urmare, pentru ca Uniunea Europeană să poată urmări obiective comune prin utilizarea unor măsuri coerente orientate către rezultate concomitent cu stabilirea de priorități regionale și locale specifice, ar trebui respectate principiile guvernantei pe mai multe niveluri;

13. apreciază rezultatele inițiativelor URBAN și LEADER și subliniază necesitatea de a utiliza această experiență din trecut și exemplele asociate de bune practici în edificarea unui cadru pentru dezvoltarea integrată echilibrată rural-urban, în funcție de necesitățile fiecărei regiuni; invită Comisia să analizeze și să propună metodologii de lucru pentru încurajarea parteneriatelor urban-rural, pentru combaterea fenomenului de depopulare a zonelor rurale și, în același timp, pentru stimularea dezvoltării urbane durabile, întrucât aproape 80 % din populația UE trăiește în zone urbane; subliniază faptul că atât zonele urbane, cât și cele rurale joacă un rol dinamic în dezvoltarea economică regională și subliniază necesitatea, în perspectiva viitoarei perioade de programare, de a investi în proiecte atât urbane, cât și suburbane, și de a asigura o mai bună coordonare cu programele de dezvoltare rurală;

Maximizarea impactului politicii de coeziune în vederea competitivității economice

14. susține că parteneriatul este un principiu de bază în stabilirea conținutului politicii de coeziune, abordarea de la bază la vârf accentuând capacitatea administrativă și calitatea procesului de programare; consideră că toate nivelurile de guvernare trebuie să aibă o intervenție convergentă, complementară și productivă în stimularea competitivității economice a UE; invită Comisia să ofere o definiție mai clară a principiului parteneriatului pentru asigurarea creării de parteneriate reale cu autoritățile regionale și locale și pentru facilitarea schimburilor de bune practici între regiuni;

15. subliniază faptul că pentru buna gestionare a politicii de coeziune co-finanțarea este un principiu fundamental; solicită aplicarea continuă a acestuia, în ciuda restricțiilor generate asupra cheltuielilor publice ca urmare a crizei financiare;

16. subliniază necesitatea de a promova spiritul întreprinzător și de a susține întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), recunoscând rolul de prim rang jucat de acestea în promovarea competitivității economice și crearea de locuri de muncă; subliniază necesitatea revizuirii și consolidării rolului instrumentelor UE care sprijină competitivitatea europeană în vederea raționalizării procedurilor administrative, a facilitării accesului la finanțare, în special pentru IMM-uri, a introducerii unor mecanisme inovatoare de stimulare bazate pe atingerea obiectivelor legate de o creștere inteligentă, sustenabilă și cu caracter integrator, precum și a promovării unei cooperări mai strânse cu Banca Europeană de Investiții și alte instituții financiare; în acest context, apreciază valoarea adăugată a instrumentelor de inginerie financiară și încurajează utilizarea acestora, precum și a fondurilor revolving și a împrumuturilor nerambursabile globale pe o scară cât mai largă, în vederea atingerii de sinergii pozitive și a maximizării rezultatelor; se pronunță, de asemenea, în favoarea unui acces simplificat la capitalul de risc și la microfinanțare;

17. în plus, subliniază faptul că aplicarea eficientă a politicii de coeziune depinde într-o mare măsură de modul în care aceasta este concepută și, prin urmare, implicarea autorităților locale și regionale încă din primele etape ale acestui proces în conturarea și aplicarea viitoarei politici de coeziune constituie este esențială; evidențiază, de asemenea, necesitatea dezvoltării parteneriatelor pe orizontală și verticală între autoritățile publice de la toate nivelurile în vederea realizării unei guvernante pe mai multe niveluri cât mai eficiente; reamintește că guvernanta pe mai multe niveluri este unul dintre principiile-cheie ale politicii de coeziune și că asigurarea calității procesului decizional este fundamentală; în acest context, subliniază, de asemenea, importanța parteneriatului autorităților cu Comitetul Regiunilor;

18. salută modificarea Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului în sensul simplificării procedurilor de utilizare a fondurilor structurale și de coeziune și invită Comisia să continue simplificarea procedurilor în vederea asigurării flexibilității acestora și reducerea poverii administrative la nivelul beneficiarilor fondurilor, astfel încât provocările majore să fie gestionate la timp de către autorități, cu resurse corespunzătoare; consideră că parteneriatul public-privat poate fi de un real sprijin în completarea eforturilor realizate la nivel local și regional și invită Comisia Europeană să facă propuneri concrete privind consolidarea parteneriatului public-privat în cadrul politicii de coeziune;

Marți, 14 decembrie 2010

19. subliniază importanța pe care o are pentru eliminarea disparităților continuarea sprijinirii în primul rând a proiectelor destinate regiunilor rămase în urmă, astfel încât impactul așteptat în această perioadă de programare să fie sustenabil și corelat cu estimările inițiale; constată că îmbunătățirea accesibilității și facilităților infrastructurale va contribui la creșterea competitivității regiunilor rămase în urmă în cadrul pieței interne și, astfel, la competitivitatea externă a întregii UE; consideră că retragerea unui astfel de sprijin ar diminua efectul rezultatelor pozitive inițiale;

20. subliniază faptul că, deși în mod tradițional vizează regiunile mai puțin prospere, politica de coeziune privește toate regiunile Uniunii Europene, indiferent de nivelul lor de dezvoltare; subliniază, prin urmare, necesitatea urmării obiectivului privind „competitivitatea regională și ocuparea forței de muncă”; reamintește faptul că o politică de coeziune consistentă și bine finanțată, cu un buget cel puțin echivalent cu cel actual, atât ca valoare absolută, cât și relativă, este o condiție preliminară necesară pentru îndeplinirea obiectivelor strategiei UE 2020 pentru a asigura o creștere economică inteligentă, sustenabilă și cu caracter integrator, care să asigure competitivitatea UE pe plan mondial, precum și o dezvoltare armonioasă a tuturor regiunilor, realizând obiectivul coeziunii sociale, economice și teritoriale;

21. consideră că PIB-ul trebuie să rămână principalul criteriu pentru determinarea eligibilității regiunilor pentru asistență în cadrul politicii de coeziune, dar se pot adăuga alți indicatori măsurabili dacă aceștia se dovedesc a fi relevanți, lăsând autorităților naționale marjă de manevră pentru a aplica, la nivelul decizional corespunzător, alți indicatori care țin seama de atribuțiile specifice ale regiunilor și orașelor;

22. subliniază importanța luării în considerare, cu prilejul alocării fondurilor, a caracteristicilor specifice ale, de exemplu, regiunilor de coastă și de munte ultraperiferice, regiuni afectate de depopulare sau orașe și regiuni frontaliere ultraperiferice; încurajează regiunile să propună inițiative privind punerea în valoare a specificului lor regional; invită Comisia să adapteze diferitele instrumente financiare în așa fel încât să creeze o valoare adăugată, pe termen scurt și mediu, ținând seama și de efectele crizei economice și financiare;

23. invită Comisia să studieze modul în care noile tehnici de inginerie financiară pot îmbunătăți eficiența și impactul politicii de coeziune, pentru a obține cele mai bune rezultate posibile în proiectele alese;

24. subliniază efectele pozitive ale egalității de gen asupra creșterii economice, a coeziunii sociale și, prin urmare, a competitivității UE;

Politica de coeziune este o politică cheie pentru perioada după 2013

25. afirmă rolul determinant pe care îl au, în virtutea valorii lor adăugate europene, dezvoltarea regiunilor și asigurarea coeziunii teritoriale pe tot cuprinsul Europei în creșterea competitivității economice a UE și în îndeplinirea obiectivelor UE 2020, abordarea teritorială (place-based approach) fiind una dintre principalele modalități de realizare a echilibrului economic;

26. subliniază necesitatea unei abordări integrate a aplicării fondurilor structurale, întrucât acestea constituie un instrument important care ajută regiunile să-și asigure o creștere, un nivel al ocupării forței de muncă și o prosperitate sustenabile;

27. subliniază necesitatea menținerii de dispoziții tranzitorii care au ca scop să consolideze și să îmbunătățească nivelul actual de dezvoltare, care ar putea scădea dacă finanțarea ar fi redusă într-o măsură semnificativă odată cu atingerea obiectivului; subliniază că acest lucru ar asigura egalitatea de tratament pentru regiunile aflate în situații similare, ceea ce ar conduce, la rândul său, la organizarea eficientă a programelor;

Marți, 14 decembrie 2010

28. amintește Comisiei și statelor membre că așteptările cetățenilor europeni sunt conform cu nevoile populației, în special cu dorința de a avea acces la o infrastructură adecvată și servicii publice de calitate, ce trebuie asigurate în mod egal și la prețuri acceptabile pentru toți cetățenii europeni, indiferent de locul unde aceștia trăiesc și muncesc; insistă asupra faptului că dreptul la șanse egale trebuie să fie respectat și subliniază necesitatea ca persoanele cu dizabilități să aibă acces toate proiectele de infrastructură finanțate în cadrul fondurilor structurale;

29. subliniază faptul că, pentru a consolida cunoașterea și inovarea ca motoare ale creșterii economice viitoare și ale competitivității economice, este necesar să fie îmbunătățită calitatea educației, să se aplice rezultatele cercetării, să se promoveze inovarea și transferul de cunoștințe în cadrul întregii Uniuni, să se exploateze la maximum tehnologiile informației și comunicării (TIC), să se asigure reflectarea ideilor inovatoare în produse și servicii noi care conduc la creșterea economică și a calității locurilor de muncă și care contribuie la depășirea provocărilor legate de schimbările sociale din Europa și din lume, să se încurajeze spiritul antreprenorial, să se acorde prioritate nevoilor utilizatorilor și oportunităților de piață și să se garanteze o finanțare accesibilă și adecvată acordându-le fondurilor structurale un rol-cheie;

30. accentuează faptul că, coeziunea economică, socială și teritorială oferă posibilitatea utilizării C&D&I la potențial maxim și asigură cetățenilor europeni posibilitatea de a avea condiții de viață mai bune și încredere în UE; investițiile selective și combinate în C&D&I trebuie să țină cont de capacitatea și potențialul existent la nivelul regiunilor și orașelor și să contribuie, prin programe de dezvoltare instituțională și de capacitate la dezvoltarea acestui sector, la dezvoltarea unor sectoare-cheie precum e-sănătate, produse farmaceutice, transport și logistică, mediu, conținut digital, energie și securitate;

31. consideră că o parte din fondurile alocate prin politica de coeziune pentru cercetare, dezvoltare și inovare trebuie să fie folosite pentru atingerea și menținerea rolului de lider mondial în sectoarele unde Europa are deja un avantaj competitiv și în sectoarele unde are o nouă oportunitate de a deveni lider global;

32. consideră că pentru a consolida piața internă este nevoie de acțiuni concrete pentru stimularea concurenței la nivel european, fără însă a crea un dezechilibru între statele membre; apreciază că în acest fel se poate atinge un nivel confortabil de stabilitate și prosperitate economică la nivel european;

33. recomandă Statelor Membre și Comisiei să acorde o atenție sporită sprijinirii proiectelor mari, acoperind două sau mai multe Programe Operaționale, cu impact major la nivel european, care vor genera valoare adăugată, vor crea locuri de muncă de calitate și vor asigura o dezvoltare durabilă a regiunilor;

34. susține că politica de coeziune trebuie să continue prin promovarea măsurilor ce vor genera cât mai multe locuri de muncă, care să permită valorificarea resurselor umane locale și perfecționarea continuă a acestora, astfel încât să se asigure o productivitate ridicată;

35. afirmă că realizarea coeziunii economice, sociale și teritoriale este o condiție necesară, dar nu suficientă pentru a asigura competitivitatea economică la nivel mondial, pentru acesta fiind necesare investiții importante în domenii cheie, cum ar fi energia, mediul, infrastructura, educația, cercetarea și dezvoltarea, industriile și serviciile creative, logistica și transportul;

*

* *

36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 15 decembrie 2010

Prezentarea programului de lucru al Comisiei pentru 2011

P7_TA(2010)0481

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la Comunicarea Comisiei privind programul său de lucru pentru anul 2011

(2012/C 169 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind programul său de lucru pentru anul 2011 (COM(2010)0623),
 - având în vedere ultimul Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, în special anexa 4,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât este esențial ca dialogul dintre Parlamentul European și Comisie să aibă loc în timp util pentru ca eforturile depuse să se concentreze pe definirea obiectivelor strategice principale ale UE pentru anul viitor și pentru anii următori;
- B. întrucât prioritățile politice ar trebui adaptate în funcție de resursele financiare disponibile;
- C. întrucât politica și măsurile europene adoptate în strânsă colaborare cu statele membre în conformitate cu principiul subsidiarității pot și trebuie să ajute cu adevărat cetățenii să anticipeze schimbările rapide ale societății și să reacționeze la acestea;
- D. întrucât 2011 va fi un an de o importanță capitală pentru succesul viitor al Uniunii și va reprezenta o provocare semnificativă pentru Comisia Europeană și pentru Uniune în ansamblu;
- E. întrucât criza financiară are încă efecte semnificative asupra economiilor statelor membre și întrucât trebuie realizate ajustări majore atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii; întrucât o redresare completă necesită o strategie europeană comună pentru creștere durabilă și crearea de locuri de muncă, sprijinită de competențele și resursele necesare,
1. observă că acest program de lucru va fi primul adoptat în cadrul noului ciclu de programare și subliniază că dialogul stabilit cu Comisia trebuie aprofundat pentru a îmbunătăți legătura clară dintre prioritățile politice și bugetul din care sunt finanțate acestea la nivelul UE;
 2. îndeamnă Comisia să își ia angajamentul de a realiza o programare realistă și operațională care trebuie să fie eficace, transpusă în realitate și aplicată mai bine decât în trecut; solicită, de asemenea, un calendar mai clar privind propunerile importante care urmează să fie prezentate;
 3. îndeamnă Comisia să adapteze acquis-ul la dispozițiile articolelor 290 și 291 din TFUE cât mai repede posibil, conform unui calendar clar;

Introducere

4. invită Comisia să își utilizeze la maximum competențele juridice și autoritatea politică; observă că Uniunea Europeană nu poate funcționa eficient decât în condițiile în care Comisia identifică, articulează și promovează interesul general al Uniunii și al cetățenilor săi și în condițiile în care își îndeplinește eficient sarcina de a supraveghea punerea în aplicare a tratatelor și a dreptului UE;

Miercuri, 15 decembrie 2010

5. constată că eforturile depuse până acum pentru a soluționa criza financiară și a susține relansarea economică a Europei au fost cu mult sub nivelul necesar; regretă că programul de lucru nu cuprinde măsuri suplimentare vizând crearea mai multor locuri de muncă; prin urmare, invită Comisia să formuleze un răspuns detaliat cu privire la modul în care inițiativele și propunerile sale vor răspunde acestei provocări;
6. consideră că UE va trebui să realizeze imediat o reformă structurală pentru a-și crește competitivitatea și a relansa creșterea; este de părere, de asemenea, că modernizarea infrastructurii (inclusiv a benzii largi), intensificarea eforturilor în domeniul cercetării, al dezvoltării și al inovării, o politică prin care să se asigure o energie suficientă, economică și nepoluantă, inovarea și dezvoltarea de tehnologii noi și calitatea educației și a formării constituie elementele centrale ale acestei strategii;
7. salută prioritatea acordată reformării guvernancei economice europene; avertizează că viitorul monedei euro va fi în pericol dacă UE nu poate exercita o guvernare economică credibilă, în special în zona euro, capabilă să asigure o politică fiscală solidă și să relanseze creșterea; insistă asupra faptului că o astfel de reformă trebuie să țină seama pe deplin de poziția Parlamentului exprimată în Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 și totodată trebuie să urmărească promovarea obiectivelor economice și sociale ale Uniunii, în conformitate cu articolul 3 din Tratatul de la Lisabona;
8. reamintește faptul că PE și Consiliul, cele două componente ale autorității bugetare, ar trebui implicate în măsură egală în orice acțiune de mobilizare a mecanismului european de stabilizare financiară; solicită să se prezinte rapid propuneri pentru ca mecanismul de soluționare a crizei să devină permanent (de exemplu, un fond monetar european), pentru integrarea totală a Strategiei UE 2020 în cadrul macroeconomic pe termen lung, să se adopte primele măsuri vizând emiterea în comun a unei părți a datoriei publice și introducerea de obligațiuni în acest scop, în conformitate cu rapoartele anterioare ale Parlamentului, și să se asigure o reprezentare externă unică a zonei euro; se declară mai degrabă în favoarea unei mici modificări a tratatului care să ofere temeiul juridic pentru un astfel de mecanism, decât a unei modificări profunde a tratatului;
9. solicită insistent Comisiei să prezinte rapid propuneri pentru revizuirea cadrului financiar actual; afirmă că CFM pentru perioada de după 2013 trebuie, de asemenea, să reflecte sfera extinsă a responsabilităților menționate; invită Comisia să prezinte o propunere ambițioasă privind investițiile pentru a realiza obiectivele Strategiei UE 2020 și a crea locuri de muncă, a stimula creșterea și a garanta securitatea cetățenilor europeni; consideră că flexibilitatea cadrului va fi esențială și că bugetul UE ar trebui să permită mobilizarea unor surse de finanțare alternative (alocare, obligațiuni pentru proiecte etc.);
10. reamintește că adoptarea regulamentului privind CFM necesită aprobarea Parlamentului; invită Comisia să faciliteze adoptarea rapidă a unui acord interinstituțional privind rolul Parlamentului în pregătirea și negocierea următorului CFM;
11. îndeamnă insistent Comisia să prezinte în iunie 2011, după adoptarea poziției Parlamentului cu privire la noul CFM, propuneri ambițioase și inovatoare de revizuire substanțială a sistemului de resurse proprii, pentru a crea un sistem echitabil, clar, transparent și neutru din punctul de vedere al sarcinii fiscale pentru cetățenii UE; este ferm convins că CFM și chestiunea resurselor proprii sunt interconectate, că ar trebui stabilite în același timp, pe baza unei dezbateri interinstituționale deschise și cu o implicare puternică a parlamentelor naționale și că deciziile aferente nu mai pot fi amânate;
12. subliniază că politica de coeziune constituie unul dintre cele mai importante instrumente ale UE de reacție la criza economică, promovând investițiile în economia reală; salută, în acest context, prima evaluare realizată de Comisie privind punerea în aplicare a măsurilor legate de politica de coeziune în cadrul planului european de redresare economică, în care se evidențiază rolul esențial al acestei politici în procesul combaterii efectelor crizei; subliniază legătura indiscutabilă care există între politica de coeziune și toate cele trei priorități majore ale Strategiei Europa 2020, facilitând realizarea unei mai mari creșteri inteligente, sustenabile și favorabile incluziunii, promovând, totodată, dezvoltarea armonioasă în toate cele 271 de regiuni ale Uniunii;

Relansarea creșterii pentru locuri de muncă: accelerarea ritmului în perspectiva anului 2020

13. remarcă introducerea unui „Semestru european”; consideră că comisiile Parlamentului trebuie să aibă un rol mai important pentru a-și demonstra competențele, redactând „rapoarte de sfârșit de an” referitoare la progresele înregistrate în cazul unor obiective importante, urmate de rezoluții (comune) ale grupurilor politice;

Miercuri, 15 decembrie 2010

14. regretă că propunerile privind Semestrul european și pachetul privind guvernarea oferă puține posibilități pentru un control democratic european și insistă asupra implicării intense a Parlamentului în ambele inițiative;

Reglementarea financiară: finalizarea reformei

15. invită Comisia să prezinte cât mai curând propuneri pentru reformarea Directivei privind abuzul de piață și a Directivei privind piața instrumentelor financiare; observă că Comisia trebuie să aibă în vedere posibilul impact cumulativ al propunerilor pe care le prezintă, pentru a se asigura că acestea sporesc stabilitatea, transparența și responsabilitatea sectorului financiar și capacitatea acestuia de a servi economia reală din punctul de vedere al creșterii și al locurilor de muncă;

16. solicită ca inițiativa legislativă privind rezolvarea crizei din sectorul bancar să fie coordonată cu normele politicii privind concurența pentru a crea un cadru general pentru gestionarea crizelor, care să acopere atât sectorul public, cât și pe cel privat și să protejeze contribuabilii; consideră că revizuirea Regulamentului privind agențiile de rating de credit ar trebui să abordeze și problema lipsei concurenței din acest sector și solicită Comisiei să dea curs recentei solicitări a Parlamentului de a examina diferite opțiuni privind o agenție europeană independentă de rating și o mai mare implicare a entităților publice independente în emiterea ratingurilor;

Creștere inteligentă

17. solicită Comisiei să prezinte un plan de acțiune cuprinzător conținând un calendar și obiective, pentru a crea o piață unică pentru conținutul și serviciile online, în interesul unei societăți digitale deschise și prospere, precum și pentru a elimina decalajul digital;

18. subliniază faptul că agenda digitală și investițiile în TIC sunt de o importanță capitală pentru a asigura competitivitatea Europei pe termen lung și îndeamnă statele membre și Comisia să continue introducerea pe piață a rețelelor de următoarea generație și să promoveze accesul la acestea printr-o continuă liberalizare a pieței interne a comunicațiilor, pentru a stimula inovarea în UE;

19. încurajează ferm Comisia să stimuleze cunoașterea și inovarea în PC8 ca urmare a revizuirii la jumătatea perioadei și reamintește că este important ca Parlamentul să aibă posibilitatea de a-și exprima propriile priorități înaintea adoptării PC8 în 2012;

20. salută ambiția Comisiei în ceea ce privește Uniunea inovării, care va presupune revizuirea ajutorului de stat pentru activitățile de cercetare și dezvoltare și cadrele de inovare, consolidarea rolul BEI și al capitalului de risc; recunoaște, de asemenea, rolul pe care îl pot juca achizițiile publice pentru stimularea inovării;

21. solicită Comisiei să reducă birocrăția în cadrul programelor sale de cercetare și dezvoltare și să crească participarea firmelor inovatoare la proiecte; consideră că Comisia ar trebui să promoveze mai mult parteneriatele de tip public-privat pentru a stimula cercetarea, dezvoltarea și inovarea la nivel european;

22. subliniază importanța pe care o vor avea noile programe multianuale de după 2013 din domeniile educației, culturii, audiovizualului, tineretului și cetățeniei care se preconizează că vor fi prezentate în 2011; consideră că acțiunile întreprinse și măsurile luate în cadrul acestor programe ar trebui să satisfacă nevoile cetățenilor europeni și să se bazeze pe un cadru bugetar adecvat și eficient; consideră că inițiativa „Tineret în mișcare” subliniază importanța acestor programe;

Creștere durabilă

23. subliniază importanța strategică a inițiativei emblematice privind utilizarea eficientă a resurselor și îndeamnă Comisia să elaboreze rapid o propunere ambițioasă care să vizeze realizarea obiectivelor obligatorii și respectarea reperelor concrete în cadrul semestrului european pentru coordonarea politicilor din Strategia UE 2020; invită Comisia să prezinte propuneri legislative pentru a reduce și mai mult emisiile în UE;

Miercuri, 15 decembrie 2010

24. consideră că ar trebui acordată prioritate aplicării adecvate și funcționale a instrumentelor legislative existente, precum cel de-al treilea pachet privind energia, și susține pe deplin inițiativele legate de strategia pentru 2050, de rețelele inteligente și de securitatea aprovizionării;
25. subliniază faptul că, pentru a asigura o creștere economică durabilă, securitatea energetică este de o importanță vitală pentru a garanta o aprovizionare continuă, respectarea clauzelor contractuale, un preț corect pe piață și evitarea dependenței de un număr prea mic de producători;
26. consideră că Comunicarea privind o nouă politică industrială pentru Europa ar trebui să fie urmată de măsuri eficiente, în special pentru a realiza tranziția dorită către o economie sustenabilă și cu emisii reduse de carbon și pentru a garanta realizarea obiectivului de creștere cu 20 % a eficienței energetice a UE;
27. subliniază că atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea reprezintă o prioritate deosebită care va aduce beneficii și competitivității industriei și IMM-urilor europene;
28. salută prioritățile-cheie vizate în Cartea albă care urmează să fie publicată și îndeamnă Comisia să accelereze pregătirea revizuirii orientărilor privind rețeaua TEN-T și a mecanismelor de finanțare modernizate ale acesteia în conformitate cu Strategia Europa 2020 și cu revizuirea bugetului UE;
29. insistă de la început că procesul de reformă a PAC trebuie să aibă ca rezultat o politică puternică, echitabilă, cu adevărat comună și multifuncțională care să satisfacă cerințele consumatorilor și ale producătorilor și care să furnizeze „bunuri publice”, în special securitate alimentară, și care să garanteze autosuficiența alimentară a UE;
30. amintește că, în Rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013, Parlamentul a insistat asupra faptului că în perioada de programare financiară următoare sumele alocate PAC în exercițiul bugetar 2013 ar trebui să fie cel puțin menținute;
31. solicită ca importurile agricole din țări terțe să fie acceptate în UE doar dacă au fost produse într-un mod care respectă standardele europene privind protecția consumatorului, bunăstarea animalelor și protecția mediului, precum și standardele sociale minime; insistă asupra faptului că încheierea de acorduri comerciale bilaterale sau multilaterale nu ar trebui să fie în detrimentul producătorilor agricoli din UE;
32. îndeamnă Comisia, în lumina concluziilor raportului Curții de Conturi privind reforma pieței zahărului, să își revizuiască procedurile de evaluare a impactului pentru a se asigura că la pregătirea tuturor evaluărilor se folosesc cele mai bune și mai recente informații, ceea ce va fi esențial atunci când se va evalua impactul viitoarelor acorduri comerciale bilaterale pentru sectoarele-cheie ale economiei UE;
33. salută propunerile preconizate ale Comisiei referitoare la punerea în aplicare a politicii maritime integrate, cum ar fi propunerea referitoare la cadrul pentru amenajarea spațiului maritim, Comunicarea privind creșterea durabilă în regiunile de coastă și în zonele maritime, precum și Comunicarea privind integrarea supravegherii maritime; insistă, cu toate acestea, asupra faptului că finanțarea punerii în aplicare a politicii maritime integrate trebuie să fie garantată la nivelul bugetului comunitar printr-o contribuție proporțională a tuturor sectoarelor afectate de această politică;

Creștere favorabilă incluziunii

34. consideră că o creștere favorabilă incluziunii poate fi construită doar pornind de la un tratament egal al tuturor lucrătorilor la locul de muncă și condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile; consideră că programul de lucru al Comisiei ar trebui să cuprindă propuneri care să garanteze aceste principii și insistă asupra faptului că propunerea legislativă referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind detașarea lucrătorilor, astfel cum se prevede în Comunicarea intitulată „Către un Act privind piața unică”, trebuie să clarifice exercitarea drepturilor sociale fundamentale;
35. solicită Comisiei să prezinte o propunere privind participarea financiară a angajaților la câștigurile întreprinderii;

Miercuri, 15 decembrie 2010

36. solicită Comisiei ca, în cadrul rapoartelor sale privind „Noi competențe și noi locuri de muncă” și „O platformă de combatere a sărăciei”, să analizeze dificultățile specifice cu care se confruntă femeile și, în particular, să promoveze egalitatea la locul de muncă drept mijloc de combatere a sărăciei și să încurajeze femeile să devină antreprenori prin organizarea de schimburi de bune practici;

37. este ferm convins că eliminarea diferențelor de salarizare dintre femei și bărbați reprezintă în continuare o reală provocare ce trebuie depășită și reiterează solicitările din Rezoluția sa din 2008 adresate Comisiei de a prezenta Parlamentului o propunere legislativă privind revizuirea legislației actuale legate de aplicarea principiului salarizării egale pentru femei și bărbați, ținând seama de recomandările din anexa la aceeași rezoluție;

38. invită Comisia să țină seama de opiniile partenerilor sociali în domeniul pensiilor și să se asigure că în Cartea albă sunt reflectate așteptările ambelor părți ale sectorului, inclusiv consolidarea primului pilon;

39. salută reforma portalului de locuri de muncă EURES destinată să faciliteze accesul la informațiile și sfaturile legate de locurile de muncă adresate tinerilor lucrători, dar regretă faptul că această propunere a fost amânată până în 2012, în condițiile în care tinerii au nevoie de ea acum;

40. solicită o funcționare mai eficace și mai multe rezultate din partea a două agenții principale ale UE din domeniul formării- Cedefop - Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale și ETF-Fundația Europeană de Formare;

Exploatarea potențialului de creștere economică al pieței unice

41. susține ferm o mai bună integrare a pieței, care să vizeze lacunele persistente semnificative identificate de profesorul Monti și să sporească încrederea cetățenilor, a lucrătorilor, a micilor întreprinderi și a consumatorilor din Europa; salută publicarea Actului privind piața unică, dar consideră că propunerile ar trebui să fie mai ambițioase și mai concrete; invită Comisia să prezinte cât mai curând posibil priorități și propuneri legislative clare;

42. solicită modernizarea cadrului legislativ al UE privind achizițiile publice prin armonizarea directivelor și a acordului privind achizițiile publice și solicită un calendar mai clar pentru anul viitor;

43. invită Comisia să asigure coerența între instrumentul juridic privind dreptul contractual european și Directiva privind drepturile consumatorilor; consideră că este esențial ca o strategie clară a Comisiei de politică privind protecția consumatorilor să fie abordată de urgență, în mod integrat, în 2011, și nu în 2014, cum se propune în prezent;

44. sprijină revizuirea Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii și reexaminarea Directivei privind siguranța generală a produselor dintr-o perspectivă care să se concentreze pe supravegherea piețelor;

45. subliniază nevoia unui cadru juridic eficient pentru siguranța produselor în UE; sprijină revizuirea Directivei privind siguranța generală a produselor, care necesită stabilirea unui calendar mai clar, în conformitate cu revizuirea noului cadru juridic; solicită Comisiei să reexamineze sistemul CE de marcare pentru a se asigura că marcajul „CE” poate fi considerată un marcaj de siguranță de către consumatori;

46. consideră că inițiativele privind dreptul civil sunt esențiale pentru revigorarea pieței unice; susține eforturile Comisiei cu privire la justiția în materie civilă și solicită ca instrumentele de drept civil să fie mai adaptate la e-justiție;

47. solicită soluționarea definitivă a problemelor legate de crearea unui brevet european și solicită Comisiei să prezinte, dacă este necesar, o propunere de cooperare consolidată;

Miercuri, 15 decembrie 2010

48. consideră foarte regretabilă lipsa unei inițiative legislative privind cabotajul și amânarea pentru 2012 a accesului la piața feroviară, inclusiv a deschiderii pieței pentru pasagerii interni; exprimă din nou convingerea fermă a Parlamentului că în Europa trebuie păstrată și dezvoltată o politică globală privind drepturile pasagerilor;

Continuarea Proiectului pentru cetățeni: libertate, securitate și justiție

49. este profund preocupat de faptul că nu există propuneri concrete privind drepturile fundamentale sau directiva privind nediscriminarea orizontală, dar și că problema nediscriminării nu este nici măcar menționată; solicită Comisiei să acționeze rapid pentru a debloca directiva privind nediscriminarea;

50. solicită să se prezinte o comunicare privind o solidaritate sporită în cadrul UE în ceea ce privește azilul, dar regretă lipsa propunerilor legislative privind azilul, ținând seama de faptul că Uniunea ar trebui să dispună de o politică comună privind azilul până în 2012;

51. solicită prezentarea de propuneri privind migrația; reamintește faptul că funcționarea corectă a sistemului de intrare/ieșire propus va depinde de succesul VIS și SIS II, deși SIS II nu este încă pe deplin funcțional;

52. subliniază că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este necesar să se aplice o politică ambițioasă în materie de drepturi fundamentale și ca drepturile fundamentale prevăzute în Cartă să fie respectate efectiv; solicită Comisiei să asigure compatibilitatea tuturor inițiativelor legislative cu drepturile fundamentale și, de asemenea, să garanteze că statele membre respectă Carta atunci când pun în aplicare dreptul UE; solicită consolidarea capacităților de monitorizare și aplicarea mecanismelor prevăzute în tratat în cazul încălcării Cartei drepturilor fundamentale;

53. subliniază că, în cadrul luptei împotriva terorismului și a criminalității organizate, ar trebui să se respecte pe deplin drepturile și libertățile cetățenilor UE și că protecția datelor și dreptul la o cale de atac sunt esențiale pentru crearea unei politici credibile și eficace în materie de securitate; consideră că numărul din ce în ce mai ridicat de infracțiuni impune elaborarea mai multor planuri la nivel comunitar privind criminalitatea organizată și securitatea cibernetică;

54. salută propunerea privind drepturile victimelor infracțiunilor și, mai presus de orice, privind dreptul la asistență și consiliere juridică, dar regretă că aceasta este singura măsură prevăzută; solicită prezentarea unui calendar clar privind măsurile restante din foaia de parcurs privind drepturile procedurale;

55. salută lansarea, în 2011, a unui nou cadru juridic cuprinzător privind protecția datelor cu caracter personal în UE; subliniază că va examina cu atenție toate propunerile, inclusiv UE - PNR și UE - TFTP, în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale;

56. salută propunerile privind dreptul civil, dar solicită Comisiei ca, pentru a fixa standarde comune pentru cetățenii UE din toate statele membre, să aibă în vedere accelerarea revizuirii acquis-ului din domeniul dreptului civil și al dreptului penal și să prezinte Parlamentului un raport;

57. susține inițiativele care vizează concilierea vieții profesionale cu cea de familie, printre altele, prin măsuri privind concediul parental minim și promovarea unei organizări flexibile a programului de lucru pentru bărbați și femei, precum și prin ajutarea celor care au persoane în îngrijire să îmbine viața profesională cu responsabilitățile de îngrijire;

58. regretă întârzierea Comisiei în ceea ce privește prezentarea de propuneri legislative în domeniul „lisabonizării” acquis-ului actual referitor la cooperarea polițienească și judiciară în materie penală, ce reprezintă o prioritate a domeniului libertăți civile, justiție și afaceri interne;

59. consideră că, în urma adoptării Tratatului de la Lisabona, revizuirea cadrului juridic este esențială și regretă că această revizuire este propusă doar pentru 2012-2013; insistă că toate agențiile JAI trebuie să fie eficiente și – cel mai important – să poată fi trase la răspundere;

Miercuri, 15 decembrie 2010

Europa în lume: exercitarea influenței noastre pe scena mondială

60. evidențiază faptul că promovarea drepturilor omului în întreaga lume este un obiectiv-cheie al Uniunii Europene pe scena mondială și că existența unor relații comerciale îmbunătățite și a unei asistențe consolidate pentru dezvoltare poate ajuta la realizarea de progrese în domeniu;
61. solicită Comisiei să mențină ritmul procesului de extindere;
62. subliniază că sunt binevenite noi inițiative privind următoarele aspecte:
- rolul UE în lupta împotriva terorismului pentru a pune capăt proliferării armelor de distrugere în masă;
 - dezvoltarea industriei europene de apărare și a unor proiecte pe termen lung (2020) legate de politica europeană de apărare;
 - dezarmarea și guvernanta mondială;
 - strategia referitoare la BRIC;
 - revizuirea Uniunii pentru Mediterana, având în vedere impasul în care se află aceasta;
 - o revigorare a Consiliului Economic Transatlantic și posibil o revizuire strategică comună privind securitatea, pe modelul noii revizuirii strategice a NATO;
63. consideră că, pentru a-și putea proiecta în mod eficace valorile și principiile și a contribui la stabilitatea politică și la dezvoltarea economică a statelor învecinate, UE trebuie să sprijine tinerele democrații din întreaga Europă și să consolideze relațiile cu partenerii săi; invită Comisia să finalizeze revizuirea politicii europene de vecinătate (PEV) cu scopul de a asigura o mai bună coerență între obiectivele de politică și instrumentele financiare; consideră că, în relațiile UE cu țările vecine, ar trebui accentuată condiția respectării drepturilor omului și a democrației;
64. invită Comisia să acorde o prioritate mai mare securității alimentare pe tot teritoriul Africii; subliniază că este necesar să se consolideze sectorul agricol din Africa într-un mod sustenabil; în acest context, îndeamnă Comisia să asigure populației sărace din Africa un acces sporit la servicii financiare și de creditare; îndeamnă Comisia să promoveze măsuri de stimulare a comerțului african intracontinental, inclusiv pachete actualizate de măsuri de sprijinire a comunităților economice regionale, și de îmbunătățire a infrastructurilor pe tot continentul african;
65. invită Comisia să prezinte un raport anual privind progresele înregistrate de UE cu privire la realizarea ODM până în 2015 și să introducă măsuri care să garanteze că statele membre își respectă angajamentele de a acorda 0,7 % din VNB asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) și să monitorizeze aceste angajamente;
66. subliniază că, în contextul negocierilor în curs privind acordurile de parteneriat economic, ar trebui să se pună din nou accentul pe dimensiunea de dezvoltare;
67. invită Comisia să promoveze activ un progres tangibil în negocierile în curs din cadrul OMC, pentru a încheia Runda de la Doha cât mai curând; insistă că este foarte importantă consolidarea acordurilor bilaterale și regionale de liber schimb existente și încheierea unor noi acorduri, dar aceasta trebuie considerată o strategie complementară și nu o alternativă la cadrul multilateral;
68. reamintește că multilateralismul trebuie să rămână principala prioritate a UE și solicită ca negocierile comerciale în curs și cele viitoare să respecte principiul unui tratament special și diferențiat pentru țările în curs de dezvoltare; este ferm convins că este nevoie de un cadru comercial multilateral eficace și reformat pentru a dezvolta un sistem economic mai echilibrat și mai echitabil, ca parte a unei guvernante globale noi care să se afle în serviciul dezvoltării și al eradicării sărăciei;

Miercuri, 15 decembrie 2010

69. subliniază că importurile din țări terțe ar trebui introduse pe piața UE doar dacă respectă cerințele în materie de protecție a consumatorilor din Europa; consideră că, în cadrul negocierilor internaționale, Comisia ar trebui să insiste ca partenerii noștri comerciali să respecte standardele sociale, de mediu și de muncă europene;

70. solicită includerea unei clauze privind RSI în acordurile comerciale internaționale semnate de UE; consideră că această clauză trebuie să vizeze o raportare și transparență pentru corporații și o obligație privind diligența necesară pentru întreprinderi și grupurile de întreprinderi, investigarea cazurilor de încălcare dovedită a angajamentelor legate de RSI și ameliorarea accesului la justiție al persoanelor care sunt victime ale acțiunilor corporațiilor;

71. solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă care să se inspire din noua lege din Statele Unite privind „minereurile din conflicte”, pentru a consolida transparența și buna guvernare în sectorul industriei extractive din țările în curs de dezvoltare; invită Comisia să întărească lupta împotriva corupției în aceste țări, deoarece aceasta subminează drepturile omului și buna guvernare;

De la măsuri la rezultate: valorificarea deplină a politicilor UE

72. invită Comisia să prezinte rapid propuneri de modificare a regulamentelor privind OLAF;

73. subliniază că Comisia ar trebui să promoveze mai deschis o atitudine pozitivă față de declarațiile naționale de gestiune (DNG) semnate de miniștrii de finanțe; subliniază că Comisia ar trebui să solicite statelor membre să prezinte DNG; solicită crearea unor baze de date online cuprinzătoare și ușor de utilizat;

74. solicită, prin urmare, realizarea unor evaluări sistematice, regulate și independente ale programelor UE – atât ale politicilor interne, cât și ale asistenței pentru dezvoltare – pentru a garanta că acestea obțin rezultatele dorite și că realizează acest lucru în mod rentabil, cu scopul:

— de a ține seama de observațiile făcute de Parlament în cadrul rezoluțiilor sale referitoare la descărcarea de gestiune;

— de a permite o imagine orizontală strategică a rezultatelor diverselor evaluări realizate și a performanței Comisiei;

75. este ferm convins că o transpunere și o punere în aplicare corecte și la timp a directivelor europene sunt deosebit de importante pentru a elimina neîncrederea cetățenilor în măsurile luate de UE; consideră că, în acest scop, este necesară o cooperare efectivă între Comisie și statele membre;

76. solicită simplificarea legislației UE și subliniază că evaluările de impact, realizate înaintea adoptării actelor legislative, trebuie să fie utilizate în mod imparțial și eficient și trebuie să țină cont de punerea în aplicare; sprijină ferm eforturile continue ale Comisiei legate de proiectul privind reglementarea inteligenței;

77. salută faptul că Comisia va acorda o atenție sporită aspectelor legate de competitivitate în cadrul evaluărilor de impact și subliniază importanța evaluării efectelor cumulative ale combinării actelor legislative asupra competitivității („verificări ale adecvării”);

*

* *

78. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 15 decembrie 2010

Viitorul parteneriatului strategic Africa/UE în urma celui de-al treilea summit UE-Africa

P7_TA(2010)0482

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la viitorul Parteneriatului strategic UE-Africa în urma celui de-al treilea summit UE-Africa

(2012/C 169 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația de la Tripoli făcută de șefii de stat și de guvern la 30 noiembrie 2010,
 - având în vedere declarația premergătoare Summitului dintre Parlamentul Panafrican și Parlamentul European din 27 noiembrie 2010,
 - având în vedere articolele 177-181 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât parteneriatul dintre Africa și Uniunea Europeană se bazează pe interesul comun de a pune în valoare potențialul lor combinat;
- B. întrucât Declarația de la Tripoli reflectă dorința mai multor lideri de consolidare a parteneriatului strategic stabilit în urmă cu trei ani între cele două continente pentru a aborda împreună provocările comune și pentru a promova dezvoltarea economică durabilă în beneficiul tuturor popoarelor din Africa;
- C. întrucât Uniunea Europeană este responsabilă de mai mult de jumătate din ajutorul pentru dezvoltare și rămâne cel mai important partener comercial al Africii;
- D. întrucât Africa își diversifică parteneriatele, în special cu țări mari din Asia și America Latină,
1. salută adoptarea Planului de acțiune strategică 2010-2013 și a parteneriatelor conexe și speră că acesta va aduce un plus de valoare față de Acordul de la Cotonou și față de Uniunea pentru Mediterana și că reprezintă materializarea unei abordări ambițioase privind relațiile intercontinentale;
 2. subliniază că principiile fondatoare ale Strategiei comune Africa-UE ar trebui concepute pentru a sprijini nevoile durabile ale țărilor în curs de dezvoltare, cu scopul de a lupta împotriva sărăciei, a garanta venituri și mijloace de trai decente, precum și respectarea drepturilor fundamentale ale omului, inclusiv drepturile sociale, economice și ecologice;
 3. speră că se vor trage lecții din dificultățile apărute la aplicarea primului Plan de acțiune 2008-2010 și speră că intențiile exprimate în principiu în declarația finală a șefilor de stat și de guvern vor fi puse în practică;
 4. constată cu interes că atât sectorul privat, cât și societatea civilă, în special din Africa, ar putea avea posibilitatea de a aduce o contribuție cu mult mai eficientă la această strategie decât a fost cazul până în prezent;

Miercuri, 15 decembrie 2010

Parteneriatul 1. Pacea și securitatea

5. recunoaște, de asemenea, dimensiunea importantă a integrării regionale pentru creștere și dezvoltare și subliniază în special angajamentul din Declarația de la Tripoli de a face pe deplin funcțională arhitectura africană de pace și securitate, în strânsă colaborare cu organizațiile regionale;
6. salută progresele realizate în ceea ce privește punerea în practică a unei arhitecturi africane de pace și securitate pentru a face față provocărilor în materie de pace și securitate de pe continentul african; subliniază, în această privință, importanța finanțării durabile și previzibile a operațiunilor de menținere a păcii din Africa, necesitatea de a crea capacități locale de rezistență la eșecuri și voința de a proteja civilii în conflictele armate;
7. consideră că politica de prevenire a conflictelor este o condiție preliminară esențială pentru o pace durabilă, iar cauzele structurale ale conflictelor ar trebui abordate prin instituirea unei politici de dezvoltare durabile pentru a satisface necesitățile de bază ale populației africane, pentru a combate șomajul, nedreptățile sociale și economice;
8. consideră că adoptarea unui nou act legislativ în SUA privind minereurile provenite din zonele de conflict reprezintă un uriaș pas înainte în combaterea exploatărilor ilegale de minereuri în Africa, care alimentează conflictele și războaiele civile; consideră că Comisia și Consiliul ar trebui să prezinte propuneri similare pentru a asigura trasabilitatea minereurilor importate pe piața UE, ținând în același timp seama de Inițiativa pentru transparență în industria extractivă (ITIE);

Parteneriatul 2. Guvernanța democratică și drepturile omului

9. invită Uniunea Europeană și Uniunea Africană (UA) să abordeze împreună principalele chestiuni care le preocupă, precum reacțiile la crizele politice, și să susțină guvernanța economică pentru a stabili priorități comune în acest domeniu prin intermediul noii Platforme de dialog privind guvernarea și drepturile omului;
10. salută angajamentul comun Africa-UE față de principiile fundamentale, care includ respectarea drepturilor omului, principiile democratice, statul de drept și condamnarea tuturor formelor de terorism;
11. constă că șefii de stat și de guvern se arată în declarația lor „uniți [...] în vederea protecției drepturilor omului pe cele două continente”; insistă asupra principiului universalității acestor drepturi, căruia trebuie să îi corespundă în special măsurile prevăzute în cadrul „Parteneriatului pentru guvernanța democratică și drepturile omului”;
12. regretă profund că, în ciuda angajamentelor repetate față de guvernanța democratică și drepturile omului, Robert Mugabe a fost invitat și a participat activ la cel de-al treilea Summit Africa-UE; solicită tuturor părților implicate să adopte o poziție politică mai puternică în viitor pentru a trimite un mesaj clar cu privire la încrederea fermă a Parlamentului în statul de drept și democrație;
13. îndeamnă ca toate acțiunile din cadrul diferitelor parteneriate să se realizeze în absența oricărei discriminări pe criterii de gen, origine rasială sau etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală și a oricărei discriminări împotriva persoanelor care au virusul HIV/SIDA;
14. sprijină apelul Parlamentului Panafrican către toate statele membre ale Uniunii Africane de a ratifica Carta Uniunii Africane privind democrația, alegerile și guvernarea;
15. subliniază apelul adresat liderilor africani de către Președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, de a sprijini Curtea Penală Internațională și de a „subscrie pe deplin la principiul luptei împotriva impunității”;
16. îndeamnă UE și UA să se angajeze să coopereze pentru a asigura o mai bună colaborare între Africa și Europa în organizațiile internaționale relevante, în special în cadrul ONU;

Miercuri, 15 decembrie 2010

Parteneriatul 3. Comerț, integrare regională și infrastructură

17. salută acordul dintre UE și UA în vederea inițierii unui dialog politic pentru a găsi soluții la preocupările lor comune legate de acordurile de parteneriat economic; recunoaște că integrarea regională, comerțul și investițiile au o importanță capitală pentru stabilitatea economică și creșterea durabilă;

18. îndeamnă UE și UA să coopereze în domeniul exploatarei durabile a materiilor prime, punând accentul în primul rând pe consolidarea capacităților, guvernarea, dezvoltarea infrastructurilor, investiții, cunoștințe și competențe în domeniul geologiei, precum și pe transparența contractelor de exploatare minieră solicită, în această privință, introducerea unor politici ecologice și durabile din punct de vedere social privind materiile prime, în interesul, de asemenea, al populației;

19. solicită insistent tuturor statelor membre ale Uniunii Africane să faciliteze instituirea unui cadru juridic și fiscal care, pe de o parte, să favorizeze creșterea economică și să atragă investițiile străine directe și, pe de altă parte, să elimine corupția și să reducă birocrăția administrativă și cazurile de administrare defectuoasă;

20. îndeamnă liderii Africii și liderii UE să pună în practică angajamentul de la Tripoli și să utilizeze strategia drept instrument pentru a intensifica comerțul african intracontinental, incluzând pachete îmbunătățite de sprijin pentru comunitățile economice regionale și pentru îmbunătățirea infrastructurii pe teritoriul continentului african;

Parteneriatul 4. Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului

21. ia act de reînnoirea angajamentului țărilor din Uniunea Europeană de a consacra 0,7 % din PIB-ul lor asistenței oficiale pentru dezvoltare până în 2015, ceea ce este esențial pentru a realiza Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului până atunci;

22. se va asigura, în special, că realizarea ODM va fi un element central al punerii în aplicare a tuturor parteneriatelor;

23. reamintește că realizarea ODM depinde de desfășurarea unor activități specifice în ceea ce privește sănătatea maternă, sănătatea infantilă, sănătatea nou-născuților, problemele legate de diferențele de gen, educația, politica funciară și dezvoltarea durabilă, accesul la apă și la instalații sanitare, precum și asistența acordată persoanelor cu handicap; încurajează continuarea programelor din domeniul educației și al sănătății;

24. subliniază importanța garantării securității alimentare pe teritoriul Africii și necesitatea de consolidare durabilă a sectorului agricol și al pescuitului din Africa, în special în ceea ce privește micii fermieri și pescari;

25. reamintește rolul predominant al agriculturii în economiile naționale africane; subliniază așadar rolul central, pentru sectorul agricol african, al armonizării normelor sanitare și fitosanitare, precum și al consolidării capacităților;

26. regretă că, în cadrul summitului, nu a fost abordată problema actualelor achiziții de terenuri arabile în Africa de către investitori străini ce beneficiază de sprijin guvernamental, care, în cazuri de gestionare deficentă, amenință securitatea alimentară locală și pot avea consecințe serioase și ample;

27. consideră că liderii africani și liderii UE ar trebui să-și dovedească angajamentul real față de crearea unui mecanism pentru a împiedica scurgerea ilicită de capital în scopuri de evaziune fiscală, față de promovarea transparenței depline privind rapoartele defalcate pe țări și față de sporirea presiunii internaționale asupra tuturor jurisdicțiilor care ar putea permite fraudă sau evaziunea fiscală în Africa;

Parteneriatul 5. Energia

28. consideră că energia regenerabilă este vitală pentru dezvoltarea economică și socială a Africii și subliniază apelul lansat de Președintele Barroso privind o revoluție energetică ecologică în Africa;

Miercuri, 15 decembrie 2010

29. salută programul de cooperare Africa-UE în domeniul energiilor regenerabile, precum și obiectivele politice fixate la reuniunea la nivel înalt privind energia din septembrie 2010 de la Viena, care trebuie atinse până în 2020, inclusiv în ceea ce privește accesul unui număr suplimentar de o sută de milioane de cetățeni africani la servicii energetice moderne și durabile, dublarea capacității conexiunilor electrice transfrontaliere și a nivelului de utilizare a gazului natural în Africa, intensificarea utilizării energiilor regenerabile în Africa și creșterea eficienței energetice în toate sectoarele pe continentul african;

Parteneriatul 6. Schimbările climatice

30. invită Uniunea Europeană și Uniunea Africană să își unească eforturile pentru a reduce emisiile generate ca urmare a despăduririlor și a degradării pădurilor;

31. reamintește angajamentul Uniunii Europene de a consacra 7,2 miliarde EUR în perioada 2010-2012 unor inițiative și proiecte urgente de combatere a schimbărilor climatice, o parte considerabilă din această sumă fiind disponibilă pentru Africa;

32. subliniază faptul că cele mai sărace popoare ale lumii sunt în primul rând și cel mai grav afectate de schimbările climatice și invită toate părțile implicate să sprijine țările în curs de dezvoltare să se adapteze la impactul schimbărilor climatice și să se dezvolte cu emisii reduse de carbon în vederea eradicării sărăciei;

33. constată că realizarea de progrese spre o înțelegere mondială privind schimbările climatice este esențială pentru rezolvarea problemei sărăciei și, în acest context, subliniază potențialul uriaș al unor resurse naturale precum soarele, vântul, râurile și mările, de care țările din Africa dispun adesea din plin;

Parteneriatul 7. Migrația, mobilitatea și ocuparea forței de muncă

34. remarcă efectele pozitive ale migrației și insistă asupra necesității unei strategii comune însoțite de un calendar și de proiecte specifice pentru a reduce efectele negative ale migrației ilegale;

35. reamintește angajamentul tuturor partenerilor de a crea locuri de muncă mai numeroase și mai bune prin promovarea unei creșteri durabile și integratoare;

36. salută consolidarea programelor existente de promovare a mobilității studenților și a cadrelor universitare, precum și inițiativele precum Universitatea Panafricană și cea menită să armonizeze structurile și programele de învățământ;

37. consideră că exportul de inteligență reprezintă o problemă majoră în Africa și că profesioniștilor care și-au părăsit țara ar trebui să li se ofere stimulente puternice pentru a se întoarce și a aplica avantajele formării lor în țara de origine;

Parteneriatul 8. Știința, societatea informațională și spațiul

38. salută lansarea unui dialog la nivel înalt, între înalți funcționari și miniștri, în domeniile științelor și tehnologiilor pentru a consolida cadrul de cooperare științifică și tehnologică, cu scopul de a accelera creșterea economică și dezvoltarea socială în Africa;

Observații generale

39. constată absența reprezentanților Sudanului, ale cărui autorități nu se consideră angajate prin Declarația de la Tripoli a șefilor de stat și de guvern, și dorește aplicarea tuturor elementelor Acordului de pace din 2005, prevăzute în această declarație, inclusiv a referendumului programat în ianuarie 2011 care trebuie să permită locuitorilor din Sudanul de Sud să își aleagă singuri destinul;

40. regretă că anumiți șefi de stat și de guvern ai unora dintre cele mai importante state membre ale Uniunii Europene nu au putut participa la Summitul Africa-UE;

Miercuri, 15 decembrie 2010

41. regretă că Strategia comună Africa-UE nu este însoțită de un plan de finanțare și solicită din nou înscrierea FED în buget în vederea garantării unui control parlamentar asupra implementării diferitelor instrumente financiare ale UE utilizate pentru realizarea diverselor parteneriate;
42. speră într-o implicare mai mare a organelor ministeriale în procesul de punere în aplicare a acestei strategii;
43. solicită ca Parlamentul Panafrican și Parlamentul European să își poată exercita rolul de supraveghere asupra aplicării planului de acțiune strategică;
44. invită parlamentele naționale ale tuturor țărilor din Africa și din Uniunea Europeană să analizeze planul strategic și să organizeze dezbateri pe această temă;

*

* *

45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene, Consiliului și Comisiei UA, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și Parlamentului Panafrican.

Drepturile fundamentale în Uniunea Europeană (2009) - punerea efectivă în aplicare după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona

P7_TA(2010)0483

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2009) – punerea efectivă în aplicare după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere preambulul la Tratatul privind Uniunea Europeană, în special a doua liniuță și liniuțele patru-șapte,
- având în vedere articolele 2, 3 alineatul (3) a doua liniuță, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost proclamată la 12 decembrie 2007 la Strasbourg,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Strategie pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei Drepturilor Fundamentale de către Uniunea Europeană” (COM(2010)0573),
- având în vedere toate convențiile și recomandările relevante ale Consiliului Europei și ale Națiunilor Unite, inclusiv organismele specializate de monitorizare, în domeniul drepturilor fundamentale,
- având în vedere hotărârile și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJ) și ale Curții Europene a Drepturilor Omului,

Miercuri, 15 decembrie 2010

- având în vedere Memorandul de înțelegere dintre Consiliul Europei și Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere Programul de la Stockholm - o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora,
 - având în vedere activitatea și rapoartele anuale ale Agenției pentru Drepturile Fundamentale a Uniunii Europene (FRA),
 - având în vedere rapoartele elaborate de ONG-uri privind drepturile omului,
 - având în vedere audierea publică organizată de Parlamentul European la 21 și 22 iunie 2010 privind impactul Cartei Drepturilor Fundamentale asupra spațiului european de libertate, securitate și justiție,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 ianuarie 2009 referitoare la situația drepturilor omului în Uniunea Europeană (2004-2008) ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0344/2010),
- A. întrucât articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană întemeiază Uniunea pe o comunitate de valori indivizibile și universale de respectare a demnității umane, libertății, democrației, egalității, solidarității, statului de drept precum și respectarea drepturilor omului, pentru toate persoanele ce trăiesc pe teritoriul Uniunii Europene, inclusiv pe cele aparținând unor minorități; întrucât protejarea și promovarea eficientă a drepturilor trebuie să reprezinte un obiectiv suprem al tuturor politicilor europene, inclusiv dimensiunea externă a acestora, și o condiție esențială pentru consolidarea Uniunii Europene, contribuind la promovarea păcii, a valorilor și a principiilor referitoare la drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și la bunăstarea popoarelor;
- B. întrucât intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a creat o nouă situație în UE în domeniul drepturilor omului, deoarece Carta Drepturilor Fundamentale („Carta”), având caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, transformă valori de bază în drepturi concrete; întrucât de la adoptarea sa, Carta a devenit o sursă de inspirație pentru jurisprudența instanțelor europene; întrucât Comisia a elaborat un raport anual privind implementarea Cartei, iar promovarea și implementarea drepturilor fundamentale întemeiate pe Cartă trebuie să se regăsească în rapoartele anuale ale FRA;
- C. întrucât o adevărată cultură a drepturilor fundamentale trebuie să fie dezvoltată, promovată și consolidată, atât în instituțiile UE, cât și în statele membre, în special atunci când acestea aplică și implementează dreptul Uniunii, pe plan intern și în relațiile cu țările terțe;
- D. întrucât, potrivit Regulamentului său de procedură, Parlamentul European poate aborda, examina și evalua anual situația drepturilor fundamentale și poate face recomandări,

Noua arhitectură post-Lisabona a drepturilor fundamentale

1. subliniază faptul că protejarea și promovarea eficientă a drepturilor omului și a libertăților fundamentale reprezintă esența democrației și a statului de drept în Uniunea Europeană și o condiție esențială pentru consolidarea spațiului european de libertate, securitate și justiție, fiind necesare acțiuni la diferite niveluri (internațional, european, național, regional și local); evidențiază rolul pe care autoritățile regionale și locale îl pot avea în punerea concretă în practică și promovarea acestor drepturi; invită prin urmare toate instituțiile UE, guvernele și parlamentele statelor membre să elaboreze în cadrul noului cadru instituțional și juridic creat prin Tratatul de la Lisabona o politică internă cuprinzătoare în materie de drepturile omului pentru UE, care să ofere mecanisme eficiente de responsabilizare, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, cu scopul de a combate încălcările drepturilor omului;

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 48.

Miercuri, 15 decembrie 2010

2. atrage atenția asupra rezoluțiilor sale, precum și asupra întrebărilor cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri și asupra constatărilor sale ca urmare a delegațiilor din 2009 cu privire la încălcări concrete ale unor drepturi fundamentale, precum sfera privată, demnitatea personală și protecția datelor, interzicerea torturii, libertatea de gândire, de conștiință și de religie, libertatea de exprimare și de informare, libertatea presei și a mass-media, nediscriminarea și utilizarea limbilor minorităților, asupra aspectelor legate de romii și de libera circulație, asupra situației femeilor rome, asupra discriminării cuplurilor căsătorite formate din persoane de același sex sau aflate în parteneriat civil, asupra minorilor, asupra centrelor de reținere pentru imigranți și asupra presupusei detenții ilegale a deținuților în cadrul programului de extrădare al CIA; subliniază că toate aceste rezoluții reflectă valorile pe care se întemeiază Carta, demonstrează angajamentul clar față de protejarea zilnică a drepturilor fundamentale și trimite mesaje politice către toți locuitorii Europei, statele membre și instituțiile UE și partenerii internaționali;
3. regretă faptul că nici Consiliul și nici Comisia nu au urmat niciuna dintre recomandările cuprinse în raportul din 2007 al Parlamentului European privind presupusa folosire a țărilor europene de către CIA pentru transportarea și detenția ilegală a prizonierilor ⁽¹⁾ și nici nu au schimbat informații cu Parlamentul European referitoare la discuțiile UE-SUA privind acest subiect;
4. consideră că trebuie reflectat asupra evoluțiilor ținând de protecția drepturilor fundamentale în perioada post-Lisabona și, în acest context, speră ca prezenta rezoluție să clarifice rolul pe care ar trebui să îl aibă fiecare instituție și mecanism în cadrul noii arhitecturi europene a drepturilor fundamentale;
5. reiterează faptul că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009 a schimbat în mod fundamental configurația juridică a UE, aceasta căpătând în tot mai mare măsură statutul unei comunități de valori și principii comune; salută, prin urmare, noul sistem pe mai multe niveluri al UE de protejare a drepturilor fundamentale, care rezultă din resurse multiple și este consolidat printr-o varietate de mecanisme, inclusiv Carta, obligatorie din punct de vedere juridic drepturile garantate de către CEDO, a căror recunoaștere derivă din obligația Uniunii de a accede la aceasta; și drepturile bazate pe tradițiile constituționale ale statelor membre și interpretarea acestora potrivit jurisprudenței CEDO și a CJ;
6. reafirmă opinia potrivit căreia Carta are aceeași valoare juridică precum tratatele și reprezintă codificarea modernă a drepturilor fundamentale, oferind un bun echilibru între drepturi și solidaritate și cuprinzând drepturi civile, politice, economice, culturale și sociale, precum și drepturi „de a treia generație” (de exemplu, drepturile la buna administrare, libertatea de informare, accesul la un mediu sănătos și la protecția consumatorilor); consideră că UE ar trebui să elaboreze un cadru de reglementare pentru a asigura protecția împotriva abuzurilor drepturilor omului de către societăți;
7. subliniază că incorporarea Cartei în legislația primară a UE, deși nu extinde competențele Uniunii și respectă principiul subsidiarității așa cum este definit la articolul 51, creează noi responsabilități pentru instituțiile cu putere de decizie și punere în aplicare, precum și pentru statele membre, atunci când acestea implementează legislația UE la nivel național, și că dispozițiile Cartei au dobândit astfel un caracter executoriu la nivel european și național; solicită instituțiilor UE și statelor membre să confere un plus de coerență diferitelor organisme responsabile de monitorizare și implementare, în vederea aplicării eficiente a cadrului cuprinzător stabilit pentru a consolida mecanismele de monitorizare pe teritoriul UE, precum și un sistem rapid de alertă, precum evaluarea periodică universală;
8. reamintește că respectul față de valorile fundamentale ale UE și protecția și promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie o abordare comună în ceea ce privește relațiile Uniunii cu țările terțe, Carta fiind aplicabilă în acest sens; reamintește, în acest sens, că promovarea democrației și a statului de drept merge mână în mână cu respectarea, protecția și promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; subliniază faptul că, în cadrul noii structuri instituționale a UE, Serviciul european pentru acțiune externă (SEAE) poate oferi oportunitatea de a spori coerența și eficiența eforturilor în domeniul politicii externe de promovare a drepturilor omului și a democrației numai dacă se aplică o abordare bazată pe drepturile omului față de structura, resursele și activitatea acestui serviciu; subliniază că Uniunea joacă un rol esențial în promovarea drepturilor omului la nivel mondial; în acest sens, invită UE să asigure efectivitatea clauzelor privind drepturile omului din acordurile internaționale și să țină seama de principiile Cartei când încheie acorduri cu țări-terțe și să mențină coerența între politica internă și cea externă privind drepturile omului;

(1) JO C 287 E, 29.11.2007, p. 309.

Miercuri, 15 decembrie 2010

9. reafirmă că aderarea UE la CEDO a asigura nivelul minim de protecție a drepturilor omului și libertăților fundamentale în Europa și va oferi un mecanism suplimentar pentru exercitarea drepturilor omului, și anume posibilitatea de a depune o plângere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu o încălcare a drepturilor omului derivată dintr-o acțiune a unei instituții UE sau a unui stat membru privind punerea în aplicare a legislației UE și care se înscrie în domeniul de aplicare al CEDO; reafirmă că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului va oferi, astfel, o contribuție suplimentară activității actuale și viitoare a UE în domeniul respectării și promovării libertăților fundamentale în domeniul libertăților civile, justiției și afacerilor interne, în plus față de jurisprudența CJ în acest domeniu;

10. solicită tuturor statelor membre ale UE și ale Consiliului Europei să își exprime intenția de a sprijini, precum și angajamentul politic clar față de procesul și acordul de aderare, precum și să asigure transparența procesului de aderare, subliniind totodată necesitatea unor consultări adecvate cu actorii relevanți; solicită Comisiei finalizarea consultărilor interne, precum și a negocierilor cu Consiliul Europei, prin găsirea unor soluții adecvate la principalele probleme tehnice, în vederea încheierii procesului de aderare într-un termen rezonabil, pentru a asigura cel mai înalt nivel posibil de protecție a drepturilor omului în Europa;

11. solicită Comisiei și statelor membre să sporească gradul de conștientizare cu privire la beneficiile aderării la CEDO și ale cerințelor ce urmează a fi îndeplinite de cei care introduc plângerile, prin dezvoltarea unor orientări privind aplicarea adecvată și efectele acestui mecanism suplimentar, astfel încât să se asigure că acesta poate fi utilizat în mod eficient și efectiv de către cetățenii UE, integrându-l totodată în formarea profesioniștilor în domeniu;

12. salută, în plus, noile obligații orizontale create prin Tratatul de la Lisabona și care vizează combaterea excluziunii sociale și a discriminării și promovarea justiției și protecției sociale, a egalității dintre bărbați și femei, a respectului pentru viața privată și de familie, a solidarității între generații și a protecției drepturilor copilului, precum și elaborarea unei politici comune în materie de azil și imigrare și combaterea traficului cu persoane, precum și referirea explicită la persoanele aparținând minorităților, ce reflectă o altă valoare fundamentală a Uniunii; salută faptul că Uniunea a căpătat personalitate juridică, fapt ce îi permite să adere la tratate internaționale, îmbunătățirea protecției judiciare prin extinderea jurisdicției CJ la domenii cu o relevanță evidentă pentru protecția drepturilor fundamentale, cum ar fi cooperarea polițienească și judiciară în domeniul dreptului penal, rolul consolidat al Parlamentului European și al parlamentelor naționale în procesul decizional la nivel european, în special în evaluarea și implementarea politicilor UE în cadrul spațiului european de libertate, securitate și justiție, precum și rolul mai important al cetățenilor europeni, investiți acum cu puterea de a iniția legislație UE prin intermediul Inițiativei cetățenilor europeni și obligația de a menține un dialog deschis, transparent și periodic cu asociațiile reprezentative și cu societatea civilă [articolul 11 alineatul (2) din TUE];

13. solicită implementarea deplină și consecventă, în conformitate cu standardele internaționale și europene privind drepturile omului, a Programului de la Stockholm, care transformă obligațiile și principiile ce derivă din Tratat în practică, stabilind orientările strategice pentru spațiul european de libertate, securitate și justiție;

Instituțiile care implementează noua arhitectură a drepturilor fundamentale

14. consideră că instituțiile europene au acționat deseori în paralel în domeniul protecției drepturilor fundamentale și solicită, prin urmare, o reflecție asupra acțiunilor ce au avut loc și o cooperare consolidată între aceste instituții, cum ar fi cooperarea interinstituțională oficializată pentru monitorizarea anuală a situației drepturilor omului în UE, astfel încât fiecare instituție să se poată baza pe rapoartele elaborate de alte instituții;

15. constată crearea unui nou portofoliu al „justiției, drepturilor fundamentale și cetățeniei” în cadrul Comisiei, ce indică angajamentul acesteia în direcția sporirii eforturilor din domeniul drepturilor și libertăților fundamentale și ca o reacție pozitivă la solicitările repetate ale Parlamentului în această privință; o astfel de diviziune între justiție și securitate nu ar trebui să agraveze dihotomia eronată între nevoia de a proteja drepturile omului ale tuturor persoanelor și necesitatea de a garanta securitatea acestora; noul comisar ar trebui să acorde o atenție deosebită politicilor UE de combatere a migrației ilegale și a terorismului, iar sprijinul deplin din partea Colegiului comisarilor este crucial pentru a permite noului comisar să aibă un cuvânt important de spus;

16. invită Comisia să desemneze 2013 drept Anul european al cetățeniei cu scopul de a oferi un impuls dezbaterii privind cetățenia europeană și să informeze cetățenii UE cu privire la drepturile lor, în special noile drepturi care rezultă din intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona;

Miercuri, 15 decembrie 2010

17. se așteaptă la acțiuni concrete din partea noului comisar responsabil, în sensul intențiilor deja declarate: în special și cel mai important, salută angajamentul de a introduce o evaluare a impactului tuturor noilor propuneri legislative, din perspectiva drepturilor fundamentale; să supravegheze procesul legislativ, pentru a garanta că textele finale ce rezultă din acesta sunt conforme cu Carta; să aplice o politică de „toleranță zero” față de încălcări ale Cartei, desfășurând anchete amănunțite și inițiind proceduri privind încălcarea dreptului comunitar, atunci când statele membre își încalcă obligațiile în materie de drepturile omului în aplicarea legislației UE; și să se asigure că cetățenii UE sunt informați în mod corespunzător cu privire la configurația noilor drepturi fundamentale; solicită o urmare la comunicarea din 2003 referitoare la articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană (COM(2003)0606) de definire a unui mod transparent și a unei modalități coerente de soluționarea a posibilelor încălcări ale drepturilor omului și să recurgă la articolul 7 din TUE pe baza noi configurații a drepturilor fundamentale;

18. reamintește Comisiei să monitorizeze toate propunerile legislative noi din perspectiva respectării Cartei și să verifice instrumentele existente în acest sens; sugerează faptul că evaluările de impact ce însoțesc propunerile Comisiei ar trebui să indice în mod clar dacă aceste propuneri respectă Carta, astfel încât acest aspect să devină o parte integrantă a prezentării propunerilor legislative; reamintește Comisiei sarcina sa explicită de a implica părțile interesate să participe la consultații ample, pentru a asigura coerența și transparența în acțiunile Uniunii [articolul 11 alineatul (3) din TUE]; subliniază, în acest sens, importanța platformei FRA ca o resursă semnificativă pentru îndeplinirea acestei sarcini;

19. reamintește Comisiei să organizeze investigații obiective și să inițieze procedura privind încălcarea dreptului comunitar, ori de câte ori un stat membru încalcă, la implementarea legislației UE, drepturile consacrate în Cartă; reamintește, în plus, Comisiei să solicite statelor membre furnizarea unor date și fapte fiabile și să accepte date și din surse neguvernamentale, precum și să solicite contribuția FRA și a altor organisme în domeniul drepturilor omului;

20. atrage atenția asupra revigorării recente a naționalismului, xenofobiei și discriminării în unele state membre și subliniază rolul central pe care ar trebui să și-l asume Comisia Europeană în vederea prevenirii și combaterii acestor eventuale încălcări a drepturilor fundamentale;

21. subliniază importanța monitorizării anuale de către Comisie a respectării Cartei și observă că rapoartele acesteia de monitorizare ar trebui să conțină o evaluare a modului de implementare a drepturilor garantate, o evaluare a celor mai controversate aspecte și a situației celor mai vulnerabile grupuri din Uniune, precum și a lacunelor de protecție existente, a tendințelor-cheie și a problemelor structurale la nivel național și al UE, în vederea propunerii de inițiative și măsuri, recomandă diseminarea bunelor practici în rândul statelor membre;

22. salută Comunicarea Comisiei privind Strategia pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană care se referă, printre altele, la abordarea preventivă a acesteia în ceea ce privește punerea în aplicare efectivă, importanța formării interne asupra drepturilor fundamentale, verificarea sistematică de către Consiliul de evaluare a impactului a aspectului referitor la drepturile fundamentale din cadrul evaluărilor de impact realizate de către Comisie, precum și măsurile de comunicare specifice adaptate la diferite situații necesare în acest sens salută, de asemenea, accentul pus pe comunicarea Comisiei menționată mai sus, privind importanța criteriilor politice de aderare stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 1993, solicitând statelor în curs de aderare să dețină instituții stabile care să garanteze democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protejarea minorităților; menținerea acestui criteriu sprijină protejarea drepturilor fundamentale în viitoarele state membre;

23. solicită Comisiei să consolideze valorile și principiile consacrate în Tratat și în Cartă și strategia stabilită în Programul de la Stockholm, prin intermediul unor propuneri legislative concrete, având în vedere, în același timp, jurisprudența CEDO în momentul desfășurării acestor activități; solicită, în plus, „lisabonizarea” actualului acquis din domeniul cooperării polițienești și judiciare și consolidarea răspunderii democratice în cadrul spațiului european de libertate, securitate și justiție;

24. sugerează stabilirea unei relații profesionale între comisarul responsabil de justiție, drepturile fundamentale și cetățenie și Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, invitând în mod regulat comisarul, în vederea unui schimb de opinii cu privire la aspecte și evoluții actuale în domeniul drepturilor fundamentale;

Miercuri, 15 decembrie 2010

25. subliniază, de asemenea, că Parlamentul European ar trebui să consolideze evaluarea impactului autonom asupra drepturilor fundamentale în ceea ce privește propunerile legislative și amendamentele examinate în cursul procesului legislativ, pentru a face ca acesta să devină mai sistematic, în special prin lărgirea posibilităților prevăzute în prezent la articolul 36 din Regulamentul de procedură al Parlamentului cu privire la respectarea Cartei, și să solicite avizele Serviciului Juridic pe probleme juridice în legătură cu problemele în materie de drepturi fundamentale în UE;

26. solicită Consiliului să se adapteze la modificările prevăzute de Tratat și să respecte Carta în actul legislativ; salută prin urmare instituirea de către Consiliu a Grupului permanent de lucru pentru drepturi fundamentale, drepturile cetățenilor și libera circulație a persoanelor și subliniază importanța ca acest nou organism să dispună de un mandat extins care să includă aspecte în legătură cu drepturile fundamentale cu relevanță la nivel UE și național și să servească drept forum Consiliului în materie de drepturile omului, precum și importanța desfășurării activității sale în condiții de transparență și eficiență, inclusiv în relația sa cu Parlamentul European;

27. reafirmă acordul interinstituțional intitulat „Abordarea comună privind evaluarea impactului”⁽¹⁾, menționat în Comunicarea Comisiei privind Strategia pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană, care prevede că Parlamentul și Consiliul sunt responsabile pentru evaluarea impactului propriilor amendamente;

28. invită Consiliul să se asigure că Grupul de lucru pentru drepturi fundamentale, drepturile cetățenilor și libera circulație a persoanelor (FREMP) dispune de un mandat larg care ar putea include, de exemplu, discutarea și oferirea unui răspuns oficial la rapoartele FRA (în plus față de recomandările organismelor convenționale, procedurile speciale și mecanismele ONU), evaluarea externă a impactului asupra drepturilor omului a instrumentelor și politicilor UE, în coordonare cu Grupul de lucru al Consiliului pentru Drepturile Omului (COHOM), din cadrul Consiliului, asigurarea coordonării cu agențiile care nu dispun de un mandat pentru drepturile omului, dar cu impact asupra acestora (de exemplu, BEI sau FRONTEx), examinarea semnării, ratificării și respectării instrumentelor internaționale în domeniul drepturilor omului de către UE și statele membre, și asigurarea unui forum pentru schimburile Consiliului privind chestiuni în materie de drepturile omului;

29. solicită respectarea dreptului său de control democratic consfințit în tratate; insistă asupra necesității asigurării unui nivel mai ridicat de transparență și de acces la documente între instituțiile UE, pentru a dezvolta o cooperare interinstituțională mai eficientă, inclusiv răspunderea în ceea ce privește aspecte legate de drepturile fundamentale; subliniază rolul său în urmărirea rezoluțiilor sale referitoare la drepturile fundamentale în UE și rolul său în evaluarea activității celorlalte instituții ale UE în ceea ce privește acțiunile sau lipsa acestora atunci când sunt analizate evoluțiile în acest domeniu (spre exemplu, prin intermediul rapoartelor anuale), activitate în cadrul căreia mesajele politice sunt îmbinate cu o abordare bazată pe fapte; subliniază dreptul său, prevăzut la articolul 218 alineatul (10) din TFUE de a fi de îndată și pe deplin informat pe parcursul tuturor etapelor procedurii cu privire la acordurile internaționale între Uniune și țări terțe sau organizații internaționale;

30. reafirmă faptul că rolul consolidat al CJ în garantarea aplicării adecvate a Cartei la implementarea legislației UE de către toate instituțiile și agențiile UE și statele membre și observă că acest fapt va permite CJ să își consolideze și să își dezvolte jurisprudența pe baza drepturilor fundamentale; subliniază necesitatea unei cooperări instituționalizate între instanțele naționale, CJ și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în vederea dezvoltării unui sistem coerent de jurisprudență în acest domeniu;

31. subliniază rolul FRA în monitorizarea continuă a respectării drepturilor fundamentale în cadrul Uniunii și implicațiile Tratatului de la Lisabona în acest domeniu, oferind analize, asistență și expertiză, o sarcină ce necesită calitate, obiectivitate, imparțialitate efectivă și transparență; invită Comisia să revizuiască și să extindă mandatul FRA pentru a armoniza activitatea sa cu noile cerințe în viza Tratatului de la Lisabona și a Cartei; subliniază faptul că, în cadrul mandatului revizuit, rolul de monitorizare al FRA ar trebui extins și pentru țările în curs de aderare; prin urmare sunt necesare resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile ce decurg din implementarea Cartei; reiterează solicitarea sa de a fi asociat pe deplin la revizuirea programului multianual al FRA; salută includerea unei anexe în raportul anual FRA, indicând ratificarea de către statele membre a instrumentelor internaționale privind drepturile omului;

32. subliniază că principala sarcină a FRA constă în punerea la dispoziția instituțiilor cu putere de decizie a unor fapte și date privind aspecte legate de drepturile fundamentale și că aceasta colectează și analizează în acest scop informații și date și sporește gradul de conștientizare prin realizarea de cercetări și studii științifice, pe baza unor metodologii detaliate, publicarea de rapoarte tematice și anuale, colaborarea în rețea și promovarea dialogului cu societatea civilă; salută raportul său anual 2009 și abordarea privind furnizarea unei prezentări generale comparative și evidențierea bunelor practici în cele 27 de state membre;

⁽¹⁾ Documentul Consiliului 14901/05 din 24.11.2005.

Miercuri, 15 decembrie 2010

33. solicită instituțiilor UE cu putere de decizie să utilizeze datele și faptele furnizate de FRA în timpul etapei preparatorii a activității legislative, în cadrul proceselor de luare a deciziilor și/sau de monitorizare și să se afle în cooperare constantă și strânsă cu FRA, implicând în același timp platforma ONG a acesteia;
34. invită toate agențiile europene să-și respecte angajamentul de protejare a drepturilor fundamentale și să integreze abordarea drepturilor fundamentale în toate activitățile lor; totodată, invită UE să asigure răspunderea juridică deplină a agențiilor sale în această privință;
35. consideră că FRONTEX ar trebui să stabilească o cooperare structurată cu agențiile care se ocupă de drepturile fundamentale sau migrații ori azilul și ICNUR, astfel încât să faciliteze operațiunile care au implicații pentru protecția drepturilor omului; salută acordul de cooperare semnat între Frontex și FRA în 2010;
36. subliniază faptul că UE și statele membre au obligații comune în domeniul implementării și/sau asigurării respectării drepturilor fundamentale și ale omului, în sferile lor respective de responsabilitate, în conformitate cu principiul subsidiarității, și că această competență și responsabilitate partajată reprezintă atât o oportunitate, cât și o obligație ce revine statelor membre și instituțiilor UE; evidențiază rolul consolidat al parlamentelor naționale conferit prin Tratatul de la Lisabona și sprijină stabilirea unui dialog formal permanent între Parlamentul European și parlamentele naționale;
37. reamintește statelor membre datoria pe care o au de a furniza Comisiei, în calitate de gardian al tratatelor, date și fapte fiabile, atunci când sunt solicitate astfel de date;
38. subliniază importanța organismelor judiciare din statele membre, care au un rol major în procesul de asigurare a respectării și de exercitare a drepturilor omului și îndeamnă, prin urmare, sprijinirea unui acces facil la instanțe și proceduri într-un termen rezonabil, ca un mijloc de consolidare a protecției drepturilor fundamentale și ale omului; solicită statelor membre să depună eforturi în formarea continuă a judecătorilor naționali în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv noile aspecte în domeniu după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona;
39. consideră că acțiunea UE nu ar trebui doar să abordeze încălcări ale drepturilor fundamentale după ce acestea au avut loc, ci ar trebui să încerce, de asemenea, să le prevină; prin urmare, solicită o reflecție privind mecanismele pentru detectarea timpurie a potențialelor încălcări ale drepturilor fundamentale în UE și în statele sale membre, înghețarea temporară a măsurilor care constituie astfel de încălcări, accelerarea procedurilor legale pentru a determina dacă o măsură este contrară drepturilor fundamentale ale UE și sancțiuni în cazul în care aceste măsuri sunt totuși puse în aplicare contrar dreptului UE;
40. solicită instituțiilor UE și statelor membre să își dubleze eforturile cu scopul de a informa și spori în mod corespunzător gradul de conștientizare al publicului, deoarece drepturile fundamentale pot fi protejate într-un mod mai eficient dacă cetățenii înșiși sunt conștienți de drepturile pe care le au și de mecanismele disponibile pentru a-i proteja; solicită utilizarea activă a experienței organismelor civice și a ONG-urilor relevante și menținerea unei relații de lucru continue cu toate aceste organisme la implementarea noii arhitecturi a drepturilor fundamentale și luarea de măsuri în cazuri specifice;
41. își reafirmă dreptul de a elabora anual un raport privind situația drepturilor fundamentale în UE, abordând aspecte de drepturile omului ce revin instituțiilor UE, agențiile sau statele membre ale UE, în cazul în care acest lucru este necesar;

Cooperarea cu organizațiile internaționale în cadrul noii arhitecturi a drepturilor fundamentale

42. sugerează găsirea unor modalități de cooperare mai bună a instituțiilor și agențiilor UE cu organizațiile internaționale dedicate protecției drepturilor și libertăților fundamentale și utilizarea mai bună și canalizarea mai eficientă a rezultatelor experienței acumulate în acest domeniu;
43. solicită instituțiilor UE să exploateze întregul potențial al Memorandului de înțelegere dintre Consiliul European și UE, în vederea unei mai mari sinergii și consecvențe la nivel european și sugerează că ar trebui utilizată mai bine expertiza aferentă mecanismelor, standardelor și constatărilor referitoare la monitorizarea drepturilor omului și dezvoltate de către Consiliul European, evitându-se astfel duplicarea activităților; reafirmă necesitatea implicării superioare a Uniunii în activitatea Comisarului pentru drepturile omului; reafirmă necesitatea implicării superioare a Uniunii în activitatea Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului European și ca UE să țină seama mai mult de această activitate atunci când pune în aplicare politici în domeniul libertăților, justiției și securității;

Miercuri, 15 decembrie 2010

44. solicită statelor membre ale UE să semneze și să ratifice toate convențiile fundamentale ale Consiliului Europei și ale Organizației Națiunilor Unite din domeniul drepturilor omului, alături de protocoalele facultative anexate acestora: printre altele, Carta Socială Europeană (revizuită), Convenția pentru combaterea traficului de persoane, Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, Carta europeană a limbilor regionale și minoritare a Consiliului Europei, Convenția ONU pentru prevenirea torturii și a altor tratamente crude, inumane sau degradante, Convenția ONU privind statutul refugiaților, Convenția ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora, Convenția ONU privind crima organizată și cele două protocoale împotriva traficului de persoane și a contrabandei, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, Convenția ONU privind drepturile copilului și Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap; în plus, sugerează ca, în cadrul procesului legislativ european, să se țină cont în mai mare măsură de documentele internaționale și să se facă referiri mai dese la acestea;

45. subliniază necesitatea acordării unei atenții adecvate diferitelor mecanisme de monitorizare ale ONU și constatărilor organismelor ONU din domeniul drepturilor omului și sugerează ca recomandările acestora relevante pentru statele membre să fie urmate îndeaproape; subliniază importanța evaluării periodice universale (UPR) a Consiliului ONU pentru drepturile omului; recomandă cooperarea cu Biroul Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului și Biroul Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiați; și salută deschiderea, la Bruxelles, a primului Birou regional european al Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului;

46. subliniază rolul important și activitatea intensă a Biroului pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (BIDDO), a reprezentanților speciali ai OSCE pentru libertatea mijloacelor de comunicare în masă și pentru combaterea traficului de persoane, și a Înaltului Comisar pentru Minorități Naționale;

47. invită statele membre care fac parte din Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite să asigure garanțiile drepturilor procedurale în procesul de întocmire a listelor și de eliminare de pe listă a presupuselor grupuri sau persoane teroriste, în conformitate cu jurisprudența relevantă a CJ;

Cele mai urgente provocări ale noii ere

48. subliniază faptul că fiabilitatea noii arhitecturi va fi evaluată în funcție de eficiența abordării de către instituțiile responsabile a celor mai presante aspecte actuale și a celor mai recente încălcări ale dreptului comunitar, atât la nivelul statelor membre, cât și la cel al UE, de asemenea în legătură cu relațiile externe ale acesteia;

49. reamintește, prin urmare, toate rezoluțiile și dezbaterile sale, precum și constatările în urma delegațiilor din 2009, privind aspecte referitoare la drepturile fundamentale, care au arătat că există nenumărate chestiuni nesoluționate și cazuri specifice de încălcare a drepturilor fundamentale, ce necesită măsuri urgente și concrete, strategii pe termen mediu și soluții pe termen lung și control din partea instituțiilor UE; cum ar fi:

- protecția celor patru libertăți fundamentale, ca realizări de bază ale UE, acordând o atenție deosebită libertății de circulație a cetățenilor UE;
- garantarea drepturilor tuturor persoanelor prezente pe teritoriul UE, indiferent de cetățenie;
- asigurarea certitudinii juridice și a existenței controalelor și echilibrelor adecvate ale unui sistem democratic sănătos;
- garantarea protecției datelor cu caracter personal și a sferei private, inclusiv colectarea, procesarea, transferarea și stocarea datelor financiare și personale, în interiorul și în afara UE, în conformitate cu principiile scopului, necesității și al proporționalității și cu drepturile de rectificare și de apel, precum și promovarea unui echilibru just între libertățile individuale și securitatea colectivă, care este amenințată de noile forme de terorism și crimă organizată;
- combaterea traficului de persoane, în special femei și copii, întrucât constituie o formă de sclavie; constată că, în ciuda angajamentelor asumate în legislația națională și cele politice ale UE asumate pe parcursul unui număr mare de ani, se estimează că mai multe sute de mii de persoane sunt traficate anual înspre UE sau în interiorul zonei UE și evidențiază necesitatea dublării eforturilor în lupta împotriva acestei infracțiuni, inclusiv prin intermediul noii directive UE propuse, care include numirea de raportori naționali, așa cum s-a sugerat, pentru a monitoriza punerea în aplicare a politicii de luptă împotriva traficului la nivel național;

Miercuri, 15 decembrie 2010

- protejarea drepturilor refugiaților și ale migranților, asigurând faptul că gestionarea de către UE a fluxurilor de migrație și a negocierilor privind acordurile de readmisie cu țările terțe nu supun astfel de persoane riscului de încălcare a drepturilor omului;
- protecția drepturilor victimelor actelor de violență, de criminalitate, de război sau ale încălcărilor drepturilor omului, un domeniu de politici în care este nevoie de legislație la nivelul întregii UE, fără redirectionarea atenției și a resurselor care sunt alocate în direcția prevenirii, a combaterii criminalilor și a terorștilor și a abordării cauzelor fundamentale; aduce în atenție consultarea publică la nivel european privind augmentarea drepturilor victimelor actelor de criminalitate și violență, lansată la începutul anului 2010, și așteaptă cu interes propunerea viitoare a Comisiei referitoare la măsuri practice pentru asistarea victimelor pe parcursul procesului în justiție; reamintește inițiativa statelor membre pentru un ordin european de protecție în vederea sporirii protecției acordate victimelor care se deplasează între statele membre ale UE, dar solicită clarificări juridice cu privire la dispozițiile acesteia;
- dezvoltarea strategiei UE privind drepturile copilului prin intermediul unor măsuri practice de combatere a abuzurilor asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de promovare a utilizării sigure a internetului și de eliminare a muncii copiilor și a sărăciei infantile, având în vedere estimările potrivit cărora 10-20 % dintre copii în Europa sunt abuzați sexual în copilărie, că cercetările arată că victimele infantile portretizate în pornografie sunt din ce în ce mai tinere și că actualele condiții economice mondiale amenință să împingă mai mulți copii spre forța de muncă și/sau sărăcie;
- promovarea azilului și a politicilor de imigrare ale UE, în conformitate cu valorile și principiile consacrate în tratate, în Cartă și în CEDO;
- elaborarea unei strategii UE privind drepturile persoanelor cu handicap, care suferă în continuare din cauza discriminării în viața lor socială, profesională și culturală;
- interzicerea și eliminarea tuturor formelor de discriminare, în temeiul articolului 21 din cartă, în toate domeniile de activitate, inclusiv a încadrării etnice, luând pe deplin în considerare responsabilitățile și competențele juridice în vigoare;
- protejarea diversității lingvistice, ca patrimoniu cultural al Europei, inclusiv a limbilor minoritare;
- interzicerea sancționării folosirii unei limbi diferite de limba oficială a unui stat membru;
- combaterea sărăciei și a excluziunii sociale;
- elaborarea unei strategii orientate spre acțiune la nivelul UE, pentru a promova incluziunea romilor și integrarea acestui aspect în procesul de implementare a politicilor europene, naționale, regionale și locale și pentru a institui o cooperare structurată între statele membre și UE;
- crearea unui cadru la nivelul UE privind drepturile procedurale pentru suspecți în cadrul procedurilor penale;
- garantarea și promovarea libertății presei în Uniunea Europeană, care se deteriorează de la un an la altul, faptele cele mai notabile fiind concentrarea mass-media, presiunea exercitată asupra jurnaliștilor și a activităților acestora și trimiterea în judecată a jurnaliștilor fără un motiv real sau grav;
- evaluarea acordurilor de readmisie ale UE existente și evaluarea impactului în materie de drepturi fundamentale al politicii UE asupra acordurilor de readmisie;
- promovarea incluziunii sociale a persoanelor mai vulnerabile, inclusiv prin măsuri active de educație, sau a foștilor deținuți, a persoanelor aflate în închisoare, a celor care execută pedepse alternative, alături de alte măsuri care promovează reabilitarea socială a acestora;
- dreptul universal la educație;
- protejarea migranților, în special a solicitanților de azil;

Miercuri, 15 decembrie 2010

- încurajarea societății civile de a promova o dezbatere transparentă și periodică privind drepturile fundamentale, pentru asigurarea protecției optime a acestora;
- combaterea tuturor formelor de rasism, xenofobie și antisemitism;
- promovarea unei comunicări sporite interconfesionale și interculturale, în vederea îmbunătățirii procesului de integrare europeană;
- protejarea drepturilor migranților ilegali în UE;
- protejarea libertății de expresie, precum și a libertății, independenței și pluralismului mass-media și a presei scrise, și a liberei circulații a informațiilor;
- protejarea libertății de gândire, de conștiință și a celei religioase de orice ingerințe, întrucât acesta este unul dintre drepturile fundamentale consacrate prin articolul 10 din Cartă și prevede libertatea de manifestare a convingerilor religioase în public sau în sfera privată;

*

* *

50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor candidate, precum și Națiunilor Unite, Consiliului Europei și Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa.

Impactul publicității asupra comportamentului consumatorilor

P7_TA(2010)0484

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la impactul publicității asupra comportamentului consumatorilor (2010/2052(INI))

(2012/C 169 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽¹⁾ (DPCN),
- având în vedere Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă ⁽²⁾ (DPIC),
- având în vedere Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva privind serviciile mass-media audiovizuale sau DSMA) ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽²⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

⁽³⁾ JO L 95, 15.4.2010, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

Miercuri, 15 decembrie 2010

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special, articolul 7 (Respectarea vieții private și de familie) și articolul 8 (Protecția datelor cu caracter personal),
- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la protecția consumatorilor ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la Tabloul de bord al pieței interne ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 ianuarie 2009 referitoare la transpunerea, aplicarea și asigurarea respectării Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și ale Directivei 2006/114/CE privind publicitatea înșelătoare și comparativă ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 referitoare la Tabloul de bord al piețelor de consum ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 septembrie 2008 privind impactul marketingului și al publicității asupra egalității dintre femei și bărbați ⁽⁸⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2009 intitulată „Monitorizarea rezultatelor privind consumatorii în interiorul pieței unice: A doua ediție a tabloului de bord al piețelor de consum” (COM(2009)0025), și documentul de lucru aferent al serviciilor Comisiei intitulat „Al doilea tablou de bord al piețelor de consum” (SEC(2009)0076),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 29 martie 2010 intitulat „Tabloul de bord al piețelor de consum – Consumatorii la ei acasă în cadrul pieței interne: monitorizarea integrării pe piața internă cu amănuntul și analiza comparativă a mediului de consum în statele membre” (SEC(2010)0385),
- având în vedere raportul intitulat „Protecția consumatorilor pe piața internă”, publicat de Comisie în octombrie 2008 (Eurobarometrul special nr. 298),
- având în vedere raportul analitic intitulat „Atitudini față de comerțul transfrontalier și față de protecția consumatorilor” publicat de Comisie în martie 2010 (Eurobarometrul Flash nr. 282),
- având în vedere abordarea europeană a competenței mediatice în mediul digital (COM(2007)0833),

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁽³⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0046.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0051.

⁽⁶⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 26.

⁽⁷⁾ JO C 16 E, 22.2.2010, p. 5.

⁽⁸⁾ JO C 295 E, 4.12.2009, p. 43.

Miercuri, 15 decembrie 2010

- având în vedere Orientările Comisiei referitoare la aplicarea Directivei privind practicile comerciale neloiale (SEC(2009)1666),
 - având în vedere Avizul nr. 2/2010 referitor la publicitatea comportamentală pe internet, adoptat la 22 iunie 2010 de către Grupul de lucru pentru protecția datelor instituit prin articolul 29,
 - având în vedere Avizul nr. 5/2009 referitor la publicitatea comportamentală pe internet, adoptat la 12 iunie 2009 de către Grupul de lucru privind protecția datelor instituit prin articolul 29,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei naționale pentru tehnologia informației și libertăți civile (CNIL) din Franța din 5 februarie 2009, intitulată „La publicité ciblée en ligne” (Publicitatea direcționată pe internet),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0338/2010),
- A. întrucât publicitatea stimulează concurența și competitivitatea, poate contribui la limitarea abuzurilor de poziție dominantă, încurajează inovarea pe piața internă și, prin urmare, are un impact pozitiv pentru consumatori, în special prin lărgirea gamei de opțiuni, reducerea prețurilor și oferirea de informații cu privire la produsele noi;
- B. întrucât publicitatea constituie o sursă de venit importantă, deseori crucială, pentru dinamica și competitivitatea peisajului mass-mediei și contribuie activ la diversitatea și independența mass-mediei din Europa;
- C. întrucât, cu toate acestea, anumite practici publicitare pot avea un impact negativ asupra pieței interne și a consumatorilor (practici neloiale, invadarea spațiului public/privat, vizarea unor persoane specifice, obstacole la intrarea pe piața internă și denaturarea acesteia);
- D. întrucât este totuși necesar să se combată practicile neloiale din domeniul publicității, care sunt, așa cum arată în mod clar Eurobarometrul special nr. 29, încă comune;
- E. întrucât evoluția mijloacelor de comunicare are un impact important asupra publicității, în special prin dezvoltarea internetului, a rețelelor sociale, a forumurilor și a blogurilor, precum și prin creșterea mobilității utilizatorilor și prin dezvoltarea rapidă a produselor digitale;
- F. întrucât, având în vedere un anumit grad de saturație a consumatorilor în urma proliferării mesajelor publicitare, în prezent există tentația de a se recurge la noile tehnologii de comunicare pentru a difuza mesaje comerciale chiar și atunci când acestea nu sunt clar identificate ca atare, având astfel potențialul de a induce în eroare consumatorii;
- G. întrucât dezvoltarea de noi practici publicitare pe internet și prin intermediul dispozitivelor mobile generează o serie de probleme care trebuie soluționate pentru a garanta un nivel ridicat de protecție a utilizatorilor;
- H. întrucât publicitatea pe internet joacă un rol economic important, în special prin finanțarea de servicii gratuite, și întrucât volumul acesteia a crescut exponențial;
- I. întrucât dezvoltarea publicității orientate (contextuale, personalizate, comportamentale), despre care se presupune că este adaptată intereselor utilizatorilor de internet, constituie un atac puternic la adresa protecției vieții private atunci când implică urmărirea persoanelor (cookies, crearea de profiluri, geolocalizare) fără consimțământul liber și explicit acordat în prealabil de consumator;

Miercuri, 15 decembrie 2010

- J. întrucât personalizarea mesajelor publicitare nu trebuie să aibă ca rezultat dezvoltarea unui tip de publicitate intruziv care încalcă legislația privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private;
- K. întrucât categorii de persoane considerate ca fiind vulnerabile datorită unui handicap mintal, fizic sau psihologic, datorită vârstei sau credulității lor - cum ar fi copiii, adolescenții, persoanele în vârstă sau anumite persoane care au devenit vulnerabile din cauza situației lor sociale sau financiare (precum persoanele care au datorii foarte mari) - trebuie să fie protejate în mod special;
- L. întrucât recunoaște că există încă o lipsă de informații privind efectele socio-psihologice ale noilor forme de publicitate, cu o putere mai mare de pătrundere și mai răspândite, în special în cazul persoanelor care nu își pot permite bunurile și serviciile promovate de acest tip de publicitate;
- M. întrucât caracterul specific al anumitor produse - cum ar fi tutunul, alcoolul, medicamentele și jocurile de noroc online - impune reglementarea corespunzătoare a publicității pe internet pentru evitarea abuzurilor, a dependenței și a contrafacerii;
- N. întrucât publicitatea poate constitui un catalizator puternic în combaterea stereotipurilor și prejudecăților bazate pe rasism, sexism și xenofobie;
- O. întrucât publicitatea transmite deseori mesaje părtinoare și/sau cu caracter peiorativ care perpetuează prejudecățile stereotipice privind sexele, prejudiciind astfel strategiile de egalitate care vizează eradicarea inegalităților;

Evaluarea cadrului legislativ și nelegislativ existent

1. consideră că Directiva privind practicile comerciale neloiale creează un cadru juridic esențial pentru lupta împotriva publicității înșelătoare și agresive în relațiile dintre întreprinderi și consumatori; recunoaște că, deși o evaluare exhaustivă nu este încă posibilă, sunt deja evidente unele dificultăți în ceea ce privește punerea în aplicare și interpretarea directivei (în special în ceea ce privește noile forme de publicitate, cu o putere mai mare de pătrundere), după cum a demonstrat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârile sale împotriva unor măsuri existente la nivel național care depășesc dispozițiile Directivei privind practicile comerciale neloiale și care pot pune sub semnul întrebării eficacitatea directivei;
2. subliniază faptul că diferențele de interpretare și de punere în aplicare la nivel național nu au condus la nivelul de armonizare dorit, creând o situație de insecuritate juridică și subminând comerțul transfrontalier din cadrul pieței unice;
3. solicită Comisiei să își actualizeze, clarifice și consolideze periodic orientările referitoare la aplicarea Directivei privind practicile comerciale neloiale și să se asigure că acestea sunt traduse în limbile oficiale ale UE; solicită statelor membre să țină seama de orientările respective în cea mai mare măsură posibilă;
4. salută intenția Comisiei de a finaliza și de a publica în noiembrie 2010 o bază de date cu măsurile adoptate la nivel național în vederea transpunerii Directivei privind practicile comerciale neloiale, a jurisprudenței aplicabile și a altor documente pertinente;
5. reamintește că Directiva privind practicile comerciale neloiale reglementează exclusiv relațiile dintre întreprinderi și consumatori, iar Directiva privind publicitatea înșelătoare și comparativă reglementează relațiile dintre întreprinderi; subliniază că anumite entități, cum ar fi ONG-urile și grupurile de interes, nu intră nici sub incidența Directivei privind practicile comerciale neloiale, nici sub incidența Directivei privind publicitatea înșelătoare și comparativă; prin urmare, solicită Comisiei să efectueze o analiză separată privind impactul practicilor publicitare înșelătoare care vizează categoriile ce nu par să facă obiectul niciuneia dintre directive; invită statele membre să îmbunătățească coordonarea dintre ele și să ofere soluții adecvate pentru categoriile care sunt ținta unor practici publicitare înșelătoare desfășurate la nivel transfrontalier în cadrul UE;

Miercuri, 15 decembrie 2010

6. salută investigațiile comune desfășurate de statele membre („EU sweeps”); solicită continuarea acestor investigații și lărgirea domeniului lor de aplicare; solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la rezultatele investigațiilor și să pregătească, dacă este cazul, măsuri suplimentare în vederea îmbunătățirii pieței interne pentru consumatori;
7. solicită statelor membre să le furnizeze autorităților lor competente mijloacele și resursele financiare, umane și tehnologice necesare pentru desfășurarea eficace a activității lor; îndeamnă Comisia să faciliteze în continuare, pe baza experienței rețelei de cooperare pentru protecția consumatorilor, cooperarea dintre autoritățile naționale și să îmbunătățească eficacitatea controalelor realizate de acestea;
8. invită Comisia să facă o analiză privind obligațiile și funcțiile de control ale autorităților naționale de protecție a consumatorilor și să disemineze cele mai bune practici pentru a îmbunătăți eficacitatea activității acestor autorități;
9. invită Comisia să extindă domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 astfel încât să includă contrafacerea și produsele ilegale și să intensifice schimburile de informații dintre statele membre în temeiul regulamentului menționat în vederea intensificării luptei împotriva fraudelor legate de publicitatea ilegală;
10. consideră că practica autoreglementării este o completare dinamică, flexibilă și responsabilă a cadrului legislativ existent; sugerează statelor membre care nu au încă organisme de autoreglementare să faciliteze instituirea acestora pe baza bunelor practici din alte state membre și/sau să le recunoască oficial;
11. subliniază, cu toate acestea, limitele autoreglementării, care nu poate în niciun caz înlocui legislația, în special în ceea ce privește instituirea unor norme de protecție a datelor cu caracter personal ale consumatorilor și sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării acestor norme;
12. invită Comisia și statele membre să evalueze aplicarea codurilor naționale de conduită privind media și noile tehnologii de informare și comunicare; invită statele membre să evalueze eficiența organismelor naționale de autoreglementare;
13. evidențiază responsabilitatea socială impusă de impactul și gradul de acoperire ale publicității la scară largă și cu putere mare de pătrundere și subliniază rolul firmelor de publicitate în favorizarea unei culturi a sensibilității și responsabilității corporative;
14. încurajează consultarea diferitelor părți interesate implicate în evoluțiile legislative;
15. invită Comisia și statele membre să asigure prin mijloace adecvate că profesioniștii din domeniul media și al publicității garantează respectul pentru demnitatea umană și resping imaginile directe sau indirecte discriminatorii sau stereotipate sau incitarea la ură pe considerente de sex, origine rasială sau etnică, vârstă, religie sau alte credințe, orientare sexuală, handicap și statut social;
16. solicită statelor membre care nu au pus încă în aplicare Directiva privind serviciile mass-media audiovizuale să facă acest lucru fără întârziere; așteaptă cu interes publicarea de către Comisie a raportului privind aplicarea Directivei privind serviciile mass-media audiovizuale și subliniază necesitatea de a lua în considerare utilizarea noilor tehnologii (de exemplu televiziune prin IP);

Problemele generate de dezvoltarea internetului și a noilor tehnologii

17. regretă dezvoltarea unei publicități „ascunse” pe internet, care nu intră sub incidența Directivei privind practicile comerciale neloiale (relațiile dintre consumatori), prin diseminarea de comentarii pe rețelele sociale, forumuri și bloguri, conținutul lor fiind greu de distins de o simplă opinie; într-adevăr, consideră că există riscul unor decizii greșite din partea consumatorilor, care cred că informațiile după care se ghidează provin din surse obiective; denunță cazurile în care anumiți operatori economici finanțează direct sau indirect orice acțiune care încurajează diseminarea de mesaje sau comentarii care par să provină chiar de la consumatori, deși, în realitate, sunt mesaje cu caracter publicitar sau comercial; solicită Comisiei și statelor membre să asigure, în acest sens, aplicarea adecvată a Directivei privind practicile comerciale neloiale;

Miercuri, 15 decembrie 2010

18. sugerează statelor membre să încurajeze apariția unor observatori sau moderatori în cadrul forumurilor care cunosc riscurile ce derivă din publicitatea ascunsă, precum și crearea unor campanii de informare destinate să avertizeze consumatorii cu privire la aceste forme de publicitate „ascunsă”;
19. subliniază importanța campaniei la nivel european împotriva acestei publicități ascunse pentru asanarea pieței și întărirea încrederii consumatorilor, întrucât, pentru unii operatori, aceasta ar putea constitui un mijloc pentru încălcarea normelor de concurență și pentru supraevaluarea artificială, fără niciun cost, a propriei întreprinderi sau chiar pentru provocarea neloială a unor daune unui concurent;
20. își exprimă îngrijorarea cu privire la banalizarea publicității comportamentale și dezvoltarea de practici publicitare intruzive (citirea conținutului poștei electronice, utilizarea rețelelor sociale și a geolocalizării, stabilirea altor ținte publicitare), care constituie atacuri împotriva vieții private a consumatorilor;
21. insistă asupra riscului din partea societăților care furnizează simultan atât conținut publicitar, cât și regii publicitare (intersecția potențială a datelor colectate pe parcursul acestor două activități); solicită Comisiei și statelor membre să garanteze etanșeitatea între diferitele niveluri de colectare a datelor;
22. subliniază faptul că consumatorii trebuie să fie informați într-o manieră clară, accesibilă și cuprinzătoare asupra colectării, procesării și utilizării datelor lor și îndeamnă difuzorii de publicitate să depună eforturi în vederea utilizării standard a unui formular de consimțământ ușor de utilizat pentru consumatori; observă că aceste date cu caracter personal trebuie păstrate și utilizate numai cu acordul explicit al consumatorilor;
23. subliniază necesitatea informării complete a consumatorului în momentul în care acesta acceptă anunțuri publicitare în schimbul unor reduceri de prețuri, tactică derivată din tehnicile de marketing comportamental;
24. subliniază necesitatea integrării cu titlu de elemente standard a aspectelor privind viața privată în viitoarele soluții tehnologice privind datele cu caracter personal; consideră că autorii de noi tehnologii trebuie să integreze, chiar de la începutul procesului de elaborare, elemente privind siguranța și protecția datelor în conformitate cu cele mai înalte standarde și cu principiul respectării vieții private încă din etapa de concepție („privacy by design”);
25. invită Comisia să analizeze diversele mijloace (legislative sau de altă natură) și să identifice opțiunile tehnice disponibile la nivelul Uniunii Europene pentru aplicarea eficace a următoarelor măsuri:
- efectuarea unui studiu aprofundat privind noile practici publicitare pe internet și prin intermediul dispozitivelor mobile; informarea Parlamentului cu privire la rezultatele studiului;
 - interzicerea, cât mai curând posibil, a trimiterii sistematice și neselective de mesaje publicitare pe telefonul mobil tuturor utilizatorilor situați în aria de acoperire a unui afiș publicitar prin tehnologia bluetooth fără consimțământul lor prealabil;
 - garantarea respectării de către practicile publicitare a confidențialității corespondenței private și a legislației aplicabile în acest domeniu; interzicerea, cât mai curând posibil, a citirii de către un terț, în special în scopuri publicitare sau comerciale, a conținutului poștei electronice private;
 - obligația ca anunțurile publicitare difuzate prin poșta electronică să afișeze o legătură care să permită destinatarului să refuze în mod automat orice noi mesaje publicitare;
 - aplicarea, cât mai curând posibil, de tehnici care să permită distingerea fișierelor cookie folosite pentru depistarea în scopuri publicitare, supuse în mod obligatoriu unui consimțământ prealabil, liber și explicit, de alte fișiere cookie;
 - garantarea faptului că definiția implicită a parametrilor sistemelor informatice comercializate publicului și ai serviciilor de rețele sociale respectă în mod sistematic cele mai stricte standarde de protecție a datelor (integrarea principiului respectării vieții private încă din etapa de concepție);

Miercuri, 15 decembrie 2010

- crearea la nivelul UE a unui sistem de etichetare a site-urilor, după modelul proiectului European Privacy Seal, care să le certifice conformitate cu legislația privind protecția datelor; consideră că această certificare ar trebui să includă o evaluare de impact detaliată și trebuie să evite dublarea sistemelor de etichetare existente;
- examinarea deosebit de atentă, în cooperare cu autoritățile naționale din domeniul publicității și/sau cu organismele de autoreglementare, a publicității înșelătoare, inclusiv pe internet, în sectoare specifice cum ar fi vânzarea de produse alimentare, produse farmaceutice și servicii de sănătate, în cazurile în care, pe lângă interesele economice ale consumatorilor, poate fi afectată și sănătatea acestora, cu posibile consecințe grave;
- revizuirea regimului răspunderii limitate a serviciilor societății informaționale, pentru a garanta că vânzarea de un motor de căutare, în scopuri publicitare, a numelui unei mărci înregistrate ca și cuvânt-cheie este condiționată de obținerea unei autorizări prealabile din partea proprietarului mărcii respective;

Protecția grupurilor vulnerabile

26. solicită Comisiei să facă, până în 2012, o analiză detaliată a impactului publicității înșelătoare și agresive asupra consumatorilor vulnerabili, în special asupra copiilor și adolescenților, și să garanteze aplicarea adecvată a dispozițiilor legislative relevante privind protecția copiilor și a adolescenților;
27. solicită Comisiei să efectueze în mod prioritar un studiu aprofundat privind efectele socio-psiho-logice exacte ale publicității, având în vedere introducerea de noi tehnici perfecționate,
28. subliniază faptul că copiii și adolescenții reprezintă o categorie de persoane deosebit de vulnerabile din cauza receptivității și a curiozității lor, a lipsei de maturitate, a liberului arbitru limitat și a disponibilității lor ridicate de a fi influențați, prin utilizarea de noi mijloace și tehnologii de comunicare;
29. îndeamnă statele membre să promoveze un grad mai ridicat de protecție a consumatorilor vulnerabili, cum ar fi copiii, și să încurajeze mass-media să limiteze publicitatea TV adresată copiilor în timpul emisiunilor televizate urmărite în principal de copii (cum ar fi emisiuni educaționale pentru copii, filme de desene animate etc.), având în vedere faptul că măsuri similare sunt deja puse în aplicare în unele state membre;
30. solicită ca niciunul dintre centrele de interes specifice copiilor să nu constituie o țintă publicitară;
31. atrage atenția asupra vulnerabilității consumatorilor în fața mimetismului, care poate conduce la atitudini comportamentale inadecvate, violență, tensiuni, dezamăgire, anxietate, adicții dăunătoare (fumat, droguri), tulburări de alimentație, cum ar fi anorexia nervoasă și bulimia, precum și la perturbări ale echilibrului mintal; invită agențiile de publicitate și profesioniștii din domeniul media să reconsidere promovarea unor modele extrem de slabe (bărbați sau femei), pentru a evita mesajele dăunătoare în legătură cu modul cum arată persoanele, imperfecțiunile corpului, vârstă și greutate, luând în considerare influența și impactul publicității asupra copiilor și tinerilor;

Garantarea egalității de gen și a demnității umane în publicitate

32. invită Comisia și statele membre să adopte măsuri adecvate pentru a garanta respectarea demnității umane în cadrul acțiunilor de marketing și publicitate, fără discriminare pe bază de sex, religie, convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală;
33. consideră că publicitatea poate fi un instrument eficient pentru a pune sub semnul întrebării și a înfrunta stereotipurile, precum și o pârghie împotriva rasismului, a sexismului și a discriminării, esențială în societățile multiculturale actuale; invită Comisia, statele membre și profesioniștii din domeniul publicității să consolideze activitățile de instruire și educare, astfel încât să depășească stereotipurile, să combată discriminarea și să promoveze egalitatea de gen, în special de la o vârstă timpurie; îndeamnă în special statele membre să inițieze și să dezvolte o strânsă colaborare cu școlile de marketing, comunicare și publicitate existente, astfel încât să contribuie la asigurarea unei formări temeinice a viitoarei forțe de muncă;
34. îndeamnă Comisia să promoveze studiile comparative de cercetare și documentare în rândul statelor membre pe tema imaginii femeilor prezentate de conținuturile publicitare și de marketing și să identifice bunele practici în materie de publicitate eficace și favorabilă egalității de gen;

Miercuri, 15 decembrie 2010

35. îndeamnă Comisia și statele membre să consolideze rolul organizațiilor de utilizatori și/sau consumatori și să încurajeze consultarea acestora în cadrul evaluării impactului publicității asupra mentalităților în materie de gen și a altor domenii;

36. subliniază că publicitatea transmite adesea mesaje discriminatorii și/sau jignitoare, care au la bază toate formele de stereotipuri de gen, fapt care obstrucționează strategiile dedicate egalității; invită Comisia, statele membre, societatea civilă și organismele de autoreglementare din domeniul publicității să coopereze strâns pentru a combate astfel de practici, în special prin utilizarea în marketing și publicitate a unor instrumente eficace, care să garanteze respectarea demnității umane și a probității;

37. subliniază că, din moment ce publicitatea pentru bunurile de consum este direct legată de presă, radio și televiziune, constituind o componentă inseparabilă a acestora, și, indirect, de industria cinematografică și de serialele de televiziune sub forma plasării de produse, publicitatea responsabilă și promovarea unor modele sănătoase pot avea o influență pozitivă asupra percepțiilor societății în ceea ce privește rolurile de gen, imaginea corpului uman și normalitatea; încurajează creatorii de publicitate să fie mai constructivi în mesajele lor publicitare, pentru a promova rolul pozitiv al femeilor și al bărbaților în societate, la locul de muncă, în familie și în viața publică;

Educarea și informarea diversilor actori

38. insistă asupra caracterului esențial al transparenței și al informării consumatorului în materie de publicitate și asupra necesității de a dezvolta o abordare critică a consumatorilor în ceea ce privește calitatea conținuturilor media;

39. solicită Comisiei:

- includerea în tabloul de bord al piețelor de consum a unor indicatori suplimentari privind publicitatea (pe lângă datele privind publicitatea frauduloasă sau înșelătoare, incluse deja); cu toate acestea, atrage atenția în acest context asupra declarațiilor din Rezoluția sa din 9 martie 2010 ⁽¹⁾, potrivit cărora includerea unor indicatori suplimentari ar putea fi utilă atunci când cei cinci indicatori de bază și metodologia aferentă sunt dezvoltate la un nivel suficient de ridicat;
- elaborarea unor campanii de informare privind drepturile consumatorilor în materie de publicitate, inclusiv utilizarea datelor lor personale, și dezvoltarea unor instrumente pedagogice care să explice modalitățile de protejare a vieții private pe internet și acțiunile care pot fi întreprinse pentru a pune capăt unei situații care prejudiciază viața privată sau demnitatea consumatorilor;
- dezvoltarea unui program al Uniunii destinat copiilor, pentru a le induce o atitudine de precauție față de publicitate, după modelul inițiativei Media Smart din Regatul Unit;
- introducerea, cât mai curând posibil, a mențiunii „publicitate comportamentală”, într-o formă ușor de citit, în anunțurile publicitare relevante de pe internet și a unei ferestre informative care să centralizeze elementele necesare înțelegerii acestei practici;

40. solicită Comisiei să instituie orientări comune pentru IMM-uri, iar statelor membre să încurajeze autoritățile naționale și/sau organismele de autoreglementare să ofere servicii de consultanță IMM-urilor și să demareze campanii de informare în vederea sensibilizării IMM-urilor cu privire la obligațiile legale ce le revin în materie de publicitate;

*

* *

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0051.

Miercuri, 15 decembrie 2010

Planul de acțiune privind eficiența energetică

P7_TA(2010)0485

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la revizuirea planului de acțiune privind eficiența energetică (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2006, intitulată „Planul de acțiune pentru eficiența energetică: realizarea potențialului” (COM(2006)0545),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 ianuarie 2008, intitulată „De două ori 20 până în 2020. Șansa oferită Europei de schimbările climatice” (COM(2008)0030),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2008, intitulată „Eficiența energetică: realizarea obiectivului de 20 %” (COM(2008)0772),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007, intitulată „O politică energetică pentru Europa” (COM(2007)0001), urmată de Comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2008, intitulată „A doua revizuire strategică a politicii energetice - Un plan de acțiune al UE pentru securitate și solidaritate în domeniul energiei”, alături de documentele însoțitoare (COM(2008)0781),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei (Programul energetic european pentru redresare) ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice și de abrogare a Directivei 93/76/CEE a Consiliului (Directiva privind serviciile energetice) ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 200, 31.7.2009, p. 31.

⁽²⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 64.

⁽³⁾ JO L 153, 18.6.2010, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 342, 22.12.2009, p. 46.

⁽⁵⁾ JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

⁽⁶⁾ JO L 153, 18.6.2010, p. 13.

Miercuri, 15 decembrie 2010

- având în vedere Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE ⁽¹⁾,
 - având în vedere Directiva 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport ⁽²⁾,
 - având în vedere documentul de bilanț ale Comisiei din 7 mai 2010, intitulat „Către o nouă strategie energetică pentru Europa 2011-2020”,
 - având în vedere studiul independent, intitulat „Impozitarea autovehiculelor de serviciu. Subvenții, bunăstare și economie”, elaborat la cererea Comisiei ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2009 referitoare la a doua revizuire strategică a politicii energetice ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 170 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care prevede că Uniunea contribuie la crearea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectoarele infrastructurilor de transporturi, telecomunicații și energie,
 - având în vedere rezoluția sa din 6 mai 2010 privind „Mobilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în vederea facilitării tranziției către o economie eficientă din punct de vedere energetic și cu emisii reduse de carbon ⁽⁵⁾”,
 - având în vedere articolul 34 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind combaterea marginalizării sociale și a sărăciei, care prevede că Uniunea asigură o viață demnă tuturor celor care nu dispun de resurse suficiente,
 - având în vedere articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0331/2010),
- A. întrucât eficiența energetică și economiile de energie reprezintă cea mai avantajoasă din punct de vedere al costurilor și mai rapidă modalitate de reducere a emisiilor de CO₂ și a altor emisii și de creștere a securității aprovizionării; întrucât penuria de combustibili poate fi abordată strategic prin intermediul unor niveluri ridicate de eficiență energetică a clădirilor și a aparaturii electrocasnice; întrucât eficiența energetică constituie o prioritate-cheie a Strategiei Europa 2020 și a Strategiei europene în domeniul energiei și întrucât resursele instituțiilor publice nu se ridică în prezent la nivelul acestei ambiții;
- B. întrucât economiile de energie sunt esențiale pentru creșterea securității aprovizionării; realizarea obiectivului de 20 % de economii de energie reprezintă, de exemplu, echivalentul energiei furnizate de 15 conducte Nabucco;
- C. întrucât economiile de energie pot aduce avantaje economice semnificative consumatorilor finali și întregii economii, inclusiv avantaje sociale, printre care se numără crearea de până la 1 milion de locuri de muncă până în 2020; întrucât importurile de energie ale UE sunt în creștere și au valorat 332 de miliarde EUR în 2007 și, conform cifrelor Comisiei, beneficiile în materie de energie pe an, pot depăși 1 000 EUR pe gospodărie, care vor fi investite în alte sectoare ale economiei, iar atingerea cu succes a obiectivului privind eficiența energetică poate aduce economii de aproximativ 100 de miliarde EUR la bugetul UE și poate reduce emisiile cu aproape 800 de milioane de tone pe an; întrucât, în consecință, politicile în materie de economisire a energiei și de eficiență energetică sunt soluții la problema sărăciei energetice;

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

⁽²⁾ JO L 207, 6.8.2010, p. 1.

⁽³⁾ Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf

⁽⁴⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 16.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0153.

Miercuri, 15 decembrie 2010

- D. întrucât evoluțiile viitoare ale prețurilor la energie vor încuraja persoanele să reducă consumul de energie; în consecință, pot fi obținute câștiguri reale în materie de eficiență energetică în principal prin promovarea mai eficientă a unor infrastructuri comune în clădiri, sisteme de încălzire și în sectorul transporturilor, unde deciziile legate de îmbunătățirea utilizării energiei nu se află sub controlul și influența persoanelor și întreprinderilor;
- E. întrucât există argumente științifice potrivit cărora trebuie intensificate eforturile, inclusiv la nivel regional și local, în vederea atingerii obiectivului de 20 % privind eficiența energetică până în 2020, deoarece, conform nivelului actual al progreselor înregistrate, doar aproximativ jumătate din această cifră va fi atinsă până în 2020, iar practicile și tehnologiile necesare realizării acestui obiectiv există deja;
- F. întrucât, în ciuda faptului că există un număr mare de dispoziții la nivel național și european menite să ducă la economisirea de energie, nu toate acestea contribuie la rezultatele dorite;
- G. întrucât investițiile în eficiență energetică se amortizează relativ rapid în comparație cu alte investiții, iar investițiile au potențialul de a crea un număr important de locuri de muncă locale noi atât în zonele rurale, cât și în cele urbane, care, într-o mare măsură, nu pot fi externalizate, îndeosebi în sectorul construcțiilor și în cadrul IMM-urilor, fiind nevoie de lucrători calificați ca să le ducă la îndeplinire;
- H. întrucât utilizarea fondurilor publice în cazul instrumentelor financiare de tip revolving, în scopul acordării de stimulente financiare măsurilor privind eficiența energetică, prezintă, în vremuri de restricții bugetare, avantajul de a putea susține majoritatea acestor fonduri în timp;
- I. întrucât cererea a fost cea care a determinat un consum de energie mai mare și există o necesitate reală de a elimina barierele pieței și de reglementare în calea produselor mai eficiente din punct de vedere energetic și a utilizării acestora, pentru a disocia creșterea consumului de energie și emisiile de CO₂ de creșterea economică;
- J. întrucât o serie de obstacole se află în calea exploataării depline a potențialului de economisire a energiei, printre care costurile inițiale legate de investiții și lipsa de finanțare adecvată și de sensibilizare, stimulentele diferite pentru chiriași și proprietari, precum și faptul că nu este clar stabilit cui îi revine responsabilitatea obținerii de economii de energie;
- K. întrucât stabilirea de obiective obligatorii în cazul altor domenii prioritare, cum ar fi energiile regenerabile și calitatea aerului, au reprezentat sursele motivării, ale participării și ale unei preocupări speciale la nivel național și european, indispensabile pentru a asigura ambiția necesară în politicile specifice și mobilizarea în procesul implementării;
- L. întrucât lipsa de responsabilitate și de angajament în ceea ce privește atingerea obiectivului de 20 % duc la încetinirea progreselor în economisirea de energie;
- M. întrucât aproximativ 40 % din totalul consumului de energie are loc în clădiri, iar acestea produc aproximativ 36 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din UE și întrucât sectorul construcțiilor reprezintă o mare parte a economiei UE, generând aproximativ 12 % din PIB-ul UE; întrucât rata de renovare a clădirilor existente este foarte scăzută și întrucât nu au fost încă luate măsuri adecvate de reducere a consumului de energie al clădirilor existente; întrucât creșterea numărului și nivelului renovărilor substanțiale în parcul imobiliar existent este esențială în atingerea obiectivelor UE în materie de climat și energie pentru 2020 și 2050, creându-se în același timp sute de mii de locuri de muncă la nivel local, ceea ce reprezintă o contribuție semnificativă la redresarea economică în UE și întrucât soluțiile privind eficiența energetică pentru anvelopa clădirilor și sistemele de automatizare și control ale clădirilor pot fi implementate atât în clădirile existente, cât și în cele nou construite, contribuind astfel la importante economii de energie;
- N. întrucât locuințele nu sunt adaptate la schimbările climatice: există locuințe insuficient de răcoase în timpul verii și insuficient de călduroase în timpul iernii (peste 15 % în Italia, Letonia, Polonia, Cipru și 50 % în Portugalia), iar în țări ca Cipru și Italia, locuințele nu sunt adaptate iernilor reci;
- O. întrucât motoarele electrice industriale consumă 30 %-40 % din energia electrică generată la nivel mondial și întrucât optimizarea adecvată a sistemelor de motoare respective prin utilizarea reglajului de viteză și a altor tehnici, poate economisi între 30 % și 60 % din energia consumată;

Miercuri, 15 decembrie 2010

- P. întrucât între 50 și 125 de milioane de europeni sunt afectați de sărăcia energetică, criza economică și mărirea prețurilor la energie putând duce la creșterea acestor cifre; întrucât cauzele sărăciei energetice sunt aceleași pe întregul teritoriu european, presupunând o combinație de factori precum veniturile mici pe gospodărie, standarde de încălzire și izolare scăzute și prețuri inaccesibile la energie; subliniază faptul că politicile în materie de economisire a energiei și de eficiență energetică sunt soluții strategice ale problemei pe care o reprezintă sărăcia energetică;
- Q. întrucât transporturile produc 30 % din totalul emisiilor cu efect de seră din Europa, înlocuirea autovehiculelor care folosesc combustibili fosili tradiționali cu vehicule dotate cu tehnologie verde acționate de energie regenerabilă ar contribui în mod substanțial la reducerea emisiilor de CO₂ și la stocarea opțională de energie, permițând astfel rețelelor de energie să facă față fluctuațiilor din producția de energie din surse regenerabile;
- R. întrucât se estimează că 69 % din fondul locativ european este ocupat de proprietari și 17 % reprezintă locuințe închiriate îndeosebi de proprietari privați, și întrucât sectorul locuințelor private cunoaște constrângeri financiare în realizarea de renovări energetice;
- S. întrucât actuala criză economică ar putea duce la accelerarea tranziției spre o economie cu emisii scăzute de carbon și eficientă din punct de vedere energetic și la încurajarea schimbării comportamentului cetățenilor în ceea ce privește consumul de energie;
- T. întrucât dezvoltarea și comercializarea noilor tehnologii energetice de vârf în scopul producerii durabile de energie și al utilizării eficiente a acestora sunt indispensabile,
- U. întrucât obiectivul obligatoriu de 20 % de energie din surse regenerabile din consumul final de energie până în 2020 poate fi atins doar dacă parcul imobiliar existent este renovat;
- V. întrucât întreprinderile europene înregistrează rezultate impresionante în ceea ce privește reducerea emisiilor lor de gaze cu efect de seră și, fapt și mai important, în reducerea de emisii la nivel european și mondial cu ajutorul produselor și soluțiilor inovatoare;
- W. întrucât trebuie menținută competitivitatea întreprinderilor europene mari consumatoare de energie, în contextul concurenței globale,

Respectarea și punerea în aplicare a legislației existente

1. invită statele membre, autoritățile locale și în special Comisia să acorde eficienței energetice atenția necesară și să asigure resurse (umane și financiare) pe măsura ambițiilor lor;
2. subliniază că eficiența energetică ar trebui integrată în toate domeniile de politică relevante, inclusiv domeniul financiar, dezvoltarea regională și urbană, transportul, agricultura, politica industrială și educația;
3. invită Comisia să prezinte având în vedere timpul suficient de care dispune înainte de summitul privind energia din 4 februarie 2011 în cadrul versiunii revizuite a PAEE o evaluare a punerii în aplicare a legislației în vigoare; consideră că pe baza rezultatelor evaluării PAEE ar trebui să includă măsuri care să fie propuse de Comisie pentru a reduce acest decalaj pentru a atinge obiectivul global de eficiență energetică în 2020, pornind de la obiective de eficiență energetică individuale care corespund cu o îmbunătățire de cel puțin 20 % a eficienței energetice până în 2020 la nivelul UE, ținând cont de punctele de plecare relative și de situația la nivel național și aprobând în prealabil planul de acțiune în domeniul eficienței energetice al fiecărui stat membru; consideră că ar trebui să se dovedească eficiența, justețea și măsurabilitatea unor astfel de măsuri suplimentare, precum și faptul că acestea au un impact direct asupra punerii în aplicare a planurilor naționale de acțiune privind eficiența energetică; invită Comisia și statele membre să ajungă la acord privind o metodologie comună de măsurare a obiectivelor naționale privind eficiența energetică și să monitorizeze progresele realizate în vederea atingerii acestor obiective;
4. acordă o mare importanță proceselor de planificare la nivel european; consideră că ar trebui să se acorde atenția cuvenită Planului de acțiune privind energia 2011-2012 și că noul Plan de acțiune în domeniul eficienței energetice ar trebui prezentat fără întârziere, iar eficiența energetică ar trebui să fie în prim plan în cadrul viitoarei foi de parcurs privind trecerea la un sistem energetic și o economie cu emisii reduse de carbon până în 2050;
5. invită UE să adopte un obiectiv obligatoriu în materie de eficiență energetică de cel puțin 20 % până în 2020 și astfel să avanseze în procesul de tranziție spre o economie durabilă și ecologică;

Miercuri, 15 decembrie 2010

6. consideră că planul de acțiune privind eficiența energetică ar trebui să fie ambițios și să se concentreze asupra întregului lanț de distribuție a energiei, să facă bilanțul progresului înregistrat cu toate măsurile incluse în planul de acțiune pentru anul 2006, să consolideze punerea în aplicare a măsurilor privind eficiența energetică adoptate conform planului de acțiune pentru anul 2006, încă în derulare, și să includă măsuri suplimentare eficiente din punct de vedere economic și principii adecvate, în conformitate cu criteriile de subsidiaritate și proporționalitate necesare în vederea atingerii obiectivului pentru 2020;
7. solicită Comisiei să proiecteze noul PAEE (Planul de acțiune privind eficiența energetică) ținând cont de nevoile energetice ale consumatorilor vulnerabili; constată că acești consumatori ar beneficia cel mai mult de pe urma îmbunătățirilor privind eficiența energetică, însă că lipsesc resursele în vederea realizării investițiilor necesare; solicită statelor membre să adopte măsuri adecvate și politici eficiente precum planurile naționale de acțiune sau măsuri sociale specifice pentru a reduce sărăcia energetică și să prezinte regulat rapoarte în legătură cu măsurile luate pentru a soluționa aceste preocupări; salută faptul că Consiliul Energiei abordează problema sărăciei energetice și susține eforturile președinției belgiene în această privință; solicită Comisiei să abordeze problema sărăciei energetice în toate politicile referitoare la energie;
8. solicită revizuirea Directivei privind serviciile energetice (DSE) în 2011 care să includă o perioadă de timp extinsă până în 2020, o evaluare critică a planurilor naționale de acțiune privind eficiența energetică și implementarea acestora, inclusiv standarde comune de raportare care să conțină elemente minime obligatorii pentru toate politicile relevante din domeniul eficienței energetice, precum și instrumente neobligatorii și de suport, ca, de exemplu, finanțarea; evaluarea și ierarhizarea acțiunilor statelor membre, precum și combinarea cerințelor de raportare din DSE, directiva privind etichetarea energetică și proiectarea ecologică, acolo unde e cazul și dacă astfel se elimină greutățile întâmpinate de statele membre;
9. îndeamnă statele membre să implementeze programe rapide și eficiente de supraveghere a pieței și de monitorizare a conformității pentru Directiva 2009/125/CE de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, Directiva 2010/30/UE privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic și Regulamentul (CE) No 1222/2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali și invită Comisia să faciliteze și să monitorizeze punerea în aplicare a acestor programe și, dacă este necesar, să demareze procedurile privind încălcarea dreptului comunitar;
10. sugerează Comisiei, înțelegând, totodată, dificultatea și importanța supravegherii pieței, care este o competență națională, să faciliteze cooperarea și schimbul de informații între statele membre, îndeosebi prin crearea unei baze de date deschise a UE cu rezultatele testelor și produsele neconforme identificate în statele membre și prin luarea de măsuri pentru a garanta că produsele neconforme identificate într-un stat membru sunt eliminate rapid de pe toate celelalte 27 de piețe;
11. încurajează Comisia, ca urmare a intrării în vigoare a directivei revizuite privind etichetarea energetică, să evalueze, înainte de termenul limită 2014 menționat în directivă, impactul asupra comportamentului consumatorilor al noului format al etichetelor din domeniul energetic și al referinței obligatorii în reclame la sistemul de etichetare energetic și să ia măsuri suplimentare dacă este necesar pentru a mări eficacitatea acestora;
12. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze măsuri în vederea sporirii nivelului de înțelegere a publicului, precum și a nivelului de competență al tuturor părților interesate relevante și al specialiștilor implicați la toate nivelurile în cadrul aplicării eficienței energetice (evaluarea performanței energetice existente, proiectarea și aplicarea unor soluții privind eficiența energetică, operațiuni și întreținere eficiente din punct de vedere energetic);
13. invită Comisia și statele membre să verifice eficiența măsurilor legislative introduse pentru economisirea de energie și mărirea eficienței energetice;
14. consideră că acordurile pe termen lung cu sectorul industrial asigură un indice ridicat de conformitate cu cerințele privind eficiența energetică putând, astfel, genera o îmbunătățire anuală de 2 % a eficienței energetice;

Miercuri, 15 decembrie 2010

Infrastructura energetică (producție și transmitere)

15. consideră că este necesar să se acorde mai multă importanță inovațiilor la nivelul sistemului, spre exemplu rețelelor inteligente (pentru electricitate, dar și pentru încălzire și răcire), sistemelor de contorizare inteligente, rețelelor de gaze care integrează biogazul și stocării energiei, care pot facilita eficiența energetică prin reducerea congestionării, reducerea numărului de deconectări de la rețea, integrarea mai ușoară a tehnologiilor regenerabile, inclusiv producția descentralizată, reducerea cerințelor privind generarea de rezervă și capacități de stocare mai mari și mai flexibile; cere să se garanteze că o parte echitabilă a câștigurilor se reflectă la consumatorul final;

16. subliniază faptul rețelele de încălzire și răcire urbană contribuie la realizarea unei economii eficiente din punct de vedere energetic până în 2050 și faptul că este necesară o strategie clară și cuprinzătoare în ceea ce privește producerea și utilizarea căldurii (căldura industrială, încălzirea locuințelor, răcirea), inclusiv o metodă de etaloane pentru mai mulți combustibili pentru rețelele de încălzire și răcire centralizată, care să profite de pe urma sinergiilor între sectoare; solicită Comisiei să întreprindă o anchetă cu privire la creșterea eficienței acestora; subliniază faptul că aceste rețele ar trebui să fie deschise concurenței; ia act de faptul că creșterea eficienței energetice a locuințelor va duce la o reducere a cererii de căldură care ar trebui luată în calcul la evaluarea capacității sistemelor de termoficare;

17. subliniază rolul important al eficienței prin măsuri la nivelul ofertei; subliniază că transportul și distribuția contribuie considerabil la pierderile de energie (mai cu seamă în generatoare și transformatoare, precum și cele care rezultă din rezistențele excesiv de mari în timpul transportului) și că scurtarea lanțurilor excesiv de lungi de conversie pentru conversia unui tip de energie în electricitate reprezintă o sursă majoră de economisire; subliniază că transportul și distribuția contribuie considerabil la pierderile de energie și accentuează rolul pe care l-ar putea avea microgenerarea și generarea descentralizată și diversificată în garantarea siguranței aprovizionării cu energie și în reducerea pierderilor; consideră că ar trebui acordate stimulente pentru optimizarea infrastructurii și solicită Comisiei să facă propuneri pentru utiliza potențialul neexploatat de economisire, inclusiv prin introducerea unor rapoarte de sustenabilitate pentru centralele electrice și prin luarea de măsuri care să faciliteze retehnologizarea și modernizarea centralelor energetice;

18. subliniază faptul că, în ceea ce privește producția de energie primară, combaterea pierderilor de energie (electrică) în timpul transportului prin intermediul rețelelor ar trebui considerată ca cea de a doua prioritate, cea mai importantă fiind îmbunătățirea eficienței energetice la sursă; reamintește că trecerea la un sistem de producție mai descentralizat ar reduce distanțele de transport și, prin urmare, pierderile de energie în timpul transportului;

19. îndeamnă industriile petrochimice din UE să îmbunătățească recuperarea energiei în timpul arderii;

20. consideră că trebuie să se pună un accent mai puternic pe creșterea eficienței globale a sistemului energetic, îndeosebi pentru a reduce pierderile de căldură; prin urmare, solicită revizuirea Directivei PCCE în cadrul programului de lucru pe 2011 în vederea promovării PCCE cu înalt randament, a micro-PCCE, a utilizării căldurii reziduale din industrie și a încălzirii/răcirii centralizate, încurajând statele membre să creeze un cadru de reglementare stabil și favorabil prin introducerea unei planificări integrate a cererii de electricitate pentru încălzire/răcire, acordând un acces prioritar la rețeaua de electricitate pentru PCCE, utilizând căldura industrială și promovând utilizarea PCCE cu înalt randament, a micro-PCCE și a încălzirii centralizate în clădiri și finanțarea sustenabilă a PCCE și încurajând statele membre să acorde stimulente financiare;

21. subliniază importanța unei rețele descentralizate de cogenerare sau de trigenerare, care permite, practic, dublarea eficienței energetice per total; subliniază, în plus, că stocarea căldurii sau a frigului ar putea contribui la o mai mare flexibilitate a rețelei în timpul orelor de vârf, permițând producerea de energie electrică și stocarea căldurii atunci când producția depășește nevoile la nivel local;

22. invită statele membre nu doar să sprijine sistemele industriale PCCE cu înalt randament, inclusiv prin trecerea de la combustibilii fosili la biomasă, ci și să promoveze utilizarea PCCE în cazul celor care dispun de o infrastructură de termoficare, sprijinind amplasarea și renovarea sistemelor de încălzire centralizată prin măsuri de finanțare și reglementare corespunzătoare;

23. consideră că este necesar să se evite pierderile de biogaz și căldură în timpul proceselor de tratare a deșeurilor prin recuperarea și generarea de vapori și/sau energie electrică; consideră că nu ar trebui să se acorde autorizații de funcționare instalațiilor de tratare a deșeurilor care nu sunt dotate cu sisteme de recuperare a căldurii sau de producere de energie;

Miercuri, 15 decembrie 2010

24. salută activitatea continuă a Comisiei privind rețelele inteligente și contoarele inteligente; consideră important să se asigure un cadru de reglementare armonizat pe termen lung și stabil pentru rețelele inteligente și contoarele inteligente; îndeamnă Comisia să sprijine și să acorde stimulente pentru dezvoltarea acestora prin stabilirea unor standarde comune care va trebui să includă cerințe privind sfera privată, datele și frecvențele; recomandă echipei de intervenție pentru rețelele inteligente din cadrul Comisiei să țină cont de opiniile tuturor părților implicate; solicită Comisiei să prezinte Parlamentului rapoarte periodice cu privire la progresul activităților sale;

25. salută lucrările Comisiei intitulate „towards a single Energy network” și, în acest context, invită Comisia să prezinte propuneri concrete de simplificare și accelerare a procedurilor de autorizare a proiectelor de infrastructură prioritare;

26. invită Comisia să îmbunătățească cooperarea dintre UE și operatorii de rețele energetice (rol mai important acordat de REGRT), în scopul consolidării conexiunilor de rețea transfrontaliere și a capacităților;

27. solicită Comisiei să sprijine și să promoveze înființarea și dezvoltarea unei rețele europene a transportului energiei electrice de înaltă tensiune în curent continuu, care să permită optimizarea și valorificarea surselor regenerabile de energie, în special energia eoliană și energia hidroelectrică; reamintește că această rețea ar putea asigura distribuția energiei la mare distanță, cu pierderi reduse de energie, făcând posibilă realizarea unei sinergii între toate sursele regenerabile de energie;

Dezvoltarea urbană și clădirile

28. sprijină o abordare descentralizată, pe mai multe niveluri, a politicii în domeniul eficienței energetice; subliniază rolul decisiv pe care îl poate juca eficiența energetică în dezvoltarea zonelor urbane și rurale; subliniază necesitatea de a sprijini mai mult inițiativele axate pe nivelul local și pe cel regional în vederea creșterii eficienței energetice și reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, precum inițiativele Convenția primarilor și Proiecte urbane inteligente; evidențiază potențialul de a încuraja și a implementa cele mai bune practici în domeniul eficienței energetice la nivelul agențiilor municipale și regionale; în plus, alinierea politicii de coeziune cu strategia UE2020 poate contribui la o creștere cumpănită și sustenabilă în statele membre și regiunile UE;

29. invită Comisia să evalueze potențialul clădirilor existente, începând cu clădirile administrației publice, inclusiv școlile, în ceea ce privește eficiența energetică și să propună un obiectiv necostisitor privind reducerea consumului de energie primară al clădirilor; solicită statelor membre să implementeze programe naționale pragmatice și raționale pentru a susține renovările capitale în cazul în care cererea de energie va fi redusă cu 50 % față de situația anterioară renovării și în cazul în care nivelul sprijinului financiar, fiscal și de altă natură este proporțional cu nivelul îmbunătățirilor; solicită ca statelor membre să li se impună includerea unui set de obiective anuale de renovare a clădirilor în cadrul planurilor naționale de acțiune în domeniul eficienței energetice și solicită Comisiei să propună opțiuni politice de realizare a unui fond de clădiri cu consum aproape de zero în contextul foii de parcurs pentru 2050 în domeniul energiei;

30. invită Comisia să introducă în domeniul de aplicare al politicii de construcții cartierele ecologice pentru ca, prin optimizarea resurselor la nivel local, să se asigure scăderea consumului de energie primară din clădiri și a costurilor consumatorilor;

31. consideră esențială renovarea caselor familiilor sărace din punctul de vedere al asigurării necesarului de energie pentru a atinge cele mai înalte standarde de eficiență energetică și fără a crește costurile zilnice ale familiilor respective; subliniază faptul că acest lucru va presupune în multe cazuri investiții substanțiale în locuințe dar va genera în același timp o mulțime de avantaje nelegate de energie, de exemplu, reducerea mortalității, creșterea bunăstării generale, niveluri mai scăzute de îndatorare și costuri medicale mai mici prin reducerea poluării din case și a stresului termic;

32. solicită Comisiei și statelor membre să utilizeze audituri de categoria investiții pentru a evalua calitatea certificatelor de performanță energetică; pe baza acestor evaluări, solicită Comisiei să propună orientări pentru statele membre pentru a asigura calitatea propriilor certificate de performanță energetică și a măsurilor de creștere a eficienței energetice adoptate ca urmare a recomandărilor cuprinse în certificatele respective;

Miercuri, 15 decembrie 2010

33. este convins că autoritățile publice de la nivel național, regional și local trebuie să dea un exemplu, acest lucru fiind cheia atingerii obiectivului privind economiile de energie; solicită autorităților publice să facă mai mult decât li se impune prin Directiva privind performanța energetică a clădirilor, în special prin renovarea întregului fond de clădiri actual cât mai curând posibil la un nivel comparabil cu standardul energetic apropiat de zero, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic; admite, pe de altă parte, că restricțiile de ordin bugetar existente îndeosebi la nivel regional și local limitează adesea capacitatea entităților publice de a face investiții inițiale; invită Comisia și statele membre să faciliteze și să promoveze apariția unor soluții inovatoare în vederea rezolvării acestei probleme, inclusiv modelul contractului de performanță energetică sau instrumente de piață și să propună autorităților publice să aibă în vedere obținerea unor reduceri de costuri prin intermediul cadrelor bugetare multianuale, dacă nu au făcut deja acest lucru;
34. recunoaște rolul de pionierat al Uniunii Europene; consideră că instituțiile și agențiile UE ar trebui să dea un exemplu, îndeosebi în cazul acelor clădiri care au fost identificate ca având un potențial de creștere a eficienței energetice, prin renovarea acestor clădiri până la un nivel al consumului de energie aproape de zero până în 2019 ca parte a unui audit mai larg privind utilizarea energiei de către instituții;
35. recunoaște potențialul economisirii de energie în clădiri, atât în zonele urbane, cât și în cele rurale; constată că există diferite bariere în calea implementării proiectelor vizând eficiența energetică, în special în sectorul rezidențial, ca, de exemplu, costurile inițiale mari, stimulentele diferite pentru chiriași și proprietari sau negocierile complexe în clădirile cu mai multe apartamente; solicită găsirea unor soluții inovatoare pentru eliminarea acestor bariere, cum ar fi planuri de renovare a cartierelor, stimulente financiare și asistență tehnică; subliniază faptul că mecanismele UE ar trebui să ofere stimulente pentru renovarea clădirilor la un nivel superior cerințelor legale minime de care să beneficieze numai clădirile cu potențial de creștere a eficienței energetice; solicită să promoveze tehnicile de recondiționare, care sunt mai economice, asigurând în același timp un nivel ridicat de economii de energie;
36. subliniază importanța reducerii costurilor legate de combustibili pentru familiile mai nevoiașe prin susținerea renovărilor pentru a reduce consumul de energie și cheltuielile; solicită autorităților competente locale, regionale, naționale și europene ca, în momentul renovării clădirilor, să acorde atenție specială locuințelor sociale și să se asigure că locatarii vulnerabili nu sunt obligați să suporte cheltuielile suplimentare legate de investițiile în economisirea de energie;
37. solicită Comisiei să promoveze inițiative noi privind renovările clădirilor în contextul viitoarei strategii în materie de inovare, precum un parteneriat pentru inovare privind eficiența energetică în orașele eficiente din punct de vedere energetic/cu zero emisii;
38. încurajează statele membre să promoveze înlocuirea anumitor clădiri ineficiente care nu fac parte din patrimoniul arhitectonic, în cazul în care renovările nu ar fi sustenabile sau ar costa prea mult;
39. invită statele membre să promoveze introducerea certificatelor de performanță energetică emise în mod independent de către experți calificați și/sau acreditați, să înființeze ghișee unice care conferă acces la consultanță și asistență tehnică, precum și la stimulentele financiare disponibile la nivel regional, național și european;
40. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze o mai largă utilizare a auditurilor energetice și a proceselor structurate în vederea gestionării energiei în întreprinderi și clădiri industriale și să elaboreze mecanisme de asistare a IMM-urilor; sprijinind astfel îmbunătățirea schemelor naționale și acordurilor voluntare existente și încurajând crearea de scheme și acorduri noi;
41. invită Comisia să atragă toate resursele necesare în vederea desfășurării unei consultări extinse, pentru a evita reacțiile din partea statelor membre, înainte de prezentarea până la 30 iunie 2011, a cadrului metodologic comparativ pentru calcularea nivelurilor optime din punct de vedere al costurilor ale cerințelor minime de performanță energetică în temeiul Directivei privind performanța energetică a clădirilor; consideră că, odată pusă în practică, metodologia va motiva actorii de pe piață să investească în soluții de eficiență energetică;
42. solicită Comisiei să propună valori de referință privind punerea în funcțiune a iluminatului stradal de către autoritățile locale, inclusiv utilizarea unor controlere mai inteligente și a unor modele de economisire a energiei până în 2012; îndeamnă, în acest context, Comisia, să includă specificații privind costurile totale pe parcursul duratei de viață pentru toate achizițiile publice de instalații de iluminat;

Miercuri, 15 decembrie 2010

43. îndeamnă statele membre să utilizeze în mod sistematic practicile pentru achiziții publice în domeniul eficienței energetice; consideră că, prin stabilirea în mod sistematic a eficacității energetice drept un criteriu de atribuire în cadrul achizițiilor publice și prin impunerea acesteia drept o condiție de acordare a finanțării publice pentru proiecte, această politică ar putea fi impulsionată;

TIC și produsele dedicate

44. solicită Comisiei să elaboreze o politică a produselor care să asigure o coerență sporită între politicile produselor ecologice printr-o mai bună coordonare a exprimării, revizuirii și aplicării diferitelor instrumente politice, în vederea promovării unui dinamism mai mare privind transformarea pieței și a unei informări mai bune a consumatorilor cu privire la economiile de energie; solicită, prin urmare, Comisiei să revizuiască directivele privind proiectarea ecologică și etichetarea energetică (de exemplu, să devanseze termenul de revizuire a directivei privind etichetarea energetică); de asemenea, ar fi ideal ca și normele privind etichetarea ecologică și achizițiile publice ecologice să fie revizuite în același timp și puse în aplicare în mod coordonat cu măsurile privind proiectarea ecologică și etichetarea energetică;

45. solicită punerea în aplicare rapidă și adecvată a directivei privind proiectarea ecologică și etichetarea energetică și regretă întârzierile actuale; solicită termene mai clare și mai stricte pentru adoptarea prin propunerea de acte de implementare sau acte delegate care să acopere noile produse din domeniul energiei; regretă faptul că Comisia nu a exploatat la maximum până acum potențialul Directivei privind proiectarea ecologică și consideră că ar trebui să includă mai multe produse, precum noi aparate electrocasnice, TIC, produse electrice folosite în clădiri (motoare electrice industriale, utilaje, aer condiționat, schimbătoare de căldură, echipamente de încălzire și iluminat și pompe), echipamente industriale și agricole, materiale de construcții și produse pentru eficientizarea consumului de apă; solicită Comisiei să ia în considerare diferențele între bunurile de consum și bunurile de investiții la adoptarea normelor de aplicare și să dovedească potențialul de economisire a energiei și fezabilitatea înainte de emiterea actelor de implementare; solicită ca cerințele minime de eficiență energetică din cadrul directivei privind proiectarea ecologică să includă specificare costurilor pe toată durata de viață pentru toate produsele, inclusiv procesul de reciclare;

46. invită Comisia să combine legislația europeană existentă, ca de exemplu directiva privind proiectarea ecologică și directiva privind etichetarea energetică, astfel încât legislația UE să fie pusă în aplicare în cel mai eficient mod și să se recurgă la sinergii, mai ales pentru consumator;

47. invită Comisia să întreprindă inițiative specifice în vederea îmbunătățirii eficienței produselor în ceea ce privește utilizarea resurselor, de exemplu, prin măsuri legislative; ia act de faptul că îmbunătățirea eficienței resurselor ar duce, de asemenea, la câștiguri semnificative în materie de eficiență energetică.

48. insistă asupra faptului că ar trebui acordată mai multă atenție analizei consecințelor standardelor de eficiență energetică, inclusiv a legăturii dintre preț și calitatea produselor finale, a efectelor eficienței energetice și a avantajelor pentru consumatori; recunoaște faptul că toate aceste efecte sunt analizate de către Comisie, dar invită Comisia și statele membre să depună mai multe eforturi în ceea ce privește comunicarea și controlul tuturor produselor, inclusiv a celor importate, precum becurile economice;

49. observă, în acest context, că standardele tehnice uniforme reprezintă mijloace adecvate de realizare a introducerii pe piață a produselor, pompelor și motoarelor etc., care sunt eficiente din punct de vedere energetic;

50. invită Comisia să se asigure că legislația vizează produse, sisteme și consumul lor de energie și consideră necesară creșterea gradului de sensibilizare a cetățenilor UE, inclusiv a agenților de vânzări din domeniu, în ceea ce privește eficiența energetică și a de utilizare a resurselor pe care o pot oferi produsele de consum și produsele cu impact energetic; consideră că, la evaluarea consumului de energie, produsele și componentele individuale ar trebui analizate în ansamblu, și nu individual;

51. subliniază că Europa ar trebui să se afle în avangarda dezvoltării tehnologiilor internet legate de energie și a aplicațiilor TIC cu emisii reduse de carbon; subliniază faptul că TIC pot juca, și ar trebui să joace, un rol major în promovarea consumului responsabil de energie în cadrul gospodăriilor, în sectorul transporturilor, în domeniul generării și distribuției de energie, precum și chiar în domeniul TIC (care reprezintă 8 % din consumul de electricitate); solicită, prin urmare, să se evalueze în special potențialul de creștere a eficienței energetice al centrelor de date; consideră că o susținere mai bună a inovării trebuie să fie însoțită mereu de o reducere a birocrăției cu care se confruntă solicitanții; recunoaște nevoia de a susține parteneriatele dintre sectorul TIC și sectoarele principale care emit gaze cu efect de seră în vederea îmbunătățirii eficienței energetice și în materia emisiilor de gaze cu efect de seră provenite de la aceste sectoare;

Miercuri, 15 decembrie 2010

52. subliniază faptul că informarea societății cu privire la beneficiile sistemelor de contorizare inteligente este esențială pentru ca acestea să aibă succes; reamintește faptul că raportul din proprie inițiativă al Parlamentului „privind o nouă agendă digitală pentru Europa: 2015.eu”, s-a stabilit un obiectiv politic conform căruia 50 % din gospodăriile din Europa urmează să fie dotate cu contoare inteligente până în 2015; Salută activitatea grupului de lucru privind sistemele de contorizare inteligente și solicită Comisiei să prezinte o serie de recomandări înainte de sfârșitul anului 2011 pentru a garanta că:

- contorizarea inteligentă este pusă în aplicare conform calendarului celui de-al treilea pachet privind piața internă a energiei astfel încât până în 2020, 80 % dintre clădiri să fie dotate cu contoare inteligente;
- până la sfârșitul anului 2011, statele membre ajung la un compromis privind funcțiile minime comune ale sistemelor de contorizare inteligente,
- există beneficii pentru consumatori, precum reduceri ale consumului de energie, sprijin pentru consumatorii vulnerabili și cei cu venituri reduse și că agregarea, în cadrul căreia sarcinile mai multor consumatori finali sunt îmbinate în vederea obținerii unor rate mai scăzute decât cele pe care le-ar putea obține utilizatorii independenți, este permisă și promovată pe piețele naționale;
- statele membre elaborează și publică o strategie în vederea furnizării beneficiului potențial al sistemelor de contorizare inteligente tuturor consumatorilor, inclusiv celor vulnerabili și cu venituri reduse;
- o obligativitate a operatorilor de sisteme de transport (TSO) și a organismelor de reglementare de a aplica „tarife în rețea în funcție de momentul consumului de energie electrică” cu scopul de a crea un stimulent financiar în vederea reducerii consumului de energie și de a gestiona cererea,
- se pregătește o măsură de aplicare a proiectării ecologice privind sistemele de contorizare inteligente, în vederea garantării faptului că aceste produse sunt eficiente din punct de vedere energetic și că nu sporesc consumul de energie din locuințe,
- studiul pregătit aflat în curs de desfășurare privind modurile standby în rețea (care are loc în temeiul Directivei privind proiectarea ecologică) abordează sistemele de contorizare inteligente, în vederea unei eventuale reglementări viitoare;

53. constată că progresele tehnologice pot deschide oportunități în vederea modificării treptate a eficienței energetice; invită Comisia să includă în Planul SET o linie de acțiune privind dezvoltarea și promovarea tehnologiei și produselor care favorizează eficiența energetică și de utilizare a resurselor; invită Comisia și statele membre să propună măsuri de stimulare și programe în cazul tehnologiilor inovatoare deosebit de avansate, inclusiv C&D specifică, volum scăzut de producție etc.;

54. pentru a promova eficiența energetică, solicită Comisiei, împreună cu autoritățile naționale de reglementare din domeniul energiei să combine măsurile privind rețelele și contoarele inteligente cu stimulentele de prețuri (prețuri diferențiate) și o mai mare flexibilitate a tarifelor de prețuri naționale, de exemplu, pe baze orare, pentru a stimula reducerea consumului de electricitate și reamintește obligația statelor membre menționată în cel de-al treilea pachet de măsuri privind energia electrică de a dezvolta formule inovatoare de stabilire a prețului;

55. solicită măsuri prin care să se combată efectele de recul pentru a se asigura că impactul progreselor tehnologice nu este împiedicat prin intermediul unei presiuni în vederea scăderii prețurilor și a creșterii consumului;

Transportul

56. solicită Comisiei să publice o carte albă ambițioasă privind transporturile, cu scopul de a dezvolta o politică europeană sustenabilă în domeniul transporturilor, care promovează introducerea noilor tehnologii eficiente din punct de vedere energetic și reduce dependența de combustibilii fosili, îndeosebi cea de petrol, prin măsuri precum electrificarea și altele; și, în acest sens, promovează o sensibilizare sporită privind energia în infrastructură și planificarea teritorială;

57. consideră că este necesară punerea de urgență în aplicare a tuturor instrumentelor, inclusiv taxele pe vehicule și pe combustibil, etichetarea, standardele minime de eficiență și măsurile de îmbunătățire și promovare a transportului public, pentru a aborda problema emisiilor generate de transport;

Miercuri, 15 decembrie 2010

58. subliniază faptul că aplicarea tehnologiilor de informare și comunicare în sectorul transportului rutier și al interfețelor acestuia cu alte mijloace de transport va aduce o contribuție semnificativă în vederea îmbunătățirii eficienței energetice, a siguranței și a securității transportului rutier și chiar mai mult dacă este combinată cu optimizarea logisticii și alte măsuri de raționalizare a transportului, și solicită Comisiei și statelor membre să asigure o aplicare coordonată și eficientă a STI în cadrul întregii Uniuni;

59. subliniază că, pentru a realiza toate obiectivele în materie de eficiență energetică menționate mai sus, este crucial să se investească în sectorul transportului, în special în sistemele de transport urban și feroviar, cu scopul de a reduce la minim utilizarea mijloacelor de transport care implică un consum mai mare de energie;

60. subliniază nevoia sporirii eficienței energetice în cadrul întregului sistem de transport prin intermediul unui transfer modal de la mijloace de transport care consumă o cantitate mare de energie, precum camioane și automobile, la mijloace de transport care consumă o cantitate mult mai mică de energie, precum transportul feroviar, ciclismul sau mersul pe jos pentru pasageri sau transportul feroviar și cu mijloace care protejează mediul al mărfurilor;

61. recunoaște faptul că o eficiență sporită a consumului de combustibil al vehiculelor poate diminua considerabil consumul de combustibil, solicită Comisiei Europene să evalueze progresele înregistrate pentru a realiza reducerile de emisii la diferite moduri de transport și a asigura o perioadă lungă de planificare, în special în sectorul autovehiculelor și al transportului rutier prin fixarea de noi obiective, dacă este cazul, de exemplu, un standard pentru aerul condiționat mobil și consideră că UE ar trebui să fie pe primul loc în lume în privința creșterii eficienței; ia act de faptul că informarea consumatorilor și publicitatea pot juca un rol important în vederea orientării consumatorilor către alegerea unor produse mai eficiente și către obiceiuri privind conducerea autovehiculelor mai eficiente;

62. invită Comisia să promoveze dezvoltarea și utilizarea dispozitivelor inovatoare pentru a îmbunătăți eficiența energetică (de exemplu, spoiler pentru camioane și alte forme de îmbunătățire a aerodinamicii sau a funcționării) pentru toate mijloacele de transport, de o manieră avantajoasă din punct de vedere al costurilor;

63. încurajează, în acest context, promovarea utilizării pneurilor eficiente din punct de vedere energetic fără a face rabat în privința siguranței și solicită Comisiei să stabilească cerințe minime privind eficiența energetică pentru vehiculele achiziționate de către autoritățile publice și pentru pneurile aferente acestora; solicită Comisiei să prezinte până la sfârșitul anului 2011 o strategie în vederea reducerii consumului de combustibil și a emisiilor de CO₂ ale vehiculelor utilitare grele, care, la momentul actual, sunt vizate într-o măsură redusă;

64. invită Comisia să examineze posibilitatea instituirii unui sistem de etichetare paneuropean unitar obligatoriu pentru autovehiculele de pasageri care să aibă un impact pozitiv în ceea ce privește reducerea distorsiunilor de pe piață, creșterea gradului de sensibilizare a cetățenilor europeni și promovarea inovației tehnologice în vederea reducerii consumului energetic și a emisiilor poluante ale autovehiculelor; invită Comisia să examineze posibilitatea extinderii sistemului de etichetare unitar propus și la vehiculele electrice sau hibride;

65. invită Comisia să garanteze, cel târziu până la jumătatea anului 2011, condiții-cadru pentru dezvoltarea vehiculelor electrice, îndeosebi privind standardizarea infrastructurilor și a tehnologiilor de alimentare care vor garanta interoperabilitatea și siguranța infrastructurilor și să promoveze instalarea infrastructurilor de alimentare în statele membre; în plus, invită Comisia să stabilească cerințe armonizate referitoare la aprobarea vehiculelor electrice, luând în considerare îndeosebi sănătatea și siguranța, atât a lucrătorilor, cât și a utilizatorilor finali; invită Comisia să garanteze condiții-cadru comparabile pentru dezvoltarea vehiculelor care utilizează pile de combustie sau alte surse de energie mai sustenabile;

66. reiterează necesitatea de a promova soluțiile de transport intermodal, precum și dezvoltarea sistemelor de transport inteligente pentru a realiza economii de energie în sectorul transporturilor (inclusiv a taxelor de decongestionare, a tehnologiilor informației în domeniul gestionării traficului, a infrastructurii feroviare etc.);

67. solicită statelor membre să elimine regimurile fiscale care stimulează achizițiile de autovehicule ineficiente din punct de vedere al combustibilului utilizat și să le înlocuiască cu regimuri fiscale care stimulează achiziționarea de autovehicule eficiente din punct de vedere al combustibilului utilizat;

68. recunoaște că introducerea semiremorcilor modulare reprezintă o soluție durabilă care contribuie la sporirea nivelului de eficiență energetică în cadrul sectorului transportului rutier; în plus, recunoaște că setul

Miercuri, 15 decembrie 2010

de norme divergente cu care se confruntă semiremorcile modulare atunci când se deplasează dincolo de granițele statului sunt în detrimentul utilizării sporite a acestei metode de transport rutier; solicită Comisiei să investigheze care dintre diferențele privind aceste norme pot fi depășite cu ușurință și cum se poate asigura un nivel crescut de utilizare a semiremorcilor modulare în cadrul transportului transfrontalier;

69. consideră că prețurile reprezintă un instrument crucial pentru creșterea eficienței energetice și că revizuirea impozitării energiei ar trebui să facă parte din planul de acțiune revizuit privind eficiența energetică, deoarece utilizarea unor instrumente economice reprezintă cel mai eficient mijloc din punct de vedere al costurilor de promovare a economisirii de energie;

Stimulentele și finanțarea

70. reamintește Comisiei și statelor membre de trias energetică, conform căreia, înainte de aprobarea oricăror investiții în aprovizionarea suplimentară de energie, ar trebui redusă cererea de energie;

71. invită Comisia să prezinte un raport privind nevoia acordării de sprijin financiar pe viitor în vederea sporirii eficienței energetice în cadrul ansamblului de clădiri existente și care să evalueze instrumentele financiare actuale. Comisia ar putea prezenta propuneri referitoare la modalitatea de instituire a unui cadru al UE privind instrumentele financiare de tip revolving pentru a sprijini sau garanta măsurile complementare privind eficiența energetică, schemele și canalele de distribuție naționale existente (de exemplu, prin partajarea riscurilor) și a încuraja crearea de scheme de eficiență energetică și îmbunătățirea lor în statele membre; solicită Comisiei să propună în cadrul PAEE opțiuni politice legate de modul de a asigura înființarea unor fonduri privind eficiența energetică la nivel național, regional sau local; consideră că aceste fonduri ar putea, prin intermediul unor intermediari financiari, să joace un rol fundamental în dezvoltarea acestor instrumente care vor oferi posibilități de finanțare proprietarilor de terenuri private, IMM-urilor și companiilor care furnizează servicii privind eficiența energetică; susține ideea că aceste instrumente promovează acordarea unui sprijin mai mare în vederea unor măsuri mai exigente privind economisirea de energie;

72. consideră că, în timpul elaborării acestui cadru, atenția trebuie îndreptată asupra tuturor resurselor financiare disponibile în cadrul statelor membre, în vederea creării sinergiilor și a evitării suprapunerilor cu alte instrumente financiare;

73. salută sprijinul clar acordat în cadrul strategiei Europa 2020 transferului poverii fiscale înspre domeniul energetic și ecologic, ceea ce poate crea stimulente pentru consumatori și industrie pentru eficiența energetică și crearea de locuri de muncă; invită statele membre să ia în considerare posibilitatea de a reduce ratele TVA-ului în cazul lucrărilor de renovare privind eficiența energetică;

74. solicită Comisiei să prezinte un raport anual care să menționeze dacă și modul în care s-au instituit stimulente (fiscale și pe bază de subvenții) corespunzătoare la nivel național, de exemplu în domeniul privat și în cazul IMM-urilor, amortizări în valoare de până la 10 000 EUR ale echipamentelor industriale de dimensiuni reduse, în domeniul industrial amortizări progresive de până la 50 % în primul an sau crearea de stimulente investiționale corespunzătoare și de subvenții pentru cercetare cu scopul de a promova măsuri privind eficiența energetică;

75. subliniază faptul că sistemul de comercializare a cotelor de emisie al UE reprezintă un potențial enorm în materie de resurse în vederea realizării de investiții privind eficiența energetică; recunoaște că se vor strânge miliarde de euro din licitarea cotelor de emisie ale UE; reamintește că potrivit directivei ETS cel puțin 50 % din aceste venituri ar trebui direcționate către măsuri de adaptare și atenuare a impactului, inclusiv măsuri în domeniul eficienței energetice; subliniază faptul că aceste venituri, precum și veniturile din taxarea emisiilor de carbon ar trebui considerate prioritare în vederea finanțării rentabile a eficienței energetice și a răspândirii tehnologiei; în plus, constată că întreprinderile UE cumpără milioane de credite MDP (mecanism de dezvoltare propriu), în cea mai mare parte în China și India, în timp ce ar putea investi în MDP în țările subdezvoltate și în eficiența energetică în Europa;

76. consideră că acest cadru ar trebui să țină cont de experiența instrumentelor de tip revolving existente, oferite de intermediarii financiari publici, să implice fondurile UE existente și să fie conceput astfel încât să atragă alte fonduri, publice sau private, pentru a crea cel mai puternic efect de levier posibil; consideră că Comisia Europeană nu poate reprezenta mereu singura resursă dintre toate resursele financiare existente; invită Comisia să îndeplinească un rol fundamental în vederea deblocării și sprijinirii finanțărilor disponibile atât în cadrul instituțiilor financiare publice, cât și al celor private; consideră că Comisia ar trebui să încurajeze atât instituțiile financiare, cât și programele de finanțare, precum Banca Europeană de Investiții, să ofere o prioritate ridicată inițiativelor inovatoare privind eficiența energetică, în special în cazul în care acestea contribuie și la îndeplinirea altor obiective ale UE, precum creșterea numărului de locuri de muncă;

Miercuri, 15 decembrie 2010

77. recunoaște faptul că lipsa finanțării directe reprezintă o barieră majoră în calea renovării clădirilor din cadrul sectorului rezidențial și al IMM-urilor și solicită Comisiei să propună soluții inovatoare și bune practici în vederea soluționării acestei probleme, precum mecanisme de succes de tipul „economisește prin investiții”, fonduri de tip revolving și bănci ecologice de investiții (conform modelului KfW din Germania sau Caisse Depots din Franța);

78. recunoaște că unul dintre cele mai mari obstacole în calea realizării eficienței energetice la nivel local și regional îl reprezintă necesitatea investițiilor în avans; este convinsă că orice măsură adoptată la nivelul UE ar trebui să țină cont în mod corespunzător de urmările pe care aceasta le are asupra municipalităților și regiunilor și de restricțiile bugetare ale acestora; prin urmare, recomandă Comisiei să consulte reprezentanții locali și regionali pentru a stabili orientări pentru dezvoltarea în domeniul energetic și să ofere sprijin financiar pentru proiectele locale și regionale prin programe inovatoare care folosesc resursele energetice și fondurile structurale existente;

79. salută aci de a utiliza fondurile neangajate în conformitate cu Regulamentul PEER în scopul creării unui instrument financiar dedicat, care să sprijine inițiativele în materie de eficiență energetică și energii regenerabile la nivel local și regional; în același timp constată că, în ciuda potențialului lor de a crea locuri de muncă, investițiile în eficiența energetică beneficiază, în cadrul programului european de redresare economică, de un sprijin foarte redus;

80. subliniază necesitatea de a îmbunătăți utilizarea fondurilor UE existente, precum FEDER și FEADR pentru măsuri privind eficiența energetică; îndeamnă statele membre să acorde prioritate eficienței energetice în cadrul programelor lor operaționale și invită Comisia și autoritățile naționale să găsească modalități prin care să faciliteze utilizarea fondurilor structurale pentru măsuri privind eficiența energetică, de exemplu pentru a asigura o mai bună circulație a informațiilor către nivelul local sau pentru a înființa ghișee unice și în final reamintește că măsurile respective ar trebui evaluate și că câștigurile în materie de eficiență energetică ar trebui să fie un parametru important al acestei evaluări;

81. în lumina revizuirii așteptate a politicii regionale și de coeziune și a perspectivelor financiare ale UE, solicită ca economisirea de energie să fie integrată în cadrul condițiilor privind acordarea asistenței UE, precum și luarea în considerare a posibilității de a direcționa o parte mai mare a alocărilor naționale către măsuri privind eficiența energetică și energia regenerabilă;

82. solicită Comisiei să utilizeze evaluarea intermediară în vederea alocării unui număr mai mare de finanțări programelor privind eficiența energetică și a promovării posibilității de utilizare a până la 15 % din FEDR pentru eficiența energetică;

83. subliniază necesitatea dezvoltării asistenței tehnice și a ingineriei financiare la nivel de autorități locale și regionale, pentru a sprijini actorii locali la crearea de proiecte, de exemplu prin mobilizarea facilității de asistență tehnică ELENA, gestionată de BEL, sau prin exploatarea experienței dobândite în ceea ce privește societățile de servicii energetice;

84. invită Comisia să consolideze facilitățile de finanțare (de exemplu, ELENA) și să analizeze posibilitatea creării unor facilități complementare, finanțate prin programul privind energia inteligentă;

85. subliniază faptul că politicile privind eficiența energetică ar trebui orientate în vederea implicării unui număr de părți cât mai mare posibil, atât publice cât și private, în vederea obținerii celui mai mare efect de levier posibil, a creării de locuri de muncă, a stimulării unei creșteri mai ecologice și a încurajării creării unei piețe europene competitive, conectate și durabile în domeniul eficienței energetice;

86. constată că mandatarea companiilor energetice în vederea îndeplinirii unor obligații privind economisirea de energie ar putea oferi surse suplimentare de finanțare a măsurilor privind eficiența energetică, precum cheltuieli bancare aplicate operatorilor de sisteme de transport sau operatorilor de sisteme de distribuție, finanțări oferite de către furnizori ca mijloc de îndeplinire a obligației acestora sau plata unor amenzi pentru neîndeplinirea cerințelor;

87. constată că, deși o mare parte din capitalul direct solicitat în vederea realizării de investiții privind economisirea de energie va trebui să provină din partea sectorului privat, este nevoie și de intervenții din partea sectorului public pentru a putea depăși disfuncționalitățile pieței și a garanta faptul că tranziția privind emisiile reduse de carbon are loc la momentul potrivit astfel încât să se asigure respectarea obiectivelor UE privind energia regenerabilă și reducerea emisiilor;

Miercuri, 15 decembrie 2010

88. invită Comisia să promoveze măsurile UE de sprijinire a asistenței tehnice oferite prin intermediarii financiari (naționali și internaționali) cu experiență:
- în vederea creșterii gradului de sensibilizare și a know-how-ului autorităților de management și ale instituțiilor financiare publice și private privind strategiile de finanțare și cerințele instituționale pentru sprijinirea investițiilor în eficiența energetică,
 - în vederea sprijinirii instituțiilor financiare publice și private în procesul de punere în aplicare a măsurilor corespunzătoare și a instrumentelor financiare,
 - în vederea structurării instrumentelor financiare sustenabile și eficiente pentru o mai bună utilizare a fondurilor disponibile pentru investiții în eficiența energetică,
 - în vederea încurajării transferului experiențelor în materie de bune practici între statele membre și intermediarii lor financiari,
 - în vederea creării unui instrument eficient de comunicare și a inițierii unui dialog adresat cetățenilor cu scopul de a disemina informațiile privind eficiența energetică diferitelor categorii de cetățeni vizate și a ghidării comportamentului acestora cu privire la consumul de energie;
89. recunoaște faptul că o piață a energiei funcțională oferă stimulente pentru economiile de energie; invită Comisia să evalueze și să raporteze cu privire la rolul companiilor în domeniul energiei, inclusiv al societăților active în domeniul serviciilor energetice (ESCO) în promovarea eficienței energetice și solicită Comisiei și statelor membre să propună măsuri eficiente în vederea determinării întreprinderilor în domeniul energiei să investească în eficiența energetică, precum și să faciliteze îmbunătățirile privind eficiența energetică la consumatorii finali; solicită Comisiei să prezinte recomandări pe baza celor mai bune practici din care statele membre să poată alege cel mai potrivit model pentru situația lor, cum ar fi sistemul de certificate albe, avantaje fiscale, stimulente directe etc.;
90. solicită Comisiei și statelor membre, precum și nivelurilor locale și regionale de guvernare să își intensifice eforturile pentru a îmbunătăți educația și formare expertilor în domeniul eficienței energetice de toate tipurile, dar îndeosebi a tehnicienilor intermediari și în toate sectoarele, dar îndeosebi în întregul sector al construcțiilor și în IMM-uri pentru a îmbogăți aptitudinile echipelor de constructori; creând astfel pe plan local locuri de muncă ecologice și facilitând în același timp aplicarea unei legislații ambițioase privind eficiența energetică; în acest context, solicită exploatarea la maximum și creșterea resurselor fondurilor structurale și de coeziune în vederea realizării formării profesionale;
91. invită Comisia să analizeze aplicabilitatea unor modalități de reglementare inovatoare, care să poată îmbina în mod eficient potențialul semnificativ de economisire de energie al noilor state membre cu potențialul de capital și tehnologic al statelor membre mai dezvoltate;
92. subliniază nevoia de îmbunătățire a dezvoltării piețelor de servicii energetice; solicită Comisiei ca, în momentul revizuirii Directivei privind serviciile energetice, să aibă în vedere măsuri în vederea stimulării contractelor de performanță energetică din sectorul public și privat; consideră că întreprinderile prestatoare de servicii în domeniul energiei sunt în multe privințe cel mai bine poziționate pentru a ajuta populația, IMM-urile și sectorul public să depășească bariera investițiilor inițiale mari cu ocazia renovării clădirilor existente în scopul creșterii eficienței energetice; propune Comisiei să efectueze un studiu pentru a evalua cele mai bune practici din statele membre, precum și pentru a identifica obstacole sau bariere pentru a exploata la maximum potențialul mecanismului de finanțare;
93. subliniază faptul că întreprinderile, prin eforturile lor inovatoare, dețin un rol vital în elaborarea și punerea în aplicare a măsurilor de economisire a energiei; speră că finanțările structurale vor încuraja întreprinderile în mod activ să participe la proiecte în domeniul eficienței energetice;
94. reiterează solicitarea conform căreia, în cadrul politicii europene de vecinătate, ar trebui consolidat un capitol privind eficiența energetică, care să fie apoi inclus în mod sistematic în dialogurile dintre UE și țările terțe;
95. recunoaște șansele și potențialul pentru întreprinderile europene care rezultă din dezvoltarea, producerea și comercializarea tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic (de exemplu pentru aplicații în domeniul motoarelor și al mecanismelor de acționare, al iluminatului, al aparatelor electrice etc.);

Miercuri, 15 decembrie 2010

96. consideră, în acest context, că dezvoltarea și introducerea pe piață a tehnologiilor inovatoare constituie baza pentru îmbunătățirea eficienței energetice în toate domeniile de aplicare, pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru creșterea proporției surselor de energie regenerabilă;

97. insistă asupra faptului că eficiența energetică trebuie să reprezinte o prioritate în temeiul următorului program-cadru pentru cercetare (PC 8);

98. invită Comisia să introducă eficiența energetică printre prioritățile-cheie ale celui de-Al optulea program-cadru de cercetare și să aloce un buget semnificativ subprogramelor de eficiență energetică, similare actualului program privind energia inteligentă; subliniază necesitatea unei creșteri a fondurilor destinate cercetării, dezvoltării și activităților demonstrative din domeniul energiei, inclusiv a unei creșteri semnificative a bugetului viitor al UE, îndeosebi a celui destinat energiei regenerabile, rețelelor inteligente și eficienței energetice până în 2020, în comparație cu nivelul actual;

99. consideră că semnificației economiilor de energie ar trebui să i se acorde o importanță mai mare în cadrul negocierilor internaționale referitoare la un nou regim climatic; consideră că politicile ambițioase privind eficiența energetică pot fi puse mai ușor în aplicare și au o influență mai redusă asupra concurenței, dacă sunt armonizate la nivel internațional; prin urmare, invită Comisia și statele membre să convingă partenerii internaționali ai UE în cadrul negocierilor viitoare de la Cancun cu privire la necesitatea măsurilor coordonate privind eficiența energetică;

100. susține solicitarea grupului G20 prezentată în cadrul declarației summitului de la Toronto din 27 iunie 2010 în vederea eliminării pe termen mediu a subvențiilor pentru combustibilii fosili, și subliniază faptul că o astfel de măsură ar elibera miliarde de euro care ar putea fi redirecționate în vederea sprijinirii măsurilor privind eficiența energetică, contribuind astfel mult mai bine la realizarea obiectivelor strategice ale UE în materie de energie privind durabilitatea, competitivitatea și siguranța aprovizionării;

101. consideră că dimensiunea socială a dialogului privind energia, aspectele pe care le vizează, precum drepturile omului, sărăcia energetică și protecția consumatorilor cu venituri reduse, ar trebui luate întotdeauna în considerare în momentul elaborării unor politici energetice;

102. recunoaște faptul că, până în prezent, politicile în materie de eficiență energetică nu au abordat într-o măsură suficientă factorul acceptării sociale în reducerea consumului de energie; subliniază că pentru succesul măsurilor de eficiență energetică nu este crucială numai conduita utilizatorilor, ci ar trebui sporită și încrederea consumatorilor; solicită ca viitorul plan de acțiune în domeniul eficienței energetice să conțină măsuri de sprijin suplimentare pentru consolidarea acceptării sociale; subliniază rolul vital pe care îl pot juca nivelul local și regional în ajungerea la un consens;

103. subliniază importanța unei politici de informare consolidate a Comisiei și a statelor membre cu privire la chestiunile privind eficiența energetică și economisirea de energie în rândul tuturor părților interesate relevante, și solicită Comisiei și statelor membre să îmbunătățească și să faciliteze în continuare accesul la informații privind chestiunile referitoare la eficiența energetică și la economisirea de energie;

*

* *

104. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 16 decembrie 2010

Drepturile omului în lume în 2009 și politica UE în această privință

P7_TA(2010)0489

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință (2010/2202(INI))

(2012/C 169 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al 11-lea raport al Uniunii Europene privind drepturile omului și democrația în lume care acoperă perioada iulie 2008-decembrie 2009,
- având în vedere articolul 6 și articolul 21 din Tratatul de la Lisabona,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și toate instrumentele internaționale relevante privind drepturile omului,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere toate convențiile Organizației Națiunilor Unite privind drepturile omului și protocoalele lor facultative ⁽¹⁾,
- având în vedere instrumentele regionale privind drepturile omului și, în special, Carta africană a drepturilor omului și popoarelor și Protocolul facultativ privind drepturile femeilor în Africa, Convenția americană privind drepturile omului, Carta arabă a drepturilor omului și Comisia interguvernamentală a ASEAN privind drepturile omului,
- având în vedere intrarea în vigoare, la 1 iulie 2002, a Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (TPI) și rezoluțiile Parlamentului referitoare la TPI ⁽²⁾,
- având în vedere Poziția comună 2003/444/PESC a Consiliului din 16 iunie 2003 privind Curtea Penală Internațională și Planul de acțiune al Consiliului ca urmare a respectivei poziții comune, reamintește rolul esențial al Curții Penale Internaționale în prevenirea crimelor grave care se află în jurisdicția sa,
- având în vedere angajamentul Uniunii Europene de a sprijini buna funcționare a CPI,
- având în vedere că fiecare stat are datoria de a-și exercita jurisdicția penală proprie asupra persoanelor care se fac răspunzătoare de crime internaționale;
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului și negocierile în curs de desfășurare referitoare la aderarea UE la Convenție,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

⁽¹⁾ Convenția ONU împotriva torturii, Convenția ONU privind drepturile copilului, Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare a femeilor; Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități; Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate.

⁽²⁾ JO C 379, 7.12.1998, p. 265; JO C 262, 18.9.2001, p. 262; JO C 293 E, 28.11.2002, p. 88; JO C 271 E, 12.11.2003, p. 576; JO C 279 E, 19.11.2009, p. 109; JO C 15 E, 21.1.2010, p. 33; JO C 15 E, 21.1.2010, p. 86; JO C 87 E, 1.4.2010, p. 183; JO C 117 E, 6.5.2010, p. 198; JO C 212 E, 5.8.2010, p. 60; JO C 265 E, 30.9.2010, p. 15; JO C 286 E, 22.10.2010, p. 25.

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE și revizuirea acestuia ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de instituire a unui instrument de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială ⁽²⁾ (Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului sau IEDDO),
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la drepturile omului în lume,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 ianuarie 2009 ⁽³⁾ privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru drepturile omului, inclusiv a rolului UE și Rezoluția sa din 25 februarie 2010 ⁽⁴⁾ referitoare la cea de-a treisprezecea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului,
- având în vedere rezoluțiile sale din 1 februarie 2007 ⁽⁵⁾ și 26 aprilie 2007 ⁽⁶⁾ privind inițiativa pentru un moratoriu universal asupra pedepsei cu moartea și Rezoluția 62/149 din 18 decembrie 2007 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind un moratoriu asupra aplicării pedepsei cu moartea, precum și Rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la Ziua mondială împotriva pedepsei cu moartea,
- având în vedere protocolul nr. 13 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), privind abolirea pedepsei cu moartea în toate circumstanțele,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului, activitățile reprezentanților speciali ai Secretarului General al ONU care se ocupă de situația apărătorilor drepturilor omului, orientările UE referitoare la apărătorii drepturilor omului, precum și Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la apărătorii drepturilor omului ⁽⁷⁾,
- având în vedere Declarația ONU privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare pe criterii religioase sau de credință;
- având în vedere Orientările Uniunii Europene referitoare la promovarea respectării dreptului internațional umanitar (DIU) ⁽⁸⁾, la pedeapsa capitală, tortura și alte tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante, precum și la dialogurile cu țările care nu sunt membre UE pe tema promovării și protecției drepturilor copilului, a violențelor împotriva femeilor și a fetelor, precum și a combaterii tuturor formelor de discriminare a acestora,
- având în vedere setul de instrumente al Consiliului Uniunii Europene pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele lesbiene, homosexuale, bisexuale și transgender ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 octombrie 2009 referitoare la edificarea democrației în relațiile externe ale UE ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere toate rezoluțiile privind cazurile urgente de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept pe care le-a adoptat,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 ianuarie 2010 referitoare la încălcările drepturilor omului în China, în special în cazul lui Liu Xiaobo ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3; JO C 303, 14.12.2007, p. 1; JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

⁽²⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 71.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0036.

⁽⁵⁾ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 91.

⁽⁶⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 775.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0226.

⁽⁸⁾ JO C 327, 23.12.2005, p. 4.

⁽⁹⁾ Documentul 11179/10 al Consiliului.

⁽¹⁰⁾ JO C 265 E, 30.9.2010, p. 3.

⁽¹¹⁾ JO C 305 E, 11.11.2010, p. 9.

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere articolul 48 și articolul 119 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0339/2010),
- A. întrucât Declarația Universală a Drepturilor Omului este, în continuare, un document de referință la nivel mondial, care plasează fiecare ființă umană în centrul acțiunii;
 - B. întrucât cel de-al unsprezecelea Raport anual al Uniunii Europene privind drepturile omului (2008/2009) oferă o imagine generală de ansamblu a acțiunilor UE în domeniul drepturilor omului și al democrației în lume;
 - C. întrucât prezenta rezoluție are ca scop examinarea, evaluarea și, în cazuri specifice, emiterea de critici constructive cu privire la acțiunile UE în domeniul drepturilor omului și al democrației;
 - D. întrucât situația drepturilor omului din UE are un impact direct asupra credibilității și capacității sale de a implementa o politică externă eficientă în domeniul drepturilor omului;
 - E. întrucât Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a libertății credințelor religioase și a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților;
 - F. întrucât dreptatea, democrația și statul de drept constituie pilonii unei păci durabile, deoarece garantează libertățile fundamentale și drepturile omului și întrucât o pace durabilă nu poate exista în condițiile în care cei care încalcă sistematic drepturile omului și dreptul penal internațional sunt protejați;
 - G. întrucât Tratatul de la Lisabona a sporit competențele UE în materie de politică externă într-un mod care îi va consolida valorile și obiectivele; întrucât principalele inovații în materie de acțiune externă a UE, cum ar fi Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate /Vicepreședinte al Comisiei (ÎR/VP) și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), ar trebui să continue să consolideze acțiunea externă a UE în domeniul drepturilor omului și să ofere ocazii mai bune de integrare a drepturilor omului în toate domeniile politice relevante;
 - H. întrucât Tratatul conferă UE personalitate juridică unică, ceea ce permite aderarea acesteia la Convenția europeană a drepturilor omului și conferă Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg competența de a verifica conformitatea instrumentelor legislative ale UE cu Convenția;
 - I. întrucât, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale a UE devine obligatorie din punct de vedere juridic, consolidând astfel protecția drepturilor omului în Europa;
 - J. întrucât UE este un puternic susținător al CPI, promovând universalitatea și apărând integritatea Statutului de la Roma, în vederea protejării și consolidării independenței Curții;
 - K. întrucât este necesară actualizarea Poziției comune a Consiliului din 16 iunie 2003 și a planului de acțiune din 2004 să se actualizeze, date fiind noile schimbări din dreptul penal internațional ce au avut loc după 2004; întrucât trebuie să se intensifice și să se îmbunătățească asistența și cooperarea efectivă din partea UE, deoarece mandatele de arestare și procesele de la CPI devin din ce în ce mai numeroase;
 - L. întrucât eforturile de combatere a terorismului la nivel mondial au sporit necesitatea reconcilierii securității cu respectarea drepturilor omului;
 - M. întrucât criza economică și financiară mondială a avut un impact negativ asupra drepturilor economice, sociale și culturale; întrucât cel mai mult au fost afectate drepturile celor mai sărace persoane; întrucât din cauza creșterii prețurilor și a volatilității acestora, dar și din cauza speculațiilor cu mărfuri, milioane de persoane fac eforturi să facă față nevoilor fundamentale în mai multe țări din Africa, Asia și America Latină; întrucât milioane de oameni se confruntă cu insecuritatea și lipsa de demnitate, iar în anumite țări la proteste s-a răspuns prin represiune și violență;

Joi, 16 decembrie 2010

- N. întrucât drepturilor economice, sociale și culturale trebuie să li se acorde aceeași atenție ca și drepturilor civile și politice și același nivel de importanță; întrucât clauzele privind drepturile omului din acordurile semnate de UE cu țările nemembre ale UE trebuie respectate și puse în aplicare;
- O. întrucât schimbările climatice au un impact durabil și pe termen lung asupra drepturilor omului; întrucât consecințele negative riscă să fie suportate în special de grupurile vulnerabile, cum ar fi populațiile autohtone atât din țările în curs de dezvoltare, cât și din Nordul îndepărtat, dar ar putea avea, de asemenea, un efect mult mai extins;
- P. întrucât lupta împotriva impunității este de o importanță crucială, deoarece are drept scop prevenirea și pedepsirea celor mai grave crime și a autorilor acestora; întrucât impunitatea este o chestiune multi-laterală, care privește o gamă largă de aspecte legate de drepturile omului, cum ar fi tortura, pedeapsa cu moartea, violența împotriva femeilor, persecutarea apărătorilor drepturilor omului, precum și lupta împotriva terorismului;
- Q. întrucât, potrivit ONU, decolonizarea, care constituie o problemă îndelungată cu implicații asupra drepturilor omului, nu este încă rezolvată în totalitate în imediata vecinătate a UE, în special în cazul Saharei Occidentale;
- R. având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la situația din Sahara Occidentală ⁽¹⁾;
- S. întrucât este de o importanță majoră pentru activitatea instituțiilor europene ca principiile de bază codificate în Convenția europeană a drepturilor omului să fie implementate și aplicate;
- T. întrucât, la nivel mondial, sunt constatate noi forme de încălcări ale drepturilor omului, în special în domeniul noilor tehnologii ale informației, precum utilizarea abuzivă și cenzurarea internetului și încălcarea dreptului la viață privată prin exploatarea datelor cu caracter personal;
- U. întrucât libertatea religiei și credinței este periclitată din ce în ce mai mult, în special de guvernele autoritare care vizează minoritățile religioase sau din cauză că autoritățile nu reușesc să prevină atacurile, hărțuirea sau alte acte agresive împotriva anumitor indivizi sau grupuri religioase;
- V. întrucât drepturile omului sunt încălcate în țări care au recunoscut jurisdicțiile care se bazează pe instrumentele internaționale din domeniul drepturilor omului și în țări care disprețuiesc aceste drepturi câștigate de-a lungul istoriei,
1. reafirmă hotărârea fermă a Parlamentului European și reamintește eforturile sale pe termen lung pentru apărarea drepturilor omului și a democrației în lume prin dezvoltarea unei politici puternice și eficiente a UE în materie de drepturile omului, care să garanteze o mai mare coerență și consecvență a tuturor domeniilor politice, prin intermediul relațiilor bilaterale cu țările nemembre ale UE și prin participarea activă în cadrul forurilor internaționale, precum și prin sprijinirea organizațiilor internaționale și locale ale societății civile;
 2. consideră că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona reprezintă o oportunitate istorică de a elimina lacunele rămase în politica UE în materie de drepturile omului și democrație; în această privință, solicită ca SEAE să respecte strict scopul și spiritul Tratatului de la Lisabona, care urmărește să garanteze că respectarea și promovarea drepturilor omului stau la baza diferitelor domenii ale politicii externe ale UE, după cum se prevede în articolele 2, 3 și 21 din TUE;
 3. atrage atenția asupra faptului că, în conformitate cu titlul V capitolul I din Tratatul UE, acțiunile desfășurate pe scena internațională trebuie să se sprijine pe principiile democrației, statului de drept, universalității, inalienabilității și indivizibilității drepturilor omului și libertăților fundamentale; subliniază că aceste principii constituie o bază fundamentală comună pentru relațiile sale cu țările nemembre ale UE;
 4. consideră, prin urmare, că decizia legată de locul atribuit drepturilor omului în structura SEAE este deosebit de importantă; solicită, prin urmare, înființarea unei direcții pentru drepturile omului și democrație și care să aibă sarcina de a dezvolta o strategie solidă a UE în materie de drepturile omului și democrație și de a asigura o coordonare de ansamblu cu forurile multilaterale; subliniind necesitatea de a considera că, pentru orice birou geografic sau tematic din cadrul SEAE, cunoștințele de specialitate în materie de drepturile omului și democrație trebuie să fie ancorate ca responsabilități-cheie, își exprimă cu fermitate convingerea că această abordare previne marginalizarea drepturilor omului și este singurul mod de a garanta respectarea deplină a Tratatului de la Lisabona;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0443.

Joi, 16 decembrie 2010

5. recunoaște angajamentul ÎR/VP de a consolida un rol activ pe scena mondială pentru UE, pentru a îmbunătăți drepturile omului și democrația la nivel mondial; îndeamnă, în această privință, ÎR/VP să ia măsurile necesare pentru crearea unui grup COHOM cu sediul la Bruxelles în scopul integrării eficiente și garantării introducerii la timp a aspectelor legate de drepturile omului în alte domenii de activitate ale instituțiilor și în alte politici ale UE; în aceeași ordine de idei, solicită ÎR/VP să țină seama de importanța obligativității ca personalul UE, inclusiv șefii de delegație și directorii SEAE, să fie formați în problematica drepturilor omului;
6. solicită înființarea funcției de reprezentant special pentru drepturile omului; subliniază că numirea de reprezentanți speciali ai UE pentru drepturile omului, în special reprezentanți care să se ocupe de apărătorii drepturilor omului, de DIU (dreptul internațional umanitar) și de justiția internațională, precum și de drepturile femeilor și ale copiilor, ar putea contribui la o mai mare coerență și vizibilitate a acțiunii externe a UE în acest domeniu; subliniază faptul că în funcțiile de reprezentanți speciali ai UE ar trebui să fie numiți experți cu experiență dovedită în probleme de drepturile omului;
7. consideră ca un cadru mai coerent, care să crească eficacitatea sprijinului UE pentru consolidarea democrației acordat în lumea întreagă, este absolut necesar; este de părere că o politică externă a UE coerentă trebuie să acorde prioritate absolută promovării democrației și drepturilor omului, având în vedere că societatea democratică, statul de drept și garantarea libertăților fundamentale stau la baza apărării drepturilor omului, care să fie inclusă în toate acordurile de cooperare și în parteneriatul strategic dintre UE și țările nemembre ale UE; consideră că noua structură instituțională a UE, în special SEAE, oferă oportunitatea de a consolida coerența și eficiența UE în acest domeniu;
8. invită ÎR/VP să își mențină angajamentele legate de integrarea drepturilor omului în cadrul acțiunii externe a UE, astfel încât, în cadrul SEAE, acestea să fie reflectate la nivelul structurii și să fie asigurate resursele necesare în acest sens, pentru ca noul serviciu să poată garanta că problematica drepturilor omului este reflectată în toate domeniile acțiunii externe, inclusiv în PSAC, dezvoltare și comerț;
9. consideră că posturile de reprezentanți speciali ai UE ar trebui să fie din ce în ce mai numeroase, nu să scadă treptat, în special pentru a acoperi țări și regiuni în care UE nu dispune de misiuni diplomatice; consideră că este indispensabil ca, având în vedere importanța problematicii drepturilor omului în situații de conflict și post-conflict, mandatul tuturor reprezentanților speciali ai Uniunii Europene să acopere drepturile civile și politice, economice, sociale și culturale, drepturile femeilor și copiilor, dreptul internațional umanitar și justiția internațională și să menționeze în mod explicit promovarea și garantarea respectării drepturilor omului, democrației și statului de drept; subliniază că reprezentanții speciali ai UE sunt persoane de contact pe probleme de orientări interne, cunoștințe de specialitate și propagandă, dar sunt, în mod logic, și interlocutori pentru țările terțe și alți actori non-UE; salută desemnarea cel puțin a unei persoane din fiecare delegație a UE ca persoană de contact care să îndrume acțiunile de coordonare a politicilor în materie de drepturile omului, precum și integrarea și monitorizarea acestora;
10. salută faptul că ÎR/VP este dispusă să efectueze o analiză aprofundată privind eficiența tuturor instrumentelor UE în acest domeniu, care să includă tematici de la dialogurile pe tema drepturilor omului până la orientările UE, de la Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) până la asistența bilaterală și acțiunile UE din cadrul forumurilor multilaterale, precum și să inițieze un proces de consultare privind elaborarea de strategii naționale în domeniul drepturilor omului care să cuprindă toate drepturile omului codificate de pacturile internaționale și de convențiile ONU și să includă, de asemenea, drepturile economice, sociale și culturale; subliniază hotărârea și importanța participării depline a PE la această consultare; subliniază că este necesar ca în consultare să se implice și organizații ale societății civile;
11. împărtășește opinia conform căreia astfel de strategii naționale în materie de drepturile omului, solicitate în mod repetat de către Parlament, pot consolida în mod substanțial coerența și eficacitatea acțiunii externe a UE atunci când strategia națională va deveni un document de referință care să stabilească priorități și obiective specifice fiecărei țări, care să fie integrate în toate politicile și instrumentele externe relevante ale UE;
12. în contextul revizuirii, insistă în special asupra importanței de a realiza o evaluare detaliată a aspectelor legate de drepturile omului din cadrul politicii europene de vecinătate (PEV), care ar trebui să se refere în special la coerența și eficiența mecanismelor existente, cum ar fi planurile de acțiune, rapoartele de activitate, dialogurile pe tema drepturilor omului și procesul decizional de consolidare a relațiilor cu țările terțe;

Joi, 16 decembrie 2010

13. consideră că acordul-cadru revizuit privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie este un progres pentru cooperarea Parlamentului cu Comisia, dar regretă că la acest acord nu este parte și Consiliul; subliniază necesitatea asigurării unui nivel mai ridicat de transparență și de acces nerestricționat la documente între toate instituțiile UE pentru a dezvolta o cooperare interinstituțională mai eficientă;

14. reamintește că dezvoltarea unei politici externe coerente a UE este esențială dacă Uniunea dorește să joace un rol semnificativ și constructiv în promovarea drepturilor omului în întreaga lume; solicită statelor membre să dea dovadă de un angajament ferm și de o dorință politică statornică în urmărirea acestui țel;

15. subliniază că trebuie acordată prioritate îmbunătățirii capacității UE de a reacționa rapid la încălcările drepturilor omului comise de țări nemembre ale UE, în special în situațiile în care trebuie să își ofere sprijinul apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol, precum și la încălcările drepturilor omului de către companii cu sediul în UE care desfășoară activități în țări terțe, prin elaborarea unor programe strategice de acțiune;

16. recunoaște faptul că organizațiile neguvernamentale sunt esențiale pentru dezvoltarea și succesul societăților democratice, pentru promovarea înțelegerii reciproce și a toleranței, precum și pentru inițierea și sprijinirea unor priorități politice concrete și a unor soluții comune la provocările cu care se confruntă dezvoltarea democratică;

Raportul anual al UE privind drepturile omului în lume

17. subliniază importanța raportului anual al UE privind drepturile omului în analiza și evaluarea politicii UE în domeniul drepturilor omului, mai ales în vederea creșterii vizibilității chestiunilor legate de drepturile omului, în general; subliniază dreptul de control al Parlamentului European asupra acțiunilor întreprinse de Comisie și Consiliu în domeniul drepturilor omului; solicită implicarea totală a Parlamentului European în elaborarea secțiunilor din viitoarele rapoarte anuale privind activitățile proprii ale Parlamentului în domeniul drepturilor omului, prin care să se reflecte practica unor președinții anterioare;

18. salută prezentarea raportului anual al UE de către ÎR/VP în cadrul Parlamentului și noua perioadă acoperită de raport, bazată pe un an calendaristic, care oferă Parlamentului oportunitatea de a dedica ședința plenară din decembrie drepturilor omului, prin decernarea Premiului anual Saharov pentru libertatea de gândire și dezbateră raportului anual al PE privind drepturile omului în lume și politica UE în această privință;

19. invită Parlamentul European, Consiliul și Comisia să depună eforturi mai mari pentru a difuza rapoartele anuale ale UE privind drepturile omului și democrația, precum și să se asigure că acestea se adresează unui număr cât mai mare de destinatari, în special celor implicați în promovarea drepturilor omului și a democrației peste tot în lume; solicită, de asemenea, campanii de informare publică având ca scop creșterea vizibilității UE în acest domeniu; recunoaște că în actuala ediție au fost realizate îmbunătățiri în materie de prezentare mai clară;

20. își reiterează solicitarea de a se furniza de către Consiliu, Comisie și delegațiile și ambasadatele UE în teritoriu un volum mai mare de informații de mai bună calitate pentru evaluarea politicilor și de a se propune orientări specifice pentru a se îmbunătăți abordarea generală, a se minimiza contradicțiile și a se adapta prioritățile politicilor în funcție de fiecare țară, în vederea adoptării strategiilor de țară privind drepturile omului, astfel cum se prevede în programul SEAE; consideră că transparența trebuie să se situeze în prim-planul acțiunilor UE și să se faciliteze accesul la ordinele de zi și documentele în care se discută în mod specific cu țări nemembre ale UE chestiuni legate de drepturile omului;

21. își reiterează solicitarea de a se efectua o evaluare periodică a utilizării și rezultatelor politicilor, instrumentelor, inițiativelor și dialogurilor Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului în țările nemembre UE și de a se comunica integral rezultatele acestora Parlamentului; invită Consiliul și Comisia să elaboreze indici și criterii de referință specifice cuantificabile pentru evaluarea eficacității acestor politici;

Activitățile UE în domeniul drepturilor omului în cadrul forurilor internaționale

22. subliniază viitoarea aderare a UE la Convenția europeană a drepturilor omului ca pe o ocazie de a-și confirma angajamentul în materie de protecție a drepturilor omului în cadrul frontierelor sale și în afara acestora; îndeamnă statele membre ale UE să sprijine acest lucru și să implice cetățenii UE în această acțiune;

Joi, 16 decembrie 2010

23. îndeamnă Comisia și Consiliul să promoveze pe scară largă Convenția europeană a drepturilor omului, în interiorul și în afara Uniunii, în special cu scopul de a sensibiliza opinia publică cu privire la existența jurisdicției Curții Europene a Drepturilor Omului, care poate fi activată pentru a judeca și acorda despăgubiri pentru încălcările suferite de un stat membru al Consiliului Europei sau de către cetățenii acestuia;

24. solicită Înalțului Reprezentant să garanteze că SEAE va fi bine integrat și coordonat cu alte organisme internaționale, organizații regionale și cu activitatea acestora de promovare a drepturilor omului; invită Înalțul Reprezentant să se asigure că recomandările, preocupările și prioritățile exprimate în cadrul și de către sistemul ONU, Consiliul Europei, OSCE și alte instituții internaționale vor fi pe deplin și sistematic integrate în toate domeniile politicilor UE și, în special, în domeniul drepturilor omului;

25. constată cu regret procesul lent de instrumentare a dosarelor la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care se prelungește până la șapte ani; observă că pe rolul acestei Curți se află peste 100 000 de dosare; subliniază că CEDO trebuie să fie o instituție exemplară pentru protejarea dreptului la justiție și la procese corecte; îndeamnă instituțiile UE și statele membre ale UE să depună toate eforturile pentru a sprijini activitatea Curții; salută faptul că Rusia, ultima țară dintre 47 de state membre ale Consiliului Europei care a refuzat să ratifice Protocolul nr. 14, a ratificat Protocolul nr. 14 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind eficiența Curții, care prevede simplificarea procedurilor Curții și este destinat să o ajute să abordeze problema numărului mare de cazuri nesoluționate și care poate intra în vigoare doar atunci când va fi ratificat de toate țările membre ale Consiliului Europei;

26. solicită consolidarea cooperării între Consiliul Europei și Uniunea Europeană în domeniul promovării și al asigurării respectării drepturilor omului, inclusiv a drepturilor economice și sociale și a drepturilor persoanelor aparținând minorităților, al promovării drepturilor persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale și transgender (LGBT) și ale apărătorilor drepturilor persoanelor LGBT, și în ceea ce privește sensibilizarea victimelor discriminării în legătură cu faptul că au acces la acțiuni legale eficiente în fața unei autorități naționale pentru combaterea discriminării și a existenței acestui acces, precum și în materie de protecție a limbilor regionale și minoritare, utilizând instrumentele juridice de nediscriminare și organizațiile existente în materie de drepturi sociale pentru a susține diversitatea și toleranța;

27. îndeamnă statele membre ale UE să semneze și să ratifice toate convențiile fundamentale ale Organizației Națiunilor Unite și Consiliului Europei din domeniul drepturilor omului, precum și protocoalele facultative anexate acestora, în special Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate, Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile populațiilor indigene din 13 septembrie 2007, Declarația Organizației Internaționale a Muncii privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă din 1998, Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale, Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, protocolul facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, protocoalele facultative la Convenția privind drepturile copilului și Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități; insistă asupra faptului că Protocolul facultativ la Convenție ar trebui considerat ca reprezentând o parte integrantă a acesteia și solicită aderarea simultană la acesta din urmă (la convenție și la protocol); ⁽¹⁾

28. subliniază că definițiile drepturilor omului adoptate de comunitatea internațională de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial s-au dovedit suficient de flexibile pentru a include noi progrese umane, dar subliniază nevoia de a codifica noi drepturi pentru a răspunde la noi amenințări la adresa libertății, cum ar fi cele legate de libertatea științei, libertatea conștiinței și cunoașterii, a identității sau orientării sexuale și toate drepturile privind domeniul digital, începând cu accesul universal la internet;

29. subliniază importanța consolidării raționalizării și, dacă este posibil, a coordonării organismelor internaționale cu jurisdicție în materie de drepturile omului și a procedurilor acestora, cu scopul de a oferi întotdeauna o protecție și o apărare mai eficiente a drepturilor fundamentale stipulate în documentele internaționale de profil;

30. subliniază nevoia de a se acorda o mai mare atenție diverselor mecanisme de monitorizare din cadrul Consiliului Europei și al ONU și cooperării mai strânse cu diferitele organisme statutare ale acestora pentru a canaliza mai bine constatările realizate și pentru utilizarea mai eficientă a experienței în domeniu;

⁽¹⁾ Din decembrie 2009, Austria, Belgia, Germania, Ungaria, Italia, Portugalia, Slovenia, Spania, Suedia și regatul Unit au ratificat atât Convenția, cât și Protocolul opțional; toate statele membre au semnat Convenția, dar 15 state membre încă nu au ratificat-o (Bulgaria, Cipru, Estonia, Finlanda, Franța, Grecia, Irlanda, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Polonia, România, Slovacia); 19 state membre au semnat, de asemenea, Protocolul, dar 10 încă nu l-au ratificat (Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Finlanda, Franța, Lituania, Luxemburg, Malta, România, Slovacia).

Joi, 16 decembrie 2010

31. salută eforturile UE în cadrul Comitetului III al Adunării Generale a ONU (privind chestiunile sociale, umanitare și culturale) cu privire la numeroase rezoluții, în special cea privind solicitarea adoptării unui moratoriu asupra aplicării pedepsei capitale, care a fost sprijinită de mai multe țări, cele referitoare la drepturile copilului, la intoleranța religioasă și la situația în domeniul drepturilor omului în Myanmar/Birmania și în Republica Populară Democrată Coreeană (RPDC);
32. salută deschiderea primului Birou Regional European al Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului în octombrie 2009 la Bruxelles; sugerează instituirea unei cooperări eficiente cu Înaltul Comisar pentru o mai bună promovare și continuare a formulării și implementării standardelor și politicilor în materie de drepturile omului în UE și în restul Europei;
33. solicită Consiliului și Comisiei să definească o strategie față de țările care refuză să coopereze pe deplin cu mecanismele ONU și să permită accesul experților independenți și raportorilor speciali ai ONU, cărora să le acorde acces nelimitat la teritoriu și neimixtiunea în activitățile acestora;
34. regretă atitudinea și acțiunea politică din ce în ce mai slabă a UE față de acțiunile desfășurate de junta birmană, subliniind că atitudinea actuală nu este de ajutor în lupta împotriva situației politice, sociale și umanitare tragice pe care poporul birmanez este forțat să o traverseze de la instaurarea regimului militar, iar această atitudine riscă să pară un fel de compromis cu regimul dictatorial;
35. salută sprijinul Uniunii Europene față de inițiativele luate în cadrul Națiunilor Unite și al altor foruri internaționale în direcția încurajării dezincriminării homosexualității; salută sprijinul continuu al Uniunii Europene în favoarea inițiativelor de condamnare a încălcărilor drepturilor omului pe motive de orientare sexuală și identitate de gen în toate forurile internaționale, sprijin acordat împreună cu statele care împărtășesc aceleași opinii; subliniază că politica majorității țărilor din lume, inclusiv din Uniune, în ceea ce privește persoanele lesbiene, homosexuale bisexuale, transsexuale și transgender este discriminatorie și contravine drepturilor omului; în consecință, cere statelor membre și Uniunii să remedieze această situație și să garanteze acestor persoane un acces egal la serviciile de sănătate și de îngrijire, inclusiv la cele operatorii; solicită ca Uniunii și statele membre să acorde persoanelor care au fost victime ale discriminării bazate pe orientarea sexuală și pe gen provenind din state terțe o atenție cu totul deosebită, concretizată în special în politica de primire;
36. solicită Comisiei și Consiliului să promoveze o legitimizare oficială și juridică a termenului „refugiat din cauza schimbărilor climatice” (care descrie persoanele obligate să își părăsească locuințele și să caute refugiu peste hotare din cauza schimbărilor climatice), termen care nu este recunoscut încă în dreptul internațional și în niciun acord internațional obligatoriu din punct de vedere juridic;
37. solicită o cooperare sporită între ONU, Forumul său permanent pentru populațiile indigene și Uniunea Europeană în domeniul protecției drepturilor populațiilor indigene, deoarece aceste persoane aparțin unuia dintre cele mai vulnerabile grupuri din întreaga lume;

Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului (UNHRC)

38. subliniază rolul UNHRC în structurile ONU, precum și potențialul acestuia de a elabora un cadru de mare valoare pentru eforturile multilaterale ale UE în domeniul drepturilor omului; observă că acest nou organism trebuie să continue eforturile în direcția unor acțiuni realizate în conformitate cu cele mai înalte standarde și în cel mai eficient mod cu putință pentru a-și spori credibilitatea;
39. evidențiază faptul că participarea activă a organizațiilor societății civile este vitală pentru eficiența UNHRC;
40. salută călduros faptul că actualul guvern al SUA urmărește o participare mai activă în cadrul ONU și a acceptat un loc în cadrul UNHRC pentru perioada 2009-2012; recunoaște faptul că participarea SUA sporește credibilitatea și capacitatea de acțiune a UNHRC; îndeamnă UE să consolideze cooperarea cu SUA, în special în materie de schimb de experiențe privind dialogurile pe tema drepturilor omului;
41. reamintește că, în 2011, procedurile UNHRC vor fi amplu revizuite și, prin urmare, îndeamnă UE să se pregătească activ pentru această revizuire și să participe la ea;

Joi, 16 decembrie 2010

42. subliniază rolul important al reexaminărilor periodice universale (RPU) și îndeamnă Consiliul, Comisia și, în special, noul Serviciu European pentru Acțiune Externă (SEAE) să urmărească și să monitorizeze îndeaproape activitățile din cadrul reexaminărilor periodice universale (RPU) și, în contextul revizuirii UNHRC, să crească eficacitatea RPU și ponderea avizelor experților independenți;
43. sprijină ferm eforturile UE de a împiedica parțialitatea și instrumentalizarea RPU; în acest context, deploră rezultatul sesiunii din februarie 2009, afectată în mod grav de obstacole procedurale și eforturi de instrumentalizare a procedurii în cadrul procedurii de reexaminare;
44. îndeamnă ÎR/VP să viziteze periodic UNHRC și să garanteze personal că între acesta și SEAE există cele mai strânse legături posibil la toate nivelurile; încurajează viitoarea structură competentă în materie de drepturile omului din cadrul SEAE să instituie contacte profesionale strânse cu UNHRC; solicită un dialog coordonat cu țările nemembre ale UE privind pozițiile adoptate în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, nu doar la Geneva și în cadrul dialogurilor pe teme de drepturile omului, ci ca parte integrantă a tuturor discuțiile bilaterale de natură politică, comercială și de cooperare pentru dezvoltare ale UE care au loc cu aceste țări;
45. constată că statele membre ale UE se află într-o poziție minoritară în cadrul UNHRC; invită instituțiile Uniunii Europene și statele membre să acționeze în mod concertat pentru a forma alianțe adecvate cu acele țări și organizații neguvernamentale și cu actorii fără caracter statal care continuă să apere caracterul universal și indivizibil al drepturilor omului;
46. solicită Înaltului Reprezentant și miniștrilor de externe din statele UE să adopte concluziile Consiliului Afaceri Externe (CAE) înainte de orice reuniuni ale Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și ale Adunării Generale a ONU, concluzii în care să se menționeze prioritățile și strategiile UE;
47. solicită Consiliului, Comisiei și SEAE să-și întărească relațiile cu guverne democratice sau în curs de democratizare din alte grupuri regionale din cadrul UNHRC, cu scopul de a asigura șansele de succes ale inițiativelor legate de respectarea principiilor înscrise în Declarația Universală a Drepturilor Omului; în acest scop, invită Comisia și statele membre să-și coordoneze mai bine acțiunile și solicită Comisiei să elaboreze un raport anual privind tendințele de vot în cadrul ONU în domeniul drepturilor omului, care ar urma să analizeze influența exercitată asupra acestora de politicile Uniunii Europene și ale statelor membre ale acesteia, precum și de politicile altor blocuri; își reiterează opinia potrivit căreia delegația UE și statele membre ale UE ar trebui să acorde o mai mare prioritate la Geneva comunicării cu țările nemembre ale UE într-un stadiu incipient al discuțiilor și să evite să acorde o importanță exagerată discuțiilor interne care au drept scop realizarea unității interne a UE cu riscul de a adopta o abordare de tip „cel mai mic numitor comun”;
48. reafirmă importanța vitală, în cadrul UNHRC, a procedurilor speciale și a mandatelor specifice pentru diferite țări; salută mandatul tematic nou introdus în domeniul drepturilor culturale și salută extinderea mandatelor tematice la dreptul la alimentație, libertatea religioasă sau a convingerilor și persoanele strămutate în interiorul țării; în plus, salută extinderea mandatelor specifice pentru diferite țări la Burundi, Haiti, Cambogia, Somalia, Republica Populară Democrată Coreea (RDPC), Myanmar și Sudan; regretă că mandatele Liberiei și ale Republicii Democratice Congo (RDC) nu au fost prelungite;
49. salută călduros decizia din 2008 a UNHRC de a prelungi mandatul Reprezentantului Special al ONU pentru Afaceri și Drepturile Omului pe lângă Secretarul General și concluziile Consiliului adoptate în decembrie 2009 în timpul președinției suedeze prin care se salută activitatea acestui reprezentant special; invită UE și statele membre să își continue munca în direcția punerii în aplicare a recomandărilor finale ale mandatului și prezentării în 2011 în fața UNHRC a cadrului „ocrotire, respectare, compensare”;
50. salută sesiunile speciale ale UNHRC privind situația drepturilor omului în partea de est a RDC, impactul crizei economice și financiare mondiale asupra concretizării și exercitării efective a drepturilor omului, situația drepturilor omului în Sri Lanka, precum și situația drepturilor omului în teritoriile palestiniene ocupate și Ierusalimul de Est; regretă că, la cea de-a douăsprezecea sesiune a UNHRC, care a avut loc la 16 octombrie 2009, statele membre ale UE nu au reușit să ajungă la o poziție comună cu privire la votarea raportului Goldstone, deoarece patru state membre au votat împotriva, două s-au abținut, iar două au fost absente de la vot; solicită statelor membre și tuturor instituțiilor relevante ale UE să fie mai bine coordonate din punct de vedere politic în cadrul HRC și al altor organisme ale UE; subliniază că respectarea legislației internaționale privind drepturile omului și a dreptului internațional umanitar de către toate părțile și în toate circumstanțele rămâne o condiție prealabilă esențială pentru a se ajunge la o pace dreaptă și

Joi, 16 decembrie 2010

durabilă în Orientul Mijlociu; îndeamnă toate părțile, prin urmare, să se conformeze rezoluțiilor Adunării Generale a ONU (UNGA) adoptate la 5 noiembrie 2009 și 26 februarie 2010 efectuând anchete care să respecte standardele internaționale; solicită ÎR/VP să se asigure că persoanele care au comis încălcări ale dreptului internațional sunt trase la răspundere în conformitate cu obligația asumată de UE în temeiul Convenției de la Geneva și cu prioritate UE de a combate impunitatea;

51. sprijină independența Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR); regretă că, în cadrul celei de-a zecea sesiuni ordinare din martie 2009, în pofida opoziției UE, a fost adoptată o rezoluție care vizează îngrădirea independenței OHCHR; solicită instituțiilor UE să furnizeze sprijin financiar suplimentar pentru întregul sistem al procedurilor OHCHR, pentru a se asigura că cei care dețin mandatul pentru procedurile speciale dispun de resurse suficiente pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile;

Cooperarea dintre UE și Curtea Penală Internațională

52. își reafirmă sprijinul puternic față de Curtea Penală Internațională (CPI) și față de obiectivul primordial al acesteia, acela de a lupta împotriva impunității pentru fapte de genocid, crime de război și crime împotriva umanității; salută faptul că, în urma ratificării Statutului de la Roma de către Bangladesh, Seychelles și Santa Lucia și Moldova în martie, august și octombrie 2010, numărul total al statelor semnatare a ajuns, în decembrie 2009, la 114; subliniază faptul că Statutul de la Roma a fost ratificat de către toate statele membre ale UE, ca o componentă esențială a principiilor și valorilor democratice ale Uniunii, și solicită, prin urmare, statelor membre să respecte pe deplin acest statut ca parte a acquis-ului UE; subliniază importanța principiului universalității și solicită SEAE, statelor membre ale UE și Comisiei să își continue eforturile susținute de promovare a ratificării universale a Statutului de la Roma și a Acordului privind privilegiile și imunitățile Curții Penale Internaționale, precum și de adoptare a legislației necesare pentru punerea în aplicare la nivel național, și să revizuiască Poziția comună a Consiliului 2003/444/PESC din 16 iunie 2003 privind Curtea Penală Internațională și Planul de acțiune din 2004, pentru a asigura continuitatea acțiunilor prevăzute de poziția comună; solicită ca aceste eforturi să fie extinse și în direcția Acordului privind privilegiile și imunitățile CPI (APIC), instrument operațional important al Curții; solicită, de asemenea, statelor membre ale UE să revizuiască și să actualizeze poziția comună și planul de acțiune privind CPI pentru a consolida asistența concretă acordată CPI de către UE în lumina progreselor, provocărilor și nevoilor actuale ale Curții, deoarece mandatele de arestare și procesele de la CPI devin din ce în ce mai numeroase, precum și să demareze discuții privind posibila adoptare a orientărilor UE privind justiția internațională/CPI;

53. încurajează ferm SEAE, Comisia și statele membre ale UE să sprijine punerea în aplicare a hotărârilor CPI și cooperarea cu CPI în cadrul negocierilor privind extinderea și al proceselor de aderare, precum și cu ocazia tuturor summiturilor UE și a dialogurilor cu țările nemembre ale UE, inclusiv cu Statele Unite, China, Rusia, Uniunea Africană și Israelul; îndeamnă îndeosebi Consiliul și Comisia să garanteze că justiția va fi un element integrant al tuturor negocierilor de pace; invită SEAE să urmărească în mod sistematic includerea unei clauze privind CPI în acordurile cu țările nemembre ale UE; solicită Înaltului Reprezentant să garanteze că în toate prioritățile de politică externă ale UE se ține seama de CPI și că aceasta este inclusă în cadrul mandatului reprezentanților speciali ai UE, după caz, și, în plus, să se asigure că personalul SEAE, atât de la sediu, cât și din delegațiile UE, este instruit în mod regulat cu privire la CPI; solicită Înaltului Reprezentant să numească un trimis special pe probleme de justiție internațională, al cărui mandat să fie promovarea, includerea și reprezentarea angajamentului UE în lupta împotriva impunității, precum și a CPI, în politicile externe ale UE;

54. salută executarea de către Belgia a mandatului de arestare emis de Camera preliminară III a CPI pe numele lui Jean Pierre Bemba la 3 iulie 2008; cu toate acestea, remarcă cu mare îngrijorare că opt mandate de arestare emise de CPI, inclusiv cele împotriva a patru lideri principali din gruparea Armata Rezistenței Domnului (LRA) din Uganda, a lui Bosco Ntaganda din Republica Democratică Congo (RDC), a lui Ahmad Harun, Ali Kushayb și a președintelui sudanez Omar Hassan Ahmad Al-Bashir din Sudan nu au fost încă executate; deplânge refuzul insistent al Sudanului de a aresta și de a transfera suspectii la CPI, încălcând astfel în mod repetat obligațiile ce îi revin în temeiul Rezoluției 1593 (2005) a Consiliului de Securitate al ONU; constată că la 26 mai 2010, Camera preliminară I a CPI a informat Consiliul de Securitate al ONU privind lipsa de cooperare a Republicii Sudan în cazurile Harun și Kushayb; își exprimă profunda îngrijorare că două state părți la CPI, Republica Ciad și Kenya, l-au invitat recent și l-au primit pe teritoriul lor pe președintele Omar al-Bashir, în ciuda obligației ce le revine în temeiul Statutului de la Roma de a aresta această persoană și deplânge neexecutarea mandatului de arestare aferent; solicită continuarea căutării unor inculpați cunoscuți și subliniază rolul pe care UE și CPI l-ar putea juca în a garanta desfășurarea anchetelor privind posibilele crime de război din Sri Lanka și din Republica Democratică Congo;

Joi, 16 decembrie 2010

55. salută angajamentul reînnoit al SUA față de activitatea CPI, ilustrat nu în ultimul rând prin participarea sa în calitate de observator la cea de-a opta reuniune a Adunării Statelor Părți (ASP) de la Haga din noiembrie 2009, precum și la prima conferință pentru revizuirea Statutului de la Roma din iunie 2010; remarcă cu satisfacție primele afirmații promițătoare și promisiunile de cooperare cu CPI pronunțate de administrația SUA la prima conferință de revizuire; solicită SUA să își continue angajamentele față de CPI, în special prin cooperarea deplină în situații care fac obiectul unei anchete sau al unei analize preliminare din partea CPI și prin finalizarea unei politici ample privind CPI;

56. încurajează statele participante la următoarea reuniune a Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE să discute problema combaterii impunității în cadrul cooperării internaționale pentru dezvoltare și în cadrul dialogului politic relevant, poziție în favoarea căreia pledează mai multe rezoluții și articolul 11.6 din Acordul de la Cotonou revizuit, pentru a introduce lupta împotriva impunității și consolidarea statului de drept în cadrul programelor și acțiunilor existente în materie de cooperare pentru dezvoltare; cere UE și statelor sale membre să continue dialogul cu Uniunea Africană pe marginea acestor chestiuni și să sprijine statele africane părți pentru ca acestea să continue să își respecte obligațiile ce le revin în temeiul Statutului de la Roma; își exprimă sprijinul față de cerința Curții de a deschide un birou de legătură cu Uniunea Africană la Addis Abeba;

57. remarcă importanța foarte mare a cooperării dintre statele părți, statele semnatare și Curtea Penală Internațională, în conformitate cu articolul 86 din Statutul de la Roma, pentru eficiența și succesul sistemului judiciar internațional, în special în ceea ce privește capacitatea de aplicare a legii și activitățile eficiente și independente ale Curții; reamintește în continuare acordul de cooperare și asistență dintre CPI și UE și, având în vedere acest acord, solicită Uniunii Europene și statelor sale membre să pună la dispoziția Curții întreaga asistență necesară, inclusiv sprijin de specialitate pentru procesele aflate pe rol și în special pentru punerea în aplicare a mandatelor de arest neexecutate; îndeamnă toate statele membre să adopte legislație națională privind cooperarea, în conformitate cu partea a noua a Statutului de la Roma, în cazul în care nu au adoptat încă o astfel de legislație, și să încheie acorduri ad-hoc cu Curtea privind aplicarea deciziilor Curții și protejarea și relocarea victimelor și a martorilor; solicită statelor membre ale UE să includă cooperarea ca un aspect de sine stătător pe ordinea de zi a Adunării Statelor Părți (ASP) ale CPI, pentru a garanta că cele mai bune practici sunt partajate, cazurile de necooperare sunt discutate și că se iau măsurile adecvate de către ASP;

58. subliniază nevoia consolidării sistemului judiciar penal internațional în general și, în această privință, remarcă cu îngrijorare faptul că Ratko Mladić și Goran Hadžić nu au fost arestați și nu au fost aduși în fața Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie; invită, în această privință, autoritățile sârbe să asigure cooperarea deplină cu TPII, ceea ce ar contribui la arestarea și transferul tuturor celorlalți inculpați, pentru a deschide calea către ratificarea unui acord de stabilitate și asociere; remarcă necesitatea unui sprijin permanent, inclusiv a unui sprijin financiar, destinat Curții Speciale pentru Sierra Leone, în vederea finalizării proceselor pe rol, inclusiv a tuturor proceselor în apel; remarcă, de asemenea, progresul înregistrat în materie de cooperare multilaterală în vederea furnizării de cunoștințe de specialitate și de asistență, în situațiile în care identificarea, colectarea și păstrarea informațiilor ar contribui la o gamă largă de acțiuni judiciare internaționale și tranzitorii, în special prin intermediul mecanismului judiciar de reacție rapidă (JRR), la care participă peste jumătate dintre statele membre și încurajează acordarea unui mai mare sprijin permanent pentru JRR;

Orientările UE privind drepturile omului.

Pedeapsa cu moartea

59. reamintește de rezoluția referitoare la un moratoriu global privind aplicarea pedepsei cu moartea (Rezoluția 63/168), adoptată de Adunarea Generală a ONU la 18 decembrie 2008, subliniază că în prezent 106 țări au votat în favoarea rezoluției, ceea ce confirmă consolidarea progresivă la nivel mondial a unei opinii împotriva pedepsei cu moartea;

60. salută deciziile de abolire a pedepsei capitale adoptate în 2009 de Burundi și Togo, precum și de statul american New Mexico; îndeamnă SUA să elimine pedeapsa cu moartea și își exprimă regretul că pedeapsa cu moartea se aplică încă în 35 din cele 50 de state ale SUA;

61. îndeamnă Consiliul și Comisia să încurajeze țările care încă nu au semnat, ratificat sau pus în aplicare cel de-al doilea Protocol Opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice sau instrumente regionale similare, să facă acest lucru;

Joi, 16 decembrie 2010

62. solicită Comisiei și statelor membre să garanteze că producerea și vânzarea de tiopental sodic de către companiile cu sediul în UE sunt permise doar în scopuri medicale și că orice licență de fabricare a acestui medicament impune cerințe de etichetare astfel încât pe ambalaj să se indice că medicamentul nu poate fi folosit pentru administrarea injecțiilor letale, în conformitate cu legile naționale și europene care interzic pedeapsa capitală, tortura sau orice alt tip de tratament sau pedeapsă crudă, inumană sau degradantă;

63. reafirmă că UE se opune aplicării pedepsei cu moartea independent de situație inclusiv în cazul execuțiilor extra-judiciare; reamintește că UE este principalul donator al organizațiilor societății civile care combat pedeapsa cu moartea; cere Comisiei să acorde în continuare prioritate luptei împotriva acestei pedepse crude și inumane și să mențină această temă ca prioritate în cadrul IEDDO și al instrumentelor geografice; consideră că condamnarea pe viață nu constituie o alternativă acceptabilă la pedeapsa cu moartea;

64. îndeamnă țările care recurg încă la pedeapsa cu lapidarea să excludă acest procedeu inuman din arsenalul lor legislativ; îndeamnă conducătorii iranieni să adopte o lege care să interzică fără echivoc lapidarea ca sancțiune legală, această pedeapsă reprezentând cea mai barbară formă de pedeapsă cu moartea; condamnă faptul că numeroase țări condamnă încă la moarte și execută infractorii minori; condamnă utilizarea de către regimul iranian a pedepsei cu moartea, ceea ce plasează Iranul pe locul doi, imediat după China, în clasamentul țărilor cu cel mai mare număr de execuții; condamnă cu fermitate numărul crescut de execuții, în urma demonstrațiilor pașnice care au avut loc după alegerile prezidențiale din Iran în iunie 2009; este preocupat de faptul că în China continuă să aibă loc cel mai mare număr de execuții din lume și solicită Chinei să facă public numărul execuțiilor, astfel încât să se poată efectua analize și dezbateri transparente asupra pedepsei cu moartea; salută măsura pozitivă adoptată de autoritățile din Belarus de a institui un grup de lucru pentru elaborarea de propuneri privind impunerea unui moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea; este în continuare preocupat de faptul că în Belarus au încă loc execuții, aceasta fiind singura țară din Europa care aplică încă pedeapsa cu moartea, dar și de neinformarea familiilor cu privire la data execuției și locul înmormântării rămășițelor pământești ale celor executați;

65. ia act de faptul că, la nivel mondial, există 32 de jurisdicții în cadrul cărora legea prevede aplicarea pedepsei cu moartea în cazul infracțiunilor în materie de stupefiante; ia act de faptul că Oficiul Națiunilor Unite privind Drogurile și Criminalitate (UNODC), Comisia Europeană și guvernele europene sunt implicate activ în finanțarea și/sau oferirea de asistență tehnică, legislativă și de ajutoare financiare menite să consolideze acțiunile anti-drog în statele care mențin aplicarea pedepsei cu moartea pentru combaterea drogurilor; este preocupat cu privire la faptul că astfel de asistență poate duce la creșterea numărului de condamnări la moarte și de execuții; solicită Comisiei să elaboreze orientări care să reglementeze finanțarea internațională în materie de acțiuni anti-drog întreprinse la nivel de țară și regional pentru a se asigura că astfel de programe nu au ca rezultat încălcarea drepturilor omului, inclusiv aplicarea pedepsei cu moartea; subliniază că abolirea aplicării pedepsei cu moartea în cazul infracțiunilor în materie de stupefiante ar trebui să devină o condiție prealabilă pentru acordarea de asistență financiară, tehnică, în materie de consolidare a capacității și de alt tip de sprijin pentru acțiuni anti-drog;

66. este în continuare preocupat de faptul că în Belarus au încă loc execuții, aceasta fiind singura țară din Europa care aplică încă pedeapsa cu moartea; sprijină autoritățile în vederea instituirii un grup de lucru pentru elaborarea de propuneri privind impunerea unui moratoriu în cazul aplicării pedepsei cu moartea;

67. își exprimă profunda îngrijorare în ceea ce privește proiectul de lege împotriva homosexualității, aflat în dezbatere în parlamentul Ugandei, prin care se pedepsește sprijinirea lesbienei, homosexualilor sau a persoanelor bisexuale cu amenzi și închisoare, iar actele homosexuale consensuale sunt sancționate cu amenzi, închisoarea sau pedeapsa cu moartea; solicită parlamentului ugandez respingerea acestui proiect, precum a oricărei legislații asemănătoare; condamnă criminalizarea homosexualității în întreaga lume;

Drepturile LGBT

68. în contextul în care, pe plan mondial în 2009, au fost înregistrate numeroase abuzuri în materie de drepturi ale omului în cazul lesbienei, homosexualilor, bisexualilor și persoanelor transgender, Parlamentul salută adoptarea de către grupul de lucru pentru drepturile omului din cadrul Consiliului Uniunii Europene a setului de instrumente pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele lesbiene, homosexuale, bisexuale și transgender (LGBT); solicită delegațiilor UE și Serviciului European de Acțiune Externă să implementeze integral orientările cuprinse în setul de instrumente;

Joi, 16 decembrie 2010

Violența împotriva femeilor

69. ia act de faptul că programul echipei celor trei președinții (Franța, Republica Cehă și Suedia), din perioada iulie 2008 - decembrie 2009, a acordat prioritate chestiunii violenței împotriva femeilor și fetelor și solicită coerență în privința principiilor și politicilor atât în interiorul, cât și în afara UE, inclusiv în ceea ce privește susținerea interzicerii mutilării genitale la femei, aceasta constituind o încălcare a drepturilor omului; ia act de recenta adoptare a unui nou set de orientări privind această chestiune și se așteaptă să fie prezentată Parlamentului rezultatele implementării acestuia de către Comisie;

70. ia act de noua strategie a Comisiei în problematica egalității de gen, cu în care se face o referință specială la problema mutilării genitale a femeilor; reiteratează necesitatea unei abordări coerente a acestei chestiuni specifice la nivelul politicilor interne și externe a UE; solicită Comisiei Europene și statelor membre să trateze problema mutilării genitale a femeilor în cadrul dialogurilor politice și al celor referitoare la politicile în domeniu cu țările partenere și cu principalele părți implicate în această problematică sensibilă în context național, folosind abordări participative care implică comunitățile afectate; solicită Comisiei, Consiliului și statelor membre să activeze toate mijloacele politice și instituționale pentru sprijinirea inițiativelor menite să conducă la adoptarea cât mai rapidă a unei rezoluții a Adunării Generale a ONU privind instituirea unui moratoriu la nivel mondial împotriva mutilării genitale a femeilor;

71. consideră că violența la adresa femeilor se manifestă și în mod psihologic; constată că, în ceea ce privește munca, femeile continuă să fie sub-remunerate în comparație cu bărbații, ele fiind superioare numeric în locurile de muncă precare sau cu fracțiuni de normă; în consecință, subliniază că, în acest domeniu, rolul Comisiei și al statelor membre nu se poate limita, nici în interiorul Uniunii Europene, nici în afara ei, la combaterea violenței, în lupta împotriva violențelor la adresa femeilor sub toate formele lor: fizice, psihologice, sociale și economice și că este preferabil să se acorde prioritate educației lipsite de diferențieri pe bază de gen a băieților și fetelor, încă de la cele mai fragede vârste, precum și pe combaterea stereotipurilor de gen;

72. subliniază importanța implementării complete a rezoluțiilor 1325, 1820, 888 și 1889 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite care solicită participarea femeilor la toate fazele și nivelurile rezolvării conflictelor, precum și protecția femeilor și fetelor față de violența sexuală și discriminare; solicită statelor membre care nu au încă un plan național de acțiune pentru implementarea Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate ONU să adopte de urgență un astfel de plan; condamnă în termeni categorici violul ca armă de război și violurile repetate, în masă care au loc în RD Congo; solicită divulgarea tuturor informațiilor referitoare la incapacitatea forței de menținere a păcii MONUSCO de a stopa violurile în masă; îndeamnă ÎR/VP al UE ca, prin intermediul misiunilor EUSEC și EUPOL, mobilizate în RD Congo, să investigheze și să raporteze PE cu privire la toate companiile și structurile congoleze și internaționale, implicate în industriile extractive din RDC, care plătesc orice grup armat și personal de securitate implicat în astfel de violuri în masă și în alte infracțiuni sistematice comise împotriva civililor;

73. invită ÎR/VP să mărească efectivele personalului care lucrează pe probleme de gen în acțiunea externă și să creeze structuri specifice; recunoaște progresele realizate în cadrul PSAC, atât în misiuni cât și în formarea personalului;

74. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la discriminarea de gen și violența domestică, fenomene sistematice într-o serie de țări, și subliniază că femeile care locuiesc în zone rurale reprezintă un grup în mod special vulnerabil; de asemenea, este extrem de preocupat de cazurile de violență sexuală și de cazurile foarte numeroase de violuri ale femeilor și fetelor din Africa de Sud, cazuri în care anchetele sunt adesea inadecvate și viciate de atitudini părtinitoare bazate pe discriminarea de gen, de faptul că victimele se confruntă cu numeroase obstacole până să ajungă la servicii medicale și suferă din cauza întârzierii cu care primesc tratament medical; condamnă cu vehemență violența împotriva femeilor și fetelor, care constituie o problemă cronică în Guatemala și Mexic;

75. își exprimă adâncă preocupare cu privire la situația femeilor și fetelor din Iran, RDC, Afganistan; condamnă încălcările grave ale drepturilor femeilor în RDC, îndeamnă comunitatea internațională să crească semnificativ fondurile destinate acțiunilor de protecție a femeilor împotriva violurilor și subliniază că trebuie acordată atenție urgent la nivel internațional situației femeilor și fetelor din RDC; condamnă legea șăită referitoare la statutul persoanelor, adoptată în martie 2009, care constituie o încălcare flagrantă a drepturilor femeilor afgane și contravine prevederilor Constituției Afganistanului și normelor internaționale în materie de drepturile omului; salută modificările aduse legii privind „chestiunile de ordin personal ale persoanelor de confesiune șăită”, dar rămâne profund preocupat de anumite articole din lege, care contravine obligațiilor Afganistanului în temeiul Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei și Convenției privind drepturile copilului; îndeamnă autoritățile afgane să ia măsuri, fără întârziere, în vederea ameliorării drepturilor femeilor în țară;

Joi, 16 decembrie 2010

76. insistă ca drepturile femeii să fie abordate în mod explicit în toate dialogurile privind drepturile omului și, în special, combaterea și eliminarea tuturor formelor de discriminare și violență împotriva femeilor și fetelor tinere, inclusiv, în primul rând, avortul pe criterii de gen, combaterea tuturor formelor de practici tradiționale sau curente dăunătoare, de exemplu mutilarea genitală a femeilor și căsătoriile precoce sau forțate, toate formele de trafic cu ființe umane, violența în familie și femucidul, exploatarea la locul de muncă și exploatarea economică și solicită în mod insistent să nu se admită invocarea, de către state, a oricărei obicei, a oricărei tradiții sau a oricărei considerent religios ca argument în favoarea neîndeplinirii obligațiilor ce le revin în vederea eliminării acestor brutalități; subliniază că eforturile de eliminare a tuturor formelor de mutilare genitală a femeilor ar trebui intensificate, atât la fața locului, cât și la nivel de elaborare a politicilor, astfel încât să fie clar scos în evidență faptul că aceste mutilări constituie deopotrivă o problemă de gen și o încălcare a drepturilor omului cu privire la integritatea corporală; atrage atenția, de asemenea, asupra situației tinerelor femei imigrante care, datorită principiilor din anumite comunități, a religiei sau a onoarei familiei sunt supuse unor tratamente rele, omorului din onoare sau mutilării genitale și sunt lipsite de libertate;

77. atrage din nou atenția asupra Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului și subliniază că accesul la educație și la servicii sanitare constituie drepturi fundamentale ale omului; consideră că programele de sănătate, inclusiv cele de sănătate sexuală și a reproducerii, promovarea egalității de gen, emanciparea femeilor și drepturile copilului ar trebui să se afle în prim-planul politicii Uniunii Europene în domeniul dezvoltării și al drepturilor omului, în special în regiunile în care violența pe criterii de gen cunoaște o largă răspândire, iar femeile și copiii sunt expuși riscului contaminării cu HIV/SIDA sau se confruntă cu interzicerea accesului la informare, prevenire și/sau îngrijiri; invită Comisia să integreze drepturile fundamentale ale lucrătorilor și agenda privind munca decentă în cadrul politicii sale de dezvoltare, în special în cadrul programelor de asistență în domeniul comerțului;

78. salută Rezoluția Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din 16 iunie 2009 privind mortalitatea și morbiditatea maternă care pot fi prevenite și privind drepturile omului, prin care se solicită acțiuni urgente, în conformitate cu Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, pentru a preveni situațiile ce pot fi evitate de deces al femeilor în timpul sarcinii și al nașterii; remarcă faptul că rezoluția în cauză a fost sprijinită de statele membre ale UE și solicită statelor membre să promoveze efectiv drepturile femeilor și fetelor, în special dreptul la viață, dreptul de a fi egale în ceea ce privește demnitatea și educația, de a fi libere să caute, să obțină și să comunice informații, de a se bucura de avantajele progresului științific, de a nu fi discriminate, precum și dreptul de a se bucura de cele mai înalte standarde de sănătate fizică și psihică posibile, inclusiv în ceea ce privește sănătatea sexuală și a reproducerii;

79. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să promoveze în special ratificarea și implementarea de către statele membre ale Uniunii Africane a Protocolului privind drepturile femeii în Africa al Uniunii Africane;

Tortura și alte tratamente cu cruzime, inumane sau degradante

80. solicită recunoașterea abuzurilor în materie de sănătate, comise împotriva pacienților și a persoanelor, în special a celor care nu sunt în măsură să se apere, drept tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, admitând, în același timp, dificultatea dovedirii anumitor acte, din care cauză solicită atenție maximă;

81. solicită recunoașterea faptului că minoritățile de tipul grupurilor indigene și persoanele discriminate din cauza castei cărora aparțin sunt extrem de vulnerabile și sunt supuse torturii;

82. solicită tuturor statelor care încă nu au devenit părți la Convenția împotriva torturii și a altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante și la protocolul opțional (OPCAT) să facă acest lucru; îndeamnă statele să renunțe la toate rezervele pe care le-au prezentat cu privire la aceste instrumente; încurajează statele care au semnat OPCAT să implementeze mai bine și mai rapid mecanismul național de prevenire (MNP);

83. încurajează statele din întreaga lume să adopte și să aplice în mod real Manualul privind mijloacele eficiente de anchetare și de colectare a probelor privind tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante (cunoscut sub numele de Protocolul de la Istanbul); consideră că PI constituie un instrument esențial de colectare a probelor și de prevenire a impunității; este convins că impunitatea celor care comit acte de tortură rămâne un obstacol semnificativ în calea prevenirii eficiente a torturii, deoarece încurajează implicit torționarii să continue aceste practici odioase;

84. subliniază importanța implementării eficiente a orientărilor UE privind tortura și alte tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante; invită Consiliul și Comisia să prezinte rezultatele implementării acestor orientări, acordând o atenție deosebită celor referitoare la reabilitarea victimelor torturii în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului;

Joi, 16 decembrie 2010

85. invită statele membre să urmărească realizarea solicitărilor prezentate în rezoluția sa din 17 iunie 2010 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura sau alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante ⁽¹⁾; invită Comisia să prezinte, cât mai curând cu putință, o versiune revizuită a mai multor dispoziții din Regulamentul Consiliului (CE) 1236/2005 din 27 iunie 2005;

86. este în mod deosebit preocupat de calul de corupție, infraționalitate, persecuție politică, impunitate, tortură și arestări ale membrilor opoziției din Venezuela, datorat „politizării” forțelor de poliție, precum și de absența unor politici și incapacitatea guvernului de a combate aceste amenințări grave la adresa drepturilor omului;

87. își exprimă profunda îngrijorare privind recrudescența cazurilor din întreaga lume de încălcări ale drepturilor omului pe motive de orientare sexuală a persoanelor și condamnă orice act de violență comis împotriva acestora; constată o creștere la nivel mondial a numărului de omucideri ale persoanelor transgender; regretă profund faptul că, în numeroase țări, homosexualitatea este în continuare considerată o crimă și pedepsită cu închisoarea, iar uneori chiar cu moartea; salută, în acest sens, hotărârea din 2 iulie 2009 a Înaltei Curți de la Delhi prin care homosexualitatea este decriminalizată în India și invită alte state să urmeze exemplul Indiei;

Drepturile copiilor

88. regretă profund faptul că, potrivit estimărilor, munca copiilor afectează circa 215 milioane de copii, iar trei sferturi dintre aceștia sunt afectați de cele mai dure forme ale acestui fenomen (statistici ale OIM, 2009); salută concluziile Consiliului UE din 14 iunie 2010 privind exploatarea copiilor prin muncă și studiul pe aceeași temă al Comisiei (SEC(2010)0037) prin care se solicita o abordare cuprinzătoare a politicilor la nivelul UE care să se centreze pe dezvoltare și pe eradicarea sărăciei; solicită Comisiei să asigure o monitorizare eficientă a rezultatelor din acest domeniu și să încurajeze împreună cu statele membre ale UE aplicarea acestora în dialogurile cu țările nemembre ale UE;

89. reamintește rezultatele pozitive ale celui de-al 11-lea Forum UE-ONG privind drepturile omului, organizat în iulie 2009 la Stockholm, în timpul Președinției suedeze, pe tema combaterii violenței împotriva copiilor, precum și apelurile sale privind continuarea eforturilor juridice vizând interzicerea tuturor formelor de pedepse corporale în toate mediile, inclusiv cel familial, găsirea celor mai bune practici și învățăminte trase din activitățile de combatere a violenței față de copii, atât în situațiile de conflict cât și în cele din urma conflictelor, precum și ameliorarea coerenței dintre acțiunile externe ale UE și politicile interne ale acesteia și ale statelor membre în materie de drepturile copilului;

90. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la faptul că milioane de copii sunt încă victime ale violului, violenței domestice, ale abuzului fizic, emoțional și sexual, inclusiv ale exploatării economice și sexuale; subliniază că toate drepturile recunoscute în Convenția privind drepturile copilului și în protocoalele aferente au o importanță egală și solicită ratificarea și implementarea integrală a obligațiilor, precum și acordarea unei atenții speciale noilor forme de exploatare comercială și sexuală a copiilor;

91. este profund preocupat de faptul că Europa de Est și în Asia Centrală continuă să se confrunte cu creșteri rapide ale infectărilor cu virusul HIV în rândul bărbaților, femeilor și copiilor; constată cu îngrijorare că nivelul de acces la tratamentul antiretroviral este în continuare printre cele mai scăzute din lume; constată cu îngrijorare că stigmatizarea și discriminarea prin care se încalcă drepturile fundamentale și demnitatea copiilor afectați de HIV împiedică progresul acțiunilor de prevenire, îngrijire și sprijin; solicită Comisiei să aibă în vedere reforme politice, schimbări de planificare și realocări de resurse pentru a proteja drepturile și demnitatea copiilor și tinerilor care sunt vulnerabili, care se află într-o situație de risc și care trăiesc cu virusul HIV sau sunt afectați de acesta;

92. solicită UE adoptarea de urgență a unor măsuri suplimentare împotriva muncii copiilor, precum și aplicarea, în mod mai eficace, a instrumentelor aflate la dispoziția sa, prin incorporarea acestora în dialogurile și consultările în materie de drepturile omului; solicită UE, de asemenea, să implementeze în mod eficace orientările sale privind drepturile copilului și să studieze posibilitatea adoptării unor orientări privind combaterea muncii copiilor; reamintește că inclusiv politicile comerciale ale UE se pot dovedi utile în combaterea acestui fenomen, în special prin intermediul utilizării stimulentei din cadrul SGP+ (sistemul de preferințe generalizate); își exprimă doleanța ca, în viitor, acest instrument să fie mai bine evaluat și să facă obiectul unei evaluări anuale, transmise Parlamentului European cu ocazia dezbaterilor anuale dedicate drepturilor omului;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0236.

Joi, 16 decembrie 2010

93. ia act de faptul că anul 2009 a marcat cea de a douăzecea aniversare a Convenției privind drepturile copilului; constată cu satisfacție că, în prezent, aproape toate țările au aderat la această convenție și le îndeamnă pe cele care încă nu au aderat să o facă fără întârziere; rămâne adânc preocupat de numeroasele încălcări care împiedică exercitarea deplină a drepturilor înscrise în această convenție; solicită acordarea unei atenții mai mari nevoii copiilor de măsuri speciale de protecție și îngrijire, inclusiv protecția juridică adecvată, înainte și după naștere, după cum se prevede atât în Convenția privind drepturile copilului, cât și în Declarația cu privire la drepturile copilului; salută numirea Reprezentantului Special al Secretarului General (RSSG) pentru chestiuni privind violența împotriva copiilor și subliniază importanța mandatului acestuia;

94. își exprimă profunđa cu privire la copiii implicați sau afectați de conflictele armate sau care au fost chiar forțați să participe activ la acestea; îndeamnă Comisia și Consiliul să întărească aplicarea orientărilor UE privind copii și conflictele armate; salută noua Rezoluție 1882 (2009) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care întărește și mai mult protecția acordată copiilor implicați sau afectați de conflictele armate;

95. își exprimă profunđa îngrijorare în ceea ce privește folosirea copiilor ca soldați; solicită UE și ONU adoptarea unor măsuri imediate în vederea dezarmării, reabilitării și reintegrării acestor copii;

Apărătorii drepturilor omului

96. salută acțiunile întreprinse în vederea aplicării revizuirii orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului, astfel cum au fost revizuite în 2008; ia act de elaborarea a peste 60 de strategii de implementare la nivel local și de desemnarea agenților de legătură relevanți; rămâne totuși deosebit de îngrijorat în legătură cu nepunerea în aplicare a acestor orientări de către delegațiile UE, invită SEAE să elaboreze un plan de implementare, care să conțină indicatori și termene de finalizare clari, pentru a se continua cu succes implementarea eficientă a Orientărilor și solicită acestor strategii locale; solicită SEAE, Consiliului, Comisiei și statelor membre să adopte măsurile necesare în vederea unei mai bune cunoașteri a Orientărilor de către apărătorii drepturilor omului și diplomații UE care activează în țările nemembre ale UE; solicită misiunilor UE să mențină contacte periodice cu apărătorii drepturilor omului înainte de a acționa în numele lor și să le ofere ulterior informații legate de acțiunile întreprinse; subliniază că, atunci când se concep strategiile de implementare locală, ar trebui consultat un spectru cât mai larg de apărători ai drepturilor omului care activează atât în mediul urban, cât și în cel rural, în domeniul drepturile economice, sociale și culturale, precum și în cel al drepturilor civice și politice; constată că strategiile de implementare locală ar trebui să cuprindă o agendă concretă a măsurilor care trebuie adoptate în vederea îmbunătățirii protecției apărătorilor drepturilor omului și că impactul acestor strategii ar trebui evaluat după un interval rezonabil de timp; solicită, în acest sens, efectuarea unei evaluări a modului în care au fost implementate programele de asistență și măsurile adoptate de organizațiile societății civile în sprijinul apărătorilor drepturilor omului în cadrul IEDHR;

97. îndeamnă ÎR/VP să acorde prioritate unei aplicări mai eficiente a instrumentelor și mecanismelor existente în vederea unei protecții coerente și sistematice a apărătorilor drepturilor omului, invită Înaltul Reprezentant al Uniunii Europene și toți comisarii cu responsabilități în domeniul relațiilor externe să instituționalizeze o politică de întrevederi sistematice cu apărătorii drepturilor omului atunci când efectuează deplasări oficiale în țări nemembre ale UE și subliniază că sprijinul pentru apărătorii drepturilor omului ar trebui inclus obligatoriu în mandatul reprezentanților speciali ai UE; subliniază că atât Înaltul Reprezentant, cât și reprezentanții speciali vor fi responsabili în fața Parlamentului European pentru acțiunile în acest sens;

98. îndeamnă Consiliul, Comisia și statele membre să implementeze măsurile propuse de Parlament în rezoluția sa referitoare la politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului, adoptată în iunie 2010, punând accentul pe măsuri destinate să acorde o asistență promptă apărătorilor drepturilor omului aflați în situații de risc, măsuri cum ar fi acordarea de vize de urgență și de adăpost, precum și să implementeze măsurile care presupun susținerea publică și recunoașterea vizibilă a activităților întreprinse de apărătorii drepturilor omului, aplicând o perspectivă de gen în implementarea orientărilor în favoarea apărătorilor drepturilor femeilor și ai altor grupuri deosebit de vulnerabile, cum ar fi cei care activează în favoarea drepturilor economice, sociale și culturale și cei care activează în domeniul drepturilor minorităților și ale populațiilor indigene; invită ÎR/VP să insiste asupra implementării Programului orașelor-adăpost, care oferă adăpost apărătorilor drepturilor omului în orașe din Europa;

99. solicită ca, în contextul aplicării Tratatului de la Lisabona și crearea SEAE, instituțiile UE să stabilească un mecanism interinstituțional de cooperare cu privire la apărătorii drepturilor omului; consideră că instituirea acestui mecanism ar putea fi facilitată prin înființarea unor puncte centrale și prin orientări explicite pentru apărătorii drepturilor omului în toate instituțiile UE, precum și prin dezvoltarea unei cooperări mai

Joi, 16 decembrie 2010

strânse, aceste puncte centrale pentru apărătorii drepturilor omului lucrând în strânsă cooperare cu persoanele responsabile pentru drepturile omului și democrație din cadrul misiunilor și a delegațiilor UE; solicită SEAE să creeze o bază de date statistice cu cazurile în care delegațiile UE au oferit asistență apărătorilor drepturilor omului, pentru a evalua eficacitatea acestor orientări și să transmită PE rapoarte cu privire la aceste evaluări;

100. ia act de concluziile numeroaselor rapoarte privind drepturile omului, potrivit cărora apărătorii acestora au o contribuție inestimabilă la protecția și promovarea drepturilor omului, riscându-și propria siguranță, și au suferit atacuri din ce în ce mai virulente, sub diverse forme, precum atacuri la adresa libertății de conștiință, a libertății religioase, a libertății de exprimare sau de asociere, atacuri la adresa persoanelor relevante și uciderea acestora, arestări arbitrare, procese inechitabile și închiderea birourilor organizațiilor societății civile; solicită delegațiilor UE să joace un rol mai activ în prevenirea unor astfel de atacuri, în cooperare cu organizațiile societății civile din țările în cauză, având totodată grijă să nu pună în pericol personalul și militanții acestor organizații;

101. rămâne vigilent cu privire la guvernele țărilor nemembre ale UE care utilizează adoptarea de legi controversate privind ONG-urile ca pe o modalitate de reducere la tăcere a mișcării pentru apărarea drepturilor omului, cum ar fi așa-numita „Proclamație a organizațiilor de caritate și a asociațiilor” adoptată de către Parlamentul etiopian în ianuarie 2009, care interzice, de fapt, orice activitate în domeniul drepturilor omului;

102. condamnă faptul că, în unele țări, atacurile și amenințările anonime la adresa apărătorilor drepturilor omului au devenit un lucru obișnuit, îndeosebi la adresa jurnaliștilor care se ocupă de corupție și de traficul de droguri și care sunt supuși amenințărilor și atacurilor din cauza activității lor;

103. își exprimă profundul regret cu privire la asasinarea lui Stanislav Markelov, a Anastasiei Baburova și a Nataliei Estemirova în Rusia, precum și a lui André Rwisereka și Jean Leonard Rugambage în Rwanda, cu privire la detenția arbitrară a Roxanei Saberi și a lui Abdolfattah Soltani în Iran și detenția continuă și lipsa unui acces adecvat la servicii de sănătate de care a suferit Hu Jia în China, laureat al Premiului Saharov în 2008, toate acestea având loc în perioada inclusă în raportul menționat; îndeamnă autoritățile chineze să clarifice fără întârziere situația cunoscutului avocat în domeniul drepturilor omului, dl Gao Zhisheng, care a dispărut la 4 februarie 2009, și să deschidă o anchetă total independentă și transparentă în legătură cu dispariția sa;

104. condamnă închiderea ilegală și hărțuirea apărătorilor drepturilor omului de etnie saharawi din teritoriul Saharei de Vest, controlat de Maroc, și solicită ONU să includă în mandatul misiunii ONU pentru Sahara de Vest (MINURSO) monitorizarea situației drepturilor omului;

105. ia act de eliberarea apărătorilor drepturilor omului din Cuba; își exprimă regretul profund față de refuzul guvernului cubanez de a recunoaște monitorizarea drepturilor omului ca o activitate legitimă, refuzând acordarea statutului juridic grupurilor locale care activează în domeniul drepturilor omului; ia act cu îngrijorare de faptul că plasarea în detenție a apărătorilor drepturilor omului în aceste țări constituie și o încălcare gravă a drepturilor omului; invită guvernul cubanez să nu exileze prizonierii politici și să le acorde libertatea de a părăsi Cuba și de a se întoarce în țară fără a fi arestați;

106. salută hotărârea Comitetului pentru decernarea premiului Nobel pentru pace de a-i acorda lui Liu Xiaobo premiul Nobel pentru pace în 2010, ca recunoaștere a luptei sale îndelungate și nonviolente în favoarea respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale în China; solicită guvernului de la Beijing să îl elibereze imediat și necondiționat din închisoare pe Liu Liu Xiaobo și să ridice restricțiile impuse soției acestuia, Liu Xia;

107. este profund îngrijorat de faptul că Iranul a continuat în 2008 și 2009 represiunea împotriva apărătorilor drepturilor omului și a membrilor societății civile și că încălcările grave ale drepturilor omului au persistat și chiar au crescut ca număr; condamnă arestarea arbitrară, tortura și privarea de libertate a apărătorilor drepturilor omului pentru activitatea desfășurată de aceștia, sub acuzația de „acțiuni împotriva siguranței naționale”; regretă politica guvernului actual față de profesori și cadrele universitare, împiedicând accesul studenților la învățământul superior, și condamnă persecutarea și privarea de libertate a studenților care militează pentru drepturile omului; regretă tulburările care au urmat alegerilor prezidențiale din 12 iunie 2009 precum și violențele la care au recurs autoritățile iraniene, în urma cărora au fost închise în mod arbitrar cel puțin 400 de persoane și, conform rapoartelor, au fost ucise cel puțin 40, procesele în masă ale persoanelor acuzate de crime împotriva securității naționale, relele tratamente și tortura la care acestea au fost supuse, precum și sentințele de pedeapsă cu moartea;

Joi, 16 decembrie 2010

Clauzele referitoare la drepturile omului

108. subliniază importanța și caracterul indispensabil al clauzelor referitoare la drepturile omului și la democrație și a mecanismelor de soluționare eficientă a conflictelor din cadrul acordurilor comerciale, inclusiv al acordurilor din domeniul pescuitului, dintre UE și țările nemembre ale UE; solicită din nou, cu toate acestea, ca această clauză să fie însoțită de un mecanism de aplicare, astfel încât să se asigure punerea ei practică; subliniază importanța unei monitorizări atente a situației drepturilor omului în țările nemembre ale UE care se angajează în relații comerciale cu UE; atrage atenția că o astfel de monitorizare și evaluare ar trebui să includă consultări oficiale cu societatea civilă în ceea ce privește impactul acestor acorduri; solicită stabilirea unui set clar de obiective de referință privind drepturile omului în cadrul acordurilor comerciale individuale, pentru a asigura ambelor părți un standard clar și o înțelegere corectă a situațiilor și acțiunilor care pot declanșa aplicarea unor astfel de clauze în materie de drepturile omului;

109. reafirmă principiul indivizibilității drepturilor omului și condamnă încercările de a trata orice drept sau motiv de discriminare ca fiind mai puțin important decât celelalte; invită Comisia și Consiliul să respecte principiul indivizibilității atunci când negociază clauzele în materie de drepturi ale omului cu țările nemembre ale UE;

110. subliniază că, pentru a-și respecta angajamentele internaționale în materie de drepturi ale omului, UE ar trebui să includă, ținând seama de natura acordurilor și de situația proprie fiecărei țări partenere, clauze sistematice referitoare la democrație, statul de drept și drepturile omului, precum și la normele sociale și de mediu; consideră că aceste norme ar trebui să-i permită Comisiei să suspende, cel puțin temporar, avantajele comerciale, inclusiv cele care decurg din acordurile de liber schimb, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unui stat membru sau a Parlamentului European, în cazul în care există dovezi suficiente privind încălcări ale drepturilor omului, inclusiv ale dreptului muncii; apreciază că, în orice caz, UE ar trebui să indice clar sancțiunile adecvate care ar putea fi aplicate țărilor nemembre ale UE ce comit încălcări grave ale drepturilor omului și să le aplice; își reiterează, o dată în plus, cererea adresată Comisiei și Consiliului și, în special, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/vicepreședintelui Comisiei de a activa clauza referitoare la drepturile omului din acordurile internaționale în vigoare și, în consecință, de a institui un mecanism de punere efectivă în practică a acestei clauze, în spiritul articolelor 8, 9 și 96 din Acordul de la Cotonou;

111. salută utilizarea studiilor de impact asupra dezvoltării durabile, dar consideră că, pentru a asigura o evaluare continuă, acestea ar trebui efectuate nu numai ex ante, ci și de îndată ce acordul a fost instituit;

112. ia act de funcționarea SGP+ (sistemul generalizat de preferințe); consideră totuși că acest sistem de recompensare a țărilor cu profituri comerciale consistente pentru respectarea în plan internațional a drepturilor omului și a convențiilor și standardelor privind drepturile lucrătorilor trebuie să fie monitorizat mai strict și mai transparent, folosindu-se inclusiv evaluările de impact în materie de drepturile omului, un sistem de referință consecvent și echitabil și consultări deschise atunci când se acordă un statut preferențial iar preferințele comerciale trebuie acordate doar țărilor care au ratificat și au pus în aplicare în mod eficient convențiile internaționale importante privind dezvoltarea durabilă, drepturile omului - în special munca copiilor - și buna guvernare; solicită monitorizarea susținută a implementării, împreună cu societatea civilă, sindicatele și comunitățile, ținând seama de realizările și deficiențele din evoluția drepturilor omului, inclusiv a celor sociale, economice, culturale și în materie de mediu; subliniază importanța unei monitorizări atente a implementării de către Pakistan a Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), stat invitat să participe la sistemul SGP+;

113. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere de regulament care să interzică importul în UE de mărfuri produse folosind munca forțată, în special munca prestată de copii, cu încălcarea normelor fundamentale în materie de drepturile omului; subliniază că un astfel de regulament ar trebui să permită Uniunii Europene să investigheze revendicări specifice;

114. salută includerea unei clauze privind drepturile omului în Acordul de parteneriat pe care UE l-a semnat cu Indonezia, precum și în Acordul de stabilizare și asociere încheiat cu Albania, și care a intrat în vigoare în perioada acoperită de raportul menționat, ceea ce face ca numărul țărilor care au acceptat includerea acestei clauze în acordurile lor cu UE să fie mai mare de 120;

115. deplânge monitorizarea defectuoasă a clauzelor în materie de drepturile omului introduse în Acordul de la Cotonou și îndeamnă ÎR/VC, Comisia, Consiliul și statele membre să utilizeze integral acele clauze pentru a putea aborda extensiv problemele din domeniul drepturilor omului și promovarea drepturilor omului în dialogurile bilaterale și regionale cu țările partenere din ACP;

Joi, 16 decembrie 2010

Promovarea democrației și a statului de drept în relațiile externe

116. salută concluziile Consiliului privind sprijinirea democrației în relațiile externe ale UE ⁽¹⁾ și adoptarea unui plan de acțiune al UE pentru sprijinirea democrației în relațiile sale externe ca pe un mijloc de ameliorare a coerenței și eficacității sprijinului UE în materie de democrație;

117. solicită Comisiei să analizeze în sfârșit, fără întârziere, consecințele Raportului din 2007 privind drepturile omului, prin intermediul inițiativelor și angajamentelor financiare necesare, raport în care Parlamentul a considerat că „non-violența constituie mijlocul cel mai potrivit pentru exercitarea deplină, afirmarea, promovarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului”, considerând că „difuzarea acestui concept de non-violență ar trebui să constituie un obiectiv prioritar al politicii UE de promovare a drepturilor omului și a democrației”;

118. invită Comisia să integreze mai bine planul de acțiune al UE pentru sprijinirea democrației în cadrul programelor anuale de acțiune ale instrumentelor sale externe, în special în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO), precum și în documentele de strategie regională și națională, ținând astfel în permanență seama de situația specifică din fiecare țară și de strategia UE pentru regiunile respective;

119. ia act de Raportul Amnesty International pe 2010 în care se relevă cel de-al doilea proces pe rol al fostului director al companiei YUKOS Oil, Mihail Hodorkovski, și a asociatului acestuia, Platon Lebedev, ca proces reprezentativ pentru procesele nedrepte care au loc în Rusia; solicită Federației Ruse să garanteze respectarea normelor fundamentale privind procese corecte și drepturile omului în acțiunile de urmărire în justiție a acestor persoane și a tuturor celorlalți inculpați din sistemul judiciar al țării;

120. îndeamnă autoritățile judiciare ruse să grăbească investigațiile cu privire la moartea la 16 noiembrie 2009 a avocatului rus Serghei Magnitski; deplânge faptul că acest caz reprezintă încă un exemplu remarcabil de deficiență gravă din sistemul judiciar al țării; regretă că, în vreme ce apărătorii drepturilor omului sunt adesea supuși unui tratament dur și au parte de procese care ignoră Codul de procedură penală al Federației Ruse (cum ar fi articolul 72 în procesul de calomnie împotriva lui Oleg Orlov de la „Memorial”), cei care se fac vinovați de agresioni împotriva apărătorilor drepturilor omului, jurnaliștilor independenți și avocaților și chiar de asasinarea acestora continuă să beneficieze prea des de impunitate; solicită Consiliului ca, în lipsa unor acțiuni pozitive din partea autorităților ruse de cooperare și investigare a cazului lui Serghei Magnitski, să insiste pentru ca autoritățile ruse să îi aducă pe cei vinovați în fața justiției, precum și să ia în considerare posibilitatea impunerii unei interdicții de intrare în UE a funcționarilor ruși implicați în acest caz și încurajează agențiile UE de aplicare a legii să coopereze în vederea înghețării conturilor bancare și a altor active ale funcționarilor ruși în cauză în toate statele membre ale UE;

121. invită Înaltul Reprezentant/Vicepreședintele Comisiei să se asigure că drepturile omului și consolidarea democrației devin în mod efectiv „firul conductor” al tuturor domeniilor de politică externă ale Uniunii; între timp, constată cu îngrijorare că, în mod oficial, Consiliul nu a luat notă de niciun raport privind acțiunile efectuate în urma Concluziilor Consiliului din noiembrie 2009 privind sprijinirea democrației în cadrul relațiilor externe ale UE și în planul de acțiune al UE pentru sprijinirea democrației, contrar a ceea ce se prevede în respectivele concluzii ale Consiliului;

Dreptul umanitar internațional (DUI)

122. salută concluziile adoptate de Consiliu, în decembrie 2009, privind promovarea respectării dreptului umanitar internațional, în anul celei de-a 60-a aniversări a Convențiilor de la Geneva;

123. ia act de adoptarea, în 2009, a Orientărilor actualizate ale UE referitoare la promovarea respectării dreptului umanitar internațional; invită Consiliul să integreze într-un mod mai eficace implementarea acestor orientări în cadrul celorlalte orientări ale UE în materie de drepturile omului și să îmbunătățească integrarea dreptului umanitar internațional în acțiunile externe ale UE;

124. salută raportul Misiunii de anchetă internaționale independente privind conflictul din Georgia (IIFMCG – CEIG) („Raportul Tagliavini”), emis la 30 septembrie 2009 și susține principalele sale observații și concluzii în temeiul dreptului internațional umanitar și al legislației în materie de drepturile omului, în special necesitatea de a garanta responsabilitatea celor vinovați și despăgubirea victimelor pentru toate încălcările comise în august 2008 și așteaptă ca informațiile detaliate privind contextul faptelor prezentate în raport să poată fi folosite în procedurile judiciare desfășurate la nivel național și internațional, pentru a garanta că cei vinovați pentru crimele comise în timpul conflictului dintre Rusia și Georgia din august 2008 vor fi în cele din urmă pedepsiți;

(1) CAGRE, 17 noiembrie 2009.

Joi, 16 decembrie 2010

125. regretă profund faptul că în timpul conflictului armat dintre Rusia și Georgia privind Oseția de Sud și Abhazia, din august 2009, în urma încălcărilor grave ale dreptului umanitar internațional au rezultat sute de victime și strămutarea a zeci de mii de persoane; reamintește că, până în prezent, Rusia a îndeplinit numai primul punct din cele șase cuprinse în acordul de încetare a focului semnat cu Georgia; deplânge distrugerea intenționată a satelor georgiene din Oseția de Sud și Abhazia în timpul conflictului, precum și după acesta; subliniază că nici în ziua de azi aceste încălcări grave nu au fost pedepsite;

Libertatea religioasă sau a credinței

126. subliniază că libertatea religioasă sau a credinței constituie, în cadrul tuturor drepturilor omului, un drept esențial și fundamental care trebuie respectat, iar condițiile de respectare a drepturilor omului cuprinse în acordurile bilaterale cu țările nemembre ale UE trebuie aplicate într-o manieră mai fermă și mai eficientă;

127. salută concluziile Consiliului privind libertatea religioasă sau a credinței adoptate în noiembrie 2009; recunoaște importanța pe care o are libertatea religiei sau a credinței în identitatea persoanelor religioase, dar și a celor nereligioase, deoarece credința, în orice formă ar fi, reprezintă o componentă fundamentală a apartenenței personale și sociale; invită Consiliul și Comisia să adopte și să implementeze măsuri concrete vizând combaterea intoleranței religioase și a discriminării, precum și promovarea libertății religioase sau a credinței în întreaga lume, după cum s-a afirmat în concluziile menționate anterior; invită Consiliul și Comisia să implice în acest proces Parlamentul, organizațiile societății civile și alți actori relevanți;

128. invită ÎR/VP Comisiei să integreze libertatea religioasă sau a credinței în politica UE în domeniul drepturilor omului și să realizeze o evaluare aprofundată a situației libertății religioase sau a credinței în Raportul anual al UE privind drepturile omului;

129. invită ÎR/VP să mărească numărul de persoane care sunt implicate în chestiunile referitoare la respectarea libertății religioase sau a credinței în acțiunile externe și să creeze structuri specifice dedicate acestei tematici, în contextul instituirii Serviciului European de Acțiune Externă; sprijină identificarea problematicii respectării libertății religioase și a credinței la nivel mondial, considerând-o una din prioritățile SEAE, în contextul în care există încălcări grave a acestei libertăți în lume și nevoia clară de sprijinire a minorităților religioase persecutate în multe zone ale globului;

130. invită Consiliul și Comisia să țină seama de dimensiunea religioasă și de dialogul cu autoritățile și entitățile religioase angajate în dialogurile interconfesional, atunci când au în vedere prevenirea conflictelor, soluționarea acestora și reconcilierea;

131. rămâne profund preocupat de faptul că discriminarea bazată pe religie sau credință există încă în toate regiunile globului și că persoanele care aparțin anumitor comunități religioase, inclusiv minorităților religioase, continuă să fie private de drepturile omului în numeroase țări, cum ar fi: Coreea de Nord, Iran, Arabiă Saudită, Somalia, Maldive, Pakistan, Afganistan, Yemen, Mauritania, Laos, Uzbekistan, Eritrea, Irak, Pakistan și Egipt; condamnă autoritățile chineze pentru persecutarea persoanelor care-și practică religia în afara cadrului aprobat în mod oficial, în special creștinii, musulmanii, budiștii și adepții Falun Gong; îndeamnă China să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, după cum a promis; îndeamnă guvernul chinez să pună capăt politicii sale represive în Tibet, care ar putea duce, în timp, la dispariția religiei și a culturii tibetane; condamnă autoritățile iraniene pentru persecuția persoanelor care aparțin minorităților religioase, inclusiv a creștinilor, a adepților Bahá'í și a musulmanilor care s-au convertit la altă religie sau care au devenit atei; solicită autorităților iraniene să protejeze minoritățile religioase în conformitate cu obligațiile lor în temeiul PIDCP; îndeamnă autoritățile din Federația Rusă să impună un moratoriu referitor la aplicarea legii privind combaterea activităților extremiste din 2002, lege care a fost folosită excesiv pentru persecutarea grupurilor minorităților religioase pașnice; își exprimă îngrijorarea față de situația minorității creștine montagnarde care trăiește în zona centrală a Vietnamului; reamintește autorităților vietnameze că drepturile minorităților includ libertatea de a-și practica religia fără restricții, libertatea de asociere și de exprimare, dreptul de a se întruni pașnic, dreptul egal de a avea în proprietate și a de folosi un teren, precum și dreptul de a participa pe deplin și efectiv la procesul decizional privind chestiunile care îi afectează, inclusiv respectul pentru proiectele de dezvoltare economică și chestiunile legate de strămutări;

Joi, 16 decembrie 2010

132. îndeamnă UE să elaboreze un set de instrumente, la nivelul politicii sale externe, dedicate promovării dreptului la libertatea religioasă sau a credinței, să considere libertatea religioasă sau a credinței ca un drept fundamental, să includă o listă de verificare privind libertățile necesare în cadrul dreptului la libertatea religioasă sau a credinței, pentru a evalua dacă acestea sunt respectate și să includă mecanisme de identificare a încălcărilor libertății religioase, pentru a promova mai eficient libertatea religioasă sau a credinței în cadrul activităților funcționarilor publici, mai ales al celor din Serviciul European de Acțiune Externă, precum și să implice organizațiile din societatea civilă în pregătirea acestor instrumente;

133. salută poziția principială constantă a UE în privința rezoluțiilor Adunării Generale a ONU și ale ICNUR referitoare la combaterea defăimării religiilor; salută rezoluția depusă de UE privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și discriminare bazate pe religie sau credință; încurajează UE să continue eforturile de a găsi o abordare echilibrată între libertatea de exprimare și interzicerea incitării la ură religioasă; încurajează UE să se angajeze într-un dialog constructiv cu Organizația Conferinței Islamice și cu alți susținători ai principiului defăimării religiilor;

134. subliniază că legislația internațională în domeniul drepturilor omului recunoaște libertatea religiei sau a credinței, indiferent de statutul recunoscut oficial sau nu al acesteia, și, în consecință, recunoașterea oficială nu ar trebui să constituie o premisă obligatorie pentru practicarea religiei; subliniază, în plus, îngrijorarea în legătură cu faptul că în țări precum Azerbaidjan, Kazahstan, Kârgâstan, Tadjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan și Vietnam, grupurile religioase trebuie să se înregistreze oficial la guvern și funcționează sub conducerea unor comisii de management controlate de guvern, care interferează cu autonomia lor religioasă și le restrâng activitățile;

135. invită Rusia să instituie un moratoriu asupra implementării legii din 2002 privind combaterea activităților extremiste, astfel cum este folosită în prezent, abuzând de restricționarea libertății religioase, pentru a reprima și încerca să interzică grupurile religioase neviolente; constată, în plus, cu mare îngrijorare că 265 de organizații religioase sau de culte figurează pe lista neagră a așa-numitelor organizații extremiste;

136. îndeamnă în continuare următoarele țări să elimine restricțiile impuse libertății de asociere și de întrunire a grupurilor religioase și să respecte libertatea religioasă sau a credinței; Arabia Saudită, Egipt, Eritrea, Iran, Somalia, Yemen, Belarus, Coreea de Nord și Laos;

137. subliniază că obstacolele care persistă în unele zone ale lumii, cum ar fi Arabia Saudită, Indonezia, Pakistan, Irak, Somalia și Sudan, în profesarea nestingherită a credinței, atât la nivel individual, cât și colectiv, precum și intoleranța din ce în ce mai mare față de minoritățile religioase în țări cu solide tradiții democratice, precum India, și solicită Comisiei să insiste asupra acestor chestiuni în contextul dialogurilor sale politice în domeniu;

138. condamnă cu fermitate orice incriminare sau pedepsire a „apostaziei” în legătură cu cazurile de convertiri de la o religie la alta, sau, de la o denotație (subgrup) a aceleiași religii la alta, care încă mai au loc în majoritatea statelor din Orientul Mijlociu și Africa de Nord; invită instituțiile UE să facă presiuni asupra acestor țări pentru a respinge asemenea practici, îndeosebi când pentru ele este prevăzută pedeapsa capitală; este profund îngrijorat de convertirea forțată care persistă în țări precum Arabia Saudită și Egipt și solicită un angajament clar din partea instituțiilor UE pentru combaterea acestor încălcări ale drepturilor omului;

139. reamintește că într-o serie de state din lume, interzicerea, confiscarea și distrugerea atât a locurilor de rugăciune, cât și a publicațiilor religioase și interdicțiile privind pregătirea clerului constituie practici curente; îndeamnă instituțiile UE ca, în cadrul contactelor cu guvernele în cauză, să împiedice aceste încălcări și să încurajeze țările în care legislația privind blasfemia este folosită pentru persecutarea membrilor minorităților religioase, să schimbe sau să elimine aceste practici;

140. subliniază că libertatea de conștiință constituie o valoare fundamentală pentru UE și că aceasta include libertatea de a crede sau de a nu crede, precum și pe aceea de a practica religia aleasă;

Libertatea de exprimare

141. își exprimă preocuparea în legătură cu noile forme de limitare a libertății de exprimare, în special cele bazate pe utilizarea tehnologiilor moderne precum internetul; reiterează faptul că libertatea de exprimare include dreptul de a căuta, a primi și a împărtăși informații și idei prin orice mijloc.

Joi, 16 decembrie 2010

142. recunoaște că noile tehnologii oferă posibilități fără precedent pentru participarea la viața publică, exprimarea opiniilor, accesul la informații despre drepturile omului și informarea restului lumii despre încălcările drepturilor omului; este preocupat de faptul că statele recurg la tehnologii din ce în ce mai sofisticate, cum ar fi tehnologiile cu dublă utilizare, pentru cenzurarea informațiilor și monitorizarea activităților pe internet și că, în numeroase țări au fost înregistrate acte de hărțuire, persecuții și chiar de reținere și plasare în detenție a persoanelor care utilizează internetul pentru a-și exercita dreptul la libertatea de opinie și de exprimare;

143. încurajează ÎR/VP să își asume inițiativa de a adopta o poziție și de a elabora politici concrete, astfel încât UE să acționeze ca un actor global în problema accesului liber la internet, abordând nu doar modalitățile de combatere a amenințărilor la adresa drepturilor omului, prin folosirea noilor tehnologii, ci și folosindu-le ca mijloc de sporire a oportunităților de protejare și sprijinire a drepturilor omului;

144. îndeamnă țările care limitează accesul la internet să pună capăt acestor restricții ale schimburilor libere de informații; ia act de faptul că, potrivit organizației „Reporterii fără frontiere”, „lista de dușmani ai internetului” include următoarele țări care duc o politică agresivă de cenzurare a internetului: Belarus, China, Cuba, Egipt, Iran, Myanmar/Birmania, Coreea de Nord, Arabia Saudită, Siria, Tunisia, Turkmenistan, Uzbekistan și Vietnam;

145. solicită Comisiei să întocmească o listă a persoanelor care se fac vinovate în Iran de încălcări grave ale drepturilor omului, cum ar fi tortura, cenzura, violurile și execuțiile extra-judiciare, în special după alegerile din 2009 și să examineze posibilitatea de a le impune sancțiuni sub forma înghețării activelor și interdicțiilor de călătorie;

146. sprijină dreptul la libertatea de exprimare și de întrunire pașnică în Rusia, garantat, oficial dar nu și în fapt, de articolul 31 din Constituția rusă; își exprimă solidaritatea cu organizatorii și participanții la Strategia-31, seria de proteste ale cetățenilor în sprijinul acestui drept, inițiate la 31 iulie 2009 și care se desfășoară în Piața Triumfului din Moscova pe data de 31 a fiecărei luni de 31 de zile; regretă faptul că, până în prezent, cu excepția ultimului protest din 31 octombrie 2010, autoritățile au refuzat în permanență să acorde participanților la Strategia-31 permisiunea de a organiza demonstrații, pe motivul că alte activități erau programate să se desfășoare în Piața Triumfului la aceeași oră; își exprimă adâncă preocupare cu privire la arestarea, la 31 decembrie 2009, din rândul a numeroși manifestați pașnici, a Ludmillei Alexeieva, președinta Grupului Moscova-Helsinki, care primise Premiul Saharov din partea Parlamentului European doar cu câteva săptămâni mai înainte; sprijină apelul comisarului pentru drepturile omului din Rusia, Vladimir Lukin, de începere a unor investigații în legătură cu acțiunile întreprinse în forță de poliție în ceea ce privește protestele de la 31 mai 2010;

147. își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu lipsa libertății de exprimare în Venezuela și Cuba, cenzura asupra știrilor, restricționarea și accesul controlat la internet și încercările de înăbușire a oricărei forme de opoziție;

Drepturile omului și lupta împotriva terorismului

148. condamnă terorismul sub toate formele sale; reamintește că terorismul a produs la nivel mondial moartea a mii de civili nevinovați și a distrus viețile multor familii; consideră că în cazul atacurilor teroriste trebuie ținut seama în primul rând și mai presus de toate de drepturile victimelor și nu de cele ale autorilor; subliniază că trebuie asigurată aducerea în instanță a teroriștilor;

149. observă că, în numeroase țări din lume, măsurile de combatere a terorismului s-au transformat în încălcări ale drepturilor fundamentale ale omului, sub forma unor măsuri disproporționate de monitorizare, a plasării ilegale în detenție și a utilizării torturii ca mijloc de extragere a informațiilor de la presupușii teroriști; își exprimă îngrijorarea că anumite țări folosesc eforturile de combatere a terorismului ca paravan pentru anihilarea minorităților etnice și a apărătorilor locali ai drepturilor omului și îndeamnă ca lupta împotriva terorismului să nu fie utilizată ca un argument pentru a restricționa sau interzice acțiunile legale și legitime ale apărătorilor drepturilor omului; condamnă aceste încălcări ale drepturilor omului, subliniază poziția UE conform căreia combaterea terorismului trebuie să respecte în totalitate drepturile fundamentale și statul de drept și își exprimă convingerea că libertățile civile n-ar trebui să fie periclitare în cadrul combaterii terorismului;

150. invită Consiliul și Comisia să folosească oportunitatea dialogurilor politice bilaterale și a dialogurilor privind drepturile omului cu țările nemembre ale UE pentru a reaminti că drepturile omului trebuie respectate în acțiunile de combatere a terorismului și că, sub nicio formă, măsurile de combatere a terorismului nu trebuie instrumentate și folosite împotriva apărătorilor drepturilor omului sau a adversarilor politici; invită în special ÎR/VP să denunțe public cazurile de încălcare a drepturilor omului în politicile și operațiunile antiteroriste;

Joi, 16 decembrie 2010

151. solicită consolidarea coordonării și interacțiunii dintre Comisia COTER și COHOM asupra acestei chestiuni pentru a condamna cazurile de utilizare abuzivă a politicii antiteroriste împotriva apărătorilor drepturilor omului prin inițierea sistematică de demersuri în conformitate cu orientările UE privind apărătorii drepturilor omului și pentru a adopta aceeași abordare în cazurile de tortură și rele tratamente legate de lupta împotriva terorismului, în conformitate cu orientările UE privind tortura;

152. reamintește decizia Președintelui SUA, Barack Obama, de a închide centrul de detenție din Guantanamo Bay în ianuarie 2009; își exprimă regretul cu privire la faptul că această decizie nu a putut fi încă pe deplin implementată; reamintește că Rezoluția sa din 13 iunie 2006 privind situația deținuților de la Guantanamo cere insistent ca fiecare deținut să fie tratat în conformitate cu dreptul umanitar internațional și, în cazul în care este condamnat, să fie judecat fără întârziere, în cadrul unui proces public echitabil; reamintește Declarația comună UE-SUA din 15 iunie 2009 privind închiderea centrului de detenție de la Guantanamo Bay și viitoarea cooperare în domeniul combaterii terorismului, care salută hotărârea SUA de a elimina centrele de detenție secrete; cere guvernului Statelor Unite să-și respecte pe deplin angajamentele; invită statele membre ale UE să cadă de acord asupra unui plan de acțiune coordonat pentru a sprijini Statele Unite în vederea închiderii centrului de detenție de la Guantanamo, prin acordarea statutului de refugiat foștilor deținuți care nu au fost puși sub acuzare și care nu pot fi repatriați sau relocați în Statele Unite; salută angajamentul constructiv din partea mai multor state membre ale UE, care au depus eforturi vizând acordarea de asistență sub forma acceptării unora dintre deținuții de la Guantanamo și a găsirii unei locuințe pentru unele din persoanele care au primit decizia de eliberare din centrul de detenție; ia însă act de faptul că, până în prezent, numai următoarele state membre ale UE - Germania, Irlanda, Slovacia, Danemarca, Regatul Unit, Spania, Portugalia, Belgia, Franța, Ungaria și Italia - au fost de acord să preia deținuți; este preocupat de faptul că SUA continuă să țină unele persoane în detenție, fără ca acestea să fi fost judecate, de exemplu la baza aeriană Bagram din Afganistan;

153. ia act de convocarea, sub Președinția franceză, la 16 septembrie 2008, a summitului inaugural de la Roma și de cel de al doilea astfel de summit, desfășurat sub Președinția spaniolă, la 9-10 aprilie 2010; ia act, cu cea mai mare îngrijorare, de expulzarea forțată a comunităților de etnie romă din Europa și de accentuarea xenofobiei și a limbajului bazat pe ură în raporturile cu minoritățile și comunitățile migratoare; reiterează apelul adresat de Parlamentul European statelor membre de a-și onora pe deplin obligațiile care le incumbă în temeiul dreptului european, iar în cazul în care statele membre nu se conformează, solicită Comisiei Europene să declanșeze oficial și cu fermitate procedurile privind încălcarea dreptului comunitar;

154. remarcă faptul că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, procedura de codecizie se aplică directivelor și altor acte legislative privind combaterea terorismului și a criminalității organizate, în timp ce acordurile internaționale referitoare la această chestiune vor trebui aprobate de Parlament; relevă faptul că, grație acestor modificări, Parlamentul va putea exercita presiuni suplimentare în privința echilibrului corect dintre securitate și drepturile omului; se angajează, în consecință, să-și exercite noile prerogative în sensul respectării și promovării drepturilor omului, a libertăților civile și politice și a democrației în același fel în cadrul tuturor relațiilor Uniunii cu statele nemembre ale UE sau cu organizațiile regionale;

155. reiterează faptul că fiecare stat membru are obligația pozitivă de a proteja victimele potențiale identificabile care sunt expuse unui risc real și imediat de acte teroriste și adaugă că toate statele membre trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru instituirea unor proceduri de prevenire a activităților teroriste și de minimalizare a efectelor colaterale ale activităților de combatere a terorismului;

156. reamintește Decizia-cadru a Consiliului din martie 2001 privind victimele terorismului: asistența în situații de urgență, asistența continuă, cercetarea și aducerea în fața justiției, accesul efectiv la lege și justiție, administrarea dreptății, despăgubirea, protejarea vieții private și de familie a victimelor, protejarea demnității și securității victimelor, informarea victimelor și formarea specifică a persoanelor răspunzătoare de asistarea victimelor;

Dialogurile privind drepturile omului și consultările cu țările din afara UE

157. își exprimă dezamăgirea cu privire la lipsa de progrese din cadrul unui anumit număr de dialoguri și consultări în materie de drepturile omului; ia act de faptul că participarea societății civile la aceste dialoguri și consultări nu este garantată în mod sistematic și că aceasta este, câteodată, supusă unor constrângeri impuse de părțile din afara UE; este preocupat de faptul că, chiar și atunci când sunt semnalate cazuri, guvernele nu își respectă angajamentul de a informa UE cu privire la aspectele individuale și structurale invocate în cadrul dialogului;

Joi, 16 decembrie 2010

158. solicită o reală participare a PE la evaluările în curs ale dialogurilor și consultărilor în materie de drepturile omului; solicită accesul deplin la documentele finale și la alte surse pertinente; se așteaptă ca, în urma acestor evaluări, să se elaboreze criterii clare pentru evaluarea impactului acestor dialoguri și sugestii definite explicit, pe baza unei abordări de la țară la țară, privind modul în care pot fi îmbunătățite aceste rezultate și în care pot fi evitate eșecurile repetate înregistrate în cadrul consultărilor UE cu privire la drepturile omului;

159. solicită instituțiilor europene să își asigure reciproc transparența și coerența în termeni de obiective, valori și atitudini în acest domeniu;

160. evidențiază necesitatea de a include concluziile dialogurilor și consultărilor în materie de drepturile omului în summiturile UE cu partenerii săi;

161. consideră că, în general, dialogurile și consultările în materie de drepturile omului trebuie să fie programate și să se desfășoare în mod transparent, iar obiectivele stabilite înaintea desfășurării dialogului trebuie evaluate ulterior; invită Consiliul și Comisia să exercite presiuni asupra autorităților din țările nemembre ale UE pentru ca aceste dialoguri și consultări să implice o largă participare ministerială la nivel înalt;

162. solicită țărilor candidate la aderarea la UE să asigure o mai bună protecție a drepturilor omului pe teritoriul lor, în lumina celei pe care o oferă Carta drepturilor fundamentale și Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

163. solicită Comisiei și Consiliului ca, în cadrul dialogurilor și al consultărilor lor cu țările nemembre ale UE privind drepturile omului să acorde o atenție deosebită situației minorităților etnice și religioase și frecvențelor încălcări ale drepturilor acestora;

164. salută mai strânsa coordonare și cooperare dintre Statele Unite și Uniunea Europeană în ceea ce privește drepturile omului;

165. salută instituirea unor dialoguri privind drepturile omului cu fiecare din statele Asiei Centrale - Tadjikistan, Kazahstan, Kârgâzstan Turkmenistan și Uzbekistan- și, respectiv, organizarea unui al doilea dialog până în noiembrie 2009; salută, de asemenea, organizarea, în octombrie 2008, a primului seminar UE - societatea civilă din Uzbekistan privind drepturile omului; regretă faptul că dialogurile privind drepturile omului dintre UE și China nu au dus la niciun progres în privința unor încălcări specifice ale drepturilor omului în China; relevă că, în pofida unor pași făcuți de autoritățile chineze în direcția cea bună (reforma din domeniul muncii, revizuirea sentințelor de condamnare la moarte de către Curtea Supremă a Poporului), situația drepturilor omului continuă să se deterioreze și este marcată de mișcări sociale mai ample și de înăsprirea controlului și a represiunii la care sunt supuși apărătorii drepturilor omului, avocații, bloggerii și activiștii sociali, precum și de politici punctuale, urmărind marginalizarea tibetanilor și a identității lor culturale; este profund îngrijorat de lipsa progreselor din cadrul dialogului sino-tibetan; este profund preocupat de deteriorarea situației drepturilor omului în cazul populației uigure din China, condamnă oprimarea sa îndelungată în Turkestanul de Est și deplânge nerespectarea de către autoritățile chineze a garanțiilor privind libertatea, printre care libertatea de exprimare, de a demonstra, de întrunire, religioasă și a persoanei, incluse în constituția Republicii Populare Chineze; deplânge, de asemenea, politica de transfer al populației desfășurată de Republica Populară Chineză, care are scopul de a dilua cultura populației uigure și de a fragmenta unitatea acesteia; își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că consultările privind drepturile omului dintre UE și Rusia nu au dus la niciun rezultat concret; salută lansarea, în 2009, a dialogurilor pe tema drepturilor omului cu Indonezia și organizarea primelor reuniuni din cadrul dialogurilor cu Georgia și cu Armenia; consideră că, deși aceste dialoguri privind drepturile omului aduc în prim plan, în mod salutar, chestiunile legate de drepturile omului în contextul relațiilor externe ale UE, ele nu pot fi lăsate să devină un scop în sine și trebuie să se concentreze asupra măsurilor luate ca reacție la chestiunile ridicate și discutate în cadrul lor; deplânge lipsa de rezultate din cadrul dialogului referitor la drepturile omului purtat cu India și este dezamăgit de faptul că discriminarea pe bază de castă nu a fost discutată în cadrul acestuia;

166. solicită o coordonare strictă între statele membre ale UE, Comisia Europeană și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene înaintea fiecărui dialog pe tema drepturilor omului cu țările nemembre ale UE; relevă că, pentru a fi considerată, la nivel mondial, drept un punct de referință în ceea ce privește drepturile omului, UE trebuie să fie în măsură să soluționeze mai întâi încălcările drepturilor omului în interiorul său;

167. salută primul dialog UE-Belarus pe tema drepturilor omului, desfășurat în iunie 2009, exprimându-și însă regretul că situația drepturilor omului din această țară continuă să fie grea, cu restricționarea neîntreruptă a libertății de asociere, de întrunire și de exprimare și cu reprimarea apărătorilor drepturilor omului și a ziariștilor;

Joi, 16 decembrie 2010

168. salută eforturile depuse de guvernul din Mexic în lupta împotriva traficului de droguri și a crimei organizate și prezentarea unui proiect de lege în fața Congresului în vederea reformării Codului justiției militare; subliniază că parteneriatul strategic UE-Mexic ar trebui să reprezinte o oportunitate pentru consolidarea drepturilor omului și a democrației;

169. ia act de faptul că, în aprilie 2009, parlamentul Republicii Populare Democrate Coreene (Coreea de Nord) a revizuit Constituția, incluzând, printre altele, o prevedere potrivit căreia Coreea de Nord „respectă și protejează drepturile omului”; îndeamnă autoritățile nord-coreene să adopte măsuri concrete și tangibile în direcția îmbunătățirii situației drepturilor omului și cere, în acest sens, autorităților să permită inspectarea tuturor tipurilor de centre de detenție de către experți internaționali independenți și vizitarea țării de către reporterii speciali ai ONU; subliniază faptul că, la evaluarea situației drepturilor omului din țară trebuie să se țină seama nu numai de prevederile constituționale ci, mai ales, de aplicarea unor măsuri concrete; cere, de asemenea, autorităților nord-coreene să ridice restricțiile impuse personalului internațional în ceea ce privește monitorizarea distribuirii ajutoarelor și să garanteze că ajutoarele internaționale ajung la cei aflați în nevoie; îndeamnă conducerea din Coreea de Nord să se angajeze în mod constructiv în dialoguri pe tema drepturilor omului cu UE;

170. continuă să fie preocupat de faptul că dialogul cu Iranul pe tema drepturilor omului este întrerupt din 2004, din cauza lipsei de cooperare din partea Iranului și consideră că a sosit timpul ca comunitatea internațională să acționeze în sprijinul societății civile iraniene, în acest moment de răscruce din istoria mișcării democratice a țării; solicită autorităților iraniene să reia acest dialog în vederea sprijinirii tuturor reprezentanților societății civile angajați pe drumul către democrație și să consolideze - prin mijloace pașnice și nonviolente - procesul deja în curs, care poate impulsiona reformele democratice, instituționale și constituționale, poate asigura temeinicia acestor reforme și da mai multă pondere implicării tuturor apărătorilor drepturilor omului iranieni și a reprezentanților societății civile în elaborarea politicilor și poate consolida rolul acestora în discursul politic general; invită Consiliul, Comisia și statele membre să sprijine și să consolideze aceste procese; este profund îngrijorat de faptul că, în 2008 și 2009, situația drepturilor omului din Iran s-a înrăutățit, iar libertatea de exprimare și de întrunire au continuat să fie îngrădite; în acest context, este profund îngrijorat de reducerea la tăcere a ziariștilor, scriitorilor, intelectualilor și a activiștilor pentru drepturile femeii și drepturile omului; este în continuare îngrijorat de reprimarea minorităților etnice și religioase în Iran;

171. ia act de îngrijorătoarea tendință către autoritarism care se remarcă în Cambodgia, subliniată de o îndelungată impunitate în ceea ce privește încălcarea drepturilor omului și de restrângerea spațiului politic și a libertății de exprimare a membrilor partidelor din opoziție, precum și a altor activiști politici; cere Comisiei să acționeze în vederea reactivării Acordului privind Cambogia, încheiat în 1991 la Paris;

Drepturile economice, sociale și culturale

172. recunoaște că drepturilor economice, sociale și culturale ar trebui să li se acorde aceeași importanță ca și drepturilor civile și politice, ținând seama de universalitatea, indivizibilitatea, interdependența și interconexiunea tuturor drepturilor omului, confirmate de Conferința mondială privind drepturile omului de la Viena din 1993; îndeamnă țările din întreaga lume să semneze Protocolul facultativ la Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale (OP-ICESCR), care a fost deschis spre semnare la 24 septembrie 2009;

173. ia act de faptul că, în 2008-2009, resursele pentru drepturile omului și democrație au însumat peste 235 de milioane EUR, ceea ce a permis finanțarea a 900 de proiecte în circa 100 de țări; constată că un număr deosebit de ridicat de proiecte a fost finanțat în țări vizate de politica europeană de vecinătate, în timp ce țările ACP au primit suma totală cea mai ridicată; ia act cu îngrijorare de dezechilibrul existent care afectează proiectele de asistență pentru democrație, altele decât cele pentru observarea alegerilor; consideră că finanțarea IEDDO ar trebui majorată în mod semnificativ, astfel încât să includă finanțarea unei Fundații europene pentru democrație, care să sprijine consolidarea capacităților în domeniul drepturilor omului și promovarea democrației în societățile care au cea mai mare nevoie de acestea;

174. recunoaște importanța sistemului de supraveghere al Organizației Internaționale a Muncii pentru apărarea drepturilor în domeniul comerțului și al ocupării forței de muncă, al sistemelor statistice, al protecției sociale și politicilor vizând ocuparea forței de muncă, precum și în domeniul sănătății și protecției muncii;

175. solicită Comisiei și statelor membre să vegheze ca întreprinderile care intră sub incidența dreptului național sau european să nu eludeze respectarea drepturilor omului și a standardelor sanitare sau de mediu care li se impun atunci când se instalează sau își desfășoară activitatea în state nemembre ale UE, în special în țările în curs de dezvoltare;

Joi, 16 decembrie 2010

176. solicită Comisiei și statelor membre să-și respecte angajamentele în materie de asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) asumate față de țările în curs de dezvoltare, în vederea combaterii crizei economice și financiare mondiale, limitând, astfel, efectele negative pe care criza le-a avut asupra situației drepturilor omului în lume; salută cea de-a 10-a sesiune specială a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, desfășurată la 20 februarie 2009, intitulată „Impactul crizelor economice și financiare mondiale asupra realizării universale și a posibilității de a se bucura în mod efectiv de drepturile omului”; cere statelor membre ca, față în față cu criza, să-și mențină cooperarea cu țările nemembre ale UE în domeniul drepturilor omului și insistă asupra faptului că lipsa resurselor nu poate constitui niciodată un argument care să justifice încălcarea drepturilor omului;

Programele de asistență externă ale Comisiei și IEDDO

177. salută faptul că prioritățile Parlamentului au fost luate în considerare în documentele de programare pentru anii 2008 și 2009 ale IEDDO;

178. sprijină contribuțiile IEDDO, destinate, în principal, proiectelor societății civile administrate de organizații ale societății civile la nivel local și internațional (90 % din contribuții), precum și organizațiilor regionale și internaționale din acest domeniu, precum Consiliul Europei, OSCE și Înalțul Comisariat al ONU pentru Drepturile Omului (10 % din contribuții);

179. ia act cu satisfacție de faptul că, în 2008-2009, resursele pentru drepturile omului și democrație au însumat peste 235 de milioane EUR, ceea ce a permis finanțarea a 900 de proiecte în circa 100 de țări; constată că un număr deosebit de ridicat de proiecte a fost finanțat în țări vizate de politica europeană de vecinătate, în timp ce țările ACP au primit suma totală cea mai ridicată; consideră că finanțarea IEDDO ar trebui majorată în mod semnificativ, astfel încât să includă finanțarea unei Fundații europene pentru democrație, care să sprijine consolidarea capacităților în domeniul drepturilor omului și promovarea democrației în societățile care au cea mai mare nevoie de aceasta;

180. subliniază faptul că un punct forte ale IEDDO îl constituie faptul că nu depinde de consimțământul guvernului-gazdă și că este, prin urmare, în măsură să se concentreze asupra chestiunilor politice sensibile și a abordărilor inovatoare și să coopereze în mod direct cu organizațiile locale ale societății civile, care trebuie să-și păstreze independența față de autoritățile publice;

181. subliniază importanța utilizării IEDDO pentru a reacționa la noile amenințări la adresa drepturilor omului și pentru a oferi sprijin sporit apărătorilor drepturilor omului și victimelor încălcărilor drepturilor omului; sprijină o rețea formată din unsprezece organizații finanțate de IEDDO, care se concentrează pe protecția apărătorilor drepturilor omului și pe reacția rapidă în situații de urgență; încurajează dezvoltarea unor strategii specifice, pentru a răspunde necesităților diferitelor categorii de apărători ai drepturilor omului, inclusiv ale acelor care apără drepturile LGBTI și ale acelor care sunt implicați în anchetarea încălcărilor drepturilor omului și ale dreptului umanitar;

182. solicită Comisiei să asigure coerența între prioritățile politice ale Uniunii, parteneriatele și acordurile de cooperare ale acesteia și proiectele și programele pe care le sprijină, mai ales în ceea ce privește programele sale bilaterale cu țările nemembre ale UE;

183. este preocupat de situația încă îngrijorătoare privind drepturile omului pe continentul african și nutrește convingerea că, odată cu adoptarea Cartei africane a drepturilor omului și ale popoarelor (cunoscută și sub denumirea de Carta de la Banjul), statele africane au făcut pași semnificativi în direcția promovării statului de drept la nivel continental, și are în vedere, prin urmare, posibilitatea deschiderii unei linii bugetare ad-hoc destinate sprijinirii activității Curții Africane pentru Drepturile Omului și ale Popoarelor.

184. invită personalul Comisiei să se reunească în mod regulat cu reprezentanții societății civile la Bruxelles, pentru a promova dialogul cu partenerii direct implicați în implementarea proiectelor pe teren;

185. salută multiplicarea fondurilor destinate drepturilor omului prin intermediul programelor geografice și implementarea politicilor naționale și regionale sprijinite de Fondul european de dezvoltare (în țările ACP), Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (în America Latină, Asia și Africa de Sud) și de Instrumentul european de vecinătate și de parteneriat (în regiunile învecinate), precum și prin intermediul instrumentelor tematice precum IEDDO, Instrumentul de stabilitate (IdS), Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD) și Instrumentul pentru țările industrializate Plus (ITI Plus);

Joi, 16 decembrie 2010

Asistență electorală și observarea alegerilor

186. ia act cu satisfacție de faptul că UE se folosește din ce în ce mai mult de asistența electorală și observarea alegerilor pentru a promova democrația în țările nemembre ale UE, sporind astfel respectul pentru drepturile omului, libertățile fundamentale și statul de drept, iar calitatea și independența misiunilor sale sunt larg recunoscute;

187. solicită ÎR/VP să monitorizeze implementarea recomandărilor formulate în rapoartele finale ale MOA UE, să asigure, dacă este necesar, asistență în acest sens și să informeze regulat PE despre acestea;

188. solicită din nou ca procesul electoral, inclusiv faza preelectorală și cea postelectorală, să fie integrat în diferitele niveluri de dialog politic purtat cu țările nemembre ale UE interesate și, dacă este necesar, să fie însoțit de acțiuni concrete, în vederea asigurării coerenței politicilor UE și a reafirmării rolului fundamental al drepturilor omului și al democrației;

189. solicită o mai mare vigilență în ceea ce privește criteriile de selecție a țărilor în care urmează să se desfășoare asistența electorală/observarea alegerilor, precum și în ceea ce privește respectarea metodologiei și a normelor stabilite la nivel internațional, în special cu privire la natura independentă și la eficacitatea misiunilor;

190. salută cuantumul finanțării, care a crescut cu 50 de milioane de euro în cursul perioadei de 18 luni la care se referă acest raport;

Utilizarea acțiunilor Parlamentului European în domeniul drepturilor omului

191. invită Consiliul și Comisia să utilizeze integral rezoluțiile și alte comunicări ale Parlamentului și să răspundă în mod concret la preocupările și dorințele exprimate în acestea, în special în legătură cu rezoluțiile urgente;

192. reiterează necesitatea de a acorda o mai mare vizibilitate Premiului Saharov pentru libertatea de gândire, decernat anual de PE; regretă că nu se procedează la o postmonitorizare a situației laureaților și candidaților, și nici a celei din țările acestora; cere, de asemenea, Consiliului și Comisiei să acorde vizibilitate acestui premiu, printre altele incluzându-l în raportul anual referitor la drepturile omului; în plus, solicită Consiliului și Comisiei să rămână în contact cu candidații și laureații Premiului Saharov, pentru a asigura un dialog continuu și monitorizarea neîntreruptă a situației drepturilor omului din țările lor respective, precum și pentru a oferi protecție celor care sunt supuși unor grave persecuții;

193. reamintește delegațiilor Parlamentului să includă, în mod sistematic, dezbateri pe tema drepturilor omului pe ordinea de zi a reuniunilor interparlamentare, să includă în vizitele lor proiecte și instituții care urmăresc îmbunătățirea respectării drepturilor omului, să se întâlnească cu apărătorii drepturilor omului și să le acorde acestora, atunci când este oportun, vizibilitate și protecție internațională;

194. salută înființarea Rețelei laureaților Premiului Saharov; solicită să se găsească, fără întârziere, resursele necesare pentru atingerea obiectivelor acesteia și pentru facilitarea comunicării dintre laureații Premiului Saharov și Parlament prin acordarea unui statut special laureaților, permițându-le acestora accesul în clădirile Parlamentului printr-o procedură de acces simplificată;

*

* *

195. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale statelor candidate, Organizației Națiunilor Unite, Consiliului Europei și Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, precum și guvernelor țărilor și teritoriilor menționate în prezenta rezoluție.

Joi, 16 decembrie 2010

O nouă strategie pentru Afganistan

P7_TA(2010)0490

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la „O nouă strategie pentru Afganistan” (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Afganistanul, în special rezoluția din 8 iulie 2008 privind stabilizarea Afganistanului ⁽¹⁾, cea din 15 ianuarie 2009 privind controlul bugetar al fondurilor UE în Afganistan ⁽²⁾ și cea din 24 aprilie 2009 privind drepturile femeilor în Afganistan ⁽³⁾,
- având în vedere declarația politică comună UE - Afganistan, semnată la 16 noiembrie 2005, care se bazează pe prioritățile comune în ceea ce privește Afganistanul, cum ar fi crearea unor instituții puternice și responsabile, reforma domeniului securității și al justiției, acțiunile antidrog, dezvoltarea și reconstrucția,
- având în vedere Pactul pentru Afganistan din 2006, prin care s-au stabilit trei domenii principale de activitate ale guvernului afgan pentru următorii cinci ani: securitatea; guvernarea, statul de drept și drepturile omului; dezvoltarea economică și socială și angajamentul de a elimina industria narcoticelor,
- având în vedere Conferința de la Londra privind Afganistanul din ianuarie 2010, în cadrul căreia comunitatea internațională și-a reînnoit angajamentul față de Afganistan și au fost puse bazele unui consens internațional privind o strategie care să ducă la o soluție nemilitară la criza din Afganistan, în cadrul căreia s-a stabilit ca transferul responsabilităților în materie de securitate către forțele afgane să înceapă în 2011 și să se încheie în 2014,
- având în vedere Rezoluția 1890 (2009) a Consiliului de Securitate ONU care prelungește autorizația Forței internaționale de asistență pentru securitate (FIAS) în Afganistan în conformitate cu capitolul VII din Carta ONU, așa cum a fost definită în Rezoluțiile 1386 (2001) și 1510 (2003), pentru o perioadă de 12 luni ulterior datei de 13 octombrie 2009 și care solicită statelor membre ONU participante la FIAS „să adopte toate măsurile necesare pentru a-și îndeplini mandatul”,
- având în vedere propunerea de Fond de Sprijin pentru Pace și Reintegrare, la care participanții la conferința de la Londra s-au angajat cu o sumă inițială de 140 de milioane USD și al cărui scop este de a integra talibanii și alți insurgenți,
- având în vedere desfășurarea la Kabul, la începutul lui iunie 2010, a unei Adunări (Jirga) naționale afgane consultative pentru pace, care și-a propus obținerea unui consens național asupra problemei reconcilierii cu dușmanii,
- având în vedere Conferința de la Kabul, desfășurată la 20 iulie 2010, care a evaluat progresele realizate în privința transpunerii în practică a deciziilor luate la Conferința de la Londra, și a oferit guvernului afgan ocazia de a-și demonstra calitățile de lider și de a-și asuma responsabilitatea privind acest proces, beneficiind de cooperarea comunității internaționale, prin consolidarea securității și a capacităților forțelor de securitate afgane, îmbunătățirea guvernării și a statului de drept, precum și ocazia de a-și planifica o cale de urmat, în direcția combaterii producției de droguri, a traficului și a corupției, în direcția păcii și securității, a dezvoltării sociale și umane, a drepturilor omului și a egalității de gen; având în vedere concluziile Conferinței de la Kabul, conform cărora controlul operațiunilor militare din toate provinciile trebuie transferat forțelor afgane până la sfârșitul anului 2014,

⁽¹⁾ JO C 294 E, 3.12.2009, p. 11.

⁽²⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 87.

⁽³⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 57.

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere decretul prezidențial din 17 august 2010, care a stabilit un termen-limită de patru luni pentru companiile private de securitate prezente în Afganistan pentru a se retrage, cu excepția firmelor private de securitate care activează în cadrul incintelor folosite de ambasadele, întreprinderile și ONG-urile străine,
- având în vedere alegerile prezidențiale care au avut loc în Afganistan în august 2009, raportul final critic al Misiunii UE de observare a alegerilor, publicat în decembrie 2009 și alegerile parlamentare desfășurate la 18 septembrie 2010,
- având în vedere toate concluziile Consiliului pe această temă, în special concluziile CAGRE din 27 octombrie 2009, Planul de acțiune al Consiliului pentru consolidarea angajamentului UE în Afganistan și Pakistan și concluziile Consiliului Afaceri Externe din 22 martie 2010,
- având în vedere numirea, la 1 aprilie 2010, a unui Reprezentant special al UE care să aibă și funcția de Șef al Delegației UE în Afganistan, și având în vedere Decizia Consiliului din 11 august 2010, de prelungire a mandatului Reprezentantului special Vygaudas Usackas până la 31 august 2011,
- având în vedere declarația Consiliului din 18 mai 2010, prin care s-a prelungit mandatul Misiunii de poliție a Uniunii Europene în Afganistan (EUPOL Afganistan) cu trei ani, de la 31 mai 2010 la 31 mai 2013,
- având în vedere Documentul de strategie de țară pentru 2007-2013, care fixează angajamentul Comisiei în Afganistan până în 2013,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010,
- având în vedere Raportul 2009 al Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea umană, care plasează Afganistanul pe locul 181 din 182 de țări,
- având în vedere propria evaluare națională de risc și vulnerabilitate a Afganistanului pe 2007-2008, în care se estimează că costul eliminării sărăciei în această țară, prin ridicarea celor care trăiesc sub pragul sărăciei la un nivel superior acestuia, ar fi de 570 milioane USD,
- având în vedere raportul pe 2008 al Agenției de coordonare a ajutorului pentru Afganistan (ACBAR), intitulat „Eficiența ajutorului în Afganistan - un eșec”, în care se subliniază sumele mari din ajutor care ajung până la urmă parte a profitului contractanților (care poate ajunge la 50 % per contract), opacitatea a procedurilor de ofertare și de licitație, precum și costurile ridicate ale salariilor și indemnizațiilor expatriaților,
- având în vedere raportul din august 2010 al Misiunii Organizației Națiunilor Unite de asistență în Afganistan (UNAMA) cu privire la „Protecția civililor în conflictul armat”,
- având în vedere recomandările Peace Dividend Trust, care promovează o politică axată în primul rând pe populația afgană, încurajând furnizarea autohtonă de bunuri și servicii mai degrabă decât importurile, cu scopul de a aduce profit în primul rând afganilor,
- având în vedere strategia NATO/FIAS pentru Afganistan de combatere a mișcării de insurgență și aplicarea sa sub comanda generalului David Petraeus, precum și strategia revizuită anunțată de Președintele Obama pentru decembrie 2010,
- având în vedere raportul membrilor majorității din Congresul SUA intitulat: „Afaceri cu șefii grupărilor armate: extorsioni și corupție de-a lungul lanțului american de distribuție în Afganistan” [„War Lords Inc.: Extortion and Corruption Along the US Supply Chain in Afghanistan”] (Comisia pentru supervizare și reformă guvernamentală, Camera reprezentanților SUA, iunie 2010),
- având în vedere lucrările Oficiului Organizației Națiunilor Unite pentru droguri și crimă (UNODC) și în special raportul său din octombrie 2009 privind „Dependența, criminalitatea și insurgența - amenințarea transnațională a opiumului afgan” și Raportul său mondial privind drogurile pe 2010,

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0333/2010),
- A. întrucât comunitatea internațională și-a afirmat în repetate rânduri sprijinul pentru rezoluțiile relevante ale Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite, care susțin securitatea, prosperitatea și respectarea drepturilor omului pentru toți cetățenii afgani; întrucât, cu toate acestea, comunitatea internațională a recunoscut implicit că cei nouă ani de război și implicare internațională nu ar reușit să elimine revolta talibanilor și să instaureze pacea și stabilitatea în această țară; întrucât în 2009 a fost introdusă o nouă politică de contra-insurgență și au fost alocați aproximativ 45 000 de soldați ca întăriri;
- B. întrucât nu se întrevede o soluție clară în Afganistan: coaliția forțelor internaționale este instalată la fața locului, dar nu este capabilă să învingă talibanii și ceilalți insurgenți, iar mișcarea de insurgență și cea a talibanilor nu se pot impune în fața acestor forțe militare;
- C. întrucât, în 2009, generalul Stanley McChrystal a declarat că nu are indicii cu privire la o prezență extinsă a Al-Qaeda în Afganistan, iar alți înalți funcționari americani au confirmat faptul că prezența Al-Qaeda în Afganistan este foarte redusă;
- D. întrucât condițiile de securitate și de viață s-au deteriorat, erodând consensul popular de care se bucura prezența coaliției într-o anumită perioadă, și întrucât coaliția este din ce în ce mai mult percepută de către populație drept o forță de ocupație; întrucât este necesar un nou parteneriat, mai vast, cu poporul afgan, care să implice grupurile nereprezentate și societatea civilă în eforturile de pace și reconciliere;
- E. întrucât UE este unul dintre cei mai importanți donatori de asistență pentru dezvoltare și ajutor umanitar în Afganistan; întrucât UE este un partener implicat în eforturile de reconstrucție și de stabilizare;
- F. întrucât, în cadrul Pactului pentru Afganistan 2006 și al Conferinței de la Kabul, donatorii au convenit să canalizeze o parte tot mai mare din asistența oferită - până la 50 % - prin bugetul principal al guvernului afgan, fie direct, fie prin intermediul unor fonduri speciale, ori de câte ori acest lucru este posibil, și întrucât doar 20 % din ajutorul pentru dezvoltare este canalizat prin bugetul guvernului în prezent;
- G. întrucât lipsa unei coordonări suficiente subminează eficiența contribuțiilor UE la ajutorul pentru Afganistan;
- H. întrucât, deși între 2002 și 2009 a fost destinată Afganistanului, ca ajutor internațional, o sumă de peste 40 miliarde USD; întrucât, deși numărul copiilor care frecventează școala a crescut în această perioadă, conform estimărilor UNICEF 59 % din copiii afgani sub cinci ani sunt în continuare subnutriți, iar cinci milioane de copii nu au posibilitatea de a merge la școală;
- I. întrucât situația femeilor din țară rămâne un motiv de serioasă îngrijorare; întrucât, conform rapoartelor ONU, mortalitatea maternă din Afganistan este a doua din lume, cu aproximativ 25 000 de morți pe an, și întrucât doar 12,6 % din femeile cu vârstă peste 15 ani știu să citească și să scrie, iar 57 % din fete sunt măritate înainte de vârsta legală de 16 ani; întrucât violența împotriva femeilor continuă să fie un fenomen larg răspândit; întrucât Legea discriminatorie șiiită privind statutul persoanelor este încă în vigoare și, printre altele, incriminează femeile pentru refuzul de a întreține relații sexuale cu soții lor sau interzice femeilor să părăsească domiciliul fără consimțământul soțului;
- J. întrucât Afganistanul este parte semnatară la câteva convenții internaționale de protecție a drepturilor femeilor și copiilor, și în special a Convenției ONU din 1979 pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și a Convenției ONU din 1989 privind drepturile copilului, și întrucât Constituția afgană prevede, la articolul 22, că „cetățenii Afganistanului, bărbați și femei, au drepturi și obligații egale în fața legii”; întrucât Codul afgan al familiei se află în prezent în revizuire pentru a fi armonizat cu Constituția;

Joi, 16 decembrie 2010

- K. întrucât, în iulie 2010, Congresul SUA a solicitat un audit pentru finanțările anterioare de miliarde de dolari destinate Afganistanului și a votat o scădere provizorie de aproape 4 miliarde USD a ajutorului acordat de guvern Afganistanului;
- L. întrucât Ministrul de finanțe al Afganistanului, Omar Zakhilwal, a criticat în primul rând practicile de contractare NATO/FIAS, care nu aduc beneficii economiei locale din Afganistan și, în al doilea rând, interpretarea unilaterală a FIAS a normelor de exonerări fiscale din acordul dintre guvernul afgan și FIAS, și întrucât ministrul a acuzat contractanții străini că au acaparat cele mai multe contracte finanțate de FIAS, în valoare de până la 4 miliarde USD, ceea ce a provocat, se pare, scurgeri constante de capital din țară; întrucât guvernul afgan solicită o anchetă internațională;
- M. întrucât este clar că nicio soluție militară nu este posibilă în Afganistan și întrucât SUA au declarat că vor începe retragerea trupelor din Afganistan în vara anului 2011, unele țări fie s-au retras deja, fie fac planuri de retragere, iar altele încă nu și-au indicat intenția de a se retrage; întrucât retragerea forțelor militare trebuie totuși să fie un proces treptat și coordonat în cadrul unui proiect politic care să garanteze o tranziție lină a responsabilității către forțele de securitate afgane;
- N. întrucât la Conferința de la Kabul s-a stabilit că armata națională afgană ar trebui să ajungă la un efectiv de 171 600, iar Poliția națională afgană la 134 000 până în octombrie 2011, cu sprijinul financiar și tehnic necesar din partea comunității internaționale;
- O. întrucât principalul obiectiv al EUPOL Afganistan este cel de a contribui la crearea unui sistem afgan de poliție conform standardelor internaționale;
- P. întrucât Afganistanul nu este doar sursa celei mai mari producții de opium din lume și principalul furnizor al piețelor de heroină din UE și din Federația Rusă, dar și unul dintre primii producători de canabis din lume, conform unui raport recent al UNODC; întrucât, cu toate acestea, producția de opium din Afganistan a scăzut cu 23 % în ultimii doi ani și cu o treime în raport cu punctul său maxim din 2007; întrucât UNODC a stabilit existența unei legături evidente între cultivarea opiumului și teritoriile unde insurgenții dețin controlul, precum și faptul că, în regiunile afgane unde guvernul reușește să aplice legea mai eficient, aproape două treimi din agricultori au declarat că nu cultivă opium deoarece este interzis, în timp ce în sud, unde puterea autorităților este mai mică, doar mai puțin de 40 % dintre agricultori au menționat interdicția ca motiv pentru a nu cultiva mac;
- Q. întrucât, conform unui raport recent al UNODC, numărul de cetățeni afgani dependenți de droguri a crescut brusc în ultimii ani, tendință ce va avea repercusiuni sociale majore asupra viitorului țării;
- R. întrucât UE a jucat un rol activ în susținerea acțiunilor anti-narcotice încă de la începutul procesului de reconstrucție, dar fără a înregistra până acum rezultate semnificative în limitarea influenței omniprezente a industriei drogurilor asupra economiei, a sistemului politic, a instituțiilor de stat și a societății;
- S. întrucât eradicarea culturilor de mac în Afganistan s-a realizat prin folosirea unor erbicide chimice și întrucât această practică a provocat prejudicii grave oamenilor și mediului din cauza poluării solului și a apei; întrucât există totuși în prezent un consens cu privire la necesitatea de a concentra măsurile represive în direcția comerțului cu stupefiante și a laboratoarelor producătoare de heroină, și nu împotriva fermierilor; întrucât principalele eforturi se concentrează actualmente în direcția furnizării unor mijloace alternative de existență fermierilor;
- T. întrucât Afganistanul dispune de resurse naturale importante, inclusiv rezerve minerale bogate precum gazele naturale și petrolul, cu o valoare estimată de 3 trilioane USD și întrucât guvernul afgan se bazează pe aceste resurse pentru a stimula dezvoltarea economică, după instaurarea păcii și a securității în țară;

Joi, 16 decembrie 2010

O nouă strategie a UE

1. este la curent cu totalitatea factorilor care împiedică progresul în Afganistan, dar a decis să se concentreze, în acest raport, asupra a patru domenii principale, cu privire la care, în opinia sa, o intensificare a eforturilor ar putea conduce la ameliorări: ajutorul internațional și coordonarea; implicațiile procesului de pace; impactul instruirii forțelor de poliție; eliminarea culturilor de opium prin crearea unor oportunități de dezvoltare alternative;
2. își exprimă sprijinul pentru noul concept al strategiei de combatere a insurgenței, care are drept scop protejarea populației locale și reconstrucția zonelor a căror securitate a fost asigurată, precum și susținerea Planului de acțiune al UE pentru Afganistan și Pakistan;
3. consideră, de aceea, că strategia UE pentru Afganistan va trebui să plece de la două premise: recunoașterea faptului că indicatorii socio-economici și de securitate din Afganistan s-au deteriorat continuu, în pofida celor aproape zece ani de implicare și investiții internaționale; și necesitatea încurajării unei schimbări în modul de gândire al comunității internaționale - care în trecut, și mai ales înaintea creării strategiei de contra-insurgență, schița planuri și lua decizii fără a lua prea mult în considerare implicarea afgană - astfel ca pe viitor, planurile și deciziile sale să țină seama de implicarea afgană; conferințele de la Londra și Kabul au reprezentat un pas important în această direcție;
4. salută și sprijină concluziile Consiliului din octombrie 2009, „Consolidarea acțiunilor UE în Afganistan și Pakistan”, care definesc o abordare mai coerentă și coordonată a UE pentru această regiune și subliniază importanța cooperării regionale și a unei politici axate mai mult pe latura civilă în Afganistan;
5. subliniază că orice soluție pe termen lung la criza afgană trebuie să înceapă cu interesul cetățenilor afgani pentru securitatea lor internă, protecția civilă și dezvoltarea economică și socială și trebuie să includă măsuri concrete pentru eradicarea sărăciei, subdezvoltării și discriminării împotriva femeilor, pentru îmbunătățirea respectării drepturilor omului și a statului de drept, consolidarea mecanismelor de reconciliere, eliminarea producției de opium, angajarea într-un proces solid de edificare a statului și integrarea deplină a Afganistanului în comunitatea internațională, precum și îndepărtarea Al-Qaeda din țară;
6. salută concluziile Conferinței internaționale de la Kabul cu privire la Afganistan; subliniază că trebuie respectate angajamentele asumate de guvernul afgan de a îmbunătăți securitatea, guvernanta și oportunitățile economice pentru cetățenii afgani, precum și angajamentele asumate de comunitatea internațională de a sprijini procesul de tranziție, precum și obiectivele comune;
7. reafirmă că UE și statele sale membre ar trebui să sprijine Afganistanul în reconstrucția propriului stat, cu instituții democratice mai puternice, capabile să asigure suveranitatea națională, unitatea statală, securitatea bazată pe o armată și poliție responsabile din punct de vedere democratic, un sistem judiciar competent și independent, unitatea statală, integritatea teritorială, egalitatea între femei și bărbați, libertatea mass-mediei, acordarea unei atenții speciale educației și sănătății, dezvoltarea economică sustenabilă și prosperitatea poporului afgan, și respectarea tradițiilor istorice, religioase, spirituale și culturale ale tuturor comunităților etnice și religioase de pe teritoriul Afganistanului, recunoscând, în același timp, necesitatea unei modificări fundamentale a atitudinii față de femei; solicită acordarea de mai mult sprijin proiectelor de dezvoltare ale autorităților locale în acele provincii care demonstrează o bună guvernare;
8. constată că 80 % din populație este stabilită în zone rurale, iar terenurile arabile pe cap de locuitor au scăzut de la 0,55 ha în 1980 la 0,25 ha în 2007; subliniază faptul că Afganistanul este în continuare extrem de vulnerabil în fața condițiilor climatice nefavorabile și a creșterii prețurilor la produsele alimentare pe piața mondială, iar utilizarea pe larg și fără discernământ a minelor terestre reprezintă un risc semnificativ pentru o dezvoltare rurală reușită; consideră că, în acest context, sunt de o importanță primordială continuarea și majorarea finanțărilor destinate dezvoltării rurale și producției alimentare locale, pentru a se ajunge la un nivel satisfăcător de siguranță alimentară;
9. ia act de angajamentul guvernului afgan de a pune în aplicare Politica regională de guvernare, în următoarele douăsprezece luni, într-un mod gradual și durabil din punct de vedere fiscal, consolidând autoritățile locale și capacitățile lor instituționale și dezvoltând cadrele regionale de reglementare, financiare și bugetare;

Joi, 16 decembrie 2010

10. ia act de faptul că o implicare afgană mai accentuată în procesul de reconstrucție poate fi obstructionată de deficiențele administrației publice și ale capacităților funcției publice; este convins, prin urmare, că trebuie acordată mai multă atenție acestor domenii importante; salută ideea Comisiei și a statelor membre de a elabora un proiect reprezentativ pe termen lung pentru a aborda chestiunea consolidării administrației publice, dezvoltând o programă de studiu, contribuind la construcția sau utilizarea clădirilor existente, creând legături cu rețeaua institutelor de administrație publică ale UE, precum și desfășurând acțiuni de mentorat pentru institutele de administrație publică din câteva metropole ale Afganistanului, precum Kabul, Herat și Mazar i Sharif;

11. reamintește că eforturile de dezvoltare trebuie să se concentreze pe îmbunătățirea capacităților structurilor guvernamentale afgane și că afganii trebuie implicați îndeaproape în procesul de stabilire a priorităților, precum și în faza de aplicare, în vederea consolidării procesului de apropiere și a asumării responsabilităților la nivel național și local; prin urmare, atrage atenția asupra rolului esențial al organizațiilor societății civile pentru a asigura implicarea cetățenilor afgani în procesul de democratizare și de reconstrucție, precum și în evitarea riscului de corupție;

12. este în continuare profund îngrijorat, în ciuda unor ameliorări în viața femeilor de la căderea regimului taliban în 2001, de situația generală a drepturilor omului în Afganistan, și în special de deteriorarea situației drepturilor politice și civile ale femeilor din ultimii ani, și își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la evoluțiile negative, cum ar fi faptul că majoritatea prizonierilor din închisorile afgane sunt femei care fug de o familie opresivă, precum și cu privire la modificările recente ale codului electoral, care scad proporția locurilor care ar putea fi ocupate de femei în parlament;

13. își exprimă convingerea că drepturile femeilor constituie o parte a soluției la problema securității și că este imposibilă obținerea unei stabilități în Afganistan dacă femeile nu beneficiază pe deplin de drepturile lor în viața politică, socială și economică; invită, prin urmare, autoritățile afgane și reprezentanții comunității internaționale să includă femeile în fiecare etapă a negocierilor de pace și în acțiunile de reconciliere/reintegrare, în conformitate cu Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU; solicită o protecție specială pentru femeile care sunt active în viața publică și politică și, ca atare, sunt amenințate de fundamentalisti; subliniază că progresele înregistrate în negocierile de pace nu au voie în niciun caz să implice pierderi ale drepturilor dobândite de femei în ultimii ani; solicită guvernului de la Kabul să îmbunătățească protecția drepturilor femeilor prin modificarea legislației existente, precum codul penal, pentru a evita practicile discriminatorii;

14. invită Comisia, Consiliul și statele membre să abordeze în continuare chestiunea discriminării femeilor și a copiilor, precum și chestiunea drepturilor omului în general, în relațiile bilaterale cu Afganistanul, în conformitate cu angajamentul pe termen lung asumat de Uniune de a sprijini Afganistanul în eforturile de pace și reconstrucție;

15. solicită UE și comunității internaționale să crească volumul finanțărilor și asistența politică și tehnică acordată pentru politicile de ameliorare a situației femeilor afgane și pentru organizațiile neguvernamentale de femei, inclusiv pentru apărătorii drepturilor femeilor;

16. ia act de faptul că, în ciuda îmbunătățirilor înregistrate de la căderea regimului taliban, situația privind libertatea de exprimare și libertatea presei s-a deteriorat; ia act de faptul că grupările armate și talibanii atacă și amenință jurnaliștii pentru a-i împiedica să prezinte rapoarte din zonele aflate sub controlul lor; solicită adoptarea de măsuri în acest domeniu pentru a permite jurnaliștilor să-și exercite profesiunea având anumite garanții de securitate;

17. ia act cu îngrijorare de faptul că alegerile parlamentare care au avut loc la 18 septembrie 2010, cu o prezență la urne de aproximativ 40 % în ciuda condițiilor de securitate din țară, au fost din nou afectate de fraude și acte de violență, care, conform datelor NATO, au provocat decesul a 25 de persoane; regretă faptul că numeroși afgani au fost împiedicați să-și exercite dreptul fundamental de a vota;

18. ia act de neregulile din cadrul procedurilor judiciare din țară, care nu respectă standardele internaționale de drept; regretă executarea în 2008 a 16 persoane condamnate la moarte; solicită UE să încerce să obțină aprobarea unui moratoriu privind pedeapsa cu moartea, așa cum prevede Rezoluția ONU 62/149 din 2007, în vederea abolirii ulterioare a acesteia;

Joi, 16 decembrie 2010

Ajutorul internațional - utilizare și abuzuri

19. reamintește că bugetul comun al UE (Comunitatea Europeană și statele membre) destinat ajutorului pentru Afganistan în perioada 2002-2010 s-a ridicat la 8 miliarde EUR;
20. evidențiază importanța consolidării libertății media și a societății civile din Afganistan pentru intensificarea democratizării în această țară; salută, de asemenea, concluziile misiunii UE de observare a alegerilor 2009;
21. constată că, în ciuda aportului uriaș de ajutor extern, situația din Afganistan continuă să fie deprimantă, împiedicând accesul celor mai vulnerabile sectoare ale populației la ajutoarele umanitare și medicale, iar mai mulți afgani sunt uciși de sărăcie decât în mod direct de conflictul armat și că - un fapt șocant - din 2002 rata mortalității infantile a crescut, iar speranța de viață la naștere și nivelul de alfabetizare au scăzut semnificativ și că, din 2004, numărul persoanelor care trăiesc sub pragul sărăciei a crescut cu 130 %;
22. subliniază importanța realizării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și regretă faptul că, deși s-au înregistrat progrese în unele domenii, Afganistanul a scăzut în clasamentul indicelui dezvoltării umane al UNDP de pe locul 173 în 2003 pe locul 181 (din 182 de țări), în timp ce rata mortalității în rândul copiilor sub cinci ani și rata mortalității materne în Afganistan rămân printre cele mai ridicate din lume; consideră că nu trebuie neglijate obiectivele specifice în aceste domenii, precum și în cel al accesului la sănătate și educație, în special pentru femei, însă solicită insistent să se acorde o atenție specială îmbunătățirii surselor de venit și creării unui sistem de justiție funcțional;
23. subliniază că UNODC arată, în studiul său din ianuarie 2010, că îngrijorarea cea mai gravă a populației se leagă de corupție, iar veniturile provenite din mită se ridică la aproape un sfert (23 %) din PIB-ul Afganistanului;
24. invită Comisia să asigure caracterul transparent și responsabil al ajutoarelor financiare acordate guvernului afgan, organizațiilor internaționale și ONG-urilor locale, pentru a asigura coerența ajutoarelor și succesul reconstrucției și dezvoltării Afganistanului;
25. solicită o distribuire mai omogenă din punct de vedere geografic a ajutorului umanitar, bazată pe o analiză a necesităților și vizând obiectivele cu caracter urgent;
26. ia act, cu toate acestea, de progresele limitate realizate în privința infrastructurii, telecomunicațiilor și a educației de bază - prezentate, de obicei, de către donatori și guvernul afgan ca domenii cu realizări;
27. atrage atenția asupra costurilor uriașe ale războiului din Afganistan din perioada 2001 - 2009, estimate la 300 de miliarde USD, ce echivalează cu o sumă care depășește de 20 de ori PIB-ul Afganistanului și care, împreună cu noile operațiuni militare suplimentare preconizate, vor atinge peste 50 de miliarde USD pe an;
28. ia act de opinia larg răspândită, conform căreia cauza unică a faptului că cetățenii sunt lipsiți de serviciile esențiale este corupția guvernului afgan, dar observă, de asemenea, faptul că majoritatea resurselor pentru dezvoltarea socio-economică au fost canalizate prin intermediul unor organizații internaționale, al unor bănci regionale pentru dezvoltare, unor contractanți internaționali, consultanți, ONG-uri, etc., și nu prin guvernul central; îndeamnă guvernul afgan și comunitatea internațională să exercite un control mai strict în scopul eliminării corupției și să se asigure că ajutoarele ajung la destinatari;
29. consideră că lupta împotriva corupției ar trebui să se afle în centrul procesului de consolidare a păcii din Afganistan, întrucât mituirea duce la alocarea necorespunzătoare a resurselor, constituie un obstacol în calea accesului la serviciile publice de bază, cum ar fi serviciile de sănătate și de educație, și reprezintă un obstacol enorm în calea dezvoltării socioeconomice a țării; subliniază, de asemenea, că existența corupției subminează încrederea în sectorul public și în guvern și constituie, prin urmare, o amenințare importantă pentru stabilitatea țării; solicită, prin urmare, UE să acorde o atenție specială luptei împotriva corupției în cadrul asistenței acordate Afganistanului,

Joi, 16 decembrie 2010

30. observă că, în conformitate cu ministerul afgan al finanțelor și cu alte surse independente, între 2002 și 2009, doar 6 miliarde USD (adică 15 %) din ajutorul total de 40 de miliarde USD au ajuns la guvernul afgan și că celelalte 34 miliarde USD au fost canalizate prin intermediul unor organizații internaționale, al unor bănci regionale pentru dezvoltare, unor ONG-uri, unor contractanți internaționali, etc., între 70 % și 80 % neajungând niciodată la beneficiarii preconizați, adică la populația afgană; ia act de decizia luată la Conferința de la Kabul, potrivit căreia 50 % din ajutoarele internaționale ar trebui să fie canalizate, până în 2012, prin intermediul bugetului național al Afganistanului, în conformitate cu solicitarea acestei țări;
31. evidențiază necesitatea urgentă a instituirii de mecanisme de coordonare în rândul țărilor donatoare internaționale și de elaborare a unor evaluări detaliate a ajutoarelor europene și internaționale în scopul combaterii lipsei de transparență și mecanismele limitate de responsabilizare a donatorilor;
32. regretă faptul că o proporție semnificativă a sumelor alocate ca ajutor european și internațional se pierde de-a lungul lanțului de distribuție - lucru care a fost dezvoltat într-un mod extrem în recentul scandal în care a fost implicată Banca Kabul - și atrage atenția asupra faptului că acest lucru se întâmplă în principal sub patru forme: risipă, costuri intermediare și de securitate excesive, suprafacturare și corupție;
33. constată, cu toate acestea, că pierderile UE sunt atenuate de faptul că 50 % din ajutorul Uniunii (în comparație cu 10 % din ajutorul SUA) este alocat prin fonduri fiduciare multilaterale, a căror eficiență este foarte ridicată (în jur de 80 %);
34. solicită UE să creeze o bază de date centralizată și să realizeze o analiză a costurilor și a impactului tuturor ajutoarelor UE în Afganistan, deoarece lipsa unor date cuprinzătoare, actualizate și transparente subminează eficiența ajutoarelor;
35. solicită, de asemenea, tuturor principalelor organisme umanitare și de dezvoltare care activează în Afganistan, inclusiv UE și statelor sale membre, SUA, UNAMA, agențiilor ONU, principalelor ONG-uri și Băncii Mondiale, să-și reorganizeze radical cheltuielile operaționale, alocând fonduri pentru proiecte concrete puse în aplicare în cadrul unui parteneriat real și echilibrat cu instituțiile afgane, și să se asigure că ajutorul ajunge realmente la destinație; subliniază, în această privință, că instituțiile afgane ar trebui să aibă dreptul de a decide cu privire la utilizarea fondurilor, asigurând totodată transparența și fiabilitatea cuvenită;
36. subliniază importanța coordonării eforturilor de reconstrucție și dezvoltare la nivel regional pentru a promova dezvoltarea transfrontalieră într-o regiune în care legăturile etnice și tribale depășesc deseori frontierele naționale;
37. consideră că ar trebui promovată o mai mare implicare a guvernelor locale și regionale afgane și subliniază că, la acest nivel, loialitatea, statul de drept și democrația sunt imperative pentru ca fondurile să fie utilizate adecvat; subliniază că alocarea de fonduri la nivel local și regional necesită aprobarea guvernului central în vederea întăririi rolului și responsabilității acestuia;
38. invită Înaltul Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliul și Comisia să înființeze o echipă comună de cercetători pentru a evalua, o dată pe an, toate măsurile și misiunile legate de Afganistan ale UE și ale statelor membre, utilizând indicatori calitativi și cantitativi clari, în special cu privire la ajutoarele pentru dezvoltare (inclusiv cele din domeniul sănătății publice și agriculturii), buna guvernare (inclusiv cele din domeniul justiției și cele referitoare la respectarea drepturilor omului) și securitate (în special cele referitoare la instruirea poliției afgane); solicită, în acest context, o evaluare a impactului relativ al măsurilor UE referitoare la situația generală din țară și a nivelului de coordonare și cooperare dintre organisme UE și alte misiuni și măsuri internaționale, precum și publicarea rezultatelor și recomandărilor acestora;
39. subliniază faptul că situația în ceea ce privește securitatea și distribuția geografică a asistenței sunt dependente una de cealaltă și solicită, prin urmare, ca ajutoarele să fie trimise direct spre sectorul cel mai afectat al populației afgane;
40. subliniază că lupta împotriva corupției în Afganistan trebuie să constituie o prioritate; recunoaște existența corupției locale, dar speră că aceasta va fi contracarată prin creșterea legitimității instituțiilor statului afgan în urma transferului asupra acestora a responsabilității pentru alocarea fondurilor și asigurarea eficienței ajutorului;

Joi, 16 decembrie 2010

41. pledează pentru o politică de acordare a contractelor publice în interiorul Afganistanului ori de câte ori este posibil, preferabilă importurilor de bunuri și servicii;
42. consideră că numai organismele umanitare imparțiale ar trebui să participe la distribuirea ajutoarelor în țară și că forțele militare ar trebui să participe la acordarea de ajutoare umanitare numai în cazuri absolut excepționale, pentru a respecta astfel caracterul neutru, imparțial și independent al activității organizațiilor umanitare, respectând pe deplin standardele internaționale aplicabile, astfel cum sunt codificate în Orientările privind utilizarea de active militare și de apărare civilă în situații de urgență cu caracter umanitar (MCDA) și sprijinite în cadrul Consensului european privind ajutorul umanitar;
43. consideră că orice constatare a unei atingeri aduse principiului neutralității, imparțialității și independenței asumat de organizațiile umanitare face poziția locală a acestora mai vulnerabilă, în special având în vedere faptul că vor rămâne prezente la fața locului încă mult timp după retragerea trupelor NATO;
44. observă că, așa cum s-a afirmat în presă și în raportul „Warlord Inc.” al Camerei reprezentanților a SUA, forțele militare ale SUA din Afganistan au subcontractat cea mai mare parte a logisticii lor unor contractanți privați, care, la rândul lor, subcontractează protecția convoaielor militare unităților locale afgane de securitate, fapt ce are consecințe dezastruoase;
45. observă că decizia de a încredința lanțul de distribuție militar al SUA sectorului privat, fără niciun criteriu fiabil pentru asigurarea responsabilității, transparenței și legalității, încurajează extorsionile și corupția, întrucât șefii grupărilor armate, șefii locali ai mafiei și, în cele din urmă, comandanții talibani ajung să-și însușească o parte semnificativă din cei 2,2-3 miliarde USD corespunzători sectorului logisticii militare din Afganistan;
46. este alarmat de faptul că banii pentru protecție și extorsionile la toate nivelurile lanțului de distribuție militar reprezintă sursa cea mai importantă de finanțare a insurgențelor, conform afirmațiilor făcute de Secretarul de stat al SUA, Hilary Clinton, în cadrul audierii sale în fața Comisiei pentru relații externe a Senatului din decembrie 2009;
47. este, de asemenea, alarmat de faptul că, din moment ce logistica militară a SUA și a NATO/FIAS urmează linii similare, ar fi posibil ca trasabilitatea deplină a contribuțiilor financiare să nu fie, nici ea, pe deplin garantată în toate cazurile;
48. apreciază pe deplin noile orientări anunțate în septembrie 2010 de conducerea militară a NATO din Afganistan privind activitățile de contractare – estimate, în prezent, la un quantum de circa 14 miliarde USD anual - care au drept scop reducerea corupției și diminuarea fondurilor care ajung, în mod indirect, la insurgenți și la talibani; speră că această schimbare de orientare în politica de contractare va fi pusă în aplicare în curând;
49. salută, în acest context, recentul decret al președintelui Karzai, prin care acesta a acordat un termen de patru luni tuturor companiilor private de securitate, locale și străine, pentru a-și înceta activitatea;

Procesul de pace

50. evidențiază faptul că buna guvernare, statul de drept și drepturile omului reprezintă fundamentul unui Afganistan stabil și prosper; subliniază, prin urmare, faptul că un sistem judiciar credibil reprezintă un aspect fundamental al procesului de pace și că respectarea drepturilor omului și prevenirea impunității la scară largă ar trebui să fie aspecte nenegociabile în toate etapele procesului de pace; solicită, în acest sens, guvernului afgan să acorde prioritate punerii în aplicare a unei strategii de reformă a sistemului judiciar;
51. consideră că mare parte a responsabilității pentru actualul impas din Afganistan o poartă previziunile inițiale greșite, elaborate înaintea noii strategii de combatere a insurgenței, ale forțelor de coaliție, care se așteptau la o victorie militară rapidă asupra talibanilor și la o tranziție ușoară către o țară stabilă, condusă de către un guvern legitim, cu o susținere puternică din partea Occidentului;
52. consideră, în consecință, că prezența Talibanului a fost subestimată, capacitatea guvernului Karzai de a guverna a fost supraestimată și, ca urmare, s-a acordat prea puțină atenție sarcinii de reconstruire și dezvoltare a țării;

Joi, 16 decembrie 2010

53. își exprimă temerea că aceste erori au contribuit la revenirea talibanilor în aproape o jumătate a teritoriului, conducând la o deteriorare și mai accentuată a securității în întreaga regiune și a situației respectării drepturilor omului, în special ale femeilor;
54. subliniază că abordarea preponderent militară din trecut nu a adus rezultatele scontate și, prin urmare, sprijină cu fermitate o abordare predominant civilă;
55. recunoaște că singura soluție posibilă este cea politică și că aceasta implică negocieri - care ar trebui în final să aibă loc în contextul încetării focului - cu talibanii și alte grupuri combatante, precum și cu alți actori politici din țară, care sunt gata să participe la un guvern de unitate națională, capabil să pună capăt războiului civil care a devastat țara timp de aproape trei decenii și să asigure respectarea totală a statului de drept și a drepturilor fundamentale ale omului; consideră că, pentru a ajunge la o soluție politică, trebuie să se lase timp noii politici de contra-insurgență pentru a da rezultatele preconizate în calendarul anunțat de Președintele Obama;
56. este convins că cele trei condiții necesare principale ale UE pentru procesul de pace și pentru implicarea talibanilor trebuie să fie: un angajament al tuturor părților implicate în negocieri de a îndepărta din țară Al-Qaeda și promovarea terorismului internațional de către aceasta, precum și orice alt grup terorist; luarea măsurilor necesare pentru eradicarea cultivării macului; și elaborarea unei politici de promovare și respectare a drepturilor fundamentale ale omului și a Constituției afgane;
57. consideră, de asemenea, că toate celelalte chestiuni ar trebui lăsate în seama voinței și capacităților poporului afgan;
58. recunoaște că mișcarea Taliban nu este o entitate unică, nici uniformă și că există cel puțin 33 lideri de vârf, 820 lideri de nivel intermediar/inferior și 25 000 - 36 000 de soldați, repartizați în aproximativ 220 de comunități, unii luptând pentru rațiuni ideologice, alții din motive financiare; consideră prin urmare că, de acum înainte, ar trebui încurajate negocierile la nivel local dintre guvernul local ales în mod democratic și membrii opoziției armate care, în conformitate cu alineatele (13) și (14) din Comunicatul de la Kabul din 20 iulie 2010, „renunță la violență, nu întrețin legături cu organizațiile teroriste internaționale, respectă Constituția și sunt gata să participe la eforturile de construcție a unui Afganistan pașnic”;
59. salută Programul pentru pace și reintegrare al guvernului afgan, care este deschis tuturor membrilor afgani ai opoziției armate și comunităților lor, în temeiul punctelor 13 și 14, menționate mai sus, din Comunicatul de la Kabul;
60. subliniază că orice strategie de dezarmare și reintegrare trebuie să țină seama în mod riguros de problema întoarcerii foștilor combatanți și a refugiaților în satele lor de origine;
61. subliniază importanța sporirii credibilității, responsabilității și competenței guvernului și administrației afgane, astfel încât acestea să își îmbunătățească reputația în rândul propriilor cetățeni;
62. subliniază rolul cheie al Pakistanului, întrucât talibanii nu au motive să participe cu adevărat la negocieri atât timp cât frontierele pakistaneze le rămân deschise; recomandă o coordonare și o implicare mai extinsă în acest proces la nivel internațional, care să includă alte țări învecinate și actori regionali majori - în special Iranul, Turcia, China, India și Federația Rusă;
63. solicită Comisiei să evalueze implicațiile strategice și politice pentru Afganistan și întreaga regiune ale recentelor inundații dezastruoase din Pakistan și să ia toate măsurile necesare pentru a acorda asistență populației afectate a țării și refugiaților afgani, ale căror tabere au fost acoperite de inundații;
64. subliniază importanța unei bune gestionări a apei în interiorul și în jurul Afganistanului, precum și beneficiile cooperării regionale și transfrontaliere în acest domeniu, printre altele în ceea ce privește instaurarea unui climat de încredere între vecini în Asia de Sud-Vest;

Joi, 16 decembrie 2010

65. ia act de implicarea îndeaproape a serviciilor pakistaneze de informații (ISI) având drept scop să se asigure că Pakistanul obține un profit satisfăcător de pe urma dividendelor păcii;

66. subliniază, cu toate acestea, că, pentru ca pacea să se instaureze în Afganistan, sunt necesare înțelegeri politice între principalele puteri regionale, printre care India, Pakistanul, Iranul și statele din Asia Centrală, Rusia, China și Turcia, precum și o poziție comună de neinterferență și susținere a unui Afganistan independent; solicită o normalizare a relațiilor dintre Afganistan și Pakistan, și anume printr-o soluționare definitivă a chestiunii frontierei internaționale dintre cele două țări;

67. solicită UE să susțină în continuare procesul de pace și reconciliere în Afganistan, precum și eforturile afgane de reintegrare a celor care sunt dispuși să renunțe la violență, permițând guvernului Karzai suficientă flexibilitate în alegerea partenerilor de dialog, dar insistă asupra faptului că respectarea drepturilor fundamentale și a Constituției afgane reprezintă cadrul juridic și politic general al procesului de pace;

68. salută Programele naționale prioritare, elaborate de către guvernul afgan în conformitate cu Strategia de dezvoltare națională a Afganistanului și sprijinite de Conferința de la Kabul și solicită o implementare deplină și eficientă a acestora;

69. subliniază în mod deosebit necesitatea unui rol mult mai activ al UE în reconstrucția și dezvoltarea Afganistanului, având în vedere faptul că o pace pe termen lung nu este posibilă, în această țară și în întreaga regiune, fără reducerea semnificativă a sărăciei și fără o dezvoltare durabilă; recunoaște că nu există dezvoltare fără securitate, așa cum nu există securitate fără dezvoltare;

70. solicită UE și statelor sale membre să conlucreze cu Statele Unite pentru a canaliza o mai mare parte a ajutorului internațional prin autoritățile naționale și prin guvernul de la Kabul, și să se asigure că dronele, forțele speciale și milițiile locale sunt folosite împotriva liderilor talibani în conformitate cu ordinele Generalului Petraeus privind toleranța zero față de pierderile de vieți omenești în rândul populației civile;

71. aduce omagiu militarilor tuturor forțelor aliate care și-au pierdut viața apărând libertatea și transmite condoleanțe familiilor acestora, precum și familiilor tuturor victimelor inocente afgane;

72. subliniază că prezența militară a unor state membre UE și a aliaților lor în Afganistan face parte din operațiunea NATO/FIAS și se încadrează în obiectivele acestuia de combatere a amenințării terorismului internațional și de luptă împotriva producției și traficului de droguri;

73. subliniază că această prezență poate contribui la crearea condițiilor de securitate care ar permite ca planurile recente ale guvernului afgan de a exploata potențialul vast al industriei miniere și a minereurilor din țară să fie puse în aplicare, furnizându-i astfel resurse proprii, atât de necesare pentru bugetul național;

74. subliniază că resursele potențial vaste de minerale și miniere de pe teritoriul Afganistanului aparțin exclusiv poporului afgan și că „protecția” acestor bunuri nu poate fi în nici un caz invocată drept scuză pentru o prezență permanentă a trupelor străine pe teritoriul afgan;

Poliția și statul de drept

75. consideră că nu poate exista nici stabilitate, nici pace în Afganistan dacă statul nu își asumă, în primul rând, răspunderea de a garanta securitatea cetățenilor acestei țări;

76. salută obiectivul președintelui Karzai, potrivit căruia, până la sfârșitul anului 2014, doar forțele naționale de securitate afgane ar trebui să conducă și să desfășoare operațiuni militare în toate provinciile, precum și angajamentul guvernului afgan în sensul exercitării treptate a autorității depline asupra propriei securități;

Joi, 16 decembrie 2010

77. subliniază că Afganistanul trebuie să dispună de forțe de poliție eficiente și de o armată autonomă, capabile să asigure securitatea, care să permită retragerea ulterioară a forțelor militare străine din țară;
78. apreciază ideea generalului Petraeus, conform căreia autorități alese în mod democratic ar putea coopera cu jandarmeria locală pentru a menține legea și ordinea și a proteja populația locală;
79. recunoaște, cu toate acestea, că faptul de a dispune de forțe de securitate autonome reprezintă mai degrabă un obiectiv pe termen lung și, de aceea, semnaleză în mod deosebit necesitatea unei abordări mai coordonate și mai integrate a instruirii poliției, pe de o parte, și a ofițerilor din armată, pe de altă parte, și atrage atenția asupra fondurilor care se investesc în instruirea poliției și a rezultatelor modeste obținute; solicită tuturor actorilor relevanți să se coordoneze îndeaproape, pentru a evita duplicări inutile și a îndeplini obiective complementare la nivel strategic și operațional;
80. subliniază necesitatea unei reforme cuprinzătoare a ministerului de interne, în lipsa căreia eforturile de reformare și constituire a unei noi forțe de poliție ar putea eșua și subliniază în acest context importanța monitorizării, susținerii, consilierii și formării la nivelul ministerului de interne, al regiunilor și provinciei, activități ce constituie un alt obiectiv al EUPOL;
81. consideră că lipsa indiscutabilă de precizie a mandatului EUPOL și rezultatele modeste obținute până acum îl împiedică să preia rolul central pe care îl merită în cadrul acțiunilor UE; deplânge faptul că, după trei ani de la desfășurarea forțelor, EUPOL nu a atins încă nici trei sferturi din capacitatea autorizată; își reiterează solicitarea către Consiliu și statele membre de a-și onora complet angajamentele față de această misiune;
82. salută instituirea de către EUPOL Afganistan a Biroului judecătorului anticorupție, ce are ca obiectiv anchetarea cazurilor în care sunt implicați funcționari publici la nivel înalt și alți funcționari suspecți de corupție;
83. este alarmat de statisticile FIAS (Forța internațională de asistență pentru securitate), care arată că din cei 94 000 de angajați ai poliției naționale afgane, aproape 90 % sunt analfabeți, 20 % sunt consumatori de droguri și peste 30 % sunt declarați dispăruți după un an, fără a-i mai menționa pe cei aproximativ 1 000 uciși în serviciu în fiecare an;
84. consideră că principalii factori care se află la originea ineficienței instruirii în ansamblu sunt lipsa de coordonare a diferitelor aspecte referitoare la formarea forțelor de poliție și practica de a transfera responsabilități personalului militar privat și companiilor de securitate private (PMSC);
85. constată că angajamentul UE și al statelor sale membre pentru crearea unei poliții afgane profesionale riscă să fie compromis de prevalența unor practici ale câtorva mari companii americane de securitate, de tipul abordărilor ultra-rapide (recruții sunt supuși unor controale de securitate sumare, sunt pregătiți șase săptămâni fără manuale pentru că sunt analfabeți, după care li se dă o legitimație, o uniformă și armament și sunt trimiși în misiune); subliniază necesitatea unei formări mai coerente și sustenabile a forțelor de poliție, care să le permită diferitelor forțe de poliție afgane să coopereze; subliniază că misiunile de formare a forțelor de poliție nu ar trebui să se concentreze în mod exclusiv asupra aspectelor tehnice, ci trebuie să garanteze faptul că recruții sunt alfabetizați și că li se oferă cunoștințe de bază în domeniul dreptului național și al celui internațional;
86. constată cu regret controalele financiare insuficiente aplicate acestor companii private și amintește un raport comun din 2006 al departamentului de apărare și al celui de stat al SUA, care conține date valabile și în prezent și în care se arată că forțele de poliție din Afganistan au fost incapabile să-și desfășoare activitatea de rutină de aplicare a legii și că nu au existat programe de formare efectivă pe teren; ia act de tentativele comandamentului general de a obține, prin intermediul politicii de contrainsurgență, un oarecare control asupra milițiilor private străine care acționează în impunitate în Afganistan;
87. recomandă ca, în cel mai scurt timp posibil, instruirea poliției să nu mai revină contractanților privați;

Joi, 16 decembrie 2010

88. solicită o mai bună cooperare și coordonare internațională, care să crească semnificativ capacitățile de antrenament ale poliției și să îmbunătățească eficiența programelor de antrenament; propune lansarea de către EUPOL și NATO/FIAS a unui program la scară largă de formare a forțelor de poliție, care să includă unități ale poliției naționale, după cum s-a convenit cu guvernul afgan, eliminând astfel suprapunerea, risipa și fragmentarea;

89. solicită Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate și statelor membre ale UE să intensifice formarea forțelor de poliție în Afganistan și să crească în mod semnificativ numărul formatorilor din sectorul poliției aflați la fața locului, astfel încât obiectivul Conferinței de la Londra de a se ajunge, până la sfârșitul lui 2014, la 134 000 de ofițeri afgani de poliție formați să devină un scenariu realist; solicită Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate să aducă modificări misiunii EUPOL din Afganistan, autorizând, de asemenea, formarea personalului de grade inferioare în toate provinciile, prin creșterea numărului de săptămâni dedicate formării de bază și prin organizarea, la fața locului, a unor patrulare și a altor activități comune ale forțelor de poliție; solicită statelor membre ale UE să își unească misiunea bilaterală de formare a forțelor de poliție cu EUPOL și, de asemenea, să se abțină de la impunerea unor clauze restrictive forțelor naționale de poliție desfășurate în cadrul EUPOL;

90. recomandă mărirea salariilor poliției afgane și revizuirea întregului proces de recrutare, acordându-se prioritate recruților cu un nivel minim de alfabetizare, care să nu consume droguri și care să fie mai potriviți din punct de vedere psihologic și fizic decât cei recrutați în prezent;

91. subliniază că formarea forțelor de poliție nu poate da rezultate în lipsa unui sistem judiciar care să funcționeze corespunzător și solicită, prin urmare, comunității internaționale să furnizeze un sprijin financiar și tehnic sporit pentru a consolida sistemul judiciar, între altele prin mărirea salariului judecătorilor la toate nivelurile; solicită, în plus, Consiliului să desfășoare, în coordonare cu ONU, o misiune specializată de formare a judecătorilor și a funcționarilor publici din cadrul Ministerului de Interne și al sistemului penal din Afganistan;

92. salută faptul că guvernul afgan și-a luat angajamentul, cu ocazia Conferinței de la Kabul, să îmbunătățească, cu sprijinul partenerilor internaționali, accesul la actul de justiție pe întreg teritoriul țării, prin implementarea unor măsuri concrete în următoarele 12 luni, precum și capacitatea instituțiilor judiciare, de asemenea prin elaborarea și implementarea unei strategii cuprinzătoare de resurse umane;

Narcoticele

93. subliniază că Afganistanul este sursa a 90% din cantitatea mondială de opium ilicit și că, cu toate acestea, atunci când forțele coaliției au intrat în Kabul în 2001, nu existau culturi de mac în Afganistan, datorită reușitei ONU de a impune interzicerea acestora;

94. consideră că o forță militară cu efective suficiente și bine echipată ar fi trebuit să fie capabilă să mențină această situație, în care nu se mai cultiva pentru a produce opium, prin proiecte de dezvoltare agricolă locală, protejate de trupe împotriva talibanilor și a șefilor grupărilor armate;

95. constată, cu toate acestea, că producția de opium continuă să fie o problemă socială, economică și de securitate majoră și solicită UE să o considere drept o prioritate strategică în politicile sale referitoare la Afganistan;

96. reamintește că peste 90 % din heroina care se găsește în Europa provine din Afganistan, iar costurile pentru sănătatea publică în țările europene se ridică la miliarde de dolari; subliniază că provocările generate de economia drogurilor din Afganistan trebuie soluționate nu numai la nivel național, ci și la nivel internațional prin abordarea tuturor verigilor din lanțul drogurilor, fapt care impune, în special, acordarea de asistență fermierilor în vederea reducerii stocurilor de droguri, precum și măsuri de prevenire a consumului și de tratament în vederea eliminării cererii și măsuri de aplicare a legii în cazul intermediarilor; sugerează mai ales investiții masive în conceperea unei politici agricole și rurale globale care să poată oferi o alternativă credibilă și durabilă pentru producătorii de opium; insistă, de asemenea, asupra necesității de a integra aspecte de mediu în strategia agricolă și cea rurală, întrucât deteriorarea mediului cauzată, de exemplu, de gestionarea deficitară a resurselor acvatice sau de distrugerea pădurilor naturale constituie unul dintre obstacolele principale în calea dezvoltării unei economii agricole;

97. constată că, din cauza impunității de care beneficiază cultivatorii și traficanții, în doi ani de cultivare s-a ajuns din nou la nivelurile de dinainte de 2001, cu un număr mic de șefi puternici ai unor grupări armate care conduc un cartel uriaș;

Joi, 16 decembrie 2010

98. își exprimă profunza îngrijorare cu privire la creșterea dramatică, semnalată într-un raport recent al UNODC, a numărului de cetățeni afgani dependenți de droguri; solicită adoptarea imediată a unor măsuri bine orientate, pentru a reduce numărul persoanelor dependente de droguri și a le oferi acestora îngrijire medicală; în lumina celor de mai sus, subliniază necesitatea de finanțare a programelor ce vizează înființarea unor centre de reabilitare în această țară, în special în acele zone în care nu există acces la tratament medical;
99. subliniază că, în pofida unei scăderi a prețurilor datorată producției excesive, în 2009 comerțul cu narcotice a ajuns la cifra de 3,4 miliarde USD, iar valoarea brută potențială a exportului de opium reprezenta 26 % din PIB-ul Afganistanului, estimându-se că aproximativ 3.4 milioane de afgani (12 % din populație) erau implicați în industria ilicită a narcoticelor;
100. atrage atenția, cu toate acestea, asupra datelor prezentate într-un raport recent al UNODC, în care se arată că talibanii dețin doar 4 % din profitul comerțului anual cu narcotice, agricultorii locali 21 %, în timp ce 75 % merge către funcționarii guvernului, poliție, intermediarii locali și regionali și traficanți; pe scurt, constată că aliați afgani ai NATO își însușesc partea leului din profiturile realizate în urma comerțului cu droguri;
101. observă că, între 2001 și 2009, SUA și comunitatea internațională au cheltuit 1,61 miliarde USD pe măsuri antidrog, care nu au avut nici un impact semnificativ asupra producției și a traficului, și reamintește cele declarate de Richard Holbrooke, Reprezentantul special al SUA pentru Afganistan și Pakistan, care descrie eforturile de până acum ale SUA pentru combaterea drogurilor în Afganistan ca „cel mai risipitor și mai ineficient program pe care l-am văzut vreodată în cadrul sau în afara unui guvern”;
102. subliniază că, în cazul în care dependența de droguri a economiei afgane nu încetează o dată pentru totdeauna și nu este identificat un model alternativ viabil de creștere economică, nu vor fi atinse obiectivele de reinstaurare a securității și stabilității în regiune;
103. subliniază importanța eforturilor de eliminare a culturilor de opium în Afganistan - care au înregistrat prea puțin succese până acum - și solicită, în acest context, oferirea unor alternative viabile de câștigare a existenței pentru cei 3,4 milioane de afgani care trăiesc de pe urma opiumului, precum și îmbunătățirea situației restului populației rurale afgane;
104. ia act de acțiunile reușite de a eradica culturile de opium în Pakistan, Laos și Tailanda, prin înlocuirea lor cu alte tipuri de culturi; ia act, de asemenea, de apariția unor culturi promițătoare în Afganistan, precum șofranul, care pot produce venituri mult mai mari decât cele de mac destinat producției de opium;
105. constată că un proces similar de eliminare a cultivării macului pentru opium ar putea fi preconizat pentru Afganistan, cu un cost de 100 de milioane EUR pe an, prin alocarea a 10 % din ajutorul anual al UE pentru această țară pe o durată de cinci ani;
106. observă că Acordul privind comerțul și tranzitul dintre Afganistan și Pakistan, semnat recent, va oferi o oportunitate producătorilor de rodii, una dintre cele mai renumite culturi legale din zonă, care a fost menționată în repetate rânduri de către actorii străini din domeniul dezvoltării drept cheia creării unor mijloace alternative decente de existență pentru cultivatorii de mac din sudul Afganistanului;
107. felicită UNODC pentru activitatea sa asiduă de sprijinire a guvernului Afganistanului în lupta împotriva drogurilor ilicite și solicită consolidarea UNODC și a programelor acestuia în Afganistan;
108. solicită un plan național de cinci ani pentru eliminarea culturilor ilicite de mac pentru opium, cu termene și repere precise, care să fie implementat prin intermediul unui oficiu special, cu buget și personal propriu;
109. subliniază faptul că acest plan ar trebui promovat în cadrul unei cooperări între UE și Federația Rusă, aceasta din urmă fiind principala victimă a heroinei de proveniență afgană și reprezentând a doua piață de opium din lume ca mărime după UE;
110. solicită guvernului și parlamentului afgan să adopte o legislație specifică, vizând interzicerea oricăror metode de eradicare care ar include utilizarea altor mijloace decât cele manuale și cele mecanice;

Joi, 16 decembrie 2010

111. solicită Consiliului și Comisiei să includă în totalitate prezenta strategie propusă în strategiile existente și solicită statelor membre ale UE să țină cont pe deplin de prezenta propunere în cadrul planurilor naționale;

112. solicită Consiliului și Comisiei să țină cont de toate implicațiile bugetare ale propunerilor cuprinse în prezentul raport;

*

* *

113. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Secretarului General al NATO, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Afganistan.

Crearea unui mecanism permanent de criză pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro

P7_TA(2010)0491

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la crearea unui mecanism permanent de criză pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro

(2012/C 169 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 121, 122, 126, 136 și 148 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”),
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2010 conținând recomandări către Comisie privind gestionarea crizelor transfrontaliere din sectorul bancar ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Raportul Ferreira”),
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2010 referitoare la Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară și acțiuni viitoare ⁽²⁾,
- având în vedere întrebarea din 24 iunie 2010 adresată Comisiei referitoare la Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară și acțiuni viitoare ⁽³⁾,
- având în vedere poziția sa din 6 iulie 2010 privind propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 479/2009 cu privire la calitatea datelor statistice în contextul procedurii deficitului excesiv ⁽⁴⁾,
- având în vedere poziția sa din 22 septembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene ⁽⁵⁾ (denumită în continuare „Raportul Garcia-Margallo”),
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 privind îmbunătățirea guvernancei economice și a cadrului de stabilitate al Uniunii, în special în zona euro ⁽⁶⁾ (denumită în continuare „Raportul Feio”),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0276.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0277.

⁽³⁾ Întrebarea cu solicitare de răspuns oral 0095/2010.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0253.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0377.

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport la jumătatea perioadei) ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Raportul Berès”),
 - având în vedere declarația șefilor de stat sau de guvern din zona euro din 25 martie 2010,
 - având în vedere concluziile Consiliului extraordinar ECOFIN din 9 și 10 mai 2010,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 mai 2010 intitulată „Consolidarea coordonării politicilor economice” (COM(2010)0250),
 - având în vedere documentul Băncii Centrale Europene (denumită în continuare BCE) din 10 iunie 2010 intitulat „Consolidarea guvernancei economice în zona euro”,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2010 intitulată „Consolidarea coordonării politicilor economice pentru stabilitate, creștere și locuri de muncă - Instrumente pentru o mai bună guvernare economică în UE” (COM(2010)0367),
 - având în vedere cele șase propuneri legislative ale Comisiei referitoare la guvernarea economică din 29 septembrie 2010 (denumite în continuare „pachetul legislativ privind guvernarea economică” - COM(2010)0522, COM(2010)0523, COM(2010)0524, COM(2010)0525, COM(2010)0526 și COM(2010)0527),
 - având în vedere Decizia 2010/624/UE a Băncii Centrale Europene din 14 octombrie 2010 privind administrarea operațiunilor de împrumut și creditare încheiate de Uniune în cadrul mecanismului european de stabilizare financiară ⁽³⁾,
 - având în vedere Raportul Grupului operativ privind guvernarea economică prezentat Consiliului European din 21 octombrie 2010 intitulat „Consolidarea guvernancei economice în UE”,
 - având în vedere Concluziile Consiliului European din 28-29 octombrie 2010,
 - având în vedere declarația Eurogrupului din 28 noiembrie 2010,
 - având în vedere întrebarea B7-0199/2010 adresată Comisiei referitoare la crearea unui mecanism permanent de criză pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât este nevoie de o soluție cuprinzătoare și integrată pentru criza datoriei din zona euro, având în vedere faptul că abordarea fragmentară nu a dat rezultate până acum;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0376.

⁽²⁾ JO L 118, 12.5.2010, p. 1.

⁽³⁾ JO L 275, 20.10.2010, p. 10.

Joi, 16 decembrie 2010

- B. întrucât în cadrul Consiliului extraordinar ECOFIN din 9 - 10 mai 2010 Consiliul și statele membre au convenit crearea unui mecanism temporar pentru menținerea stabilității financiare, însumând 750 miliarde EUR, inclusiv un fond de stabilizare pentru reacții rapide (mecanismul european de stabilizare financiară, denumit în continuare MESF), cu un volum total de până la 60 miliarde EUR, precum și un Fond european de stabilitate financiară (denumit în continuare FESF), cu un volum total de până la 440 miliarde EUR, care va fi suplimentat de fonduri FMI de până la 250 miliarde EUR;
- C. întrucât MESF se bazează pe articolul 122 alineatul (2) din TFEU și pe un acord interguvernamental între statele membre; întrucât activarea sa face obiectul unor condiții stricte, în contextul unui sprijin comun UE/FMI, precum și al unor termene și condiții similare celor impuse de FMI, adaptate la specificul social și economic al țărilor în care acesta este aplicat, precum și în funcție de agenda acestora privind dezvoltarea;
- D. întrucât FESF a fost înființat ca un vehicul investițional specializat, care este garantat pe bază proporțională, prin participarea statelor membre într-o manieră coordonată în conformitate cu contribuția lor la capitalul vărsat al BCE și în conformitate cu normele constituționale naționale, și care va expira după trei ani;
- E. întrucât Comisia, în Comunicarea sa din 12 mai 2010, a declarat că această criză a demonstrat faptul că un cadru robust pentru gestionarea crizelor este o completare necesară la aplicarea Pactului consolidat de creștere și de stabilitate, la fel ca și noul mecanism de supraveghere macroeconomică, menit să prevină evoluțiile negative ale orientării bugetare și ale competitivității;
- F. întrucât BCE, în documentul său din 10 iunie 2010, a inclus propuneri privind un cadru de gestionare a crizei datoriei, furnizând sprijin financiar statelor membre din zona euro care se confruntă cu un acces dificil la credite private;
- G. întrucât, în cadrul Consiliului European din 28-29 octombrie 2010, șefii de state și de guverne au convenit asupra necesității ca statele membre să înființeze un mecanism pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro în totalitatea sa (Mecanismul european de stabilitate, denumit în continuare „MES”);
- H. întrucât MES are ca obiectiv să completeze noul cadru pentru guvernarea economică consolidată, vizând supravegherea și coordonarea eficace și riguroasă, care se va concentra pe prevenirea unei crize în viitor și care va reduce substanțial probabilitatea apariției unei alte crize;
- I. întrucât Parlamentul este convins de necesitatea unui mecanism permanent de criză pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro și a solicitat înființarea unui fond monetar european (denumit în continuare „FEM”) în Raportul Feio;
- J. întrucât Parlamentul a identificat, de asemenea, nevoia unui mecanism de soluționare a crizelor pentru sectorul bancar în Raportul Ferreira și în Raportul Garcia-Margallo ca o completare necesară la puterile de supraveghere acordate noilor autorități (AES) pentru a asigura supravegherea sistemului financiar al Uniunii;
- K. întrucât în cadrul reuniunii Eurogrupului din 6 decembrie 2010, crearea de obligațiuni paneuropene pentru a sprijini țările care au probleme financiare a fost prezentată de Președintele Eurogrupului, însă nu a fost discutată, având în vedere faptul că anumite țări au exprimat obiecții la această idee;
- L. întrucât din momentul în care Comisia a prezentat Parlamentului și Consiliului la 29 septembrie 2010 propuneri legislative referitoare la guvernarea economică, piețele au suferit mai multe crize, printre altele criza datoriei din Irlanda, ceea ce trebuie luat în considerare de către Parlament și Consiliu;
- M. întrucât este esențială eficientizarea proceselor actuale ale coordonării politicii economice și eliminarea suprapunerilor pentru a asigura faptul că strategia UE poate fi înțeleasă de operatorii economici și cetățeni, precum și pentru a aplica abordări mai integrate și pentru a realiza o schimbare în procesul decizional;

Joi, 16 decembrie 2010

- N. întrucât Comitetul european pentru riscuri sistemice (denumit în continuare „CERS”) este responsabil cu supravegherea macroprudențială a sistemului financiar în vederea contribuției la prevenirea riscurilor sistemice pentru stabilitatea financiară din UE, pentru evitarea perioadelor de dificultăți financiare de amploare și contribuirea la funcționarea armonioasă a pieței interne, garantând astfel o contribuție sustenabilă a sectorului financiar la creșterea economică,
1. invită Consiliul European să specifice cât mai curând posibil modificările necesare ale Tratatului în vederea înființării unui MES permanent;
 2. subliniază faptul că, din punct de vedere rațional, practic și democratic, abordarea pachetului legislativ privind guvernanta economică nu poate fi disociată de decizia luată de Consiliul European de creare a unui mecanism permanent;
 3. dorește, în calitate de colegislator, să sublinieze nevoia de a crea un mecanism permanent de criză, care este credibil, robust, durabil și bazat pe realități tehnice esențiale și care ar trebui să fie adoptat în cadrul procedurii legislative ordinare și să fie inspirat de metoda comunitară pentru a consolida implicarea Parlamentului European și pentru a îmbunătăți responsabilitatea democratică, pe de o parte, și pentru a se baza pe expertiza, independența și imparțialitatea Comisiei, pe de altă parte; îndeamnă, astfel, Consiliul European să ofere un temei juridic adecvat în cadrul revizuirii TFUE în acest scop;
 4. constată că, în orice caz, MES/FEM ar trebui să fie bazat pe solidaritate, să facă obiectul unor condiții stricte și ar trebui să fie finanțat, printre alte surse, prin instrumente financiare inovatoare și/sau prin sancțiuni aplicate statelor membre în urma unei proceduri sau măsuri privind deficitele excesive sau dezechilibrele excesive, dacă dispoziția respectivă este inclusă în pachetul legislativ privind guvernanta economică care este negociat în prezent și în forma necesară în conformitate cu o astfel de dispoziție;
 5. solicită Comisiei să prezinte o Comunicare care să unească orientările generale ale politicilor economice [articolul 121 alineatul (2) din TFUE], precum și orientările referitoare la politicile privind ocuparea locurilor de muncă [articolul 148 alineatul (2) din TFUE] în vederea unei analize în cadrul unei dezbateri privind „semestrul european”, pentru a reduce discuțiile fără sens și interminabile; îndeamnă Comisia să asigure o mai mare implicare a Parlamentului European în fiecare etapă a acestei dezbateri pentru a consolida responsabilitatea democratică și pentru a îi spori vizibilitatea;
 6. consideră că răspunsul de politică la recomandările specifice adresate statelor membre în cadrul „semestrului european” ar trebui să fie în mod specific luat în considerare în momentul punerii în aplicare a propunerilor legislative privind guvernanta economică discutată în prezent de Parlament și Consiliu;
 7. constată că CERS ar trebui să coopereze îndeaproape cu Comisia, Consiliul și Parlamentul pentru identificarea riscului sistemic și pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a MES, în special în ceea ce privește evaluarea solvabilității țării în cauză;
 8. solicită Comisiei să prezinte o Comunicare, după consultarea cu BCE, care să cuprindă o descriere cuprinzătoare a MES, clarificând poziția investitorilor, a persoanelor care fac depozite de economii și a participanților la piață și care să declare în mod explicit faptul că MES va fi pe deplin în conformitate cu politica FMI și practicile FMI în ceea ce privește implicarea sectorului privat, în vederea disipării îngrijorărilor pieței;
 9. constată că mecanismul permanent de criză ar trebui aplicat cât mai curând posibil, pentru a asigura stabilitatea piețelor și pentru a consolida certitudinea în privința obligațiunilor care au fost emise înainte de înființarea mecanismului permanent de criză;
 10. recunoaște că, deși înființarea unui mecanism funcțional de criză este în interesul tuturor statelor membre, nu toate statele membre vor fi membre sau candidate la zona euro până în momentul înființării unui astfel de mecanism și constată că situația particulară a acestora ar trebui clarificată, în special pentru statele care se îndreaptă spre zona euro și care au datorii suverane în euro; reamintește că statele membre care nu fac parte din zona euro beneficiază de mecanismul balanței de plăți în temeiul articolului 143 din TFUE;
 11. constată, prin urmare, că statele membre din afara zonei euro ar trebui implicate în crearea unui astfel de mecanism și că statele membre care doresc să participe la mecanism ar trebui să aibă această posibilitate;

Joi, 16 decembrie 2010

12. solicită Consiliului European să ofere semnalul politic necesar pentru realizarea de către Comisie a unei investigații privind viitorul sistem de obligațiuni euro, cu specificarea clară a condițiilor în care un astfel de sistem poate fi benefic pentru toate statele membre participante și pentru întreaga zonă euro;
13. subliniază că aceste condiții stricte și succesive ar trebui să contribuie la relansarea creșterii sustenabile și nu ar trebui realizate pe cheltuiala celor mai vulnerabili și, astfel, nu ar trebui să se traducă în reducerea veniturilor minime și în agravarea sărăciei și a inegalităților;
14. îndeamnă Comisia să accelereze o propunere legislativă care definește o bază impozabilă comună;
15. insistă ca normele să fie adaptate pentru a oferi participarea de la caz la caz a creditorilor din sectorul privat, în deplină conformitate cu politicile FMI;
16. subliniază nevoia unui nivel înalt de transparență a informațiilor privind conturile naționale, inclusiv în privința tuturor activităților din afara bilanțului contabil; constată că acest fapt trebuie susținut de audituri externe, de statistici și date fiabile, precum și de responsabilitate; salută puterile consolidate ale Eurostat și reamintește că Parlamentul a solicitat în trecut ca Eurostat să aibă capacitatea de inspecta în mod neanunțat conturile unui stat membru ca măsură de consolidare a supravegherii fiscale;
17. solicită Comisiei să prezinte o Comunicare care să cuprindă o descriere cuprinzătoare a clauzelor și condițiilor atașate la MESF, precum și alte instrumente și pachete de asistență financiară UE oferite ca răspuns la criză;
18. solicită Comisiei să informeze Parlamentul European cu privire la efectul estimat asupra ratingului de credit al UE pe care îl exercită (a) crearea mecanismului de stabilizare financiară și (b) utilizarea integrală a liniei de credit;
19. solicită Comisiei să stabilească o ierarhie a priorităților în ceea ce privește cheltuielile de la bugetul UE, în fiecare an de aplicare a MESF, pentru a determina ordinea în care va trebui să fie anulat bugetul în situația în care trebuie să se ramburseze o sumă de până la 60 de miliarde EUR;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție președintelui Consiliului European, Consiliului, președintelui Eurogrupului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

Situația din Côte d'Ivoire

P7_TA(2010)0492

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la situația din Côte d'Ivoire

(2012/C 169 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Côte d'Ivoire,
- având în vedere dispozițiile Codului Electoral din Côte d'Ivoire, în special Legea 2001-303 și Ordonanța 2008-133, în special articolul 64,
- având în vedere raportul interimar al misiunii Uniunii Europene de observare a alegerilor,

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere comunicatul președintelui Uniunii Africane, declarația Consiliului pentru Pace și Securitate al Uniunii Africane și Comunicatul final din 7 decembrie 2010 al summitului extraordinar al șefilor de stat și de guvern din cadrul Comisiei ECOWAS, desfășurat la Abuja, în Nigeria, pe tema situației din Côte d'Ivoire,
 - având în vedere Declarația Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE adoptată la 3 decembrie 2010 la Kinshasa,
 - având în vedere declarațiile Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant Catherine Ashton referitoare la procesul electoral, în special Declarația din 3 decembrie 2010 referitoare la rezultatul alegerilor din Côte d'Ivoire și Declarația din 1 decembrie 2010 referitoare la al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Côte d'Ivoire,
 - având în vedere Declarația din 3 decembrie 2010 a dlui Young Jin Choi, Reprezentantul Special al Secretarului General al ONU în Côte d'Ivoire, cu privire la certificarea rezultatelor celui de-al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale desfășurat la 28 noiembrie 2010,
 - având în vedere Declarația Consiliului de Securitate al ONU din 8 decembrie 2010,
 - având în vedere concluziile privind Côte d'Ivoire adoptate de Consiliul Afaceri Externe în cadrul celei de-a 3058-a reuniuni desfășurate la 13 decembrie 2010,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură,
- A. având în vedere desfășurarea alegerilor prezidențiale în Côte d'Ivoire și criza gravă politică și instituțională care s-a instalat în țară după cel de-al doilea tur de scrutin din 28 noiembrie 2010; întrucât campania electorală pentru al doilea tur de scrutin al alegerilor a fost caracterizată de un climat de tensiune și de acte violente soldate cu răniți și câteva decese;
 - B. întrucât, conform rapoartelor observatorilor independenți, în special cei ai ONU și ai Uniunii Europene, alegerile, a căror organizare a costat 400 de milioane USD, s-au desfășurat în general în mod satisfăcător;
 - C. întrucât Comisia Electorală Independentă din Côte d'Ivoire a anunțat că dl Ouattara a câștigat alegerile, dar Consiliul Constituțional al țării a modificat rezultatele, acuzând fraude în unele regiuni și declarându-l pe dl Gbagbo câștigător al alegerilor;
 - D. întrucât Consiliul Constituțional are datoria față de cetățenii Republicii Côte d'Ivoire de a aplica imparțial legea și întrucât Constituția, Legea 2001-303 și articolul 64 din Ordonanța din 2008 îi conferă numai competența de a anula alegerile prezidențiale, nu și de a proclama alte rezultate decât cele anunțate de Comisia Electorală Independentă;
 - E. întrucât două rezoluții ale Națiunilor Unite, adoptate în urma acordului de pace din 2005, conferă ONU responsabilitatea de certificare a rezultatelor, aceasta fiind prima dată când un astfel de lucru se întâmplă în Africa;
 - F. întrucât Reprezentantul Special al Secretarului General al ONU a certificat calitatea procesului electoral din Côte d'Ivoire și faptul că rezultatele anunțate de Comisia Electorală Independentă reprezintă voința cetățenilor ivorieni, declarându-l pe dl Ouattara câștigător al alegerilor;
 - G. întrucât Consiliul de Securitate al ONU a salutat anunțarea rezultatelor provizorii de către Comisia Electorală Independentă (CEI) din Côte d'Ivoire și și-a reiterat disponibilitatea de a lua măsurile care se impun împotriva celor care obstrucționează procesul de pace, în special activitatea CEI, astfel cum se prevede la punctul 6 din Rezoluția 1946(2010);

Joi, 16 decembrie 2010

- H. întrucât singura sursă de legitimitate democratică este sufragiul universal, al cărui rezultat a fost certificat de ONU;
- I. întrucât, în cadrul summitului extraordinar din 7 decembrie 2010, Comunitatea Economică a Statelor Vest-Africane (ECOWAS) i-a solicitat dlui Gbagbo „să predea imediat puterea” și a suspendat participarea Côte d'Ivoire „la toate activitățile sale, până la noi dispoziții”;
- J. întrucât președintele Uniunii Africane (UA), dl Bingu Wa Mutharika, a afirmat în declarația sa oficială din 8 decembrie 2010 că „dl Gbagbo trebuie să respecte voința poporului exprimată în cadrul alegerilor și să predea pașnic puterea pentru a evita o nouă baie de sânge în Africa” și că UA „sprijină poziția ECOWAS și a observatorilor internaționali care au certificat că dl Ouattara a câștigat alegerile”;
- K. având în vedere că actorii economici interesați sunt îngrijorați de faptul că situația actuală ar putea duce la sărăcirea țării și, astfel, a populației sale și a Africii de Vest în ansamblu, întrucât Côte d'Ivoire reprezintă 40 % din PIB-ul Uniunii economice și monetare vest-africane;
- L. întrucât președintele aflat la sfârșit de mandat are responsabilitatea de a asigura o tranziție pașnică care să mențină pacea civilă, indispensabilă pentru viitorul Republicii Côte d'Ivoire, abținându-se de la a impune noi suferințe poporului său și regiunii,
1. consideră că singura sursă de legitimitate democratică este sufragiul universal, al cărui rezultat a fost certificat de ONU, și solicită, prin urmare, dlui Gbagbo să elibereze funcția ocupată și să predea puterea dlui Alassane Ouattara;
 2. îndeamnă toate forțele politice și militare din Côte d'Ivoire să respecte voința cetățenilor reflectată de rezultatul alegerilor din 28 noiembrie 2010, așa cum a fost anunțat de CEI și confirmat de Reprezentantul Special al Secretarului General al ONU;
 3. deplânge ciocnirile violente care au precedat proclamarea rezultatelor celui de-al doilea tur al alegerilor prezidențiale din Côte d'Ivoire și își exprimă solidaritatea cea mai profundă cu victimele și cu familiile acestora; regretă, de asemenea, obstrucțiile politice și încercările de a intimida membrii CEI, care au condus în cele din urmă la anunțarea cu întârziere a rezultatelor provizorii, blocând astfel desfășurarea normală a procesului electoral democratic;
 4. regretă profund decizia Consiliului Constituțional din Côte d'Ivoire, ai cărui membri au fost toți numiți de președintele aflat la sfârșit de mandat, de a modifica rezultatele anunțate de Comisia Electorală, încălcând astfel legislația pe care ar trebui să o aplice, și consideră că această decizie este în contradicție cu dorințele exprimate prin vot de cetățenii ivorieni;
 5. subliniază importanța deciziei UA de a suspenda Côte d'Ivoire „de la participarea la activitățile organizației până când președintele ales democratic, Alassane Ouattara, nu își va fi ocupat efectiv funcția”;
 6. salută declarațiile diferiților actori ai comunității internaționale prin care este exprimat sprijinul pentru procesul electoral din Côte d'Ivoire și prin care dl Ouattara este recunoscut drept câștigător legitim al alegerilor;
 7. sprijină ferm eforturile Uniunii Africane și ale ECOWAS de prevenire a violenței și de asigurare a recunoașterii guvernului legitim;
 8. acordă întreaga sa încredere Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU responsabil de certificarea rezultatelor;
 9. este foarte preocupat de actualul blocaj politic postelectoral din țară, precum și de actele de violență raportate care au implicat, în unele cazuri, forțe de securitate ivoriene; subliniază necesitatea de a monitoriza îndeaproape situația din țară și actele de violență raportate;

Joi, 16 decembrie 2010

10. deplânge actele de violență care au avut loc și consideră că protecția populației civile trebuie să fie o prioritate; invită toate părțile implicate din Côte d'Ivoire să evite orice risc de escaladare a tensiunilor și să prevină orice posibile confruntări; solicită, prin urmare, adoptarea de măsuri pentru reluarea funcționării democratice a instituțiilor în interesul cetățenilor din Côte d'Ivoire și al menținerii păcii;
11. salută toate eforturile de mediere și invită toate forțele politice din Côte d'Ivoire să sprijine activ o tranziție pașnică și să evite astfel divizarea țării;
12. condamnă cu fermitate actele de intimidare la adresa observatorilor Uniunii Europene din Côte d'Ivoire, în urma cărora misiunea a trebuit să fie retrasă din motive de securitate;
13. deplânge suspendarea activităților mediei neguvernamentale din Côte d'Ivoire; reamintește că este esențial ca toți cetățenii din Côte d'Ivoire să aibă acces deplin la informații cu caracter pluralist și divers în media și solicită autorităților ivoriene să reinstituie imediat accesul echitabil la media de stat;
14. sprijină decizia UE de a impune sancțiuni împotriva lui Laurent Gbagbo și salută decizia Consiliului UE de a adopta măsuri specifice împotriva celor care blochează procesul de pace și reconcilierea națională, în special împotriva celor care pun în pericol rezultatul procesului electoral; invită Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant Catherine Ashton să prezinte în cel mai scurt timp posibil noi inițiative de sprijin al autorităților alese democratic din Côte d'Ivoire;
15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant Catherine Ashton, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, ONUCI, instituțiilor Uniunii Africane, ECOWAS, Adunării Parlamentare ACP-UE și statelor membre ale UE.

Bunăstarea găinilor ouătoare

P7_TA(2010)0493

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la industria găinilor ouătoare din UE: interzicerea utilizării bateriilor începând cu 2012

(2012/C 169 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 1999/74/CE a Consiliului de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare ⁽¹⁾, care a intrat în vigoare la 3 august 1999 și a introdus o interdicție referitoare la utilizarea bateriilor pentru creșterea găinilor ouătoare, acordând în același timp o perioadă de tranziție de mai mult de 12 ani pentru ca producătorii să își schimbe sistemele de creștere,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 589/2008 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului privind standardele de comercializare aplicabile ouălor ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 ianuarie 2008 privind diversele sisteme de creștere a găinilor ouătoare (COM(2007)0865), în special sistemele prevăzute de Directiva 1999/74/CE (SEC(2007)1750),

⁽¹⁾ JO L 203, 3.8.1999, p. 53.

⁽²⁾ JO L 163, 24.6.2008, p. 6.

⁽³⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 798/2008 al Comisiei, modificat prin Regulamentele (CE) nr. 1291/2008, (CE) nr. 411/2009, (UE) nr. 215/2010, (UE) nr. 241/2010, (UE) nr. 254/2010, (UE) nr. 332/2010, (UE) nr. 925/2010 și (UE) nr. 955/2010, de stabilire a unei liste a țărilor terțe, teritoriilor, zonelor sau compartimentelor din care pot fi importate în Comunitate și pot tranzita Comunitatea păsările de curte și produsele de pasăre, precum și a cerințelor de certificare sanitar-veterinară (care a înlocuit de la 1 ianuarie 2009 Decizia 2006/696/CE a Comisiei) ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 11 noiembrie 2010 referitoare la criza din sectorul creșterii animalelor din UE ⁽²⁾,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la reuniunile Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală din cadrul Parlamentului, din 30 august și 29 septembrie 2010, Comisia a furnizat informații pe această temă, dar nu a fost în măsură să ofere răspunsuri satisfăcătoare membrilor acesteia, de exemplu din cauza lipsei unui plan de acțiune;
- B. întrucât Directiva de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare (1999/74/CE) interzice, începând de la 1 ianuarie 2012, creșterea găinilor ouătoare în sisteme de cotețe neîmbunătățite și întrucât statele membre și producătorii din UE-15 vor dispune, până la data respectivă, de peste 12 ani pentru a se asigura că respectă dispozițiile legale, iar producătorii din UE-10 și UE-2 vor dispune de opt ani, respectiv cinci ani de la aderare pentru a se conforma acestor dispoziții;
- C. întrucât, în ultimii ani, sectorul s-a confruntat cu epizootii majore, precum și cu o criză gravă a pieței, care s-a datorat în parte costurilor enorme de producție cauzate de majorarea prețurilor la furaje - care reprezintă până la 50 % din costurile totale suportate de producători - ca urmare a speculațiilor de pe piața cerealelor;
- D. întrucât mulți producători din Uniune au început să își schimbe sistemele de producție pentru a se conforma Directivei 1999/74/CE a Consiliului, dar nu sunt în măsură să finalizeze acest proces până la 1 ianuarie 2012;
- E. întrucât în 2008 Comisia a adoptat o comunicare cu privire la diferitele sisteme de creștere a găinilor ouătoare, în special la cele care intră sub incidența Directivei 1999/74/CE a Consiliului, confirmând faptul că decizia de eliminare treptată a bateriilor până la 1 ianuarie 2012 a fost justificată și că nu era necesară nicio modificare a acestei directive; întrucât Comisia a reiterat această poziție cu ocazia reuniunii Consiliului Agricultură din 22 februarie 2010;
- F. întrucât ouăle care nu sunt produse în conformitate cu Directiva 1999/74/CE nu pot fi comercializate legal pe teritoriul UE;
- G. întrucât statele membre sunt responsabile pentru instituirea unor sisteme de sancțiuni proporționale, eficiente și disuasive, pentru a garanta că directiva este pusă în aplicare, în timp ce Comisia - în calitate de garant al tratatelor - are datoria de a supraveghea progresele înregistrate în punerea sa în aplicare în întreaga UE și de a adopta măsurile necesare;
- H. întrucât rapoartele DG AGRI referitoare la situația curentă, precum și estimările provenind chiar din acest sector pentru anii viitori prevăd faptul că un număr substanțial de state membre și 30 % din producția de ouă nu se vor conforma interdicției referitoare la baterii înainte de 1 ianuarie 2012;
- I. întrucât Directiva 1999/74/CE nu prevede un mecanism specific care să permită unui stat membru să împiedice comercializarea pe teritoriul său a ouălor sau a produselor din ouă provenind dintr-un alt stat membru care nu adoptă măsurile necesare pentru a interzice introducerea pe piață a ouălor provenind din întreprinderi care nu respectă Directiva 1999/74/CE;

⁽¹⁾ JO L 226, 23.8.2008, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0402.

Joi, 16 decembrie 2010

- J. întrucât sectorul păsărilor domestice și al producției de ouă nu beneficiază de subvenții din partea UE în cadrul primului pilon al PAC și s-a confruntat cu o criză profundă a pieței în ultimii ani, inclusiv cu creșterea semnificativă a prețurilor la furaje din ultima vreme, trebuind în același timp să se conformeze standardelor UE privind sănătatea și bunăstarea animalelor, care sunt printre cele mai ridicate din lume;
- K. întrucât costurile de producție suportate de producătorii de ouă care folosesc cotețe îmbunătățite sunt cu 8-13 % mai mari decât cele ale producătorilor care folosesc cotețe convenționale, iar diferența de venit rezultată este estimată la 3-4 %,
1. invită Comisia să mențină cerința referitoare la interdicția bateriilor începând de la 1 ianuarie 2012, astfel cum este prevăzut în Directiva de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare (1999/74/CE), și să se opună ferm oricăror încercări ale statelor membre de a obține o amânare a acestui termen;
 2. subliniază că, în principiu, amânarea interdicției sau derogările de la aceasta ar dăuna în mod grav bunăstării găinilor ouătoare, ar denatura piața și ar penaliza producătorii care au investit deja în sisteme de creștere fără cotețe sau bazate pe cotețe îmbunătățite; consideră, cu toate acestea, că ar trebui să se găsească o soluție, cu respectarea unor condiții clar definite, pentru producătorii care au început să își modifice sistemele de creștere, prin introducerea unor noi tipuri de cotețe sau prin metode alternative de creștere, dar care nu vor fi finalizat acest proces până la 1 ianuarie 2012;
 3. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la numărul substanțial de state membre și de producători de ouă care aștează întârzieri în îndeplinirea termenului-limită 2012;
 4. salută inițiativa Comisiei de a se întâlni cu principalele părți interesate și cu autoritățile competente în ianuarie 2011 pentru a evalua stadiul aplicării directivei, dar subliniază faptul că aceste eforturi trebuiau depuse cu mult timp în urmă;
 5. invită Comisia să ofere clarificări de urgență cu privire la stadiul aplicării în statele membre și să indice, până cel târziu la 1 martie 2011, măsurile pe care intenționează să le ia pentru a asigura respectarea directivei;
 6. subliniază că aceste măsuri ar trebui, în primul rând, să asigure condiții de concurență echitabile și să protejeze producătorii care s-au conformat până la 1 ianuarie 2012 de concurența nelegală din partea producătorilor din UE și din afara acesteia, care continuă să utilizeze în mod ilegal baterii după data respectivă;
 7. invită Comisia să monitorizeze progresul la intervale regulate și să ia măsuri urgente pentru ca statele membre să garanteze că producătorii lor de ouă respectă interdicția până la 1 ianuarie 2012 și să le îndemne să elaboreze planuri naționale de acțiune, inclusiv sancțiuni disuasive, pentru a asigura faptul că bateriile nu mai sunt utilizate pe teritoriul lor după 1 ianuarie 2012;
 8. consideră că producătorii de ouă și statele membre care au depus eforturi în vederea respectării Directivei 1999/74/CE nu ar trebui penalizați printr-o concurență nelegală și ilegală, în special sub forma ouălor și produselor din ouă importate din țări terțe; subliniază că ouăle care nu sunt produse în conformitate cu Directiva 1999/74/CE nu pot să fie comercializate legal sau să participe la comerțul intern din UE; îndeamnă Comisia, prin urmare, să ia măsuri de prevenire a denaturărilor comerciale și de împiedicare a producătorilor care nu se conformează să exporte în afara teritoriului lor național;
 9. insistă ca Comisia să nu inițieze acțiuni împotriva unui stat membru care împiedică comercializarea și importul ouălor care nu au fost produse în conformitate cu legislația UE;
 10. constată că anumite state membre, dar nu toate, au recurs la posibilitatea de a oferi finanțare producătorilor pentru a sprijini trecerea la cotețe îmbunătățite; subliniază, cu toate acestea, faptul că actualele restricții care afectează finanțele unor state membre și dificultățile cu care se confruntă agricultorii din UE în încercarea de a obține credite pentru a finanța investițiile în cadrul fermelor pot crea dificultăți suplimentare în trecerea la cotețele îmbunătățite înainte de 1 ianuarie 2012;

Joi, 16 decembrie 2010

11. îndeamnă toate statele membre să includă în programele lor de dezvoltare rurală măsuri care să ajute sectorul păsărilor domestice să se conformeze cu directiva;
12. subliniază necesitatea de a sensibiliza consumatorii cu privire la acest lucru și la efectele existenței neconformității asupra bunăstării găinilor ouătoare, precum și la concurența neloială dintre agricultori;
13. observă că ouăle ar trebui considerate ca alimente de bază și subliniază că nerespectarea Directivei 1999/74/CE ar putea implica un risc de penurie de ouă și o creștere semnificativă a prețului la ouă suportat de consumatori; în plus, subliniază că astfel de penurii și de majorări ale prețurilor ar putea conduce la sporirea importurilor de ouă sau de produse din ouă provenind din țări terțe care nu respectă standardele UE în materie de bunăstare;
14. solicită Comisiei să-și consolideze monitorizarea aplicării directivei prin creșterea numărului de inspecții efectuate de Oficiul Alimentar și Veterinar;
15. solicită Comisiei să prezinte, cel târziu la 31 decembrie 2011, o listă a producătorilor, prelucrătorilor și comercianților cu amănuntul de ouă și de produse din ouă care nu respectă dispozițiile Directivei 1999/74/CE;
16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Malaysia: practica pedepselor prin lovirea cu bastonul

P7_TA(2010)0494

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la Malaysia: practica pedepsei prin flagelare

(2012/C 169 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere interzicerea totală a torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, aplicabilă în toate circumstanțele și, ca normă preemtorie în dreptul internațional, tuturor statelor,
- având în vedere forma practică conferită acestei interdicții în mai multe instrumente și documente internaționale și regionale referitoare la drepturile omului, printre care Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) și Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante (Convenția împotriva torturii),
- având în vedere Regulile minimale standard pentru tratamentul deținuților, adoptate de ONU,
- având în vedere Convenția ONU privind statutul refugiaților,
- având în vedere Carta ASEAN referitoare la promovarea și protecția drepturilor omului și a drepturilor fundamentale care a intrat în vigoare la 15 decembrie 2008 și crearea Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN la 23 octombrie 2009,
- având în vedere Declarația ASEAN privind protecția și promovarea drepturilor lucrătorilor migranți din 13 ianuarie 2007,
- având în vedere Orientările politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, adoptate în 2001 și revizuite în 2008,

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere Documentul de strategie UE-Malaysia pentru perioada 2007-2013,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât orice formă de pedeapsă corporală este interzisă în toate circumstanțele în conformitate cu dreptul internațional;
 - B. întrucât dreptul malaysian prevede pedepsirea prin flagelare (cunoscută sub numele de „biciuire”) pentru cel puțin 66 de infracțiuni și întrucât, potrivit estimărilor organizației Amnesty International, anual, circa 10 000 de cetățeni malaysieni și un număr din ce în ce mai mare de refugiați și imigranți sunt flagelați în închisorile din Malaysia;
 - C. întrucât autoritățile malaysiene au extins în ultimii ani lista infracțiunilor pedepsite cu flagelarea, printre acestea numărându-se intrarea ilegală în țară sau consumul de droguri;
 - D. întrucât Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU, din care face parte și Malaysia, a adoptat Rezoluția 8/8 în care se afirmă că „pedepsele corporale pot fi echivalate cu tortura” și întrucât practica flagelării provoacă dureri și suferințe puternice, precum și traume fizice și psihologice de lungă durată;
 - E. întrucât, deși flagelarea – o rămășiță a domniei coloniale – este practică încă într-un număr redus de țări, Malaysia este singura țară cu o populație considerabilă și un nivel ridicat de dezvoltare umană care păstrează această formă de pedeapsă;
 - F. întrucât victimele străine ale flagelării adesea nu sunt informate despre acuzațiile care li se aduc, li se refuză dreptul la un interpret și nu au acces la asistență juridică, acest lucru reprezentând o încălcare a dreptului lor la un proces obiectiv și imparțial;
 - G. întrucât medicii implicați în procesul de pedepsire – care au doar rolul de a atesta că deținuții au condiția fizică necesară pentru a fi flagelați și de a-i resuscita în cazul în care își pierd cunoștința - încalcă etica medicală;
 - H. întrucât Baroul din Malaysia, care reprezintă 8 000 de avocați, a solicitat abolirea acestei forme de pedeapsă, argumentând că aceasta contravine tuturor normelor internaționale privind drepturile omului și diverselor convenții privind tortura,
1. condamnă ferm flagelarea și toate formele de pedeapsă corporală și rele tratamente aplicate deținuților; este ferm convins că Malaysia nu poate invoca legile sale interne pentru a justifica o practică ce este echivalentă cu tortura și este clar ilegală în conformitate cu dreptul internațional;
 2. solicită insistent Malaysiei să adopte un moratoriu asupra flagelării și a tuturor formelor de pedeapsă corporală în toate cazurile, în vederea abolirii acestora în legislație și în practică;
 3. invită autoritățile malaysiene să pună capăt imediat practicii actuale prin care se fac presiuni asupra funcționarilor din închisori și a medicilor să fie complici la relele tratamente aplicate deținuților în timpul flagelării;
 4. invită Parlamentul malaysian să ratifice Convenția ONU împotriva torturii și Protocolul său opțional, precum și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și protocoalele la acesta și să modifice legislația malaysiană pentru ca infracțiunile legate de imigrație să fie considerate infracțiuni administrative și nu infracțiuni penale sancționate cu închisoarea sau cu pedepse corporale, precum și să pună capăt pedepsirii prin flagelare a infracțiunilor legate de droguri;
 5. invită Comisia pentru drepturile omului și Comitetul pentru reforma legislației din Malaysia să facă recomandări adecvate guvernului cu privire la eliminarea din legislație a pedepselor corporale;

Joi, 16 decembrie 2010

6. invită autoritățile malaysiene să aplice standardele internaționale privind protecția migranților, a refugiaților și a solicitanților de azil, inclusiv în cadrul procedurilor penale inițiate împotriva lor, pentru a asigura protecția efectivă a acestora împotriva torturii și a relelor tratamente;
7. invită Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisia și Consiliul să aducă sistematic în discuție, în cadrul contactelor lor politice cu această țară, situația drepturilor omului din Malaysia și, în special, acuzațiile cu privire la diverse abuzuri și rele tratamente aplicate migranților și solicitanților de azil;
8. îndeamnă Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisia și Consiliul să continue demersurile pe lângă toți partenerii internaționali ai Uniunii Europene cu privire la ratificarea și punerea în aplicare de către aceștia a convențiilor internaționale de interzicere a torturii și a relelor tratamente; invită Uniunea Europeană să considere lupta împotriva torturii și a relelor tratamente ca o prioritate absolută a politicii sale în domeniul drepturilor omului, în special printr-o aplicare mai strictă a orientărilor Uniunii Europene și a tuturor celorlalte instrumente ale UE, precum Instrumentul European pentru Democrație și Drepturile Omului;
9. consideră că înființarea Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN reprezintă un pas binevenit în direcția unei abordări mai cuprinzătoare și a unei aplicări efective a standardelor privind drepturile omului în regiune; consideră că acest organism s-ar putea ocupa de problema flagelării în Malaysia, care vizează adesea migranți și solicitanți de azil provenind din state membre ale ASEAN;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Guvernului și Parlamentului Malaysiei, guvernelor statelor membre ale ASEAN, raportorului special al ONU privind tortura și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

Uganda: legea Bahati și discriminarea populației LGBT

P7_TA(2010)0495

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la Uganda: așa-numita „lege Bahati” și discriminarea împotriva persoanelor LGBT

(2012/C 169 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere obligațiile și instrumentele internaționale din domeniul drepturilor omului, inclusiv cele cuprinse în convențiile ONU privind drepturile omului, precum și în Convenția europeană privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează drepturile omului și libertățile fundamentale și interzice discriminarea,
- având în vedere Acordul de la Cotonou dintre membrii grupului de state din Africa, Caraibe și Pacific, de pe o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou) și clauzele referitoare la drepturile omului cuprinse în acesta, în special articolul 9,
- având în vedere articolele 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin care UE și statele sale membre se angajează să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale și care oferă, la nivel european, mijloace de luptă împotriva discriminării și încălcării drepturilor omului,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 21, care interzice discriminarea bazată pe orientare sexuală,

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere ansamblul acțiunilor UE de combatere a homofobiei și discriminării pe motive de orientare sexuală,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la homofobie, protecția minorităților și politicile de luptă împotriva discriminării,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 2009 referitoare la Uganda: proiect de legislație anti-homosexuală ⁽¹⁾,
 - având în vedere declarația Înaltului Reprezentant Catherine Ashton cu privire la Ziua internațională împotriva homofobiei, 17 mai 2010,
 - având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE din 3 decembrie 2009 privind integrarea socială și culturală și participarea tinerilor,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât proiectul de lege împotriva homosexualității depus de deputatul David Bahati la 25 septembrie 2009 în Parlamentul ugandez prevede pedepsirea comiterii de acte homosexuale cu închisoare variind între șapte ani și închisoare pe viață sau cu pedeapsa cu moartea; întrucât legea prevede pedepsirea cu închisoare de până la trei ani a persoanelor care nu denunță homosexualitatea unui copil sau a unui pacient; întrucât legea este încă în curs de examinare;
- B. întrucât comunitatea internațională în general a condamnat cu fermitate proiectul de lege, iar unele state membre ale UE au amenințat să suspende asistența pentru dezvoltare către Uganda în cazul în care această lege este adoptată;
- C. întrucât, la 9 octombrie și la 15 noiembrie 2010, ziarul local „Rolling Stone” a publicat numele și datele personale ale unor persoane despre care se presupune că sunt homosexuale, incitând cititorii la vătămarea sau spânzurarea acestora; întrucât Curtea Supremă din Uganda a ordonat încetarea provizorie a publicării ziarului;
- D. întrucât, în Africa, homosexualitatea este legală în numai 13 țări, iar în 38 de țări este considerată infracțiune penală; întrucât homosexualitatea este pedepsită cu moartea în Mauritania, Sudan și în Nigeria de nord,
1. reiterează faptul că orientarea sexuală reprezintă un aspect care ține de dreptul individual la viața privată, garantat de dreptul internațional al drepturilor omului, conform căruia egalitatea și nediscriminarea ar trebui protejate, iar libertatea de exprimare ar trebui garantată;
 2. reamintește autorităților ugandeze obligațiile care le revin în conformitate cu dreptul internațional și cu dispozițiile Acordului de la Cotonou, care prevede respectarea drepturilor universale ale omului;
 3. își reiterează angajamentul față de drepturile universale ale omului și constată, în acest sens, că apărarea drepturilor fundamentale ale persoanelor LGBT nu poate fi considerată o impunere a valorilor europene, fiind vorba, mai degrabă, de apărarea și promovarea drepturilor universale comune ale omului, care sunt obiective ale activității externe a UE;
 4. denunță orice încercări de incitare la ură și de promovare a violenței față de orice grupuri minoritare, inclusiv pe criteriul sexului sau al orientării sexuale; condamnă în acest context depunerea legii împotriva homosexualității în Parlamentul ugandez și îndeamnă autoritățile din această țară să nu aprobe legea în cauză, ci să își revadă legislația pentru a scoate de sub incidența legii penale homosexualitatea și grupurile marginalizate, inclusiv activiștii LGBT; subliniază că o lege împotriva homosexualității ar prejudicia considerabil lupta împotriva HIV/SIDA;
 5. respinge încă o dată cu fermitate orice încercări de a generaliza aplicarea pedepsei cu moartea și de a utiliza procedurile de extrădare în cazul cetățenilor ugandezi acuzați de a fi comis acte homosexuale în străinătate;

⁽¹⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 25.

Joi, 16 decembrie 2010

6. salută faptul că Curtea Supremă din Uganda a ordonat încetarea publicării ziarului „Rolling Stone”; rămâne însă preocupat de faptul că numeroși cetățeni ugandezi au fost atacați ca urmare directă a articolului publicat, iar mulți alții trăiesc încă sub amenințarea atacurilor, și solicită autorităților să îi protejeze;

7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vice-președintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, președintelui Republicii Uganda, președintelui Parlamentului ugandez, Adunării Legislative a Africii de Est, Comisiei Uniunii Africane și instituțiilor acesteia.

Refugiații din Eritreea ținuți ostatici în Sinai

P7_TA(2010)0496

Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la refugiații eritreeni reținuți ostatici în Sinai

(2012/C 169 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația de la Barcelona din noiembrie 1995,
 - având în vedere prima conferință a Rețelei euro-mediteraneene pentru drepturile omului de la Cairo, din 26-27 ianuarie 2006,
 - A. întrucât forțele de securitate din Egipt sunt în căutarea a sute de refugiați eritreeni despre care ICNUR susține că sunt reținuți ostatici de traficanți beduini în Sinai deoarece nu au plătit sumele cerute de traficanți pentru a-i introduce ilegal în Israel;
 - B. întrucât marți, 7 decembrie 2010, biroul Înaltului Comisar al ONU pentru refugiați și-a exprimat îngrijorarea față de situația a 250 de migranți eritreeni despre care se crede că sunt ținuți ostatici în deșertul Sinai;
 - C. întrucât se pare că traficanții solicită sume de până la 8 000 USD pentru eliberarea unei persoane și că refugiații sunt închiși în containere și fac obiectul abuzurilor;
 - D. întrucât în apelul comun lansat la 1 decembrie 2010 de organizațiile neguvernamentale se preciza că sute de refugiați ilegali din Cornul Africii sunt reținuți de luni de zile la periferia unui oraș din Sinai;
 - E. întrucât ostaticii au plătit deja 2 000 USD pentru trecerea lor în Israel, conform ONG-urilor, care au afirmat că traficanții aplică refugiaților un tratament extrem de degradant și de inuman;
 - F. întrucât surse oficiale locale din Sinaiul de Nord au afirmat că forțele de securitate îi caută activ pe eritreeni, despre care se crede că sunt ținuți în grupuri împrăștiate,
1. îndeamnă autoritățile egiptene să ia toate măsurile necesare pentru a asigura eliberarea ostaticilor eritreeni, să evite utilizarea forței letale împotriva migranților ilegali care traversează frontierele egiptene, să le protejeze demnitatea și integritatea fizică și psihologică, să garanteze faptul că migranții reținuți au posibilitatea de a contacta ICNUR și să îi permită ICNUR să viziteze toți solicitanții de azil și toți refugiații aflați în custodia statului;

Joi, 16 decembrie 2010

2. apreciază eforturile constante ale autorităților egiptene de verificare a informațiilor conținute în rapoartele elaborate de ICNUR cu privire la un grup de aproximativ 250 de eritreeni reținuți ostatici în Sinai de către traficanți, cu încălcarea legilor naționale și a principiilor drepturilor omului;
3. subliniază faptul că frontiera din deșertul Sinai a devenit o rută pentru traficul cu migranți africani aflați în căutarea unui loc de muncă; mii de eritreeni fug în fiecare an din țara lor, mulți dintre ei îndreptându-se spre Israel;
4. reamintește că, în august 2010, șapte persoane au fost ucise în incidente cu traficanții în apropiere de granița cu Israelul, după ce migranții africani ținuți ostatici de traficanți le-au luat armele răpitorilor într-o încercare de evadare;
5. ia act de faptul că Israelul a demarat în noiembrie construcția unui zid de 250 de km de-a lungul graniței pentru a stopa fluxul de migranți ilegali;
6. salută eforturile Egiptului de combatere a traficului de persoane, în special instituirea în 2007 a Comitetului național de coordonare pentru combaterea și prevenirea traficului de persoane, și solicită tuturor țărilor să își reia eforturile de combatere la nivel mondial a infracțiunilor de trafic de persoane și să respecte legile naționale relevante;
7. apreciază angajamentul continuu al Egiptului față de îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul tratatelor internaționale, în special în temeiul Convenției din 1951 privind refugiații;
8. recunoaște că refugiații care participă la acte ce amenință, direct sau indirect, siguranța și independența țării gazdă ar trebui să fie considerați o amenințare la adresa securității naționale a acelei țări, conform condițiilor ICNUR;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului Egiptului, Secretarului General al ONU și Consiliului ONU pentru Drepturile Omului.

Întărirea interzicerii de către Uniunea Europeană a îndepărtării înotătoarelor rechinelor

P7_TA(2010)0497

Declarația Parlamentului European din 16 decembrie 2010 privind sprijinul față de întărirea interzicerii de către Uniunea Europeană a îndepărtării înotătoarelor rechinelor

(2012/C 169 E/18)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât îndepărtarea înotătoarelor constituie practica risipitoare prin care se desprind prin tăiere înotătoarele unui rechin, iar restul carcaseri se aruncă înapoi în mare, și care este stimulată de cererea mare de supă de înotătoare de rechini, considerată o delicată;
- B. întrucât practica îndepărtării înotătoarelor contribuie la scăderea extremă a populațiilor de rechini, caracterizate printr-o creștere lentă;
- C. întrucât o treime din speciile europene de rechini sunt amenințate cu dispariția;
- D. întrucât interzicerea de către UE a îndepărtării înotătoarelor rechinelor este cea mai puțin severă din lume, fiind însoțită de derogări care permit debarcarea separată a înotătoarelor și a carcaselor și stabilind un raport excesiv între greutatea înotătoarelor și cea a carcaselor;

Joi, 16 decembrie 2010

- E. întrucât Comisia analizează o serie de opțiuni pentru modificarea interdicției privind îndepărtarea înotătoarelor rechinilor [Regulamentul (CE) nr. 1185/2003];
 - F. întrucât, în 2006, Parlamentul a solicitat Comisiei să remedieze lacunele interdicției privind îndepărtarea înotătoarelor rechinilor;
 - G. întrucât majoritatea oamenilor de știință, precum și UICN recomandă debarcarea rechinilor cu înotătoarele atașate în mod natural;
 - H. întrucât Costa Rica a militat pe lângă Națiunile Unite pentru metoda „înotătoarelor atașate în mod natural”, utilizată în multe pescării din America Centrală și de Nord,
1. invită Comisia ca, până la a doua aniversare a Planului comunitar de acțiune pentru rechini (februarie 2011), să prezinte o propunere pentru interzicerea îndepărtării înotătoarelor rechinilor la bordul navelor;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatarilor ⁽¹⁾, Comisiei.

(1) Lista semnatărilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 16 decembrie 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN1)).

Creșterea sprijinului acordat de Uniunea Europeană sporturilor la nivel de masă

P7_TA(2010)0498

Declarația Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la creșterea sprijinului acordat de Uniunea Europeană sporturilor la nivel de masă

(2012/C 169 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 165 din TFUE,
 - având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât sportul se numără în prezent printre competențele UE;
 - B. întrucât sportul este un factor important de coeziune socială care contribuie la multe obiective de politică precum promovarea sănătății, educația, integrarea socială, combaterea discriminării, dezvoltarea culturii, precum și reducerea criminalității și lupta împotriva dependenței de droguri;
 - C. întrucât majoritatea europenilor implicați în activități fizice sportive și de recreare practică sporturi la nivel de masă;
 - D. întrucât criza economică și presiunea asupra cheltuielilor guvernamentale ar putea avea consecințe grave asupra finanțării sporturilor la nivel de masă,
1. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze sportul pentru toți, consolidând rolul educațional și de integrare al acestuia și acordând o atenție specială grupurilor slab reprezentate precum femeile, persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități;
 2. solicită statelor membre să se asigure că sportul la nivel de masă nu are de suferit de pe urma reducerilor bugetare în perioade de criză;

Joi, 16 decembrie 2010

3. solicită Comisiei să acorde atenția cuvenită sporturilor practicate la nivel de masă în viitoarea sa comunicare referitoare la sport și să asigure o finanțare suficientă pentru Programul UE privind sportul pentru perioada de după 2012;
4. solicită Comisiei să țină cont de rezultatele studiului privind finanțarea sporturilor practicate la nivel de masă având în vedere o posibilă inițiativă a UE referitoare la pariurile sportive;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, împreună cu numele semnatarilor ⁽¹⁾, Comisiei și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista semnatărilor este publicată în anexa 2 la procesul-verbal din 16 decembrie 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN2)).

O strategie a UE privind persoanele fără adăpost

P7_TA(2010)0499

Declarația Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost

(2012/C 169 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația sa din 22 aprilie 2008 privind soluționarea problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât există în continuare persoane fără adăpost în toate statele membre ale UE, fapt ce constituie o încălcare inacceptabilă a drepturilor fundamentale ale omului;
 - B. întrucât 2010 este Anul european al luptei împotriva sărăciei și excluziunii sociale,
1. solicită încă o dată Comisiei să se angajeze până la sfârșitul anului 2010 să pună capăt problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe străzi până în 2015;
 2. solicită Comisiei Europene să elaboreze o strategie ambițioasă în privința lipsei de adăpost în UE și să sprijine statele membre să elaboreze strategii naționale de succes pe baza orientărilor din Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială adoptat în martie 2010 și care face parte din UE 2020;
 3. solicită EUROSTAT să colecteze date privind persoanele fără adăpost;
 4. susține următoarele priorități de acțiune: Nicio persoană să nu mai doarmă sub cerul liber; Nicio persoană să nu mai trăiască în adăposturi de urgență după încetarea situației de urgență; Nicio persoană să nu mai trăiască în adăposturi provizorii mai mult decât este necesar pentru a se muta în condiții normale; Nicio persoană să nu părăsească o instituție de primire fără a avea opțiuni în privința locuinței; Niciun tânăr să nu rămână fără adăpost ca urmare a trecerii la o viață independentă;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, împreună cu numele semnatărilor ⁽²⁾, Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 19.

⁽²⁾ Lista semnatărilor este publicată în anexa 3 la procesul-verbal din 16 decembrie 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN3)).

Marți, 14 decembrie 2010

RECOMANDĂRI

PARLAMENTUL EUROPEAN

Instituirea unei capacități de reacție rapidă a UE

P7_TA(2010)0465

Recomandarea Parlamentului European adresată Consiliului din 14 decembrie 2010 privind instituirea unei capacități de reacție rapidă a UE (2010/2096(INI))

(2012/C 169 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 196 din Tratatul de la Lisabona care menționează faptul că „Uniunea încurajează cooperarea între statele membre pentru a spori eficacitatea sistemelor de prevenire și de protecție împotriva catastrofelor naturale sau provocate de om” și că „acțiunea Uniunii urmărește să promoveze consecvența acțiunilor întreprinse la nivel internațional în materie de protecție civilă”,
- având în vedere articolul 214 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, potrivit căruia acțiunile desfășurate de UE în domeniul ajutorului umanitar vizează „să acorde asistență și ajutor populației din țările terțe, victime ale unor catastrofe naturale sau provocate de om” și „se desfășoară în conformitate cu principiile dreptului internațional și cu principiile imparțialității, neutralității și nediscriminării”,
- având în vedere Consensul european privind ajutorul umanitar, semnat în decembrie 2007 de către Președintele Consiliului Uniunii Europene, Președintele Parlamentului European și Președintele Comisiei Europene, precum și Planul de acțiune privind punerea în aplicare a consensului, prezentat de către Comisia Europeană în mai 2008,
- având în vedere concluziile Consiliului din decembrie 2007, prin care Comisia a fost îndemnată să utilizeze în mod optim mecanismul comunitar de protecție civilă și să consolideze cooperarea dintre statele membre,
- având în vedere orientările privind utilizarea resurselor militare și de protecție civilă în cazul catastrofelor (Orientările de la Oslo), revizuite la 27 noiembrie 2006,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 23 februarie 2009, intitulată „Strategia UE de sprijinire a reducerii riscului de dezastre în țările în curs de dezvoltare”,

Marți, 14 decembrie 2010

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din martie 2008, intitulată „Consolidarea capacității de răspuns a Uniunii în caz de catastrofe” (COM(2008)0130), precum și Rezoluția Parlamentului European din 19 iunie 2008 referitoare la consolidarea capacității de reacție a Uniunii Europene în caz de catastrofe ⁽¹⁾,
 - având în vedere raportul prezentat de Michel Barnier la data de 9 mai 2006 intitulat „Pentru o forță europeană de protecție civilă: ajutorul european”,
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2010 referitoare la recentul cutremur care a avut loc în Haiti ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la prevenirea dezastrelor naturale și a celor provocate de om,
 - având în vedere propunerea de recomandare din 23 martie 2010 adresată Consiliului privind instituirea unei capacități de reacție rapidă a UE, prezentată de Anneli Jäätteenmäki, Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnez și Frédérique Ries în numele Grupului ALDE în conformitate cu articolul 121 alineatul (1) din Regulamentul de procedură (B7-0228/2010),
 - având în vedere articolul 121 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0332/2010),
- A. întrucât dezastrelor care cauzează importante pierderi umane, economice și ecologice sunt din ce în ce mai numeroase la nivel mondial; întrucât astfel de crize au loc mai frecvent, în mai multe părți ale lumii și au un impact mai puternic și o anvergură mai mare din cauza, în principal, a efectelor provocate de schimbările climatice; întrucât UE face eforturi considerabile pentru a face față acestor crize;
- B. întrucât multiplicarea și frecvența sporită a intervențiilor în interiorul și în afara Uniunii Europene depind de situația financiară globală și de constrângeri bugetare, ceea ce subliniază nevoia unor operațiuni mai eficiente din punct de vedere financiar;
- C. întrucât punerea în comun a resurselor de către cele 31 de state membre ale mecanismului comunitar de protecție civilă (UE-27, Norvegia, Lichtenstein, Croația și Islanda) sau în contextul cooperării consolidate dintre statele membre poate reprezenta un avantaj operațional și financiar;
- D. întrucât bugetul Comisiei destinat abordării catastrofelor umanitare, în special Direcției Generale ECHO, nu a fost numai înghețat, ci a scăzut ușor în termeni reali în ultimii cinci ani;
- E. întrucât în ultimii ani s-au înregistrat progrese în sporirea coerenței intervențiilor UE în caz de catastrofe naturale, în special prin consolidarea progresivă a mecanismului de protecție civilă, o mai bună interacțiune/coordonare între protecția civilă și ajutoarele umanitare, precum și prin recunoașterea faptului că o strategie integrată pentru gestionarea dezastrelor naturale implică nu numai o reacție, dar și metode de prevenire și pregătire;
- F. întrucât reacția Uniunii Europene la cutremurul din Haiti a declanșat o intervenție rapidă, importantă și de mare anvergură de ajutor umanitar și a activat mecanismul de protecție civilă în cadrul căruia s-au lansat imediat pentru prima dată două module (o unitate de purificare a apei și o unitate medicală complexă) finanțate prin Acțiunea pregătitoare privind capacitatea de reacție rapidă a UE din 2008;

⁽¹⁾ JO C 286 E du 27.11.2009, p. 15.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0015.

Marți, 14 decembrie 2010

- G. întrucât lecțiile învățate în urma crizelor recente demonstrează încă nevoia de a îmbunătăți capacitatea de reacție a UE în caz de catastrofe din punct de vedere al eficienței, coordonării și vizibilității și întrucât aceste catastrofe au scos încă o dată în evidență necesitatea unei capacități de reacție rapidă a UE (o forță europeană de protecție civilă);
- H. întrucât capacitatea UE de a proteja viețile și bunurile cetățenilor constituie un factor determinant al credibilității sale,
1. adresează Consiliului recomandările următoare:
- (a) recunoaște că includerea protecției civile și a ajutorului umanitar în portofoliul unui singur comisar responsabil cu ajutorul umanitar și reacția în situație de criză creează sinergii mai bune în cadrul Comisiei și contribuie la îmbunătățirea coerenței reacției generale a UE în caz de dezastre naturale;
- (b) solicită realizarea unei integrări mai profunde în cadrul DG ECHO a metodologiilor de lucru privind protecția civilă și ajutorul umanitar, păstrând totodată caracterul specific al acestor două funcții prin menținerea unei distincții și a unei delimitări clare între rolurile lor, pentru a maximiza sinergiile și efectul complementar și pentru a le spori eficiența; solicită, de asemenea, personalului militar și civil și lucrătorilor din domeniul umanitar implicați în operațiuni umanitare sau de reacție în caz de catastrofe să acționeze în conformitate cu principiile neutralității, independenței și imparțialității;
- (c) reamintește faptul că utilizarea resurselor de protecție civilă în cazul unei crize umanitare ar trebui impusă de necesități și ar trebui să fie complementară și coerentă cu ajutorul umanitar, în conformitate cu Consensul european privind ajutorul umanitar și cu Orientările Organizației Națiunilor Unite (Orientările de la Oslo), pentru a garanta respectarea principiilor umanitare ale neutralității, umanității, imparțialității și independenței;
- (d) insistă asupra faptului că asistența oferită de UE în cazul catastrofelor naturale sau provocate de om ar trebui să vizeze, atunci când este posibil, sprijinirea economiei locale, de exemplu prin achiziția de produse alimentare provenite din localitatea sau regiunea în cauză și prin punerea la dispoziția agricultorilor a materialelor necesare pentru relansarea economiei rurale;
- (e) solicită Consiliului și Comisiei să clarifice mecanismele de cooperare și coordonare dintre Serviciul european pentru acțiune externă și Comisie în ceea ce privește reacția în caz de catastrofe naturale de mare anvergură în afara teritoriului Uniunii Europene;
- (f) propune să se desfășoare acțiuni de coordonare adaptate la condițiile locale, în cooperare cu guvernul statului afectat, implicând reprezentanții din teren ai UE și ai statelor membre pentru a se asigura o reacție focalizată și competentă în folosul localităților afectate;
- (g) îndeamnă Consiliul să considere consolidarea capacității de reacție a UE în caz de catastrofe drept prioritate maximă, în special având în vedere discuțiile privind înființarea unei forțe de protecție civilă a UE, și să dea curs solicitărilor repetate ale Parlamentului European privind punerea în practică a propunerilor din cadrul raportului Barnier din 2006;
- (h) solicită înființarea imediată a unei forțe de protecție civilă a UE, care trebuie să fie echipată în mod adecvat cu resursele tehnologice și tehnice necesare;
- (i) solicită, de asemenea, în contextul acțiunilor desfășurate în urma unei catastrofe naturale, o mai bună coordonare între agențiile umanitare și mecanismele de protecție civilă ale statelor membre și ale DG ECHO, precum și o eventuală forță europeană de protecție civilă;
- (j) îndeamnă Comisia să elaboreze programe, în colaborare cu guvernele naționale, autoritățile locale și organizațiile societății civile din țările beneficiare, privind prevenirea catastrofelor și capacitatea de gestionare a reacției la nivelul comunităților;

Marți, 14 decembrie 2010

- (k) încurajează Consiliul să adopte, în cadrul procedurii legislative ordinare, măsuri (proapse de Comisie) pentru îmbunătățirea previzibilității și a capacității de planificare a mecanismului actual de protecție civilă al UE, care se bazează în prezent pe contribuții ad-hoc și voluntare din partea statelor membre; sugerează faptul că aceste măsuri ar putea include mecanisme probate în cadrul acțiunilor pregătitoare ale UE, inclusiv resursele de la nivel european, punerea în comun voluntară a resurselor, evaluarea capacităților existente, identificarea scenariilor și dezvoltarea activităților ulterioare de pregătire;
- (l) solicită, de asemenea, elaborarea de bugete realiste, în care creditele destinate catastrofelor naturale sau acțiunilor umanitare să fie alocate pe baza cheltuielilor din anii precedenți;
- (m) consideră că forța de protecție civilă a UE ar trebui să se bazeze pe mecanismul de protecție civilă al UE, ar trebui să reprezinte o optimizare a instrumentelor disponibile, care vor dobândi o mai mare eficiență și vizibilitate, și o punere voluntară în comun a resurselor logistice și umane existente, fie în ceea ce privește instruirea în materie de reacție la catastrofe, fie în ceea ce privește gestionarea catastrofelor prin elaborarea de inițiative în cadrul măsurilor pregătitoare, și ar trebui să fie în măsură să ofere ajutor inițial într-un interval de 24 de ore de la producerea unei catastrofe;
- (n) recomandă ca forța de protecție civilă a UE:
- să se bazeze pe o evaluare a necesităților, la care să participe toți actorii din domeniul ajutorului umanitar;
 - să fie civilă;
 - să acționeze sub drapelul Uniunii Europene;
 - să respecte dreptul internațional umanitar;
 - să respecte caracterul voluntar al participării statelor membre la sistemul prevăzut;
 - să fie întemeiată pe principiul distribuției sarcinilor;
 - să accepte contribuții din partea statelor care nu fac parte din UE;
 - să recunoască rolul general al ONU în coordonarea acțiunilor internaționale de ajutorare din afara teritoriului Uniunii Europene;
 - să fie organizată pe o bază preventivă, în funcție de scenarii concrete;
- (o) consideră că, având în vedere în mod special operațiunile de ajutor umanitar și învățămintele extrase în urma intervențiilor din Haiti și Pakistan, UE ar trebui, în măsura în care este posibil, să acționeze sub coordonarea ONU, concentrându-se pe domeniile în care intervenția sa poate aduce o valoare adăugată mai mare;
- (p) consideră că forța europeană de protecție civilă s-ar putea baza pe un angajament din partea unor state membre să pună la dispoziție, în mod voluntar, module de protecție civilă predeterminate care să poată interveni imediat în cadrul operațiunilor UE coordonate de CMI; majoritatea acestor module, care există deja la nivel național și, prin urmare, nu presupun costuri suplimentare semnificative, vor fi și în continuare controlate de statele membre, iar desfășurarea acestor module, aflate în așteptare, va forma baza sistemului UE de protecție civilă în vederea asigurării unei reacții la catastrofe în interiorul și în afara UE;

Marți, 14 decembrie 2010

- (q) consideră că UE ar putea finanța module de protecție civilă suplimentare pentru anumite situații specifice în care au fost identificate lacune și la care UE ar putea contribui cu o valoare adăugată și subliniază importanța creșterii volumului de finanțare pentru transport și a dezvoltării de module de transport în așteptare;
 - (r) subliniază necesitatea elaborării unei abordări cuprinzătoare și proactive ca reacție la catastrofe, prin care să se coordoneze diferitele mijloace de acțiune de care dispune Uniunea și statele sale membre, cum ar fi gestionarea situațiilor de criză (civilă și militară), asistența financiară și dezvoltarea sau politicile sociale și de mediu; consideră că, în acest context, tranziția dintre reacția la catastrofe și reconstrucția ce urmează ulterior ar trebui gestionată într-un mod mai eficient; reamintește propunerea privind instituirea unui Corp voluntar european de ajutor umanitar, în conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona [articolul 214 alineatul (5)], și având în vedere Anul european al voluntariatului 2011 încurajează Comisia Europeană și Consiliul să elaboreze în cel mai scurt timp, împreună cu Parlamentul European, norme și proceduri privind funcționarea Corpului european, în special în lumina inițiativelor similare luate de unele state membre;
 - (s) reamintește Consiliului că utilizarea resurselor și a capacităților militare pentru intervenții în caz de catastrofe naturale, în special în ceea ce privește logistica, transportul și infrastructura în sprijinul acțiunilor de ajutor umanitar, ar trebui să fie excepțională, să fie utilizată în ultimă instanță și întotdeauna cu respectarea acordurilor în vigoare, precum Consensul european privind ajutorul umanitar și Orientările de la Oslo privind folosirea resurselor militare și de protecție civilă în cadrul operațiunilor internaționale de reacție la catastrofe;
 - (t) recunoaște faptul că mijloacele de apărare militare și civile în caz de intervenție în urma unei catastrofe ar trebui utilizate numai în ultimă instanță, conform Consensului european privind ajutorul umanitar și Orientărilor de la Oslo; reamintește că mijloacele militare constituie deseori o contribuție importantă la reacția în caz de catastrofe, pe lângă protecția civilă și ajutorul umanitar, și constată că mijloacele militare pot fi necesare pentru a acoperi deficiențele de capacități critice (în special transportul strategic, instrumentele specializate, inginerie și transport greu); prin urmare, subliniază necesitatea de a elabora o strategie cuprinzătoare, de a îmbunătăți sinergiile dintre capacitățile civile și militare și de a identifica domenii în care statele membre pot să-și unească eforturile și capacitățile la nivelul UE pentru a contribui la reacția UE în caz de catastrofe, lucru deosebit de important într-un context economic dificil;
 - (u) subliniază necesitatea dezvoltării unor capacități civile ale UE, care să fie disponibile permanent și care să acționeze independent de structurile militare, precum și a identificării domeniilor în care statele membre și-ar putea reuni eforturile și capacitățile la nivelul UE în acest sens;
 - (v) îndeamnă Consiliul și Comisia să coopereze în vederea introducerii unui plan de acțiune privind vizibilitatea, care să includă măsuri concrete pentru îmbunătățirea vizibilității reacției UE în caz de catastrofe naturale;
 - (w) încurajează utilizarea sistemului de monitorizare globală pentru mediu și securitate (GMES) în vederea unei supravegheri constante a zonelor cu potențial de criză, ceea ce va garanta o pregătire mai bună pentru trimiterea ajutorului umanitar, și subliniază importanța critică a instituirii unui mecanism de monitorizare ulterioară a acțiunilor UE și a evaluării asistenței acordate;
 - (x) încurajează constituirea de bugete destinate cercetării și dezvoltarea de capacități industriale (de exemplu, imagini prin satelit în cadrul programului GMES) pentru a îmbunătăți fazele de gestionare a catastrofelor;
 - (y) invită Consiliul să ia în considerare recomandările de mai sus atunci când examinează și trage concluzii referitoare la următoarea comunicare a Comisiei privind consolidarea capacității de reacție la catastrofe a Uniunii Europene, care a fost anunțată de Comisia Europeană;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului și, spre informare, Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE: Portugalia//inundații - Franța/furtuna Xynthia

P7_TA(2010)0453

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))

(2012/C 169 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0578 – C7-0323/2010),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 26,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată în cursul reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008 privind Fondul de solidaritate,
- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0335/2010),

1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXA

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din xxx

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 26,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽²⁾,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană a creat Fondul de solidaritate al Uniunii Europene („fondul”) pentru a-și exprima solidaritatea față de populația din regiunile afectate de catastrofe naturale.
- (2) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea fondului în limita unui plafon anual de 1 miliard EUR.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 cuprinde dispozițiile care permit mobilizarea fondului.
- (4) Portugalia a depus o cerere pentru mobilizarea fondului, referitoare la o catastrofă naturală cauzată de alunecări de teren și inundații pe insula Madeira.
- (5) Franța a depus o cerere de mobilizare a fondului referitoare la o catastrofă naturală cauzată de furtuna Xynthia,

DECID:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul de solidaritate al Uniunii Europene pentru suma de 66 891 540 EUR în credite de angajament și credite de plată.

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.
⁽²⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

Marți, 14 decembrie 2010

Proiect de buget rectificativ nr. 9/2010: Fondul de solidaritate al UE (inundații în Portugalia, furtuna Xynthia - Franța) - Relansare economică: rețeaua europeană offshore de energie eoliană

P7_TA(2010)0454

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 9/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea III – Comisia (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))

(2012/C 169 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 314, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolele 37 și 38,
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, adoptat definitiv la 17 decembrie 2009 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 9/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, prezentat de Comisie la 13 octombrie 2010 (COM(2010)0577),
 - având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 9/2010, adoptată de Consiliu la 10 decembrie 2010 (17633/2010 – C7-0409/2010),
 - având în vedere articolele 75b și 75e din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0341/2010),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 9/2010 la bugetul general 2010 vizează următoarele aspecte:
- mobilizarea unei sume de 66,9 milioane EUR din Fondul de solidaritate al UE în credite de angajament și de plată în legătură cu consecințele alunecărilor de teren și ale inundațiilor grave care au avut loc pe insula Madeira, Portugalia, și consecințele furtunii Xynthia din Franța;
 - reducerea corespunzătoare cu 66,9 milioane EUR a creditelor de plată de la linia bugetară 06 04 14 03 - Proiecte energetice pentru sprijinirea redresării economice - Rețeaua europeană de energie eoliană offshore;
- B. întrucât scopul proiectului de buget rectificativ nr. 9/2010 este de a înscrie oficial această ajustare în bugetul 2010,

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.⁽²⁾ JO L 64, 12.3.2010.⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 9/2010;
2. aprobă poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 9/2010 fără modificări și încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 8/2010 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: SI/Mura, Slovenia

P7_TA(2010)0455

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/014 SI/Mura din Slovenia) (COM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))

(2012/C 169 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0582 – C7-0334/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0336/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
 - B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
 - C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
 - D. întrucât Slovenia a solicitat asistență pentru 2 554 de cazuri de concedieri din întreprinderea Mura, European Fashion Design, care își desfășoară activitatea în sectorul de fabricare a articolelor de îmbrăcăminte;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale, inclusiv a unei evaluări a efectelor pe care aceste servicii temporare și personalizate le au asupra reintegrării pe termen lung pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată cu toate acestea că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin va fi probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din xxx

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/014 SI/Mura din Slovenia)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor disponibilizați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) Slovenia a depus, la 28 aprilie 2010, o cerere de mobilizare a FEG privind disponibilizările din întreprinderea Mura, iar până la 24 iunie 2010 a transmis informații suplimentare. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea sumei de 2 247 940 EUR.
- (5) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Slovenia,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 2 247 940 EUR, sub formă de credite de angajament și de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Heidelberger Druckmaschinen AG/Germania

P7_TA(2010)0456

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen from Germany) (COM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))

(2012/C 169 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0568 – C7-0332/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (All din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0337/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Germania a solicitat asistență pentru 1 181 de cazuri de concedieri distribuite în cadrul a patru unități de producție ale întreprinderii Heidelberger Druckmaschinen din Baden-Württemberg, care își desfășoară activitatea în sectorul producției de utilaje tipografice;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutorarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale, inclusiv a unei evaluări a efectelor pe care aceste servicii temporare și personalizate le au asupra reintegrării pe termen lung pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată cu toate acestea că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin va fi probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din xxx**

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen din Germania)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor disponibilizați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 de milioane EUR.
- (4) Germania a depus, la 27 mai 2010, o cerere de mobilizare a FEG privind disponibilizările din întreprinderea Heidelberger Druckmaschinen, iar până la 1 iulie 2010 a transmis informații suplimentare. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea sumei de 8 308 555 EUR.
- (5) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Germania,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) pentru alocarea sumei de 8 308 555 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Wielkopolskie Autovehicule, Polonia

P7_TA(2010)0457

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/004 PL/Wielkopolskie Autovehicule, Polonia) (COM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))

(2012/C 169 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0616 – C7-0347/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0359/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- D. întrucât Polonia a solicitat asistență pentru 590 de cazuri de concedieri din două întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 29 a NACE Rev. 2 (Fabricarea autovehiculelor, a remorcilor și a semiremorcilor) în regiunea NUTS II Wielkopolskie;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată totuși că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară destinată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin este probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din xxx

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/004 PL/Wielkopolskie Autovehicule, Polonia)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr.1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) La 5 februarie 2010, Polonia a prezentat o cerere de mobilizare a FEG cu privire la concedierile din două întreprinderi a căror activitate se încadrează în NACE revizuirea 2 diviziunea 29 („Fabricarea autovehiculelor, remorcilor și semiremorcilor”) în regiunea NUTS II Wielkopolskie (PL41) și a completat-o prin informații suplimentare transmise până la 6 iulie 2010. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr.1927/2006. În consecință, Comisia propune mobilizarea unei sume de 633 077 EUR.
- (5) Prin urmare, FEG ar trebui mobilizat pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Polonia,

DECID:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 633 077 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Aragón – Comerț cu amănuntul, Spania

P7_TA(2010)0458

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/016 ES/ Aragón – Comerț cu amănuntul, Spania) (COM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))

(2012/C 169 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0615 – C7-0346/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0358/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- D. întrucât Spania a solicitat asistență pentru 1 154 de cazuri de concedieri din 593 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 47 a NACE Rev. 2 (Comerțul cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor) în regiunea NUTS II Aragon;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată totuși că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară destinată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin va fi probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXA

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din xxx**

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/016 ES/ Aragón – Comerț cu amănuntul, Spania)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) La 6 mai 2010, Spania a prezentat o cerere de mobilizare a FEG cu privire la concedierile din 593 de întreprinderi a căror activitate se încadrează în NACE revizuirea 2 diviziunea 47 („Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor”) în regiunea NUTS II Aragón (ES24) și a completat-o prin informații suplimentare transmise până la 1 iulie 2010. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. În consecință, Comisia propune mobilizarea unei sume de 1 560 000 EUR.
- (5) Prin urmare, FEG ar trebui mobilizat pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Spania,

DECID:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 1 560 000 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Comunidad Valenciana - Textile/Spania

P7_TA(2010)0459

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana – Textile, Spania) (COM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))

(2012/C 169 E/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0613 – C7-0345/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0357/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- D. întrucât Spania a solicitat asistență pentru 350 de cazuri de concedieri din 143 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 13 a NACE Rev. 2 (Fabricarea produselor textile) în regiunea NUTS II Comunidad Valenciana;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată totuși că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin este probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

ANNEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din xxx

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana – Textile, Spania)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 de milioane EUR.
- (4) La 22 martie 2010, Spania a prezentat o cerere de mobilizare a FEG, având în vedere concedierile din 143 de întreprinderi a căror activitate se încadrează în sectorul NACE a doua revizuire diviziunea 13 (Fabricarea produselor textile) dintr-o singură regiune NUTS II, Comunidad Valenciana (ES52), și a completat-o cu informații suplimentare până la 17 iunie 2010. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. În consecință, Comisia propune mobilizarea unei sume de 2 059 466 EUR.
- (5) În consecință, ar trebui mobilizat FEG în vederea acordării unei contribuții financiare ca răspuns la cererea depusă de Spania,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 2 059 466 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Comunidad Valenciana – piatră naturală din Spania

P7_TA(2010)0460

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana – Piatră Naturală, Spania) (COM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))

(2012/C 169 E/29)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0617 – C7-0344/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0356/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- D. întrucât Spania a solicitat asistență pentru cazurile privind 300 de concedieri din 66 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 23 a NACE Rev. 2 (Fabricarea altor produse minerale nemetalice) în regiunea NUTS II Comunidad Valenciana;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutorarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată totuși că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară dedicată sprijinirii IMM-urilor și inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin este probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din xxx**

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana – Piatră Naturală, Spania)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr.1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 de milioane EUR.
- (4) La 9 martie 2010, Spania a prezentat o cerere de mobilizare a FEG, având în vedere concedierile din 66 de întreprinderi a căror activitate se încadrează în sectorul NACE a doua revizuire diviziunea 23 (Fabricarea altor produse din minerale nemetalice) dintr-o singură regiune NUTS II, Comunidad Valenciana (ES52), și a completat-o cu informații suplimentare până la 25 mai 2010. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr.1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea unei sume de 1 422 850 EUR.
- (5) În consecință, ar trebui mobilizat FEG în vederea acordării unei contribuții financiare ca răspuns la cererea depusă de Spania,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 1 422 850 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Lear, Spania

P7_TA(2010)0461

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/023 ES/Lear din Spania) (COM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))

(2012/C 169 E/30)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0625 – C7-0360/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0351/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- D. întrucât Spania a solicitat asistență pentru 508 cazuri de concedieri din întreprinderea Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, care își desfășoară activitatea în sectorul autovehiculelor;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a accelera mobilizarea FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale, inclusiv a unei evaluări a efectelor pe care aceste servicii temporare și personalizate le au asupra reintegrării pe termen lung pe piața muncii a lucrătorilor care au fost concediați;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată totuși că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară destinată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia de un astfel de sprijin este probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 14 decembrie 2010

ANNEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din xxx

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/023 ES/Lear din Spania)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 de milioane EUR.
- (4) La 23 iulie 2010, Spania a depus o cerere de mobilizare a FEG privind concedierile din întreprinderea Lear, iar la 10 august 2010 a transmis informații suplimentare. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea unei sume de 382 200 EUR.
- (5) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Spania,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 382 200 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: H. Cegielski-Poznań, Polonia

P7_TA(2010)0462

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Polonia) (COM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))

(2012/C 169 E/31)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0631 – C7-0361/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0352/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

- D. întrucât Polonia a solicitat asistență pentru 189 de cazuri de concedieri din întreprinderea H.Cegielski-Poznań și din patru întreprinderi furnizoare ale acestora, care își desfășoară activitatea în sectorul motoarelor diesel marine;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare în vederea accelerării mobilizării FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutorarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale, inclusiv a unei evaluări a efectelor pe care aceste servicii temporare și personalizate le au asupra reintegrării pe termen lung pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată cu toate acestea că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară destinată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin este probabil și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din xxx**

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Polonia)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,având în vedere Regulamentul (CE) nr.1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009, pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) Polonia a depus, la 8 martie 2010, o cerere de mobilizare a FEG privind concedierile din întreprinderea H.Cegielski-Poznań Poland S.A., iar până la 10 august 2010 a transmis informații suplimentare. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr.1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea unei sume de 114 250 EUR.
- (5) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Polonia,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 114 250 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la, ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2003/109/CE la beneficiarii unei protecții internaționale *I**

P7_TA(2010)0463

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind modificarea Directivei 2003/109/CE în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii unei protecții internaționale (COM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))

(2012/C 169 E/32)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2007)0298),
- având în vedere articolul 63 punctele 3 și 4 din Tratatul CE, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C6-0196/2007),
- având în vedere poziția sa din 23 aprilie 2008 ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea sa din 18 noiembrie 2010 de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0347/2010),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;

⁽¹⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 126.

Marți, 14 decembrie 2010

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2007)0112

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind modificarea Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii unei protecții internaționale

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/51/UE)

Acordul dintre Uniunea Europeană și Georgia privind facilitarea eliberării vizelor***

P7_TA(2010)0464

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Georgia privind facilitarea eliberării vizelor (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))

(2012/C 169 E/33)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11324/2010),
- având în vedere proiectul de acord între Uniunea Europeană și Georgia privind facilitarea eliberării vizelor (10304/2010),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 77 alineatul (2) litera (a) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0391/2010),
- având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0345/2010),

1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Georgiei.
-

Marți, 14 decembrie 2010

Crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație ***I

P7_TA(2010)0469

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 377/2004 al Consiliului privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (COM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))

(2012/C 169 E/34)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0322),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2), articolul 63 alineatul (3) litera (b) și articolul 66 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0055/2009),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3), articolul 74 și articolul 79 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat în scrisoarea din 1 decembrie 2010 de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0342/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Marți, 14 decembrie 2010

P7_TC1-COD(2009)0098

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 377/2004 al Consiliului privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 493/2011)

Ordinul european de protecție *I**

P7_TA(2010)0470

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la proiectul de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere inițiativa unui grup de state membre (00002/2010),
 - având în vedere articolul 76 litera (b) și paragraful al doilea litera (d) din articolul 82 alineatul (1) și articolul 289 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora proiectul de act a fost prezentat de către Consiliu Parlamentului (C7-0006/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatele (3) și (15) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere avizul motivat trimis, în temeiul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, de către un parlament național, potrivit căruia proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere contribuțiile transmise de parlamentele naționale privind proiectul de act legislativ,
 - având în vedere articolele 37, 44 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, în temeiul articolului 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0354/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

Marți, 14 decembrie 2010

P7_TC1-COD(2010)0802

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în special, articolul 82 alineatul (1) **literele (a) și (d)**,

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Republicii Bulgaria, a Republicii Estonia, a Regatului Spaniei, a Republicii Franceze, a Republicii Italiene, a Republicii Ungare, a Republicii Polone, a Republicii Portugheze, a României, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) Conform articolului 82 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cooperarea judiciară în materie penală în Uniune se întemeiază pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare.
- (3) În conformitate cu Programul de la Stockholm, adoptat de Consiliul European în cadrul reuniunii sale din 10-11 decembrie 2009, recunoașterea reciprocă ar putea să se extindă la toate tipurile de hotărâri și decizii de natură judiciară, care ar putea fi, în funcție de sistemul juridic, penale sau administrative. **Acesta solicită de asemenea Comisiei și statelor membre să analizeze modalitățile de îmbunătățire a legislației și a măsurilor practice de sprijin pentru protecția victimelor.** De asemenea, programul evidențiază faptul că victimelor criminalității li se poate oferi o protecție specială, care ar trebui să fie aplicată la nivel de Uniune. **Prezenta directivă face parte dintr-o serie de măsuri coerente și cuprinzătoare privind drepturile victimelor.**
- (4) Rezoluția Parlamentului European din **26 noiembrie 2009 privind eliminarea violenței împotriva femeilor solicită statelor membre să-și îmbunătățească legislația și politicile naționale pentru a combate toate formele de violență împotriva femeilor și să acționeze în vederea combaterii cauzelor violenței împotriva femeilor, nu în ultimul rând prin utilizarea de măsuri preventive și solicită Uniunii să garanteze dreptul la asistență și sprijin tuturor victimelor violenței.** Rezoluția Parlamentului European din **10 februarie 2010 referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2009 sprijină propunerea de introducere a ordinului european de protecție pentru victime.**
- (5) Într-un spațiu comun de justiție fără frontiere interne, este necesar să se asigure faptul că protecția acordată unei persoane **fizice** într-un stat membru este menținută și continuată în orice alt stat membru în care se mută sau în care s-a mutat persoana respectivă. Ar trebui, de asemenea, garantat faptul că exercitarea legitimă de către cetățenii Uniunii a dreptului de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și cu articolul 21 din TFUE, nu duce la reducerea **protecției** acestora.
- (6) Pentru a realiza aceste obiective, prezenta directivă ar trebui să stabilească norme prin care protecția generată de **anumite măsuri** de protecție adoptate în conformitate cu legislația unui stat membru („stat emitent”) poate fi extinsă la alt stat membru în care persoana protejată **hotărăște să își stabilească reședința sau să locuiască** („stat de executare”) ■.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2010.

Marți, 14 decembrie 2010

- (7) Prezenta directivă ia în considerare diferitele tradiții juridice ale statelor membre, precum și faptul că o protecție eficace poate fi asigurată prin intermediul ordinelor de protecție emise de o altă autoritate decât o instanță penală. Prezenta directivă nu stabilește obligații de modificare a sistemelor naționale pentru adoptarea măsurilor de protecție.
- (8) Prezenta directivă se aplică măsurilor de protecție care sunt destinate să protejeze o persoană împotriva unei fapte penale a unei alte persoane care poate, în orice fel, să îi pună în pericol viața, integritatea fizică, psihologică și sexuală, de exemplu prin prevenirea oricărei forme de hărțuire, precum și demnitatea și libertatea personală, de exemplu prin prevenirea răpirilor, a urmăririi în scop de hărțuire și a altor forme de constrângere indirectă și destinat să evite noi acte infracționale și să reducă consecințele actelor infracționale anterioare. Aceste drepturi personale ale persoanei protejate corespund valorilor fundamentale recunoscute și susținute în toate statele membre. Este important să se sublinieze faptul că prezenta directivă se aplică măsurilor de protecție care vizează protejarea tuturor victimelor și nu numai a victimelor violenței bazate pe criterii de gen, ținând seama de specificul fiecărui tip de infracțiune în cauză.
- (9) Prezenta directivă se aplică măsurilor de protecție, independent de natura - penală, civilă sau administrativă - a autorității judiciare sau echivalente care adoptă decizia vizată, indiferent dacă aceasta se face în contextul procedurilor penale sau în contextul oricăror alte proceduri cu privire la o faptă care a făcut sau care ar fi putut face obiectul procedurilor penale într-o instanță care are competență în special în materie penală.
- (10) Prezenta directivă urmărește aplicarea unor măsuri de protecție emise în favoarea victimelor sau a posibilelor victime ale infracțiunilor: nu ar trebui să se aplice măsurilor emise în vederea protecției martorilor.
- (11) În cazul în care, pentru protecția unei rude a persoanei care face în principal obiectul protecției este emisă o măsură de protecție în sensul prezentei directive, se poate solicita și emite un ordin european de protecție și pentru această rudă, cu respectarea condițiilor prevăzute de prezenta directivă.
- (12) Toate cererile prin care se solicită emiterea unui ordin european de protecție trebuie soluționate cu celeritatea adecvată, ținând seama de urgența situației, de data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul statului de executare și, în cazul în care este posibil, de gradul de risc la care este supusă persoana protejată.
- (13) În cazul în care, în conformitate cu prezenta directivă, persoanei care reprezintă un pericol sau persoanei protejate trebuie să i se furnizeze informații, aceste informații trebuie să fie furnizate și tutorelui sau reprezentantului persoanei în cauză, dacă este cazul. De asemenea, se va acorda atenția cuvenită necesității ca persoana protejată, persoana care reprezintă un pericol sau reprezentanții procesuali ai acestora să primească informații, în conformitate cu prezenta directivă, într-o limbă pe care o înțeleg.
- (14) În cadrul procedurilor de emitere și recunoaștere a ordinelor europene de protecție, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere, în mod corespunzător, nevoile victimelor, inclusiv, în special, pe acelea ale persoanelor vulnerabile, de exemplu minori sau persoane cu handicap.
- (15) Pentru aplicarea prezentei directive, o măsură de protecție poate fi impusă ca urmare a unei hotărâri judecătorești, astfel cum este definită la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative ⁽¹⁾ sau ca urmare a unei decizii privind măsuri de supraveghere judiciară, astfel cum este definită la articolul 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 337, 16.12.2008, p. 102.

⁽²⁾ JO L 294, 11.11.2009, p. 20.

Marți, 14 decembrie 2010

- (16) *În conformitate cu articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, persoanei care reprezintă un pericol ar trebui să i se asigure, fie în decursul procedurii care conduce la adoptarea unei măsuri de protecție, fie înaintea emiterii unui ordin european de protecție, posibilitatea de a fi audiată și de a contesta măsura de protecție.*
- (17) *Pentru a preveni săvârșirea unei infracțiuni sau a unei noi infracțiuni împotriva victimei în statul de executare, statului respectiv ar trebui să i se asigure un temei juridic pentru recunoașterea deciziei adoptate anterior în statul emitent în favoarea victimei, evitându-se totodată necesitatea ca victima să înceapă noi proceduri sau să furnizeze probe în statul de executare, ca și când statul emitent nu ar fi adoptat decizia respectivă. Recunoașterea ordinului european de protecție de către statul de executare implică, inter alia, faptul că autoritatea competentă a statului respectiv, sub rezerva limitărilor stabilite de prezenta directivă, acceptă existența și validitatea măsurii de protecție luate în statul emitent, recunoaște situația de fapt descrisă în ordinul european de protecție și este de acord că ar trebui acordată protecție și că acordarea acesteia ar trebui menținută în conformitate cu legislația sa națională.*
- (18) *Prezenta directivă conține un număr limitat de obligații și interdicții care, atunci când sunt impuse în statul emitent și incluse în ordinul european de protecție, ar trebui să fie recunoscute și aplicate în statul de executare, sub rezerva limitărilor stabilite în prezenta directivă. La nivel național pot exista și alte tipuri de măsuri de protecție, cum ar fi obligația impusă persoanei care reprezintă un pericol de a rămâne într-un anumit loc, dacă aceasta este prevăzută în dreptul intern. Astfel de măsuri ar putea fi impuse în statul emitent în cadrul procedurii care conduce la adoptarea uneia dintre măsurile de protecție care, în conformitate cu prezenta directivă, ar putea constitui baza unui ordin european de protecție.*
- (19) *Întrucât în statele membre diferite autorități (civile, penale sau administrative) dețin competența de a emite și de a aplica măsuri de protecție, pare oportun să se acorde un grad ridicat de flexibilitate în cadrul mecanismelor de cooperare dintre statele membre în temeiul prezentei directive. Prin urmare, autoritatea competentă a statului de executare nu trebuie să ia, în toate cazurile, aceeași măsură de protecție precum cea luată în statul emitent, ci are un anumit grad de libertate de a lua orice măsură pe care o consideră adecvată și corespunzătoare în temeiul dreptului intern într-un caz similar, pentru a asigura protecția continuă a persoanei protejate, având în vedere măsura de protecție luată în statul emitent și cele descrise în ordinul european de protecție.*
- (20) *Printre obligațiile sau interdicțiile cărora li se aplică prezenta directivă se numără, printre altele, măsurile care vizează limitarea contactelor personale sau la distanță dintre persoana protejată și persoana care reprezintă un pericol, de exemplu, prin impunerea anumitor condiții cu privire la astfel de contacte sau prin impunerea unor restricții privind conținutul comunicării.*
- (21) *Autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să notifice persoana care reprezintă un pericol, autoritatea competentă a statului emitent și persoana protejată cu privire la orice măsură luată pe baza ordinului european de protecție. În notificarea persoanei care reprezintă un pericol, ar trebui să se acorde atenția cuvenită interesului persoanei protejate de a nu se i dezvălui adresa sau alte detalii de contact. Aceste detalii ar trebui excluse din notificare, cu condiția ca adresa sau alte detalii de contact să nu fie incluse în obligația sau interdicția impusă asupra persoanei care reprezintă un pericol pentru asigurarea respectării măsurii de protecție.*
- (22) *Atunci când autoritatea competentă a statului emitent a retras ordinul european de protecție, autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să pună capăt măsurilor adoptate în aplicarea ordinului european de protecție. Se înțelege că autoritatea competentă a statului de executare poate adopta - în mod autonom, în conformitate cu dreptul său intern - orice măsură de protecție în temeiul dreptului său intern, pentru protejarea persoanei vizate.*
- (23) *Având în vedere faptul că prezenta directivă abordează situațiile în care persoana protejată este cea care se mută în alt stat membru, executarea dispozițiilor acesteia nu implică niciun transfer de competențe către statul de executare în ceea ce privește pedepsele principale, pedepsele cu suspendare, pedepsele alternative, pedepsele cu amânarea executării sau pedepsele secundare sau măsurile de securitate impuse persoanei care reprezintă un pericol, dacă aceasta continuă să își aibă reședința în statul care a emis măsura de protecție.*

Marți, 14 decembrie 2010

- (24) După caz, ar trebui să fie posibilă utilizarea de mijloace electronice în vederea punerii în practică a măsurilor adoptate în aplicarea prezentei directive, în conformitate cu dreptul intern și procedurile naționale.
- (25) În cadrul cooperării între autoritățile implicate în asigurarea protecției persoanei vizate, autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să comunice autorității competente a statului emitent orice încălcare a măsurilor adoptate în statul de executare în vederea executării ordinului european de protecție. Această notificare ar trebui să permită autorității competente a statului emitent să ia cu rapiditate o decizie cu privire la orice măsură adecvată referitoare la respectarea măsurii de protecție impusă în statul respectiv persoanei care reprezintă un pericol. O astfel de reacție poate include, după caz, impunerea unei măsuri privative de libertate, ca substituent al unei măsuri neprivative de libertate adoptate inițial, de exemplu, ca o alternativă la detenția preventivă sau ca o consecință a suspendării condiționate a pedepsei. Se înțelege că o astfel de decizie, întrucât aceasta nu constă în impunerea ex novo a unei sancțiuni penale cu privire la o nouă infracțiune, nu afectează posibilitatea ca statul de executare să impună, atunci când este cazul, sancțiuni cu sau fără caracter penal, în cazul încălcării măsurilor adoptate în vederea executării ordinului european de protecție.
- (26) Având în vedere diferitele tradiții juridice ale statelor membre, atunci când nicio măsură de protecție nu ar fi disponibilă în statul de executare într-un caz similar situației de fapt descrise în ordinul european de protecție, autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să raporteze autorității competente a statului emitent orice încălcare a măsurii de protecție descrise în ordinul european de protecție de care are cunoștință.
- (27) Pentru a realiza aplicarea fără probleme a prezentei directive în fiecare caz specific, autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare ar trebui să își exercite competențele în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, ținând seama de principiul *ne bis in idem*.
- (28) Pentru recunoașterea ordinelor europene, persoanelor protejate nu ar trebui să li se ceară să suporte costuri de protecție disproporționate în raport cu cele aferente cazurilor naționale similare. La aplicarea prezentei directive, statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru ca, după recunoașterea ordinului european de protecție și ca o consecință directă a acestuia, persoanele protejate să nu fie obligate să inițieze și alte proceduri naționale pentru a obține de la autoritatea competentă a statului de executare hotărârea prin care se adoptă măsuri care, în conformitate cu dreptul intern, ar fi disponibile, într-un caz similar, pentru asigurarea protecției persoanei protejate.
- (29) Având în vedere principiul recunoașterii reciproce pe care se întemeiază prezenta directivă, statele membre ar trebui să promoveze în cea mai mare măsură posibilă contactul direct între autoritățile competente în aplicarea acestui instrument.
- (30) Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor organizatorice dintre sistemele judiciare din Uniune, statele membre ar trebui să analizeze eventualitatea de a le solicita celor răspunzători de formarea judecătorilor, procurorilor, polițiștilor și personalului judiciar implicat în procedurile care vizează emiterea sau recunoașterea ordinelor europene de protecție să asigure o pregătire adecvată în raport cu obiectivele prezentei directive.
- (31) Pentru a facilita evaluarea modului de aplicare a prezentei directive, statele membre trebuie să comunice Comisiei date relevante în legătură cu aplicarea procedurilor naționale privind ordinele europene de protecție, cel puțin cu referire la numărul de ordine europene de protecție care au fost solicitate, emise sau recunoscute. În acest sens, ar fi utile și alte feluri de date, cum ar fi, de exemplu, tipul infracțiunilor în cauză.
- (32) Deoarece obiectivul prezentei directive, reprezentat de protecția persoanelor aflate în pericol, nu poate fi atins în mod suficient de către statele membre care acționează în mod unilateral, având în vedere natura transfrontalieră a situațiilor implicate, și ar putea, în schimb, având în vedere amploarea și efectele potențiale, să fie realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea ar putea adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se menționează la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității stabilit la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

Mărti, 14 decembrie 2010

- (33) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la protejarea persoanelor care sunt în pericol, prin suplimentarea instrumentelor deja existente, precum Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului și Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului, fără însă a le afecta.
- (34) Atunci când o decizie referitoare la o măsură de protecție intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești ⁽²⁾ sau a Convenției de la Haga din 1996 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor ⁽³⁾, recunoașterea și aplicarea acestei decizii ar trebui desfășurate în conformitate cu dispozițiile instrumentului juridic respectiv.
- (35) Statele membre și Comisia ar trebui să includă informații referitoare la ordinul european de protecție în campaniile educative și de sensibilizare a opiniei publice în curs de desfășurare.
- (36) Datele cu caracter personal prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie protejate în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală ⁽⁴⁾ și în conformitate cu principiile stabilite în Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, pe care toate statele membre au ratificat-o.
- (37) Prezenta directivă ar trebui să respecte drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu articolul 6 din TUE.
- (38) În aplicarea prezentei directive, statele membre sunt încurajate să țină seama de drepturile și principiile consfințite în Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectiv

Prezenta directivă stabilește normele care permit unei autorități judiciare sau echivalente dintr-un stat membru, în care a fost instituită o măsură de protecție în vederea protejării unei persoane împotriva unei infracțiuni săvârșite de o altă persoană care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică și demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală, să emită un ordin european de protecție care permite unei autorități competente a unui alt stat membru să continue acordarea protecției persoanei vizate pe teritoriul aceluia stat membru, după săvârșirea în statul emitent a unei fapte care a constituit sau ar fi putut constitui obiectul unei acțiuni într-o instanță care are competență în special în materie penală.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 151, 11.6.2008, p. 39.

⁽⁴⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 60.

Marți, 14 decembrie 2010

1. „ordin european de protecție” înseamnă o **■** decizie, **adoptată** de o **autoritate judiciară sau echivalentă a unui stat membru în legătură cu o măsură de protecție, pe baza căreia o autoritate judiciară sau echivalentă a** altui stat membru **adoptă orice** măsură **sau măsuri** corespunzătoare în temeiul dreptului său intern, în vederea **continuării** asigurării protecției persoanei **protejate**;
2. „măsură de protecție” înseamnă o decizie, adoptată **de statul emitent în conformitate cu dreptul intern și procedurile sale, prin care una sau mai multe dintre obligațiile sau interdicțiile menționate la articolul 5, sunt impuse unei persoane care prezintă un pericol pentru o persoană protejată în vederea protejării celei din urmă cu privire la o infracțiune care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică, demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală**;
3. „persoană protejată” înseamnă **persoana fizică beneficiară** a protecției care decurge dintr-o măsură de protecție adoptată de statul emitent;
4. „persoană care reprezintă un pericol” înseamnă o persoană **fizică** căreia i-au fost impuse una sau mai multe dintre obligațiile sau interdicțiile menționate la **articolul 5**;
5. „stat emitent” înseamnă statul membru în care a fost **■** adoptată o măsură de protecție, care stă la baza emiterii unui ordin european de protecție;
6. „stat de executare” înseamnă statul membru căruia i s-a transmis un ordin european de protecție, în vederea recunoașterii sale;
7. „stat de supraveghere” înseamnă statul membru căruia i-a fost transferată o hotărâre judecătorească, astfel cum este definită la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, astfel cum este definită la articolul 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI.

■

Articolul 3

Desemnarea autorităților competente

(1) Fiecare stat membru informează **Comisia** cu privire la autoritatea sau autoritățile judiciare **sau echivalente** care, în temeiul dreptului său intern, sunt competente să emită un ordin european de protecție și să recunoască un astfel de ordin, în conformitate cu prezenta directivă, atunci când respectivul stat membru acționează în calitate de stat emitent sau de stat de executare.

■

(2) **Comisia** pune informațiile primite la dispoziția statelor membre. **Statele membre informează** Comisia **cu privire la orice modificări ulterioare survenite în informațiile menționate la alineatul (1).**

Articolul 4

Recurgerea la o autoritate centrală

(1) Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul său juridic prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile sale competente.

(2) Un stat membru poate, în cazul în care se dovedește necesar din motive de organizare a sistemului său judiciar, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale transmiterea și primirea administrativă a ordinului european de protecție, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acestea. În consecință, toate comunicările, consultările, schimburile de informații, cercetările și notificările între autoritățile competente pot fi realizate, după caz, cu sprijinul autorității sau autorităților centrale ale statului membru respectiv.

Marți, 14 decembrie 2010

(3) *Statul membru care dorește să utilizeze posibilitățile menționate în prezentul articol comunică Comisiei informațiile referitoare la autoritatea centrală sau la autoritățile centrale desemnate. Aceste indicații sunt obligatorii pentru toate autoritățile statului emitent.*

Articolul 5

Condiția existenței unei măsuri de protecție în temeiul dreptului intern

Un ordin european de protecție se poate emite numai atunci când în statul emitent a fost deja luată o măsură de protecție, care impune persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe dintre următoarele obligații sau interdicții:

- (a) *interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința sau lucrează persoana protejată sau pe care aceasta le vizitează;*
- (b) *o interzicere sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace; or*
- (c) *o interdicție de a se apropia sau o reglementare privind apropierea de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută.*

Articolul 6

Emiterea ordinelor europene de protecție

(1) *Ordinile europene de protecție pot fi emise atunci când persoana protejată decide să își stabilească reședința sau își are deja reședința într-un alt stat membru sau atunci când persoana protejată decide să locuiască sau locuiește deja într-un alt stat membru. Atunci când se decide emiterea unui ordin european de protecție, autoritatea competentă a statului emitent ține seama, inter alia, de perioada sau perioadele de timp pe durata cărora persoana protejată intenționează să locuiască în statul de executare și de acuitatea cu care se impune măsura de protecție.*

(2) *O autoritate competentă a statului emitent poate emite un ordin european de protecție numai la cererea persoanei protejate și după verificarea faptului că măsura de protecție îndeplinește toate cerințele stabilite la articolul 5.*

(3) *Persoana protejată ■ poate formula o cerere de **emitere** a unui ordin european de protecție adresată fie autorității competente a statului emitent fie autorității competente a statului de executare. Dacă o astfel de cerere este transmisă statului de executare, autoritatea competentă a acestuia transferă respectiva cerere cât mai curând posibil autorității competente a statului emitent ■.*

(4) *Înainte de emiterea unui ordin european de protecție, persoanei care prezintă un pericol trebuie să i se ofere dreptul de a fi audiată și dreptul de a contesta măsura de protecție, dacă nu a beneficiat de aceste drepturi în cadrul procedurii care a precedat adoptarea măsurii de protecție.*

(5) *Atunci când o autoritate competentă adoptă o măsură de protecție care include una sau mai multe dintre obligațiile sau interdicțiile menționate la articolul 5, aceasta informează persoana protejată **sub orice formă adecvată în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern** cu privire la posibilitatea solicitării unui ordin european de protecție în cazul în care aceasta **decide să plece** într-un alt stat membru, **precum și la condițiile de bază pentru o astfel de solicitare**. Autoritatea va recomanda persoanei protejate să depună cererea înainte de a părăsi teritoriul statului emitent.*

(6) *Dacă persoana protejată are un tutore sau un reprezentant, persoana respectivă poate introduce cererea menționată la alineatele (2) și (3) în numele persoanei protejate.*

(7) *În cazul în care cererea de emitere a unui ordin european de protecție este respinsă, autoritatea competentă a statului emitent informează persoana protejată cu privire la căile legale de care dispune pentru a ataca eventual hotărârea sa în conformitate cu dreptul său intern.*

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 7

Forma și conținutul ordinului european de protecție

Ordinul european de protecție este **emis** în conformitate cu modelul prevăzut în anexa I la prezenta directivă. În special, acesta cuprinde următoarele informații:

- (a) identitatea și cetățenia persoanei protejate precum și identitatea și cetățenia **tutorelui sau a** reprezentantului persoanei protejate, dacă persoana protejată este minoră sau nu are capacitate juridică;
- (b) **data de la care persoana protejată intenționează să-și stabilească reședința sau să stea în statul de executare, și perioada sau perioadele de ședere, dacă sunt cunoscute;**
- (c) numele, adresa, numărul de telefon și de fax și adresa de e-mail a autorității competente a statului emitent;
- (d) identificarea (**de exemplu, printr-un număr și o dată**) a **actului juridic care conține** măsura de protecție pe baza căreia se adoptă ordinul european de protecție;
- (e) un rezumat al faptelor și împrejurărilor care au dus la impunerea măsurii de protecție în statul emitent;
- (f) obligațiile sau interdicțiile impuse, prin măsura de protecție care se află la baza ordinului european de protecție, persoanei care reprezintă un pericol, durata acestora și **mențiunea pedepsei sau a sancțiunii, dacă există, în cazul încălcării obligației sau interdicției respective;**
- (g) **utilizarea unui dispozitiv tehnic, dacă acesta există, care a fost pus la dispoziția persoanei protejate sau a persoanei care reprezintă un pericol, ca mijloc de asigurare a respectării măsurii de protecție;**
- (h) identitatea și cetățenia persoanei care reprezintă **un pericol, precum și datele de contact ale acesteia;**
- (i) **în cazul în care aceste informații sunt cunoscute de autoritatea competentă a statului emitent fără a necesita cercetări suplimentare, dacă persoana protejată și/sau persoana care reprezintă un pericol au beneficiat de asistență juridică gratuită în statul emitent;**
- (j) după caz, alte împrejurări care ar putea influența evaluarea pericolului la care este supusă persoana protejată;
- (k) menționarea explicită, după caz, a faptului că o hotărâre judecătorească, astfel cum este definită la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, astfel cum este definită la articolul 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului a fost deja transferată **statului de supraveghere** și identificarea autorității competente **a statului respectiv** în ceea ce privește executarea unei astfel de hotărâri sau decizii.

Articolul 8

Procedura de transmitere

- (1) Atunci când autoritatea competentă a statului emitent transmite ordinul european de protecție autorității competente a statului de executare, transmiterea se face prin intermediul unei înregistrări scrise, pentru a permite autorității competente a statului de executare să stabilească autenticitatea acesteia. **Toate comunicările oficiale se fac, de asemenea, în mod direct între respectivele autorități competente.**

Marți, 14 decembrie 2010

(2) În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare sau a statului emitent nu îi este cunoscută autorității competente din celălalt stat, această din urmă autoritate întreprinde toate cercetările relevante, inclusiv prin intermediul punctelor de contact din Rețeaua judiciară europeană **menționate în Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană** ⁽¹⁾, membrului național Eurojust sau sistemului național de coordonare Eurojust din statul său, pentru a obține informațiile necesare.

(3) În cazul în care o autoritate din statul de executare primește un ordin european de protecție și nu are competența să-l recunoască, această autoritate transmite, ex officio, ordinul european de protecție autorității competente **și informează în acest sens, fără întârziere, autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloace care produc un înscris.**

Articolul 9

Măsuri în statul de executare

(1) **La primirea unui ordin european de protecție transmis în conformitate cu articolul 8, autoritatea competentă a statului de executare recunoaște ordinul fără întârzieri nejustificate și ia o decizie de adoptare a oricăror măsuri care ar fi disponibile în temeiul dreptului său intern în cazuri similare, pentru a asigura siguranța persoanei protejate, cu excepția cazului în care decide să invoce unul din temeiurile de nerecunoaștere prevăzute la articolul 10.**

(2) **Măsura adoptată de către autoritatea competentă a statului de executare în conformitate cu alineatul (1), precum și orice altă măsură adoptată în temeiul unei decizii ulterioare menționate la articolul 11, corespunde, în cât mai mult cu putință, măsurii de protecție dispuse în statul emitent.**

(3) Autoritatea competentă a statului de executare informează **persoana care reprezintă un pericol**, autoritatea competentă a statului emitent și persoana protejată cu privire la **orice măsuri luate în aplicarea alineatului (1), precum și despre eventualele consecințe juridice ale încălcării unei astfel de măsuri, conform dispozițiilor din dreptul intern și în conformitate cu articolul 11 alineatul (2). Adresa sau celelalte date de contact ale persoanei protejate nu-i vor fi dezvăluite persoanei care reprezintă un pericol decât dacă este necesar în scopul punerii în executare a măsurii luate în aplicarea alineatului 1.**

(4) **Dacă autoritatea competentă a statului de executare consideră că informațiile transmise prin ordinul european de protecție conform articolului 7 sunt incomplete, aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent, prin orice modalitate care asigură o înregistrare scrisă, cu prevederea unui termen rezonabil până la care autoritatea competentă a statului emitent să furnizeze informațiile care lipsesc.**

Articolul 10

Temeiurile de nerecunoaștere a unui ordin european de protecție

■

(1) Autoritatea competentă a statului de executare poate refuza recunoașterea unui ordin european de protecție în următoarele situații:

- (a) ordinul european de protecție nu este complet sau nu a fost completat în termenul stabilit de către autoritatea competentă a statului de executare;
- (b) nu se respectă cerințele prevăzute la **articolul 5**;
- (c) **măsura** de protecție **se referă la o faptă care nu constituie o infracțiune în conformitate cu legea statului de executare**;

⁽¹⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 130.

Marți, 14 decembrie 2010

- (d) protecția are la bază executarea unei pedepse sau a unei măsuri care face obiectul amnistiei, în conformitate cu legea statului de executare și se referă la o faptă sau la un comportament care intră în domeniul său de competență, în conformitate cu legea respectivă;
- (e) persoanei care reprezintă un pericol îi este conferită imunitate în temeiul legii statului de executare, ceea ce face imposibilă adoptarea ■ unor măsuri **pe baza ordinului european de protecție**;
- (f) **urmărirea penală a persoanei care reprezintă un pericol pentru fapta sau comportamentul din cauza căroră s-a adoptat măsura de protecție este prescrisă în temeiul legii statului de executare, în cazul în care fapta sau comportamentul intră în domeniul de competență al acestuia în temeiul dreptului său național;**
- (g) **recunoașterea ordinului european de protecție ar contraveni principiului ne bis in idem;**
- (h) **în temeiul legii statului de executare, persoana care reprezintă un pericol nu poate, din cauza vârstei, să fie responsabil penal pentru fapta sau comportamentul în legătură cu care s-a adoptat măsura de protecție;**
- (i) **măsura de protecție se referă la o infracțiune care, în conformitate cu legea statului de executare, este considerată a fi fost săvârșită în întregime sau într-o măsură semnificativă pe teritoriul acestuia.**
- (2) În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare refuză să recunoască un ordin european de protecție în aplicarea unuia dintre temeiurile de mai sus, aceasta:
- (a) **informează fără întârziere justificată statul emitent și persoana protejată cu privire la refuz și la motivele sale;**
- (b) **dacă este cazul, informează persoana protejată cu privire la posibilitatea de a solicita adoptarea unei măsuri de protecție în conformitate cu dreptul său intern;**
- (c) **dacă este cazul, informează persoana protejată cu privire la căile legale de care dispune pentru a ataca hotărârea în conformitate cu dreptul său intern.**

Articolul 11

Dreptul și competența aplicabile în statul de executare

- (1) Statul de executare are competența de a adopta și de a aplica, în statul respectiv, măsuri în urma recunoașterii unui ordin european de protecție. La adoptarea și aplicarea deciziilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1), inclusiv a normelor referitoare la căile juridice de atac împotriva deciziilor legate de ordinul european de protecție adoptate în statul de executare, se aplică legea statului de executare.
- (2) În caz de încălcare a uneia sau mai multor măsuri luate de statul de executare în urma recunoașterii unui ordin european de protecție, autoritatea competentă a statului de executare are, în conformitate cu alineatul (1), următoarele competențe:
- (a) să impună sancțiuni penale și să ia orice alte măsuri ca urmare a încălcării unei astfel de măsuri, dacă aceasta este considerată infracțiune în temeiul legii statului de executare;
- (b) să ia orice decizie fără caracter penal legată de încălcare;
- (c) să ia orice măsură urgentă și provizorie pentru a pune capăt încălcării, în așteptarea, atunci când este cazul, a unei decizii ulterioare din partea statului emitent.

Marți, 14 decembrie 2010

(3) Dacă nu există nicio măsură disponibilă la nivel național pentru un caz similar care să poată fi adoptată în statul de executare, autoritatea competentă a statului de executare raportează autorității competente a statului emitent orice încălcare a măsurii de protecție descrise în ordinul european de protecție de care are cunoștință.

Articolul 12

Notificarea în caz de încălcare

Autoritatea competentă a statului de executare notifică autorității competente a statului emitent sau a statului de supraveghere orice încălcare a măsurii sau măsurilor luate în temeiul ordinului european de protecție. Pentru efectuarea notificării se utilizează formularul al cărui model este prevăzut în anexa II.

Articolul 13

Competența în statul emitent

(1) Autoritatea competentă a statului emitent are **competența exclusivă de a adopta deciziile privind:**

- (a) reînnoirea, revizuirea, **modificarea, revocarea** și retragerea măsurilor de protecție și, în consecință, a ordinului european de protecție;
- (b) impunerea unei măsuri privative de libertate ca o consecință a revocării măsurii de protecție, cu condiția ca măsura de protecție să fi fost aplicată pe baza unei hotărâri, în sensul definiției de la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului sau pe baza unei decizii privind o serie de măsuri de supraveghere, definite la articolul 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului.

■

(2) Legea statului emitent aplică deciziile luate în conformitate cu alineatul (1).

(3) Atunci când o hotărâre judecătorească astfel cum este definită la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, astfel cum este definită la articolul 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului a fost deja transferată sau se transferă după emiterea unui ordin european de protecție altui stat membru, deciziile ulterioare se adoptă în conformitate cu dispozițiile relevante din respectivele decizii-cadru.

(4) Autoritatea competentă a statului emitent informează fără întârziere autoritatea competentă a statului de executare cu privire la orice decizie luată în conformitate cu alineatul (1).

(5) În cazul în care autoritatea competentă a statului emitent revocă sau retrage ordinul european de protecție în conformitate cu alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă a statului de executare suspendă măsurile adoptate în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) imediat ce a fost notificată corespunzător de către autoritatea competentă a statului emitent.

(6) Dacă autoritatea competentă a statului emitent a modificat ordinul european de protecție în conformitate cu alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă a statului de executare, după caz

- (a) modifică măsurile luate pe baza ordinului european de protecție, hotărând în conformitate cu articolul 9; sau
- (b) refuză să aplice obligația sau interdicția modificate atunci când nu se încadrează în tipurile de obligații sau interdicții menționate la articolul 5 sau dacă informațiile transmise împreună cu ordinul european de protecție în conformitate cu articolul 7 sunt incomplete și nu au fost completate în termenul stabilit de autoritatea competentă a statului de executare în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 14

Motive pentru **încetarea măsurilor luate pe baza** unui ordin european de protecție

- (1) Autoritatea competentă a statului de executare poate **anula măsurile luate în executarea unui ordin european de protecție**:
- (a) **atunci când există indicații clare că persoana protejată nu își are reședința, nici nu locuiește pe teritoriul statului de executare, sau a părăsit definitiv teritoriul acestuia;**
 - (b) **atunci când, în conformitate cu dreptul național, a expirat termenul maxim al măsurilor adoptate în executarea ordinului european de protecție;**
 - (c) **în cazul prevăzut la articolul 13 alineatul (6) litera (b);**
 - (d) **atunci când o hotărâre, conform definiției de la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului, sau o decizie privind măsuri de supraveghere, conform definiției de la articolul 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului este transferată în statul de executare după recunoașterea ordinului european de protecție.**
- (2) **Autoritatea competentă a statului de executare informează imediat autoritatea competentă a statului emitent și, în cazul în care este posibil, persoana protejată cu privire la această decizie.**
- (3) **Înainte de a anula măsurile în conformitate cu alineatul (1) litera (b), autoritatea competentă a statului de executare poate solicita autorității competente a statului emitent informații cu privire la actualitatea necesității protecției oferite de ordinul european de protecție în circumstanțele particulare ale cazului respectiv. Autoritatea competentă a statului emitent răspunde fără întârziere acestei solicitări.**

Articolul 15

Prioritatea în recunoașterea unui ordin european de protecție

Ordinul european de protecție se recunoaște cu aceeași prioritate care ar fi aplicabilă într-un caz similar la nivel național, ținând seama de circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv urgența situației, de data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul statului de executare și, în cazul în care este posibil, de gradul de risc pentru persoana protejată.

I

Articolul 16

Consultări între autoritățile competente

După caz, autoritățile competente ale statului emitent și cele ale statului de executare se pot consulta pentru a facilita aplicarea eficientă și în bune condiții a prezentei directive.

Articolul 17

Limba

- (1) **Ordinul european de protecție se traduce de către autoritatea competentă a statului emitent în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului de executare.**
- (2) **Formularul menționat la articolul 12 este tradus de către autoritatea competentă a statului de executare în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului emitent.**

Marți, 14 decembrie 2010

(3) Orice stat membru poate să indice, la data adoptării prezentei directive sau la o dată ulterioară, printr-o declarație depusă la **Comisie**, că va accepta o traducere într-o altă limbă sau în mai multe limbi oficiale ale Uniunii.

Articolul 18

Costuri

Costurile generate de aplicarea prezentei directive sunt suportate de către statul de executare, **în conformitate cu dreptul său intern**, cu excepția costurilor contractate exclusiv pe teritoriul statului emitent.

Articolul 19

Relația cu alte acorduri și înțelegeri

(1) Statele membre pot continua să aplice acordurile sau înțelegerile bilaterale sau multilaterale aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei directive, în măsura în care acestea permit extinderea sau lărgirea obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea procedurilor de adoptare a măsurilor de protecție.

(2) Statele membre pot încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale după intrarea în vigoare a prezentei directive, în măsura în care acestea permit extinderea sau lărgirea obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea procedurilor de adoptare a măsurilor de protecție.

(3) Statele membre notifică ■ Comisiei, până la ... (*), înțelegerile existente sau cele menționate la alineatul (1) pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează ■ Comisia cu privire la orice nou acord sau înțelegere, astfel cum se menționează la alineatul (2), în termen de trei luni de la data semnării unui astfel de acord.

Articolul 20

Relațiile cu alte instrumente

(1) **Prezenta directivă nu afectează punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001, a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003, și nici a Convenției de la Haga din 1996 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor, a Convenției de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii.**

(2) **Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării Deciziei-cadru 2008/947/JAI a Consiliului și a Deciziei-cadru 2009/829/JAI a Consiliului.**

Articolul 21

Implementare

(1) Statele membre **asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege, a regulamentelor și a actelor administrative** pentru a se conforma ■ prezentei directive până la ... (**). Statele membre **informează de îndată Comisia în această privință. Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.**

(2) Statele membre **comunică** Comisiei textul **principalelor** dispoziții de drept intern **pe care le adoptă în domeniul reglementat de** prezenta directivă.

(*) Trei luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(**) **Trei ani** de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Marți, 14 decembrie 2010

Articolul 22**Colectarea datelor**

Pentru a facilita evaluarea modului de aplicare a prezentei directive, statele membre trebuie să comunice Comisiei date relevante în legătură cu aplicarea procedurilor naționale privind ordinele europene de protecție, cel puțin cu referire la numărul de ordine europene de protecție care au fost solicitate, emise și/sau recunoscute.

Articolul 23

Revizuire

Până la ... (*), Comisia **prezintă Parlamentului European și** Consiliului un raport **privind** aplicarea prezentei directive. Raportul este însoțit, după caz, de propuneri legislative.

Articolul 24

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

(*) Patruani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXA I

ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE

prevăzut la articolul 7 din

DIRECTIVA 2011/.../UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN ... PRIVIND ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE (*)

Informațiile conținute în prezentul formular trebuie tratate cu respectarea gradului de confidențialitate adecvat

Statul emitent: Statul de executare:
(a) Informații privind persoana protejată: Numele: Prenumele: Numele înainte de căsătorie sau cel anterior , după caz: Sexul: Cetățenia: Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există): Data nașterii: Locul nașterii: Adrese/reședințe: — în statul emitent: — în statul de executare: — în alt stat: Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este/sunt cunoscute): A beneficiat persoana protejată de asistență juridică gratuită în statul emitent (dacă informațiile sunt disponibile fără investigații suplimentare)? ☐ Da ☐ Nu ☐ Necunoscut Dacă persoana protejată este minoră sau nu are capacitate juridică, informații privind tutorele sau reprezentantul legal al acesteia: Numele: Prenumele: Numele înainte de căsătorie sau cel anterior , după caz: Sexul: Cetățenia: Adresa administrativă:

(*) Numărul și data prezentei directive.

Marți, 14 decembrie 2010

(b) *Persoana protejată a hotărât să își stabilească reședința sau și-a stabilit deja reședința pe teritoriul statului de executare sau s-a hotărât să locuiască sau locuiește deja pe teritoriul acestuia.*

Data de la care persoana protejată intenționează să-și stabilească reședința sau să locuiască în statul de executare (dacă sunt cunoscute):

Perioada sau perioadele de ședere (dacă este/sunt cunoscute):

(c) Au fost puse **dispozitive tehnice** la dispoziția persoanei protejate **sau a persoanei care reprezintă un pericol, ca mijloc de aplicare** amăsuri de protecție:

Da; vă rugăm să faceți o scurtă prezentare a dispozitivelor utilizate:

Nu

(d) Autoritatea competentă care a emis ordinul european de protecție:

Denumirea oficială:

Adresa completă:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Datele persoanei (persoanelor) de contact

Numele:

Prenumele:

Funcția (titlu/grad):

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

E-mail (dacă există):

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(e) Identificarea măsurii de protecție pe baza căreia a fost emis ordinul european de protecție:

Măsura de protecție a fost emisă la (data: ZZ-LL-AAAA):

Măsura de protecție a devenit executorie la (data: ZZ-LL-AAAA):

Referința măsurii de protecție (dacă este disponibilă):

Autoritatea care a adoptat măsura de protecție:

(f) Rezumatul faptelor și o descriere a împrejurărilor, **incluzând, dacă este cazul, o clasificare a infracțiunii**, care au dus la impunerea măsurii de protecție menționate la litera (e) de mai sus:

Marți, 14 decembrie 2010

(g) Indicații privind obligația (obligațiile) sau interdicția (interdicțiile) care a (au) fost impusă (impuse) persoanei care reprezintă un pericol, prin măsura de protecție:

Natura obligației (obligațiilor): (se pot bifa mai multe casete):

interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința sau lucrează persoana protejată sau pe care aceasta le vizitează;

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să precizați localitățile, locurile sau zonele definite în care persoanei care reprezintă un pericol îi este interzis accesul:

o interdicere sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace;

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați toate detaliile relevante:

interdicția sau reglementarea apropierii de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută;

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să precizați distanța pe care trebuie să o respecte persoana care reprezintă un pericol în ceea ce privește apropierea de persoana protejată:

Vă rugăm să precizați intervalul de timp în care persoanei care reprezintă un pericol îi este (sunt) impusă (impuse) obligația (obligațiile) sus-menționată (sus-menționate):

Indicații privind pedeapsa sau sancțiunea (dacă există) în cazul încălcării interdicției:

(h) Informații privind persoana care reprezintă un pericol, căreia i-a (i-au) fost impusă (impuse) obligația (obligațiile) menționată (menționate) la litera (g):

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie **sau cel anterior**, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adrese/reședințe:

— în statul emitent:

— în statul de executare:

— în alt stat:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este/sunt cunoscute):

Vă rugăm să furnizați următoarele informații, în cazul în care acestea sunt disponibile:

— Tipul și numărul actului (actelor) de identitate ale persoanei (carte de identitate, pașaport):

A beneficiat persoana care reprezintă un pericol de asistență juridică gratuită în statul emitent (dacă informațiile sunt disponibile fără investigații suplimentare)?

Da

Nu

Necunoscut

Marți, 14 decembrie 2010

(i) Alte împrejurări care ar putea influența evaluarea pericolului care ar putea afecta persoana protejată (informații opționale):

(j) **Alte informații utile (cum ar fi, în cazul în care sunt disponibile și necesare, informații privind alte state în care s-au adoptat anterior măsuri de protecție pentru aceeași persoană protejată):**

(k) Vă rugăm să bifați caseta, după caz, și să completați:

hotărârea judecătorească, astfel cum este definită la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului, a fost deja transmisă altui stat membru

— În cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați datele de contact ale autorității competente căreia i-a fost înaintată hotărârea judecătorească:

decizia privind măsurile de supraveghere judiciară, astfel cum este definită la articolul 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a fost deja transmisă altui stat membru

— În cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați datele de contact ale autorității competente căreia i-a fost înaintată decizia privind măsurile de supraveghere judiciară:

Semnătura autorității care emite ordinul european de protecție și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma acuratețea conținutului ordinului:

Numele:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Referință dosar (dacă există):

Ștampilă oficială (după caz):

Marți, 14 decembrie 2010

ANEXA II

FORMULAR

prevăzut la articolul 12 din

DIRECTIVA 2011/.../UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN ... PRIVIND ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE (*)

NOTIFICARE PRIVIND O ÎNCĂLCĂRE A MĂSURII DE PROTECȚIE CARE STĂ LA BAZA ORDINULUI EUROPEAN DE PROTECȚIE

Informațiile conținute în prezentul formular trebuie tratate cu respectarea gradului de confidențialitate adecvat

<p>(a) Date privind identitatea persoanei care reprezintă un pericol</p> <p>Numele:</p> <p>Prenumele:</p> <p>Numele înainte de căsătorie <i>sau cel anterior</i>, după caz:</p> <p>Numele de împrumut, după caz:</p> <p>Sexul:</p> <p>Cetățenia:</p> <p>Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):</p> <p>Data nașterii:</p> <p>Locul nașterii:</p> <p>Adresa:</p> <p>Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este/sunt cunoscute):</p>
<p>(b) Date privind identitatea persoanei protejate:</p> <p>Numele:</p> <p>Prenumele:</p> <p>Numele înainte de căsătorie <i>sau cel anterior</i>, după caz:</p> <p>Sexul:</p> <p>Cetățenia:</p> <p>Data nașterii:</p> <p>Locul nașterii:</p> <p>Adresa:</p> <p>Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este/sunt cunoscute):</p>
<p>(c) Date privind ordinul european de protecție:</p> <p>Ordin emis la data de:</p> <p>Referință dosar (dacă există):</p> <p>Autoritatea care a emis ordinul:</p> <p>Denumirea oficială:</p> <p>Adresa:</p>

(*) Numărul și data prezentei directive.

Marți, 14 decembrie 2010

<p>(d) Date privind autoritatea responsabilă de executarea măsurii de protecție adoptate în statul de executare, în conformitate cu ordinul european de protecție, dacă există o astfel de măsură:</p> <p>Denumirea oficială a autorității:</p> <p>Numele persoanei de contact:</p> <p>Funcția (titlu/grad):</p> <p>Adresa:</p> <p>Tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii) (număr)</p> <p>Fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii) (număr)</p> <p>E-mail:</p> <p>Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:</p>
<p>(e) Încălcarea obligației (obligațiilor) impuse de autoritatea competentă a statului de executare ca urmare a recunoașterii ordinului european de protecție și/sau alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare:</p> <p>Încălcarea privește următoarea (următoarele) obligație (obligații) (puteți bifa mai multe casete):</p> <p>☐ interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința sau lucrează persoana protejată sau pe care aceasta le vizitează;</p> <p>☐ o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace;</p> <p>☐ interdicția sau reglementarea apropierii de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută;</p> <p>☐ orice altă măsură care corespunde măsurii de protecție ce stă la baza ordinului european de protecție adoptată de autoritățile competente ale statului de executare în urma recunoașterii unui ordin european de protecție</p> <p>Descrierea încălcării (încălcărilor) (locul, data și împrejurările specifice):</p> <p>În conformitate cu articolul 11 alineatul (2):</p> <p>— măsuri adoptate în statul de executare ca o consecință a încălcării</p> <p>— posibile consecințe juridice ale încălcării în statul de executare.</p> <p>Alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare</p> <p>Descrierea constatărilor:</p>
<p>(f) Date privind persoana de contact în cazul în care este necesară obținerea de informații suplimentare privind încălcarea:</p> <p>Numele:</p> <p>Prenumele:</p> <p>Adresa:</p> <p>Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)</p> <p>Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)</p> <p>E-mail:</p> <p>Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:</p> <p>Semnătura autorității care emite formularul și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma corectitudinea conținutului formularului:</p> <p>Numele:</p> <p>Funcția (titlu/grad):</p> <p>Data:</p> <p>Ștampilă oficială (după caz):</p>

Marți, 14 decembrie 2010

Traficul de persoane ***I

P7_TA(2010)0471

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de abrogare a Deciziei-cadru 2002/629/JAI (COM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))

(2012/C 169 E/36)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0095),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0087/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea UE,
 - având în vedere contribuțiile transmise de parlamentele naționale cu privire la propunerea de act legislativ,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 21 octombrie 2010,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat în scrisoarea din 25 noiembrie 2010 de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, în temeiul articolului 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0348/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Marți, 14 decembrie 2010

P7_TC1-COD(2010)0065

Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/36/UE)

Acordul dintre Uniunea Europeană și Georgia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală ***

P7_TA(2010)0472

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Georgia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))

(2012/C 169 E/37)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (15507/2010),
 - având în vedere proiectul de acord între Uniunea Europeană și Georgia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (14654/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 79 alineatul (3) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0392/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0346/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Georgiei.
-

Miercuri, 15 decembrie 2010

Mobilizarea instrumentului de flexibilitate pentru Programul de învățare pe tot parcursul vieții, pentru Programul pentru inovație și competitivitate și pentru Palestina

P7_TA(2010)0474

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea instrumentului de flexibilitate (COM(2010)0760 – C7-0398/2010 - 2010/2293(BUD))

(2012/C 169 E/38)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0760 – C7-0398/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (All din 17 mai 2006), în special punctul 27,
 - având în vedere prima sa lectură din 20 octombrie 2010 a proiectului general de buget 2011 ⁽²⁾,
 - având în vedere rezultatele reuniunii de conciliere din 15 noiembrie 2010,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0367/2010),
- A. întrucât plafoanele din cadrul financiar multianual, în special pentru subrubrica 1a și rubrica 4, nu permit finanțarea priorităților UE fără a pune în pericol instrumentele și politicile existente;
- B. întrucât cele două componente ale autorității bugetare au convenit în cadrul concilierii, cu condiția să se ajungă la un acord general privind toate chestiunile pendinte, să mobilizeze instrumentul de flexibilitate pentru a compensa fondurile suplimentare alocate priorităților identificate în cadrul acestor două rubrici,
1. constată că, în pofida suplimentării creditelor de angajament de la un număr limitat de linii bugetare, plafoanele de la subrubrica 1a și rubrica 4 nu permit finanțarea adecvată a priorităților selectate de Parlament și de Consiliu;
 2. salută, aşadar, acordul la care s-a ajuns în cursul concilierii cu privire la utilizarea instrumentului de flexibilitate pentru finanțarea Programului „Învățare de-a lungul vieții” și a Programului pentru competitivitate și inovație în cadrul subrubricii 1a, precum și pentru finanțarea asistenței financiare destinate Palestinei, procesului de pace și UNRWA în cadrul rubricii 4, în valoare totală de 105 milioane EUR;
 3. reamintește că aceste programe sunt esențiale pentru viitorul Uniunii, întrucât ele stimulează clar activitatea economică, precum și pentru rolul Uniunii ca actor mondial;
 4. reiterează faptul că mobilizarea acestui instrument, în conformitate cu punctul 27 din All din 17 mai 2006, evidențiază, o dată în plus, necesitatea crucială ca bugetul UE să fie din ce în ce mai flexibil;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0372.

Miercuri, 15 decembrie 2010

5. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
6. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

**DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind mobilizarea instrumentului de flexibilitate**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 27 al cincilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

Întrucât, în urma examinării tuturor posibilităților de realocare a creditelor la subrubrica 1a și rubrica 4, la reuniunea de conciliere din 11 noiembrie 2010, cele două componente ale autorității bugetare au convenit să mobilizeze instrumentul de flexibilitate pentru a completa finanțarea în bugetul 2011, peste plafonul de la subrubrica 1a și rubrica 4, cu:

- 18 milioane EUR pentru programul de învățare de-a lungul vieții de la subrubrica 1a;
- 16 milioane EUR pentru programul pentru competitivitate și inovare de la subrubrica 1a;
- 71 milioane EUR pentru Palestina în cadrul rubricii 4,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011 (denumit în continuare „bugetul 2011”), se mobilizează instrumentul de flexibilitate pentru a se asigura suma de 34 de milioane EUR în credite de angajament la subrubrica 1a și de 71 de milioane EUR în credite de angajament la rubrica 4.

Această sumă este folosită pentru a completa finanțarea cu:

- 18 milioane EUR pentru Programul de învățare de-a lungul vieții de la subrubrica 1a;
- 16 milioane EUR pentru Programul pentru competitivitate și inovare de la subrubrica 1a;
- 71 milioane EUR pentru Palestina în cadrul rubricii 4.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 15 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Poziția Parlamentului privind noul proiect de buget 2011 modificat de Consiliu

P7_TA(2010)0475

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, toate secțiunile, astfel cum a fost modificat de Consiliu (17635/2010-C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))

(2012/C 169 E/39)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și articolul 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,
- având în vedere Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la mandatul pentru trilogul privind proiectul de buget 2011 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, toate secțiunile ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la negocierile în curs asupra bugetului 2011 ⁽⁷⁾,
- având în vedere noul proiect de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, pe care Comisia l-a prezentat la 26 noiembrie 2010 (COM(2010)0750) în conformitate cu articolul 314 alineatul (8) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

⁽¹⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

⁽²⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0086.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0205.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0372.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0433.

Miercuri, 15 decembrie 2010

- având în vedere concluziile trilogului bugetar din 6 decembrie 2010,
 - având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, adoptată la 10 decembrie 2010 (17635/2010-C7-0411/2010),
 - având în vedere articolele 75b și 75e din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0369/2010),
1. consideră că, deși proiectul de buget, astfel cum a fost modificat de Consiliu, nu satisface întru totul necesitatea reală de sustenabilitate, coerență și eficiență a bugetului Uniunii, obiectivul Parlamentului este de a dota Uniunea cu un buget care să poată fi executat în întregime și în mod previzibil încă de la începutul exercițiului financiar;
 2. consideră că modul în care a evoluat sistemul de resurse proprii al UE, înlocuit treptat de contribuțiile naționale și, prin urmare, perceput ca o sarcină excesivă asupra finanțelor publice naționale, face ca reforma să fie mai necesară ca oricând; ia notă de declarația Comisiei; cu toate acestea, reiterează importanța prezentării de către Comisie, înainte de 1 iulie 2011, a unor propuneri de fond pentru noi resurse proprii ale UE, în temeiul articolului 311 din TFUE; solicită un angajament din partea Consiliului pentru a discuta aceste propuneri cu Parlamentul în cursul negocierilor asupra viitorului cadru financiar multianual (CFM), în conformitate cu Declarația nr. 3 anexată la Acordul interinstituțional din 17 mai 2006;
 3. în conformitate cu articolul 314 alineatul (4) din TFUE, consideră că este necesară constituirea unor rezerve de credite pentru a determina Comisia să îmbunătățească transparența informațiilor și execuția creditelor din secțiunea III a bugetului; aprobă proiectul de buget 2011, astfel cum a fost modificat prin poziția Consiliului;
 4. aprobă declarația comună privind creditele de plată anexată la prezenta rezoluție;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și celorlalte instituții și organe vizate.

ANEXĂ

DECLARAȚIA COMUNĂ PRIVIND CREDITELE DE PLATĂ

„Ținând seama de eforturile de consolidare fiscală în curs în statele membre, Parlamentul European și Consiliul convin asupra nivelului creditelor de plată pentru 2011, astfel cum este propus în proiectul de buget al Comisiei din 26 noiembrie 2010. Instituțiile solicită Comisiei să prezinte un buget rectificativ în cazul în care creditele incluse în bugetul pentru 2011 s-ar dovedi insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute la subrubrica 1a (Competitivitate pentru creștere și ocuparea forței de muncă), la subrubrica 1b (Coeziune pentru creștere și ocuparea forței de muncă), la rubrica 2 (Conservarea și gestionarea resurselor naturale), la rubrica 3 (Cetățenie, libertate, securitate și justiție) și la rubrica 4 (UE ca actor global).

În special, Parlamentul European și Consiliul îndeamnă Comisia să prezinte până la sfârșitul lunii septembrie 2011 cel târziu cifrele actualizate privind situația la zi și estimări privind creditele de plată de la subrubrica 1b (Coeziune pentru creștere și ocuparea forței de muncă) și dezvoltarea rurală de la rubrica 2 (Conservarea și gestionarea resurselor naturale) și, dacă este necesar, să prezinte un proiect de buget rectificativ în acest unic scop.

Parlamentul European și Consiliul vor adopta o poziție cu privire la orice proiect de buget rectificativ cât mai curând posibil pentru a evita orice scădere a creditelor de plată. În plus, Parlamentul European și Consiliul se angajează să prelucreze rapid orice posibil transfer de credite de plată, inclusiv de la o rubrică a cadrului financiar la alta, în scopul de a utiliza creditele de plată incluse în buget în cel mai bun mod posibil și a le alinia execuției și nevoilor reale.”

Miercuri, 15 decembrie 2010

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Noord Holland ICT/Țările de jos

P7_TA(2010)0476

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Țările de Jos)(COM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))

(2012/C 169 E/40)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0685 – C7-0389/2010),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0353/2010),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Țările de Jos au solicitat asistență pentru 613 cazuri de concedieri din două întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 46 a NACE a doua revizuire (Vânzarea cu ridicata, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor) în regiunea NUTS II Noord Holland din Țările de Jos;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 15 decembrie 2010

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a accelera mobilizarea FEG;
 2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual unic, limitat în timp, având ca obiectiv ajutorarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
 3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a lucrătorilor individuali care au fost concediați; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă, și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații detaliate privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 5. salută faptul că, în contextul mobilizării FEG, Comisia a propus o sursă alternativă de credite de plată la fondurile neutilizate din Fondul social european, în urma apelurilor repetate adresate de Parlamentul European în care se precizează că FEG a fost înființat ca un instrument specific separat, cu obiective și termene proprii și că, prin urmare, trebuie identificate linii bugetare adecvate pentru transferuri;
 6. constată totuși că, pentru a putea mobiliza FEG pentru acest caz, creditele de plată vor fi transferate de la o linie bugetară destinată sprijinirii IMM-urilor și a inovării; regretă deficiențele grave ale Comisiei în implementarea programelor privind competitivitatea și inovarea, în special într-o perioadă de criză economică, în care nevoia pentru un astfel de sprijin ar trebui probabil să fie și mai mare;
 7. reamintește că funcționarea și valoarea adăugată a FEG ar trebui evaluate în contextul evaluării generale a programelor și a altor instrumente instituite prin AII din 17 mai 2006, care face parte din revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2007-2013;
 8. salută noul format al propunerii Comisiei, care conține în expunerea de motive informații clare și detaliate cu privire la cerere, analizează criteriile de eligibilitate și explică motivele care au condus la aprobarea sa, în conformitate cu solicitările Parlamentului;
 9. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 15 decembrie 2010

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Țările de Jos)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 28,

având în vedere Regulamentul (CE) nr.1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾, în special articolul 12 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a fost creat pentru a oferi sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial, generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața forței de muncă.
- (2) Domeniul de aplicare a FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale.
- (3) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea FEG în limita unui plafon anual de 500 milioane EUR.
- (4) La 8 aprilie 2010, Țările de Jos au depus o cerere de mobilizare a FEG, în legătură cu concedierile din două întreprinderi încadrate în diviziunea 46 din NACE a doua revizuire („Vânzarea cu ridicata, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor”) din regiunea NUTS II Noord Holland (NL32), și a completat cererea prin informații suplimentare transmise până la 5 august 2010. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea contribuțiilor financiare, astfel cum acestea sunt prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr.1927/2006. Prin urmare, Comisia propune mobilizarea sumei de 2 557 135 EUR.
- (5) Prin urmare, FEG ar trebui mobilizat pentru a oferi o contribuție financiară ca răspuns la cererea depusă de Țările de Jos,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru alocarea sumei de 2 557 135 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 15 decembrie 2010

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Punerea în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept *

P7_TA(2010)0477

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept (COM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))

(2012/C 169 E/41)

(Procedura legislativă specială - consultare-cooperare consolidată)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2010)0105),
 - având în vedere articolul 81 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0315/2010),
 - având în vedere poziția sa din 16 iunie 2010 ⁽¹⁾, prin care a aprobat proiectul de decizie a Consiliului de autorizare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept,
 - având în vedere Decizia 2010/405/UE a Consiliului din 12 iulie 2010 de autorizare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept ⁽²⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 iulie 2010,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 74g alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0360/2010),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 3. invită Comisia să prezinte o propunere de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 care să se limiteze la adăugarea unei clauze privind *forum necessitatis*, în regim de extremă urgență, înainte de revizuirea generală promisă a respectivului regulament;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0216.

⁽²⁾ JO L 189, 22.7.2010, p. 12.

Miercuri, 15 decembrie 2010

4. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
5. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1
Propunere de regulament
Referirea 2

având în vedere Decizia [...] Consiliului din [...] de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept ⁽⁷⁾,

⁽⁷⁾ JO L [...], [...], p. [...].

având în vedere Decizia **2010/405/UE** a Consiliului din **12 iulie 2010** de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO L 189, 22.7.2010, p.12.

Amendamentul 2
Propunere de regulament
Considerentul 1

(1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor. Pentru instituirea progresivă a unui astfel de spațiu, Uniunea **trebuie să adopte** măsuri privind cooperarea judiciară în materie civilă cu implicații transfrontaliere.

(1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor. Pentru instituirea progresivă a unui astfel de spațiu, Uniunea **adoaptă** măsuri privind cooperarea judiciară în materie civilă cu implicații transfrontaliere, **în special atunci când sunt necesare pentru buna funcționare a pieței interne**.

Amendamentul 3
Propunere de regulament
Considerentul 2

(2) În conformitate cu articolul 81 **alineatul (3)** din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, **Consiliul adoptă** măsuri **privind dreptul familiei care au implicații transfrontaliere**.

(2) În conformitate cu articolul 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, **printre acestea urmează să se numere și măsuri menite să asigure compatibilitatea normelor aplicabile în statele membre în materie de conflict de legi**.

Amendamentul 4
Propunere de regulament
Considerentul 6

(6) Bulgaria, Grecia, Spania, Franța, Italia, Luxemburg, Ungaria, Austria, România și Slovenia au adresat ulterior Comisiei o cerere în care își exprimau intenția de a stabili între ele o cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile în materie matrimonială **și au invitat Comisia să prezinte Consiliului o propunere în acest sens**.

(6) **Belgia**, Bulgaria, **Germania**, Grecia, Spania, Franța, Italia, **Letonia**, Luxemburg, Ungaria, **Malta**, Austria, **Portugalia**, România și Slovenia au adresat ulterior Comisiei o cerere în care își exprimau intenția de a stabili între ele o cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile în materie matrimonială. **La 3 martie 2010, Grecia și-a retras cererea**.

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 5
Propunere de regulament
Considerentul 7

(7) La data de [...], Consiliul a adoptat Decizia [...] de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept.

(7) La data de **12 iulie 2010**, Consiliul a adoptat Decizia **2010/405/UE** de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept.

Amendamentul 6
Propunere de regulament
Considerentul 8

(8) În conformitate cu articolul 328 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de la data stabilirii lor, formele de cooperare consolidată sunt deschise tuturor statelor membre, sub rezerva respectării eventualelor condiții de participare stabilite prin decizia de autorizare. De asemenea, acestea rămân deschise oricând pe durata funcționării lor, sub rezerva respectării, pe lângă condițiile menționate anterior, și a actelor deja adoptate în cadrul lor.

(8) În conformitate cu articolul 328 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de la data stabilirii lor, formele de cooperare consolidată sunt deschise tuturor statelor membre, sub rezerva respectării eventualelor condiții de participare stabilite prin decizia de autorizare. De asemenea, acestea rămân deschise oricând pe durata funcționării lor, sub rezerva respectării, pe lângă condițiile menționate anterior, și a actelor deja adoptate în cadrul lor. **Comisia și statele membre participante la cooperarea consolidată ar trebui să se asigure de promovarea participării unui număr cât mai mare de state membre. Prezentul regulament ar trebui să fie obligatoriu în toate elementele sale și să se aplice direct numai în statele membre participante, în conformitate cu tratatele.**

Amendamentul 7
Propunere de regulament
Considerentul 9a (nou)

(9a) Domeniul de aplicare material și partea dispozitivă a prezentului Regulament ar trebui să fie în concordanță cu Regulamentul (CE) nr. 2201/2003. Cu toate acestea, nu ar trebui să se aplice anulării căsătoriei. Prezentul regulament ar trebui să se aplice doar în caz de desfacere a căsătoriei sau de nerespectare a legăturii matrimoniale; Legislația stabilită de normele privind conflictul de legi din prezentul regulament ar trebui să se aplice motivelor de divorț și separării de drept. Chestiunile preliminare, precum capacitatea juridică și valabilitatea căsătoriei și chestiunile precum efectele divorțului sau ale separării de drept asupra patrimoniului, numelui, răspunderii parentale, obligațiilor de întreținere sau alte eventuale măsuri accesorii ar trebui stabilite de normele privind conflictul de legi aplicabile în statul membru participant vizat.

Amendamentul 8
Propunere de regulament
Considerentul 10

(10) Pentru a delimita în mod clar domeniul de aplicare teritorială a prezentului regulament, trebuie definite statele membre care participă la cooperarea consolidată.

(10) Pentru a delimita în mod clar domeniul de aplicare teritorială a prezentului regulament, trebuie definite statele membre care participă la cooperarea consolidată **în conformitate cu articolul 1 alineatul (2).**

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 9**Propunere de regulament
Recital 10 a(new)**

(10a) Prezentul regulament ar trebui să aibă un caracter universal, în sensul că normele sale uniforme privind conflictul de legi pot desemna legislația unui stat membru participant, legislația unui stat membru neparticipant sau legislația unui stat care nu este membru al Uniunii Europene.

Amendamentul 10**Propunere de regulament
Considerentul 11**

(11) Prezentul regulament ar trebui să se aplice indiferent de natura instanței judecătorești sesizate.

(11) Prezentul regulament ar trebui să se aplice indiferent de natura instanței judecătorești sesizate. **După caz, o instanță judecătorească ar trebui să se considere sesizată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2201/2003.**

Amendamentul 11**Propunere de regulament
Considerentul 12**

(12) Pentru a oferi soților libertatea de a desemna o legislație aplicabilă cu care au legături strânse sau, în cazul în care nu se optează pentru o legislație, pentru ca această legislație să se aplice divorțului sau separării de drept a soților, legislația respectivă *ar trebui să se aplice* chiar și dacă nu este legislația unui stat membru participant. În cazul desemnării legislației unui alt stat membru, rețeaua creată prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ **poate** oferi informații instanțelor judecătorești cu privire la conținutul legislației străine.

(12) Pentru a oferi soților libertatea de a desemna o legislație aplicabilă cu care au legături strânse sau, în cazul în care nu se optează pentru o legislație, pentru ca această legislație să se aplice divorțului sau separării de drept a soților, legislația respectivă *se poate aplica* chiar și dacă nu este legislația unui stat membru participant. În cazul desemnării legislației unui alt stat membru, rețeaua creată prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ **astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 568/2009/CE din 18 iunie 2009 ⁽²⁾, ar putea** oferi informații instanțelor judecătorești cu privire la conținutul legislației străine.

⁽¹⁾ JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

⁽¹⁾ JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

⁽²⁾ JO L 168, 30.6.2009, p. 35.

Amendamentul 12**Propunere de regulament
Considerentul 13**

(13) Mobilitatea din ce în ce mai mare a cetățenilor necesită, pe de o parte, o flexibilitate mai mare și, pe de altă parte, un nivel mai ridicat de securitate juridică. Pentru a răspunde acestui obiectiv, prezentul regulament ar trebui să consolideze autonomia părților în materie de divorț și de separare de drept, dând soților posibilitatea de a alege legislația aplicabilă divorțului și separării de drept a acestora. **O astfel de posibilitate nu ar trebui să se aplice și anulării căsătoriei, care este strâns legată de condițiile de valabilitate a căsătoriei, și în cazul căreia autonomia părților nu este adecvată.**

(13) Mobilitatea din ce în ce mai mare a cetățenilor necesită, pe de o parte, o flexibilitate mai mare și, pe de altă parte, un nivel mai ridicat de securitate juridică. Pentru a răspunde acestui obiectiv, prezentul regulament ar trebui să consolideze autonomia părților în materie de divorț și de separare de drept, dând soților posibilitatea de a alege legislația aplicabilă divorțului și separării de drept a acestora.

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 13
Propunere de regulament
Considerentul 14

(14) Soții ar trebui să poată alege ca legislație aplicabilă divorțului și separării de drept legislația unui stat cu care au o legătură specială sau legea forului. Legislația aleasă de soți trebuie să respecte drepturile fundamentale **definite** în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. **Possibilitatea de a alege legislația aplicabilă divorțului și separării de drept nu trebuie să aducă atingere interesului superior al copilului.**

(14) Soții ar trebui să poată alege ca legislație aplicabilă divorțului și separării de drept legislația unui stat cu care au o legătură specială sau legea forului. Legislația aleasă de soți trebuie să respecte drepturile fundamentale **recunoscute** în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Amendamentul 14
Propunere de regulament
Considerentul 15

(15) Înaintea desemnării legislației aplicabile, este important ca soții să aibă acces la informații actualizate privind aspectele esențiale ale legislației naționale și a Uniunii, precum și privind procedurile în materie de divorț și separare de drept. Pentru a asigura accesul la informații adecvate și de calitate, Comisia actualizează în mod regulat sistemul public de informare pe internet, creat prin Decizia 2001/470/CE a **Consiliului**.

(15) Înaintea desemnării legislației aplicabile, este important ca soții să aibă acces la informații actualizate privind aspectele esențiale ale legislației naționale și a Uniunii, precum și privind procedurile în materie de divorț și separare de drept. Pentru a asigura accesul la informații adecvate și de calitate, Comisia actualizează periodic sistemul de informații destinate publicului bazat pe internet, creat prin Decizia 2001/470/CE, **astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 568/2009/CE**.

Amendamentul 15
Propunere de regulament
Considerentul 15a (nou)

(15a) Dacă soții nu pot ajunge la un acord în ceea ce privește legislația aplicabilă, aceștia ar trebui să parcurgă o procedură de mediere care să includă cel puțin o consultare cu un mediator autorizat.

Amendamentul 16
Propunere de regulament
Considerentul 16

(16) Alegerea în cunoștință de cauză a **celor doi soți** reprezintă un principiu fundamental al prezentului regulament. Fiecare dintre soți trebuie să cunoască exact consecințele juridice și sociale ale alegerii legislației aplicabile. Posibilitatea de a alege de comun acord legislația aplicabilă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și egalității de șanse de care beneficiază **cei doi soți**. Prin urmare, judecătorii din statele membre ar trebui să realizeze cât de important este ca **cei doi soți** să ajungă la o înțelegere cunoscând pe deplin consecințele legale ale acesteia.

(16) Alegerea în cunoștință de cauză a **soților** reprezintă un principiu fundamental al prezentului regulament. Fiecare dintre soți trebuie să cunoască exact consecințele juridice și sociale ale alegerii legislației aplicabile. Posibilitatea de a alege de comun acord legislația aplicabilă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și egalității de șanse de care beneficiază **soții**. Prin urmare, judecătorii din statele membre **participante** ar trebui să realizeze cât de important este ca **soții** să ajungă la o înțelegere cunoscând pe deplin consecințele legale ale acesteia.

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 17**Propunere de regulament
Considerentul 17**

(17) **Ar** trebui introduse anumite garanții pentru a se asigura faptul că soții sunt conștienți de consecințele alegerii lor. O condiție minimă ar fi ca acordul privind alegerea legislației aplicabile să fie încheiat în scris, datat și semnat de ambele părți. Cu toate acestea, în cazul în care legislația statului membru participant în care ambii soți își au reședința obișnuită prevede cerințe formale suplimentare, **trebuie** respectate astfel de cerințe. De exemplu, asemenea cerințe formale suplimentare pot exista într-un stat membru participant în care acordul este inclus într-un contract de căsătorie.

(17) **Ar trebui definite norme privind valabilitatea de conținut și cea formală, astfel încât să fie facilitată alegerea informată a soților, iar consimțământul lor respectat, pentru a se asigura certitudinea din punct de vedere juridic, precum și un acces mai bun la justiție. În ceea ce privește valabilitatea formală, ar** trebui introduse anumite garanții pentru a se asigura faptul că soții sunt conștienți de consecințele alegerii lor. O condiție minimă ar fi ca acordul privind alegerea legislației aplicabile să fie încheiat în scris, datat și semnat de ambele părți. Cu toate acestea, în cazul în care legislația statului membru participant, în care ambii soți își au reședința obișnuită **la momentul încheierii acordului**, prevede cerințe formale suplimentare, **ar trebui** respectate astfel de cerințe. De exemplu, asemenea cerințe formale suplimentare pot exista într-un stat membru participant în care acordul este inclus într-un contract de căsătorie. **Dacă la momentul încheierii acordului, soții își au reședința obișnuită în state membre participante diferite, care prevăd cerințe formale diferite, respectarea cerințelor formale ale unuia dintre aceste state ar trebui să fie suficientă. Dacă la momentul încheierii acordului doar unul dintre soți își are reședința obișnuită într-un stat membru participant care prevede cerințe formale, acestea ar trebui respectate.**

Amendamentul 19**Propunere de regulament
Considerentul 19**

(19) În cazul în care nu se optează pentru una din legislații, prezentul regulament ar trebui să introducă norme armonizate privind conflictul de legi, având la bază o ierarhizare a factorilor de legătură în funcție de existența unei legături strânse între soți și legislația respectivă, care să permită securitatea juridică și previzibilitatea și care să împiedice situația în care unul dintre soți cere divorțul înaintea celuilalt pentru a se asigura că procedura va face obiectul unei anumite legislații, pe care o consideră a fi mai favorabilă pentru protejarea propriilor interese. **Acești** factori de legătură **au fost** aleși astfel încât să **se asigure** că procedurile de divorț sau de separare de drept sunt reglementate de o legislație cu care soții au o legătură strânsă **și se bazează în primul rând pe legislația locului unde soții își au reședința obișnuită.**

(19) În cazul în care nu se optează pentru una din legislații, prezentul regulament ar trebui să introducă norme armonizate privind conflictul de legi, având la bază o ierarhizare a factorilor de legătură în funcție de existența unei legături strânse între soți și legislația respectivă, care să permită securitatea juridică și previzibilitatea și care să împiedice situația în care unul dintre soți cere divorțul înaintea celuilalt pentru a se asigura că procedura va face obiectul unei anumite legislații, pe care o consideră a fi mai favorabilă pentru protejarea propriilor interese. **Astfel de** factori de legătură **ar trebui să fie** aleși astfel încât să **garanteze** că procedurile *legate* de divorț sau de separarea de drept sunt reglementate de o legislație cu care soții au o legătură strânsă.

Amendamentul 20**Propunere de regulament
Considerentul 19a (nou)**

(19a) **Atunci când, în vederea aplicării legislației unui stat, prezentul regulament face referire la naționalitate ca factor de legătură, modalitățile de abordare a cazurilor de cetățenie multiplă ar trebui reglementate în conformitate cu legislația națională, respectând pe deplin principiile generale ale Uniunii Europene.**

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 21**Propunere de regulament
Considerentul 19b (nou)**

(19b) În cazul în care instanța este sesizată în legătură cu o solicitare de transformare a separării de drept în divorț, în absența alegerii legislației aplicabile de către părți, legislația care a fost aplicată în cazul separării de drept ar trebui aplicată și în cazul divorțului. Această continuitate ar promova previzibilitatea pentru părți și ar crește securitatea juridică. Dacă legislația aplicată în cazul separării de drept nu prevede transformarea separării de drept în divorț, divorțul ar trebui să fie reglementat de normele privind conflictul de legi în absența exprimării opțiunilor de către părți. Aceasta nu ar trebui să împiedice soții să încerce să obțină divorțul pe baza altor norme prevăzute în prezentul regulament.

Amendamentul 22**Propunere de regulament
Considerentul 20**

(20) În anumite situații, ar trebui aplicată legislația instanței judecătorești sesizate atunci când legislația aplicabilă nu prevede divorțul sau nu acordă unuia dintre soți, din cauza apartenenței la unul dintre sexe, egalitate de acces la divorț sau la separarea de drept.

(20) În anumite situații, ar trebui aplicată legislația instanței judecătorești sesizate atunci când legislația aplicabilă nu prevede divorțul sau nu acordă unuia dintre soți, din cauza apartenenței la unul dintre sexe, egalitate de acces la divorț sau la separarea de drept. **Acest lucru nu ar trebui, totuși, să aducă atingere clauzei privind ordinea publică („ordre public”).**

Amendamentul 23**Propunere de regulament
Considerentul 21**

(21) În circumstanțe excepționale, considerente de interes public ar trebui să dea instanțelor judecătorești ale statelor membre posibilitatea de a nu aplica legislația străină, atunci când aplicarea acesteia într-un anumit caz ar fi vădit incompatibilă cu ordinea publică a instanței sesizate. Cu toate acestea, instanțele judecătorești nu ar trebui să poată aplica excepția de ordine publică pentru a refuza legislația unui alt stat **membru**, în cazul în care aceasta ar încălca dispozițiile Cartei Drepturilor Fundamentale, în special articolul 21, care interzice orice tip de discriminare.

(21) În circumstanțe excepționale, considerente de interes public ar trebui să dea instanțelor judecătorești ale statelor membre posibilitatea de a nu aplica **o dispoziție din** legislația străină, atunci când aplicarea acesteia într-un anumit caz ar fi vădit incompatibilă cu ordinea publică a instanței. Cu toate acestea, instanțele judecătorești nu ar trebui să poată aplica excepția de ordine publică pentru a refuza **o dispoziție din** legislația unui alt stat, în cazul în care aceasta ar încălca dispozițiile Cartei Drepturilor Fundamentale, în special articolul 21, care interzice orice tip de discriminare.

Amendamentul 24**Propunere de regulament
Considerentul 21a (nou)**

(21a) **Atunci când regulamentul face trimitere la faptul că legislația statului membru participant, a cărui instanță judecătorească a fost sesizată, nu conține dispoziții privind divorțul, acest caz ar trebui interpretat în sensul că legislația respectivului stat membru nu conține instituția divorțului. Într-o astfel de situație, instanța nu ar trebui să fie obligată să pronunțe o hotărâre de divorț în temeiul prezentului regulament. Atunci când regulamentul face trimitere la faptul că legislația statului membru participant a cărui instanță judecătorească a fost sesizată nu consideră căsătoria respectivă valabilă din punct de vedere al procedurilor de divorț, acest caz ar trebui interpretat, printre altele, în sensul că o astfel de căsătorie nu există în legislația respectivului stat membru. Într-o astfel de situație, instanța nu ar trebui să fie obligată să pronunțe o hotărâre de divorț sau de separare de drept în temeiul prezentului regulament.**

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 25**Propunere de regulament
Considerentul 22**

(22) Având în vedere că există state și state membre participante în care coexistă două sau mai multe sisteme de drept sau ansambluri de norme privind problemele reglementate de prezentul regulament, ar trebui prevăzut în ce măsură dispozițiile prezentului regulament se aplică în unitățile teritoriale diferite ale acestor state și state membre participante.

(22) Având în vedere că există state și state membre participante în care coexistă două sau mai multe sisteme de drept sau ansambluri de norme privind problemele reglementate de prezentul regulament, ar trebui prevăzut în ce măsură dispozițiile prezentului regulament se aplică în unitățile teritoriale diferite ale acestor state și state membre participante **sau în ce măsură dispozițiile prezentului regulament se aplică diferitelor categorii de persoane din statele și statele membre participante în cauză.**

Amendamentul 26**Propunere de regulament
Considerentul 22a (nou)**

(22a) În absența normelor de desemnare a legislației aplicabile, soții care aleg legislația statului de cetățenie al unuia dintre ei ar trebui să indice, în același timp, în cazul în care statul pentru a cărui legislație au optat cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriul sistem de drept sau ansamblu de norme referitoare la divorț, legislația unității teritoriale cu privire la care au convenit.

Amendamentul 29**Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1a (nou)**

(1a) Prezentul regulament nu se aplică următoarelor aspecte, chiar dacă acestea apar doar ca o chestiune cu titlu preliminar în contextul procedurii de divorț sau al separării de drept:

- (a) capacitatea juridică a persoanelor fizice;*
- (b) existența, validitatea sau recunoașterea unei căsătorii;*
- (c) anularea căsătoriei;*
- (d) numele soților;*
- (e) efectele patrimoniale ale căsătoriei;*
- (f) răspunderea părinților;*
- (g) obligațiile de întreținere;*
- (h) actele fiduciare sau succesiunile;*

Amendamentul 30**Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 2**

(2) În sensul prezentului regulament, prin „stat membru participant” se înțelege un stat membru care participă la cooperarea consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept în temeiul Deciziei [...] Consiliului din [...] de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept.

(2) În sensul prezentului regulament, prin „stat membru participant” se înțelege un stat membru care participă la cooperarea consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept în temeiul Deciziei **2010/405/UE** a Consiliului din **12 iulie 2010** de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept **sau printr-o decizie adoptată de Comisie în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) al doilea sau al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.**

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 31
Propunere de regulament
Articolul 1a (nou)

Articolul 1a
Raportul cu Regulamentul (CE) nr. 2201/2003
Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Regula-
mentului (CE) nr. 2201/2003.

Amendamentul 32
Propunere de regulament
Articolul 1b (nou)

Articolul 1b
Definiție
În sensul prezentului regulament, termenul „instanță judecătorească” înseamnă toate autoritățile din statele membre participante, competente în problemele care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentului regulament.

Amendamentul 34
Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 1 – partea introductivă

(1) Soții pot **alege de comun acord** legislația aplicabilă divorțului și separării de drept, cu condiția ca **legislația respectivă să fie în conformitate cu drepturile fundamentale definite în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu principiul ordinii publice, și pot alege** una dintre următoarele legislații:

(1) Soții pot **conveni să desemneze** legislația aplicabilă divorțului și separării de drept, cu condiția **să aleagă** una dintre următoarele legislații:

Amendamentul 39
Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 3

(3) **Acordul menționat la alineatul (2) este redactat în scris, datat și semnat de ambii soți. Orice comunicare sub formă electronică care permite consemnarea durabilă a acordului este considerată ca reprezentând o formă scrisă.**

(3) **În cazul în care această posibilitate este prevăzută de legea forului, soții pot desemna și legislația aplicabilă în fața instanței judecătorești pe parcursul procedurii. În acest caz, instanța judecătorească înregistrează desemnarea respectivă, în conformitate cu legea forului.**

Cu toate acestea, în cazul în care legislația statului membru participant în care ambii soți își au reședința obișnuită în momentul încheierii acordului prevede cerințe formale suplimentare în cazul unor astfel de acorduri, se aplică aceste cerințe. În cazul în care soții își au reședința obișnuită în state membre participante diferite, iar legislațiile din acele state membre prevăd cerințe formale diferite, acordul este formal valid dacă satisface cerințele prevăzute de oricare dintre acele legislații.

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 40**Propunere de regulament****Articolul 3 – alineatul 4**

(4) În cazul în care această posibilitate este prevăzută de legea forului, soții pot desemna legislația aplicabilă și în fața instanței judecătorești pe parcursul procedurii. În acest caz, instanța judecătorească înregistrează desemnarea respectivă, în conformitate cu legea forului. **eliminat**

Amendamentul 41**Propunere de regulament****Articolul 3a (nou)****Articolul 3a****Consimțământul și valabilitatea de fond**

(1) Existența și valabilitatea unui acord privind alegerea legislației sau a oricărui termen ale acestuia sunt stabilite de legea care l-ar reglementa conform prezentului regulament dacă acordul sau termenul respectiv ar fi valabil.

(2) Cu toate acestea, unul dintre soți, pentru a stabili lipsa consimțământului său, poate să invoce legea țării în care își are reședința obișnuită la momentul la care instanța este sesizată, dacă din situația respectivă reiese faptul că nu ar fi rezonabil să se stabilească efectul comportamentului său în conformitate cu legislația menționată la alineatul (1).

Amendamentul 42**Propunere de regulament****Articolul 3b (nou)****Articolul 3b****Valabilitatea formală**

(1) Acordul menționat la articolul 3 alineatele (1) și (2) este redactat în scris, datat și semnat de ambii soți. Orice comunicare sub formă electronică care permite consemnarea durabilă a acordului este considerată ca reprezentând o formă scrisă.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care legislația statului membru participant în care soții își au reședința obișnuită în momentul încheierii acordului prevede cerințe formale suplimentare pentru acest tip de acord, se aplică aceste cerințe.

(3) În cazul în care soții își au reședința obișnuită în state membre participante diferite la momentul încheierii acordului, iar legislațiile din acele state prevăd cerințe formale diferite, acordul este formal valid dacă satisface cerințele prevăzute de oricare dintre acele legislații.

(4) Dacă la momentul încheierii acordului, doar unul dintre soți are reședința obișnuită într-un stat membru participant care prevede cerințe formale suplimentare pentru acest tip de acord, se aplică aceste norme.

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 43
Propunere de regulament
Articolul 4a (nou)

Articolul 4a

Transformarea separării de drept în divorț

(1) În cazul în care separarea de drept se transformă în divorț, legislația aplicabilă divorțului este legislația aplicabilă separării de drept, cu excepția cazului în care părțile adoptă o altă decizie în conformitate cu articolul 3.

(2) Totuși, în cazul în care legislația care s-a aplicat separării de drept nu prevede transformarea separării de drept în divorț, se aplică articolul 4, dacă părțile nu au convenit altfel în conformitate cu articolul 3.

Amendamentul 45
Propunere de regulament
Articolul 7a (nou)

Articolul 7a

Diferențe între legislații naționale

Niciuna dintre dispozițiile prezentului regulament nu obligă instanțele judecătorești dintr-un stat membru participant a cărui legislație nu conține dispoziții cu privire la divorț sau nu recunoaște valabilitatea căsătoriei respective în scopul procedurilor de divorț să pronunțe o hotărâre de divorț ca urmare a aplicării prezentului regulament.

Amendamentul 46
Propunere de regulament
Articolul 8

State cu mai multe sisteme *juridice*

(1) În cazul în care un stat cuprinde mai multe unități teritoriale care au norme de drept diferite în materie de divorț și separare de drept, fiecare unitate teritorială se consideră ca fiind un stat în scopul determinării legislației aplicabile în temeiul prezentului regulament.

State membre cu *două sau mai multe sisteme de drept* - **unități teritoriale**

(1) În cazul în care un stat cuprinde mai multe unități teritoriale care au norme de drept diferite în materie de divorț și separare de drept, fiecare unitate teritorială se consideră ca fiind un stat în scopul determinării legislației aplicabile în temeiul prezentului regulament.

(1a) În privința unui astfel de stat:

(a) orice referire la reședința obișnuită în acel stat se interpretează ca trimitere la reședința obișnuită într-o unitate teritorială a aceluși stat;

(b) orice referire la cetățenie se interpretează ca trimitere la unitatea teritorială desemnată de dreptul statului respectiv sau, în absența normelor relevante, unitatea teritorială pentru care au optat soții sau, în absența unei astfel de opțiuni, unitatea teritorială cu care unul dintre soți sau ambii au cele mai strânse legături.

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 47
Propunere de regulament
Articolul 8a (nou)

Articolul 8a

State membre cu două sau mai multe sisteme de drept – aspecte privind conflictele inter-personale

În privința unui stat care are două sau mai multe sisteme de drept sau ansambluri de norme aplicabile diferitelor categorii de persoane cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament, orice trimitere la legislația unui astfel de stat privește sistemul juridic determinat de normele în vigoare în acel stat. În absența unor astfel de norme, se aplică sistemul de drept sau ansamblul de norme cu care unul dintre soți sau ambii au cele mai strânse legături.

Amendamentul 48
Propunere de regulament
Articolul 8b (nou)

Articolul 8b

Neaplicarea prezentului regulament la conflictele interne

Un stat membru participant, în care aspectelor reglementate de prezentul regulament li se aplică sisteme de drept sau ansambluri de norme diferite, nu este obligat să aplice prezentul regulament conflictelor de legi care privesc exclusiv astfel de sisteme de drept sau ansambluri de norme diferite.

Amendamentul 49
Propunere de regulament
Articolul 9 – alineatul 1 – litera a

(a) cerințele formale pentru acordurile privind alegerea legislației aplicabile, precum și

(a) cerințele formale pentru acordurile privind alegerea legislației aplicabile **în conformitate cu articolul 3b alineatele (2)-(4)**; precum și

Amendamentul 51
Propunere de regulament
Articolul 10 – alineatul 1 – paragraful 2

Cu toate acestea, un acord privind alegerea legislației aplicabile încheiat **în conformitate cu legislația unui stat membru participant** înainte de data punerii în aplicare a prezentului regulament este, de asemenea, aplicabil, cu condiția să **îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3) primul paragraf**.

Cu toate acestea, un acord privind alegerea legislației aplicabile încheiat înainte de data punerii în aplicare a prezentului regulament este, de asemenea, aplicabil, cu condiția să **respecte dispozițiile articolelor 3a și 3b**.

Miercuri, 15 decembrie 2010

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 52**Propunere de regulament****Articolul 11 – alineatul 1**

(1) Prezentul regulament nu afectează aplicarea convențiilor **bilaterale sau multilaterale** la care sunt părți unul sau mai multe state membre participante **la data adoptării prezentului regulament** și care **privesc aspectele reglementate de prezentul regulament, fără a aduce atingere obligațiilor ce revin statelor membre participante în temeiul articolului 351 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.**

(1) Prezentul regulament nu afectează aplicarea convențiilor **internaționale** la care sunt părți unul sau mai multe state membre participante **în momentul în care este adoptat prezentul regulament sau când este adoptată decizia la care face trimitere articolul 1 alineatul (2) și care prevede norme în materie de conflict de legi legate de divorț sau separarea de drept.**

Amendamentul 53**Propunere de regulament****Articolul 11 – alineatul 2**

(2) **Prin derogare de la alineatul (1)**, prezentul regulament prevalează, în relațiile dintre statele membre participante, asupra convențiilor **care privesc aspectele** reglementate de prezentul regulament **și la care statele membre participante sunt părți.**

(2) **Cu toate acestea**, prezentul regulament prevalează, în relațiile dintre statele membre participante, asupra convențiilor **încheiate exclusiv între două sau mai multe state membre, în măsura în care aceste convenții vizează aspecte** reglementate de prezentul regulament.

Amendamentul 54**Propunere de regulament****Articolul 12 – alineatul 1**

Până cel târziu la [cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament. În cazul în care este necesar, raportul este însoțit de propuneri de adaptare.

(1) Până cel târziu la cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament **și, ulterior, la fiecare cinci ani**, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament. În cazul în care este necesar, raportul este însoțit de propuneri de adaptare **a prezentului regulament.**

Amendamentul 55**Propunere de regulament****Articolul 12 – alineatul 1a (nou)**

(1a) **În acest scop, statele membre participante informează Comisia cu privire la informațiile relevante referitoare la aplicarea prezentului regulament de către instanțele lor judecătorești.**

Amendamentul 56**Propunere de regulament****Articolul 13 – alineatul 2a (nou)**

Pentru acele state membre participante în temeiul unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) al doilea sau al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prezentul regulament se aplică de la data indicată în decizia respectivă.

Miercuri, 15 decembrie 2010

Agențiile de rating de credit***I

P7_TA(2010)0478

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (COM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))

(2012/C 169 E/42)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0289),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0143/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Băncii Centrale Europene din 19 noiembrie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 8 decembrie 2010 ⁽²⁾,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 8 decembrie 2010 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0340/2010),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 337, 14.12.2010, p. 1.

⁽²⁾ Nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

Miercuri, 15 decembrie 2010

P7_TC1-COD(2010)0160

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 513/2011).

Abrogarea directivelor privind metrologia *I**

P7_TA(2010)0479

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de abrogare a Directivelor 71/317/CEE, 71/347/CEE, 71/349/CEE, 74/148/CEE, 75/33/CEE, 76/765/CEE, 76/766/CEE și 86/217/CEE ale Consiliului privind metrologia (COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))

(2012/C 169 E/43)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului și Consiliului (COM(2008)0801),
- având în vedere articolele 251 alineatul (2) și 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora Comisia a înaintat propunerea către Parlament (C6-0467/2008),
- având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 mai 2009 ⁽¹⁾,
- având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea sa din 10 noiembrie 2010 de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0050/2010),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. aprobă declarația comună a Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei, anexată la prezenta rezoluție;

⁽¹⁾ JO C 277, 17.11.2009, p. 49.

Miercuri, 15 decembrie 2010

3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2008)0227

Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 15 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de abrogare a Directivelor 71/317/CEE, 71/347/CEE, 71/349/CEE, 74/148/CEE, 75/33/CEE, 76/765/CEE, 76/766/CEE și 86/217/CEE ale Consiliului privind metrologia

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/17/UE).

ANEXĂ

Declarația Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei

În conformitate cu articolul 25 din Directiva 2004/22/CE privind mijloacele de măsurare, Parlamentul European și Consiliul invită Comisia Europeană să realizeze, înainte de 30 aprilie 2011, un raport referitor la punerea în aplicare a acestei directive și să prezinte, dacă este cazul, o propunere legislativă.

În acest context și în conformitate cu principiile unei mai bune legiferări (incluzând, acolo unde este cazul, o evaluare de impact și o consultare deschisă), se va realiza o evaluare pentru a analiza dacă este necesară, și dacă da, în ce măsură, extinderea domeniului de aplicare a Directivei 2004/22/CE pentru a include mijloacele de măsurare reglementate în prezent prin Directivele 71/317/CEE, 71/347/CEE, 74/148/CEE, 75/33/CEE, 76/765/CEE, 76/766/CEE și 86/217/CEE.

Data stabilită pentru abrogarea acestor directive va fi, de asemenea, analizată din nou, în conformitate cu rezultatul evaluării, în vederea asigurării consistenței acțiunilor legislative ale Uniunii în domeniul mijloacelor de măsurare.

Inițiativa cetățenilor***I

P7_TA(2010)0480

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor (COM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))

(2012/C 169 E/44)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0119),

— având în vedere articolul 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană,

Miercuri, 15 decembrie 2010

- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 24 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0089/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 iulie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 10 iunie 2010 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea sa din 8 decembrie 2010 de a adopta poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale și avizul Comisiei pentru petiții, cel al Comisiei pentru cultură și educație și cel al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0350/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. notează declarația președinției Consiliului și declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție,
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽²⁾ JO C 267, 1.10.2010, p. 57.

P7_TC1-COD(2010)0074

Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 15 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 211/2011).

ANEXA

Declarații

Declarațiile Comisiei

— I —

Comisia va furniza informații detaliate privind inițiativa cetățenească. Mai precis, aceasta va elabora și va actualiza un ghid complet și ușor de utilizat privind inițiativa cetățenească în toate limbile oficiale ale Uniunii, care va fi accesibil pe site-ul internet consacrat acestui instrument. În cursul procedurii de înregistrare și tratare a propunerilor de inițiativă cetățenească, aceasta va furniza, printre altele, asistență și consiliere organizatorilor, în funcție de necesități. Comisia va notifica, de asemenea, propunerile legislative în curs sau preconizate privind chestiunile exprimate prin inițiativă organizatorilor care doresc acest lucru.

Miercuri, 15 decembrie 2010

— II —

După înregistrarea unei propuneri de inițiativă într-o limbă oficială, organizatorii vor putea solicita Comisiei introducerea în registru, în orice moment al colectării declarațiilor de susținere, traduceri ale acestei propuneri în alte limbi oficiale. Organizatorii sunt cei care vor avea responsabilitatea de a solicita traducerea propunerilor de inițiativă. Înainte de a accepta introducerea unei noi versiuni lingvistice în registru, Comisia se va asigura că nu există neconcordanțe evidente și importante între textul original și noile versiuni lingvistice în ceea ce privește titlul, subiectul tratat și obiectivele.

Declarația președinției belgiene a Consiliului

Președinția va depune eforturi pentru a asigura aplicarea măsurilor necesare punerii în aplicare a prezentului regulament cât mai curând posibil și cel mai târziu la un an de la intrarea în vigoare a acestuia, în conformitate cu dispozițiile regulamentului.

Joi, 16 decembrie 2010

Marca patrimoniului european *I**

P7_TA(2010)0486

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unei acțiuni a Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european (COM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0076),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 167 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată Parlamentului de către Comisie (C7-0071/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul motivat prezentat, în cadrul Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, de către Senatul francez care susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 9 iunie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru cultură și educație (A7-0311/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 267, 1.10.2010, p. 52.

P7_TC1-COD(2010)0044**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 16 decembrie 2010 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unei acțiuni a Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 167,

Joi, 16 decembrie 2010

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽¹⁾,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) **Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)** urmărește obținerea unei uniuni tot mai strânse între națiunile europene, iar articolul 167 **din TFUE**, în special, însărcinează Uniunea Europeană să contribuie la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea națională și regională a acestora și punând în evidență, în același timp, moștenirea culturală comună. **În plus, articolul 167 alineatul (2) din TFUE menționează că, în conformitate cu principiul proporționalității, Uniunea trebuie să contribuie la îmbunătățirea cunoașterii și la diseminarea culturii și istoriei popoarelor europene.**
- (2) O mai bună înțelegere și prețuire, în special în rândul tinerilor, a patrimoniului cultural comun, și totuși divers, ar contribui atât la intensificarea sentimentului de apartenență la Uniunea Europeană, cât și la aprofundarea dialogului intercultural. Prin urmare, este importantă promovarea unui acces mai bun la patrimoniul cultural și sporirea dimensiunii europene a acestuia.
- (3) De asemenea, TFUE instituie cetățenia Uniunii, care o completează pe cea națională a statelor membre respective și constituie un element important pentru salvagardarea și consolidarea procesului de integrare europeană. Pentru ca cetățenii să-și ofere întregul sprijin integrării europene, ar trebui să se pună un accent mai mare pe valorile comune ale acestora, pe istorie și cultură ca elemente-cheie ale apartenenței lor la o societate fundamentată pe principiile libertății, democrației, respectului pentru drepturile omului, diversității culturale **și lingvistice**, toleranței și solidarității.
- (4) Un proiect interguvernamental privind Marca patrimoniului european a fost lansat de mai multe state membre și Elveția în aprilie 2006 în Granada.
- (5) Consiliul Uniunii Europene a adoptat, la 20 noiembrie 2008 ⁽³⁾, concluziile menite să transforme inițiativa interguvernamentală privind Marca patrimoniului european într-o acțiune a Uniunii Europene, invitând Comisia să îi prezinte o propunere adecvată privind crearea de către Uniunea Europeană a unei Mărci a patrimoniului european, specificând modalitățile practice de punere în aplicare a proiectului.
- (6) Consultarea publică și evaluarea de impact efectuate de Comisie au confirmat faptul că inițiativa interguvernamentală privind Marca patrimoniului european a reprezentat o inițiativă valoroasă, însă acestea au arătat că acțiunea trebuie dezvoltată în continuare pentru a-și putea valorifica întregul potențial și a confirmat faptul că implicarea Uniunii Europene ar putea oferi o valoare adăugată evidentă Mărcii patrimoniului european și ar putea contribui la sporirea calității inițiativei.
- (7) **Marca patrimoniului european ar trebui să profite de experiența câștigată până în prezent datorită inițiativei interguvernamentale.**

⁽¹⁾ JO C 267, 1.10.2010, p. 52.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 decembrie 2010.

⁽³⁾ JO C 319, 13.12.2008, p. 11.

Joi, 16 decembrie 2010

- (8) Marca patrimoniului european ar trebui să **completeze, dar nu să se suprapună unor** inițiative, cum ar fi Lista patrimoniului mondial UNESCO, **Lista reprezentativă UNESCO a patrimoniului cultural imaterial al umanității** și „Itinerariile culturale europene” ale Consiliului Europei. Valoarea adăugată a noii Mărci a patrimoniului european ar trebui să se bazeze pe contribuția siturilor selectate la istoria și cultura europeană, **inclusiv la crearea Uniunii Europene**, pe o dimensiune educațională clară care să parvină cetățenilor, **în special** tinerilor, și pe rețelele formate între situri pentru schimbul de experiență și de cele mai bune practici. Inițiativa ar trebui să pună un accent deosebit pe promovarea siturilor și accesul la acestea, **contribuind astfel la crearea unui patrimoniu istoric și cultural comun în Uniunea Europeană, precum și** pe calitatea explicațiilor oferite și a activităților propuse, și mai puțin pe conservarea siturilor, care ar trebui garantată prin regimurile de protecție existente.
- (9) Pe lângă intensificarea sentimentului de apartenență la Uniune a cetățenilor UE și stimularea dialogului intercultural, o acțiune a Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european ar putea contribui și la îmbunătățirea valorii și profilului patrimoniului cultural, la intensificarea rolului patrimoniului în dezvoltarea economică și durabilă a regiunilor, în special prin turism cultural, la crearea de sinergii între patrimoniul cultural și creația și creativitatea contemporană, la facilitarea schimbului de experiență și de cele mai bune practici în toată Europa și, în termeni mai generali, la promovarea valorilor democratice și a drepturilor omului care susțin procesul de integrare europeană.
- (10) Aceste obiective sunt pe deplin conforme cu obiectivele agendei europene pentru cultură, care includ promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural, precum și promovarea culturii în calitate de catalizator al creativității ⁽¹⁾.
- (11) Este esențial ca noua Marcă a patrimoniului european să fie acordată pe baza unor criterii și proceduri comune, clare și transparente.
- (12) **Statele membre ar putea preselecționa pentru noua Marcă a patrimoniului european situri care au obținut deja marca în cadrul inițiativei interguvernamentale. Siturile respective ar trebui evaluate pe baza noilor criterii și proceduri.**
- (13) **Evaluările viitoare ale Mărcii patrimoniului european ar putea examina posibilitatea extinderii inițiativei la țările terțe participante la Programul „Cultura”.**
- (14) Organizarea administrativă a Mărcii patrimoniului european ar trebui să **fie** simplă și flexibilă, conform principiului subsidiarității.
- (15) Deoarece obiectivele prezentei decizii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, și pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii deoarece sunt necesare, în special, noi criterii și proceduri comune, clare și transparente pentru Marca patrimoniului european, precum și o mai bună coordonare între statele membre, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul respectiv, prezenta decizie nu poate depăși ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Prezenta decizie stabilește o acțiune a Uniunii Europene intitulată „Marca patrimoniului european”.

⁽¹⁾ COM(2007)0242.

Joi, 16 decembrie 2010

Articolul 2

Definiție

În sensul prezentei decizii, „situri” înseamnă monumente, situri naturale, **subacvatice, arheologice, industriale** sau urbane, peisaje culturale, locuri comemorative, bunuri și obiecte culturale și patrimoniu imaterial asociat unui loc, inclusiv patrimoniu contemporan.

Articolul 3

Obiective

(1) Acțiunea are ca obiective generale contribuția la:

- intensificarea sentimentului de apartenență la Uniune a cetățenilor UE, **îndeosebi a tinerilor**, pe baza **valorilor și a** elementelor comune de istorie și de patrimoniu **europene**;
- **consolidarea** dialogului intercultural **și interregional, precum și valorificarea diversității**.

(2) **În acest scop, acțiunea urmărește, cu titlu de obiective** intermediare **■**:

- **sublinierea** valorii **simbolice** și **creșterea vizibilității** siturilor care au jucat un rol **semnificativ** în istoria **și cultura Europei și/sau** construirea Uniunii;
- o mai bună înțelegere de către cetățenii UE **a istoriei** Europei **și a edificării Uniunii, precum și a** patrimoniului cultural **material și imaterial** comun, și totuși divers, în special în ceea ce privește valorile democratice și drepturile omului, care susțin procesul de integrare europeană.

(3) **Siturile în sine urmăresc, cu titlu de obiective** specifice **■**:

- promovarea semnificației europene a siturilor;
- sensibilizarea tinerilor **în special, și a cetățenilor UE în general**, cu privire la moștenirea culturală comună **și consolidarea, în rândul acestora, a sentimentului de identitate europeană**;
- facilitarea schimbului de experiență și a schimbului de cele mai bune practici în întreaga Europă;
- un acces sporit **și/sau îmbunătățit** la siturile de patrimoniu pentru toți **■**, în special pentru tineri;
- aprofundarea dialogului intercultural, în special în rândul tinerilor, prin intermediul educației artistice, culturale, istorice **și interactive online**;
- crearea de sinergie între patrimoniul cultural și creația **■** contemporană **și sprijinirea creativității**;
- **promovarea interacțiunii dintre patrimoniul cultural și activitățile economice generate în jurul acestuia, respectând pe deplin integritatea acestuia și contribuind la durabilitatea sa și a mediului său**;
- contribuția la **vizibilitatea, atractivitatea, influența culturală, dezvoltarea turistică și durabilă a regiunilor**;
- **încurajarea creării unor rețele europene pentru punerea în valoare a patrimoniului comun european**.

Joi, 16 decembrie 2010

Articolul 4

Participarea la acțiune

Acțiunea este deschisă participării statelor membre ale Uniunii. Această participare este pe bază de voluntariat.

Articolul 5

Complementaritatea cu alte inițiative

Comisia și statele membre **se asigură că Marca** patrimoniului european **completează, fără a le repeta**, alte inițiative din domeniul patrimoniului cultural, cum ar fi Lista patrimoniului mondial UNESCO, **Lista reprezentativă UNESCO a patrimoniului cultural imaterial al umanității** și „Itinerariile culturale europene” ale Consiliului Europei.

Articolul 6

Accesul la acțiune

Sunt eligibile pentru acordarea Mărcii patrimoniului european siturile, astfel cum sunt definite la articolul 2.

Articolul 7

Criterii

Acordarea Mărcii patrimoniului european se bazează pe următoarele criterii:

- (1) Siturile candidate **la atribuirea Mărcii patrimoniului european** trebuie să aibă o valoare europeană simbolică și trebuie să fi jucat un rol **semnificativ** în istoria și **cultura Europei și/sau** construirea Uniunii. Prin urmare, **acestea** trebuie să demonstreze:

- un caracter transfrontalier sau paneuropean: influența din trecut sau din prezent și atracția sitului candidat trebuie să depășească granițele naționale ale unui stat membru; și/sau
- locul și rolul unui sit în istoria europeană și în integrarea europeană, legăturile acestuia cu evenimente sau personalități-cheie, precum și cu mișcările culturale, artistice, **religioase**, politice, sociale, științifice, tehnologice, **ecologice** sau industriale; și/sau
- locul și rolul unui sit în dezvoltarea și promovarea valorilor comune care susțin integrarea europeană, cum ar fi libertatea, democrația, respectul pentru drepturile omului, diversitatea culturală, toleranța și solidaritatea.

- (2) Siturile candidate **la atribuirea Mărcii patrimoniului european** trebuie să trimită un proiect **a cărui executare trebuie să înceapă cel târziu până la sfârșitul anului de desemnare și care include toate elementele următoare:**

- sensibilizarea cetățenilor privind semnificația europeană a sitului, în special prin activități corespunzătoare de informare, semnalizare și formare a personalului;
- organizarea de activități educaționale, în special pentru tineri, care să ducă la o mai bună înțelegere a istoriei comune a Europei și a patrimoniului comun, și totuși divers, al acesteia, intensificând astfel sentimentul de apartenență la un spațiu comun;
- promovarea multilingvistului și **a diversității regionale** prin utilizarea mai multor limbi ale Uniunii, **element determinant al dialogului intercultural;**
- **cooperarea cu** situri care au obținut **deja** Marca patrimoniului european ■;

Joi, 16 decembrie 2010

- creșterea vizibilității și atractivității sitului la scară europeană, **printre altele** prin utilizarea **noilor tehnologii ale informației și comunicației**;
- **asigurarea accesului la sit al cetățenilor UE, cu respectarea deplină a integrității acestuia.**

Organizarea de activități artistice și culturale (de exemplu evenimente, festivaluri, rezidențe pentru artiști) care promovează mobilitatea **agenților culturali**, artiștilor și colecțiilor europene, stimulează dialogul intercultural și încurajează stabilirea de legături între patrimoniu și creația și creativitatea contemporană este binevenită în cazul în care specificitatea sitului permite acest lucru.

(3) Siturile candidate trebuie să trimită un plan de management prin care acestea se angajează la fiecare din următoarele elemente:

- să asigure buna gestionare a sitului;
- să asigure protecția sitului și transmiterea acestuia generațiilor viitoare, în conformitate cu regimurile de protecție relevante;
- să asigure calitatea centrelor și serviciilor de asistență cum ar fi prezentarea istorică, informarea vizitatorilor, semnalizare, etc.;
- să asigure accesul unui public cât mai larg, **inclusiv a persoanelor în vârstă sau cu handicap**, de exemplu prin adaptarea sitului sau prin formarea personalului **și prin utilizarea internetului**;
- să acorde o atenție deosebită tinerilor, în special prin permiterea accesului acestora la sit în condiții privilegiate;
- să promoveze situl ca destinație turistică, **limitând totodată eventualul impact negativ asupra sitului sau a mediului din vecinătatea acestuia**;
- să elaboreze o strategie de comunicare coerentă și cuprinzătoare care să evidențieze semnificația europeană a sitului;
- să asigure faptul că planul de management este cât mai ecologic cu putință ■.

Articolul 8

Juriul european de experți independenți

- (1) Se stabilește un juriu european de experți independenți (denumit în continuare „juriul european”) pentru implementarea procedurilor de selecție și monitorizare la nivel european. Acesta va asigura aplicarea uniformă a criteriilor în statele membre participante.
- (2) Juriul de experți este compus din **13 membri**. Patru membri sunt numiți de Parlamentul European, patru de către Consiliu, patru de către Comisie **și unul de Comitetul Regiunilor, în conformitate cu propriile proceduri de selecție**. Juriul **european** își desemnează președintele.
- (3) Membrii juriului european trebuie să fie experți independenți. Aceștia trebuie să dețină experiență și cunoștințe solide în domeniile ■ relevante pentru obiectivele Mărcii patrimoniului european. **Instituțiile care propun experții încearcă să asigure, pe cât posibil, complementaritatea domeniilor de specialitate ale acestora și o reprezentare echilibrată din punct de vedere geografic.**

Joi, 16 decembrie 2010

(4) Membrii juriului european sunt numiți pentru trei ani. Prin derogare, în primul an în care prezenta decizie este în vigoare, patru experți vor fi numiți de Comisie pentru un an, patru de către Parlamentul European și **unul de către Comitetul Regiunilor** pentru doi ani și patru de către Consiliu pentru trei ani.

(5) **Membrii juriului european trebuie să declare orice conflict de interese sau posibil conflict de interese în legătură cu un anumit sit. În cazul unei astfel de declarații, sau dacă apare un conflict de interese, membrul respectiv nu va participa la evaluarea sitului în cauză sau a oricăror altor situri din același stat membru.**

(6) Toate rapoartele, recomandările și notificările juriului european sunt făcute publice.

Articolul 9

Formularul de cerere

Comisia redactează pe baza criteriilor de selecție **prevăzute la articolul 7** un formular de cerere comun care va fi utilizat de toate situările candidate. Numai cererile trimise prin formularul de cerere oficial vor fi luate în considerare pentru selecție.

Articolul 10

Preselecția la nivel național

(1) Preselecția siturilor pentru acordarea Mărcii patrimoniului european este de competența statelor membre, **în strânsă colaborare cu autoritățile locale și regionale.**

(2) Fiecare stat membru poate preseleca maximum două situri **la fiecare doi ani**, în conformitate cu calendarul din anexă.

(3) Fiecare stat membru își stabilește propriile proceduri și propriul calendar de preselecție a siturilor conform principiului subsidiarității, asigurând o organizare administrativă cât mai simplă și mai flexibilă cu putință. Cu toate acestea, Comisiei îi sunt notificate de către statele membre rezultatele preselecției cel târziu la data de **1 martie** a anului în care are loc procedura de **preselecție.**

(4) Preselecția **se efectuează în conformitate cu** criteriile prevăzute la articolul 7 și utilizează formularul de cerere prevăzut la articolul 9.

(5) **Comisia publică lista completă a siturilor preselectate și o comunică Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Regiunilor.**

Articolul 11

Selecția finală la nivelul Uniunii Europene

(1) Selecția finală a siturilor pentru acordarea Mărcii patrimoniului european este de competența Comisiei și va fi efectuată de juriul european.

(2) Juriul european evaluează cererile privind siturile preselectate și selectează maximum un sit pe stat membru. După caz, pot fi solicitate informații suplimentare și pot fi organizate vizite la fața locului.

(3) Selecția finală **se efectuează în conformitate cu** criteriile prevăzute la articolul 7 și utilizează formularul de cerere prevăzut la articolul 9.

Joi, 16 decembrie 2010

(4) Juriul european redactează un raport privind siturile preselectate cel târziu la data de **15 decembrie** a anului în care are loc procedura de **preselecție**. Raportul va include o recomandare pentru acordarea Mărcii patrimoniului european și o declarație privind motivele neincluzerii în lista finală a oricăror situri.

(5) Siturile candidate care nu au fost incluse în lista finală pot trimite o nouă cerere de preselecție la nivel național în anii următori.

Articolul 12

Situri transnaționale

(1) În sensul prezentei decizii, următoarele sunt considerate „situri transnaționale”:

— mai multe situri situate în state membre diferite care se reunesc în jurul unei teme specifice unice și propun o singură cerere;

— un sit specific situat geografic pe teritoriul a cel puțin două state membre diferite.

(2) Cererile pentru siturile transnaționale urmează aceeași procedură cu cererile pentru alte situri. Acestea sunt preselectate de **toate** statele membre în cauză în **propria limită** de maximum două situri conform articolului 10. **Siturile transnaționale desemnează drept coordonator unul dintre siturile participante, iar acesta va fi unicul punct de contact al Comisiei. Coordonatorul oferă informații în legătură cu candidatura transnațională în timp util în toate statele membre, astfel încât să asigure participarea siturilor în cauză de pe întregul teritoriu al Uniunii. Toate siturile care fac parte dintr-un sit transnațional îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 7 și completează formularul de cerere prevăzut la articolul 9.**

Se acordă o atenție deosebită siturilor transnaționale care, prin reprezentările unui simbolism material și imaterial, întrețin esența patrimoniului european care depășește frontierele.

(3) Dacă un sit transnațional îndeplinește toate criteriile prevăzute la articolul 7, unui astfel de sit i se va acorda prioritate în cadrul selecției finale.

(4) **Dacă unul dintre siturile care fac parte dintr-un sit transnațional încetează să mai îndeplinească criteriile de obținere a Mărcii patrimoniului european sau angajamentele asumate în cerere, se aplică procedura prevăzută la articolul 15.**

Articolul 13

Desemnare

(1) Comisia desemnează în mod oficial siturile cărora le este acordată Marca patrimoniului european în anul următor procedurii de selecție, ținând cont de recomandarea juriului european. Comisia informează Parlamentul European, Consiliul și **Comitetul Regiunilor cu privire la deciziile adoptate.**

(2) **■** Marca patrimoniului european este acordată siturilor pe o durată nelimitată, conform condițiilor prevăzute la articolele 14 și 15 și sub rezerva continuării acțiunii.

(3) **Atribuirea Mărcii patrimoniului european nu implică nicio obligație cu caracter urbanistic, legal, paisagistic, arhitectonic sau în legătură cu mobilitatea. Se aplică exclusiv legislația locală.**

Joi, 16 decembrie 2010

Articolul 14

Monitorizare

- (1) Fiecare sit care a obținut Marca patrimoniului european este monitorizat cu regularitate pentru a se asigura faptul că acesta continuă să îndeplinească criteriile și respectă toate angajamentele asumate în cererea depusă.
- (2) Monitorizarea tuturor siturilor situate pe teritoriul unui stat membru este de competența statului membru în cauză. Statul membru colectează toate informațiile necesare și redactează un raport detaliat o dată la patru ani, conform calendarului din anexă.
- (3) Raportul trebuie trimis Comisiei și supus examinării juriului european cel târziu la data de **1 martie** a anului în care are loc procedura de monitorizare.
- (4) Juriul european redactează un raport privind starea siturilor care au obținut marca din statul membru în cauză cel târziu la data de **15 decembrie** a anului în care are loc procedura de monitorizare, și va include, după caz, recomandările de care trebuie să se țină cont în perioada de monitorizare următoare.
- (5) Comisia, **după consultarea juriului european**, stabilește indicatorii comuni pentru statele membre pentru a se asigura o abordare coerentă a procedurii de monitorizare.

Articolul 15

Retragerea mărcii

- (1) În cazul în care juriul european semnalează faptul că un sit specific nu mai îndeplinește criteriile Mărcii patrimoniului european sau că nu își mai respectă toate angajamentele asumate în cererea depusă, juriul inițiază un dialog cu statul membru în cauză prin intermediul Comisiei, cu scopul de a contribui la efectuarea ajustărilor sitului care sunt necesare.
- (2) Dacă după o perioadă de 18 luni de la începerea dialogului nu au fost efectuate ajustările necesare, juriul trimite o notificare Comisiei. Notificarea trebuie însoțită de o justificare, precum și de recomandările referitoare la ameliorarea situației.
- (3) Dacă după o nouă perioadă de 18 luni recomandările nu au fost implementate, juriul european emite o recomandare de retragere a Mărcii patrimoniului european pentru situl în cauză.
- (4) Comisia ia decizia finală de retragere a Mărcii patrimoniului european, **luând în considerare în măsura cuvenită recomandarea juriului european**. Comisia informează Parlamentul European, Consiliul și **Comitetul Regiunilor** în legătură cu aceasta.
- (5) Notificările și recomandările juriului european sunt făcute publice.
- (6) **Siturile pot renunța în orice moment la Marca patrimoniului european. În acest caz, trebuie să informeze statul membru în cauză, care, la rândul său, va informa Comisia. Comisia adoptă decizia de retragere a Mărcii patrimoniului european și o aduce la cunoștința Parlamentului, Consiliului și Comitetului Regiunilor.**

Joi, 16 decembrie 2010

Articolul 16

Organizare practică

- (1) Comisia implementează acțiunea Uniunii privind Marca patrimoniului european. În special, aceasta:
- asigură per ansamblu coerența și calitatea acțiunii;
 - asigură coordonarea dintre statele membre și juriul european;
 - **prin prisma obiectivelor stabilite la articolul 3 și în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 7,** stabilește orientări pentru **a facilita** procedurile de selecție și monitorizare și redactează formularul de candidatură;
 - oferă sprijin juriului european.
- (2) Comisia este responsabilă de comunicarea și vizibilitatea Mărcii patrimoniului european la nivelul Uniunii, în special prin crearea și menținerea unui site internet specific **și a unei noi sigle, îmbunătățind profilul și atractivitatea sitului la scară europeană, de exemplu prin utilizarea posibilităților oferite de noile tehnologii și a mijloacelor digitale și interactive și prin căutarea unor sinergii cu alte inițiative europene. Toate notificările și recomandările juriului european menționate la articolul 8 alineatul (6), articolul 10 alineatul (5) și articolul 15 alineatul (5) se publică pe acest site internet.**
- (3) Comisia promovează activitățile de formare a rețelelor între siturile care au obținut marca.
- (4) Acțiunile de la alineatele (2) și (3), precum și costurile legate de juriul european, sunt finanțate prin pachetul financiar prevăzut la articolul 18.

Articolul 17

Evaluare

- (1) Comisia asigură evaluarea externă și independentă a acțiunii privind Marca patrimoniului european. Această evaluare se efectuează o dată la șase ani conform calendarului din anexă și include examinarea tuturor elementelor, inclusiv eficiența proceselor implicate în desfășurarea acțiunii, numărul de situri, **zona geografică acoperită și impactul acțiunii, cum poate fi îmbunătățit acesta și dacă acțiunea** Marca patrimoniului european ar trebui să fie continuată sau nu.
- (2) Comisia prezintă un raport privind aceste evaluări Parlamentului European și Consiliului în termen de șase luni de la finalizarea evaluărilor, **însoțit, dacă este cazul, de propuneri pertinente.**

■

Articolul 18

Dispoziții financiare

- (1) Pachetul financiar pentru implementarea acțiunii pe perioada 1 ianuarie 2011 - 31 decembrie 2013 se stabilește la 1 350 000 EUR.

Joi, 16 decembrie 2010

(2) Creditele anuale sunt autorizate de autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar multianual.

Articolul 19

Data intrării în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

CALENDAR

Calendar pentru Marca patrimoniului european

[Anul n]	Adoptarea deciziei Lucrări pregătitoare
[Anul n + 1]	Lucrări pregătitoare
[Anul n + 2]	Preselecție de către statele membre ■
[Anul n + 3]	Desemnarea finală a siturilor
[Anul n + 4]	Preselecție de către statele membre
[Anul n + 5]	Desemnarea finală a siturilor și monitorizare
[Anul n + 6]	Preselecție de către statele membre
[Anul n + 7]	Desemnarea finală a siturilor Evaluarea Mărcii patrimoniului european
[Anul n + 8]	Preselecție de către statele membre
[Anul n + 9]	Desemnarea finală a siturilor și monitorizare
[Anul n + 10]	Preselecție de către statele membre
[Anul n + 11]	Desemnarea finală a siturilor
[Anul n + 12]	Preselecție de către statele membre
[Anul n + 13]	Desemnarea finală a siturilor Evaluarea Mărcii patrimoniului european

Joi, 16 decembrie 2010

Participarea Elveției la programul „Tineretul în acțiune” și la programul de acțiune în domeniul învățării pe toată durata vieții ***

P7_TA(2010)0487

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui Acord între Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a termenilor și condițiilor de participare a Confederației Elvețiene la programul „Tineretul în acțiune” și la programul de acțiune în domeniul învățării pe toată durata vieții (2007-2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))

(2012/C 169 E/46)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12818/2010),
 - având în vedere proiectul de Acord între Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind stabilirea clauzelor și condițiilor de participare a Confederației Elvețiene la programul „Tineretul în acțiune” și la programul de acțiune în domeniul învățării pe toată durata vieții (2007-2013) (13104/2009),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în temeiul articolului 165 alineatul (4), articolului 166 alineatul (4) și al articolului 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0277/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandările Comisiei pentru cultură și educație (A7-0334/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Confederației Elvețiene.

Mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie *I**

P7_TA(2010)0488

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 decembrie 2010 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (COM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))

(2012/C 169 E/47)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0083),

Joi, 16 decembrie 2010

- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 291 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0073/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 1 decembrie 2010 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru economie și afaceri monetare, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorului, Comisiei pentru transporturi și turism, Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, Comisiei pentru pescuit, Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0355/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată mai jos;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
 4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0051

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 16 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 182/2011)

ANEXĂ

DECLARAȚIA PARLAMENTULUI EUROPEAN, A CONSILIULUI ȘI A COMISIEI

Prin articolul 5 alineatul (2) al prezentului regulament i se solicită Comisiei adoptarea unui proiect de act de punere în aplicare în care comitetul să emită un aviz pozitiv. Această dispoziție nu exclude posibilitatea ca Comisia, conform practicilor curente, în cazuri cu totul excepționale, să țină seama de noile circumstanțe care au apărut în urma votului și să decidă să nu adopte proiectul de act de punere în aplicare, după ce a informat în mod corespunzător comitetul și legislatorul.

Joi, 16 decembrie 2010

DECLARAȚII ALE COMISIEI

Comisia va analiza toate actele legislative în vigoare care nu au fost adaptate la procedura de reglementare cu control înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pentru a stabili dacă instrumentele respective trebuie adaptate la regimul actelor delegate, introdus de articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Comisia va face propunerile necesare cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de datele menționate în calendarul indicativ anexat la prezenta declarație.

Pe perioada desfășurării exercițiului de aliniere, Comisia va informa periodic Parlamentul European cu privire la proiectul de măsuri de punere în aplicare aferente acestor instrumente, care în viitor ar trebui să devină acte delegate.

În ceea ce privește actele legislative în vigoare care conțin în prezent trimiteri la procedura de reglementare cu control, Comisia va revizui dispozițiile privind această procedură în fiecare instrument pe care intenționează să îl modifice, pentru a le adapta în timp util, în conformitate cu criteriile prevăzute în tratat. În plus, Parlamentul European și Consiliul vor avea dreptul de a semnaliza actele de bază cu privire la care consideră că este important să fie adaptate în mod prioritar.

Comisia va evalua rezultatele acestui proces până la sfârșitul anului 2012, pentru a estima câte acte legislative care conțin trimiteri la procedura de reglementare cu control rămân în vigoare. Comisia va pregăti apoi inițiativele legislative adecvate pentru a încheia adaptarea. Obiectivul general al Comisiei este ca, până la sfârșitul celui de al 7-lea mandat al Parlamentului, toate dispozițiile care fac trimitere la procedura de reglementare cu control să fie eliminate din toate instrumentele legislative.

Comisia subliniază faptul că a lansat recent un studiu prin care se va efectua o revizuire completă și obiectivă a tuturor aspectelor politicii și practicii UE în materie de protecție comercială, inclusiv o evaluare a funcționării, a metodelor, a utilizării și a eficacității actualei scheme privind instrumentele de protecție comercială în ceea ce privește atingerea obiectivelor sale privind politica comercială, o evaluare a eficacității deciziilor de politică existente și potențiale ale Uniunii Europene (de exemplu, testul de interes al Uniunii, regula taxei celei mai mici, sistemul de colectare a taxelor) în comparație cu deciziile de politică ale anumitor parteneri comerciali și o analiză a reglementărilor de bază în materie de antidumping și de antisubvenții, ținând seama de practica administrativă a instituțiilor UE, de hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene și de recomandările și hotărârile Organismului de soluționare a diferendelor al OMC.

Comisia intenționează ca, în lumina rezultatelor studiului și a evoluțiilor din cadrul negocierilor din cadrul Agendei de dezvoltare de la Doha, să analizeze dacă sunt necesare actualizarea și modernizarea în continuare a instrumentelor de protecție comercială ale UE și să stabilească modul de realizare a acestor acțiuni.

De asemenea, Comisia reamintește de inițiativele sale recente privind îmbunătățirea transparenței funcționării instrumentelor de protecție comercială (ca de exemplu desemnarea unui consilier-auditor) și de munca desfășurată în colaborare cu statele membre pentru a clarifica elementele-cheie ale practicii în materie de protecție comercială. Comisia acordă o importanță deosebită acestei activități și va încerca să identifice, în consultare cu statele membre, alte posibile inițiative în acest domeniu.

În temeiul reglementării privind procedura comitetelor, bazate pe Decizia 1999/468/CE a Consiliului, atunci când un comitet de gestionare a politicii agricole comune (PAC) emite un aviz nefavorabil, Comisia trebuie să înainteze proiectul de măsură respectiv Consiliului, care poate lua o decizie diferită în termen de o lună. Cu toate acestea, Comisiei nu îi este interzis să acționeze, dar este la latitudinea ei să pună în aplicare măsura sau să amâne aplicarea acesteia. Prin urmare, Comisia poate aplica măsura atunci când, punând în balanță opțiunile existente, consideră că suspendarea aplicării acesteia ar duce, de exemplu, la efecte negative ireversibile asupra pieței. În cazurile în care Consiliul decide ulterior altfel, măsura pusă în aplicare de Comisie devine, evident, redundantă. Astfel, normele existente îi permit Comisiei să beneficieze de un instrument care permite protecția interesului comun al întregii Uniuni, prin adoptarea, cel puțin provizoriu, a unei măsuri.

La articolul 7 din regulament se prevede urmărirea atingerii obiectivului de a se menține această abordare în cadrul noilor dispoziții privind procedura comitetelor, însă numai în situațiile excepționale și pe baza unor criterii clar definite și restrictive. Comisia ar putea astfel să adopte un proiect de măsură în ciuda avizului nefavorabil al comitetului de examinare, în cazul în care „neadoptarea acestuia într-un termen care trebuie respectat în mod imperativ ar crea o perturbare semnificativă a piețelor (...) sau ar afecta interesele financiare ale Uniunii.” Dispoziția se referă la situațiile în care nu este posibil să se aștepte până când comitetul votează din nou același proiect de măsură sau un proiect de măsură modificat pentru că între timp piața ar fi perturbată semnificativ, de exemplu ca urmare a comportamentului speculativ al operatorilor. Pentru a asigura faptul că Uniunea poate acționa, ar urma să li se dea statelor membre și Comisiei ocazia de a avea o altă discuție în cunoștință de cauză cu privire la proiectul de măsură, nelăsând chestiuni asupra cărora nu s-a luat nicio decizie, evitându-se astfel speculațiile cu privire la acestea și efectele negative asupra piețelor și asupra bugetului.

Joi, 16 decembrie 2010

Astfel de situații pot apărea în contextul gestionării zilnice a PAC (de exemplu, fixarea restituirilor la export, gestionarea licențelor, clauza specială de salvagardare), unde deciziile trebuie adesea luate rapid și pot avea consecințe economice semnificative pentru piețe și, astfel, pentru agricultori și operatori, dar și pentru bugetul Uniunii.

În cazurile în care îi este indicat Comisiei de către Parlamentul European sau de către Consiliu că, în opinia acestora, un proiect de act de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute în actul de bază, Comisia va revizui imediat proiectul de act de punere în aplicare, ținând seama de pozițiile exprimate de Parlamentul European sau de Consiliu.

Comisia va acționa în așa fel încât să țină seama în mod corespunzător de gradul de urgență al chestiunii respective.

Înainte de a decide dacă actul de punere în aplicare trebuie adoptat, modificat sau retras, Comisia va informa Parlamentul European sau Consiliul cu privire la acțiunea pe care intenționează să o întreprindă și cu privire la motivele pentru care a optat pentru aceasta.

Apendice

ANEXĂ la declarația I a Comisiei

Tabel indicativ al actelor de bază care nu făceau obiectul procedurii de codecizie înaintea Tratatului de la Lisabona și care trebuie adaptate pentru a se ține cont de articolul 290 din TFUE

Domeniu de politică		Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
ESTAT	1.	Regulamentul (CE) nr. 1365/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind statistica transportului de mărfuri pe căi navigabile interioare și de abrogare a Directivei 80/1119/CEE a Consiliului (¹)	2011, al patrulea trimestru		X
SANCO	2.	Directiva Consiliului 64/432/CEE privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (²)	Martie 2012		X
	3.	Directiva Consiliului 90/426/CEE privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe (²)	Martie 2012		X
	4.	Directiva Consiliului 91/68/CEE privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine (²)	Martie 2012		X
	5.	Directiva 2004/68/CE a Consiliului de stabilire a normelor de sănătate animală privind importul și tranzitul, în Comunitate, al anumitor ungulate vii, de modificare a Directivelor 90/426/CEE și 92/65/CEE și de abrogare a Directivei 72/462/CEE (²)	Martie 2012		X
	6.	Directiva 2009/158/CE a Consiliului privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație (²)	Martie 2012		X
	7.	Directiva 92/65/CEE a Consiliului de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE (²)	Martie 2012		X

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	8. Directiva Consiliului 88/407/CEE de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină ⁽²⁾	Martie 2012		X
	9. Directiva Consiliului 89/556/CEE de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe ⁽²⁾	Martie 2012		X
	10. Directiva Consiliului 90/429/CEE de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină ⁽²⁾	Martie 2012		X
	11. Directiva 2002/99/CE a Consiliului de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (doar importuri) ⁽²⁾	Martie 2012		X
	12. Directiva 92/118/CEE a Consiliului de stabilire a condițiilor de sănătate publică și animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de produse care nu intră sub incidența condițiilor menționate, stabilite de reglementările comunitare specifice prevăzute de anexa A capitolul I la Directiva 89/662/CEE și, în ceea ce privește agenții patogeni, la Directiva 90/425/CEE ⁽²⁾	Martie 2012		X
	13. Directiva 2006/88/CE a Consiliului privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură ⁽²⁾	Martie 2012		X
	14. Directiva 92/35/CEE a Consiliului de stabilire a normelor de control și a măsurilor pentru combaterea pestei cabaline africane ⁽²⁾	Martie 2012		X
	15. Directiva Consiliului 77/391/CEE de instituire a unei acțiuni a Comunității în vederea eradicării brucelozei, tuberculozei și leucozei la bovine ⁽²⁾	Martie 2012		X
	16. Directiva Consiliului 82/400/CEE de modificare a Directivei 77/391/CEE și de instituire a unei acțiuni suplimentare a Comunității în vederea eradicării brucelozei, tuberculozei și leucozei la bovine ⁽²⁾	Martie 2012		X
	17. Decizia 90/242/CEE a Consiliului de introducere a unei măsuri financiare comunitare pentru eradicarea brucelozei la ovine și caprine ⁽²⁾	Martie 2012		X

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	18. Directiva Consiliului 90/423/CEE de modificare a Directivei 85/511/CEE de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a febrei aftoase, a Directivei 64/432/CEE privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine și a Directivei 72/462/CEE privind problemele de sănătate și inspecție veterinară care apar cu ocazia importurilor de animale din speciile bovină și porcină, respectiv de carne proaspătă provenind din țări terțe ⁽²⁾	Martie 2012		X
	19. Directiva 2003/85/CE a Consiliului privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a Deciziilor 89/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE ⁽²⁾	Martie 2012		X
	20. Directiva 2005/94/CE a Consiliului privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE ⁽²⁾	Martie 2012		X
	21. Directiva 92/66/CEE a Consiliului de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladii de Newcastle ⁽²⁾	Martie 2012		X
	22. Directiva 80/1095/CEE a Consiliului de stabilire a condițiilor pentru a face și a păstra teritoriul Comunității indemn de pestă porcină clasică ⁽²⁾	Martie 2012		X
	23. Decizia 80/1096/CEE a Consiliului de introducere a unor măsuri financiare comunitare pentru eradicarea peștei porcine clasice ⁽²⁾	Martie 2012		X
	24. Directiva 92/119/CEE a Consiliului de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului ⁽²⁾	Martie 2012		X
	25. Directiva 2001/89/CE a Consiliului privind măsurile comunitare pentru controlul peștei porcine clasice ⁽²⁾	Martie 2012		X
	26. Decizia 79/511/CEE a Consiliului privind o contribuție financiară a Comunității la campania de combatere a febrei aftoase în sud-estul Europei ⁽²⁾	2011/2012		X
	27. Decizia 89/455/CEE a Consiliului de introducere a unor măsuri comunitare privind instituirea de proiecte-pilot pentru controlul rabiei în vederea eradicării sau prevenirii acesteia ⁽²⁾	Martie 2012		X
	28. Decizia 2009/470/CE a Consiliului privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar	2012, al doilea semestru		X
	29. Directiva 82/894/CEE a Consiliului privind notificarea maladiilor la animale în cadrul Comunității ⁽²⁾	Martie 2012		X

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	30. Directiva 89/662/CEE a Consiliului privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾	Martie 2012		X
	31. Directiva 90/425/CEE a Consiliului privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾	Martie 2012		X
	32. Decizia 92/438/CEE a Consiliului privind informatizarea procedurilor veterinare de import (proiect Shift), de modificare a Directivelor 90/675/CEE, 91/496/CEE, 91/628/CEE și a Deciziei 90/424/CEE și de abrogare a Deciziei 88/192/CEE ⁽²⁾	Martie 2012		X
	33. Directiva 96/93/CE a Consiliului privind certificarea animalelor și a produselor animaliere ⁽²⁾	Martie 2012		X
	34. Directiva 2008/71/CE a Consiliului privind identificarea și înregistrarea porcinelor ⁽²⁾	Martie 2012		X
	35. Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 ⁽³⁾ al Consiliului.	2011 primul trimestru		X
	36. Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină ⁽²⁾	Martie 2012		X
	37. Directiva 2009/157/CE a Consiliului privind animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine	2011 primul trimestru		X
	38. Directiva 88/661/CEE a Consiliului privind normele zootehnice care se aplică animalelor reproducătoare din specia porcină	2011 primul trimestru		X
	39. Directiva 89/361/CEE a Consiliului privind animalele din speciile ovină și caprină reproducătoare de rasă pură	2011 primul trimestru		X
	40. Directiva 90/427/CEE a Consiliului privind condițiile zootehnice și genealogice care reglementează schimburile intracomunitare cu ecvidee	2011 primul trimestru		X
	41. Directiva 90/428/CEE a Consiliului privind schimburile de cai pentru concursuri și stabilirea condițiilor de participare la aceste concursuri	2011 primul trimestru		X
	42. Directiva 91/174/CEE a Consiliului privind condițiile zootehnice și genealogice care reglementează comercializarea animalelor de rasă	2011 primul trimestru		X

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	43. Directiva 94/28/CE a Consiliului de stabilire a principiilor referitoare la condițiile zootehnice și genealogice care se aplică importului de animale, material seminal, ovule și embrioni provenind din țări terțe și de modificare a Directivei 77/504/CEE privind animalele pentru reproducție de rasă pură din specia bovină	2011 primul trimestru		X
	44. Directiva 97/78/CE a Consiliului de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate ⁽²⁾	Martie 2012		X
	45. Directiva 91/496/CEE a Consiliului de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE ⁽²⁾	Martie 2012		X
	46. Directiva 98/58/CE a Consiliului privind protecția animalelor de fermă ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	47. Directiva 2008/119/CE a Consiliului de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor (versiune codificată) ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	48. Directiva 2008/120/CE a Consiliului de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor (versiune codificată) ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	49. Directiva 1999/74/CE a Consiliului de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	50. Directiva 2007/43/CE a Consiliului de stabilire a normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	51. Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului privind protecția animalelor în momentul uciderii ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	52. Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	53. Directiva 2000/29/CE a Consiliului privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate ⁽⁵⁾	2012, al doilea semestru		X
	54. Directiva 2007/33/CE a Consiliului privind combaterea nematozilor cu chisturi ai cartofului și de abrogare a Directivei 69/465/CEE ⁽⁵⁾	2012, al doilea semestru	X	

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	55. Directiva 93/85/CEE a Consiliului privind combaterea veștejirii bacteriene a cartofului ⁽⁵⁾	2012, al doilea semestru	X	
	56. Directiva 98/57/CE a Consiliului privind controlul <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith) <i>Yabuuchi et al.</i> ⁽⁵⁾	2012, al doilea semestru	X	
	57. Directiva 66/401/CEE a Consiliului privind comercializarea semințelor de plante furajere	2011, al doilea semestru		X
	58. Directiva 69/464/CEE a Consiliului privind combaterea râiei negre a cartofului	2013, al doilea semestru	X	
	59. Directiva 66/402/CEE a Consiliului privind comercializarea semințelor de cereale	2011, al doilea semestru		X
	60. Directiva 68/193/CEE a Consiliului privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie	2011, al doilea semestru		X
	61. Directiva 98/56/CE a Consiliului privind comercializarea materialelor de înmulțire pentru plantele ornamentale	2011, al doilea semestru		X
	62. Directiva 1999/105/CE a Consiliului privind comercializarea materialului forestier de reproducere	2011, al doilea semestru		X
	63. Directiva 2002/53/CE a Consiliului privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole	2011, al doilea semestru		X
	64. Directiva 2002/54/CE a Consiliului privind comercializarea semințelor de sfeclă	2011, al doilea semestru		X
	65. Directiva 2002/55/CE a Consiliului privind comercializarea semințelor de legume	2011, al doilea semestru		X
	66. Directiva 2002/56/CE a Consiliului privind comercializarea cartofilor de sămânță	2011, al doilea semestru		X
	67. Directiva 2002/57/CE a Consiliului privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre	2011, al doilea semestru		X
	68. Directiva 2008/72/CE a Consiliului privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare legumicol, altul decât semințele	2011, al doilea semestru		X
	69. Directiva 2008/90/CE a Consiliului privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe	2011, al doilea semestru		X
	70. Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante ⁽⁶⁾	2012-2013	a se vedea comentariul (nota de subsol de pe pagina precedentă)	
	71. Directiva 87/357/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la produsele care, nefiind ceea ce par a fi, pot pune în pericol sănătatea sau siguranța consumatorilor	2011, al doilea semestru		X

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică		Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
MARKT	72.	Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară	2011 (7)	X	
TRADE	73.	Regulamentul (CEE) nr. 3030/93 al Consiliului privind regimul comun aplicabil importurilor unor produse textile originare din țări terțe	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	74.	Regulamentul (CE) nr. 517/94 al Consiliului privind regimul comun aplicabil importurilor de produse textile din anumite țări terțe, care nu sunt reglementate de acorduri, protocoale sau alte înțelegeri bilaterale sau de alte regimuri comunitare specifice de import	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	75.	Regulamentul (CE) nr. 2248/2001 al Consiliului privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre, pe de o parte, și Republica Croația, pe de altă parte, și de aplicare a Acordului interimar dintre Comunitatea Europeană și Republica Croația, astfel cum a fost modificat	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	76.	Regulamentul (CE) nr. 953/2003 al Consiliului pentru evitarea deturnării spre țările Uniunii Europene a anumitor medicamente esențiale	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
		[Regulamentul (CE) nr. 868/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția împotriva subvenționării și practicilor tarifare neloiale ale țărilor nemembre, care cauzează prejudicii operatorilor de transport aerian comunitari prin furnizarea de servicii aeriene similare] (8)			
	77.	Regulamentul (CE) nr. 673/2005 al Consiliului de instituire de drepturi vamale suplimentare la importurile anumitor produse originare din Statele Unite ale Americii	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	78.	Regulamentul (CE) nr. 1616/2006 al Consiliului privind anumite proceduri de punere în aplicare a Acordului de stabilizare și asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Albania, pe de altă parte, precum și a Acordului interimar între Comunitatea Europeană și Republica Albania	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	79.	Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 al Consiliului privind aplicarea regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care duc la stabilirea Acordurilor de parteneriat economic	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	80.	Regulamentul (CE) nr. 55/2008 al Consiliului de introducere a unor preferințe comerciale autonome pentru Republica Moldova și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 980/2005 și a Deciziei 2005/924/CE a Comisiei	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	81. Regulamentul (CE) nr. 140/2008 al Consiliului din 19 noiembrie 2007 privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Muntenegru, pe de altă parte, și de aplicare a Acordului interimar dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Republica Muntenegru, pe de altă parte	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	82. Regulamentul (CE) nr. 594/2008 al Consiliului privind anumite proceduri de aplicare a Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte, și de aplicare a Acordului interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	83. Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare începând cu 1 ianuarie 2009	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	84. Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului privind introducerea unor măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană	Sfârșitul anului 2010/ începutul anului 2011	X	
	85. Regulamentul (CE) nr. 1342/2007 al Consiliului privind aplicarea unor restricții asupra importurilor de anumite produse din oțel din Federația Rusă	Începutul anului 2011	X	
	86. Regulamentul (CE) nr. 1340/2008 al Consiliului privind comerțul cu anumite produse siderurgice între Comunitatea Europeană și Republica Kazahstan	Începutul anului 2011	X	
MARE	87. Regulamentul (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului privind Fondul European pentru Pescuit	Noiembrie 2011		X
	88. Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor	Mai 2011		X
	89. Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului privind măsurile tehnice	Noiembrie 2011	X	
	90. Regulamentul (CE) nr. 2187/2005 al Consiliului privind măsurile tehnice în Marea Baltică	Noiembrie 2011	X	
	91. Regulamentul (CE) nr. 1100/2007 al Consiliului privind planul de regenerare a rezervelor de anghilă	Noiembrie 2011	X	

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	92. Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului privind sistemul de control	Noiembrie 2011	X	
	93. Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat	Noiembrie 2011	X	
	94. Regulamentul (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului privind autorizațiile pentru activitățile de pescuit	Noiembrie 2011	X	
	95. Regulamentul (CE) nr. 812/2004 al Consiliului privind capturile accidentale de cetacee	Noiembrie 2011	X	
	96. Regulamentul (CE) nr. 1966/2006 al Consiliului privind înregistrarea și comunicarea electronică a datelor (?)	A se vedea comentariul		
	97. Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului privind Marea Mediterană	Noiembrie 2011	X	
ENV	98. Directiva 87/217/CEE a Consiliului privind prevenirea și reducerea poluării mediului cu azbest	Primul semestru al anului 2011	X	
	99. Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană	Al doilea semestru al anului 2011		X
ENER	100. Regulamentul (CE) nr. 733/2008 al Consiliului privind condițiile de import al produselor agricole originare din țările terțe în urma accidentului produs la centrala nucleară de la Cernobâl (versiune codificată) Regulamentul (CE) nr. 1048/2009 al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 733/2008 privind condițiile de import al produselor agricole originare din țările terțe în urma accidentului produs la centrala nucleară de la Cernobâl ⁽¹⁰⁾	Nu s-a prevăzut o dată înaintea anului 2013 ⁽¹¹⁾		X
CLIMA	101. Decizia 2002/358/CE a Consiliului privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta	— ⁽¹²⁾		X
	102. Proiect de decizie a Comisiei de modificare a Deciziei 2006/944/CE a Comisiei [„Decizia privind cantitatea atribuită (CA)”]	Sfârșitul anului 2010		X
ENTR	103. Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole (versiune codificată a Regulamentului 3448/93)	Al patrulea trimestru al anului 2010		X

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică		Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
AGRI	104.	Regulamentul (CE) nr. 247/2006 al Consiliului privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii	23.9.2010		X
	105.	Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR)	30.9.2010		X
	106.	Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor [...]	30.9.2010		X
	107.	Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole	Primul trimestru al anului 2011		X
	108.	Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului privind finanțarea politicii agricole comune	Al patrulea trimestru al anului 2010	X	
	109.	Regulamentul (CE) nr. 378/2007 al Consiliului de stabilire a normelor pentru modularea voluntară a plăților directe prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005	Al patrulea trimestru al anului 2010	X	
	110.	Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91	Al patrulea trimestru al anului 2010	X	
	111.	Regulamentul (CE) nr. 165/94 al Consiliului privind cofinanțarea de către Comunitate a controalelor prin teledetecție și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3508/92 de stabilire a unui sistem de gestiune și control integrat pentru anumite regimuri de ajutor comunitare	Va fi abrogat de „Alinierea Regulamentului 1290/2005”	X	
	112.	Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare	Al patrulea trimestru al anului 2010		X
	113.	Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare	Al patrulea trimestru al anului 2010		X
	114.	Regulamentul (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului de stabilire a măsurilor specifice în domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003	Al patrulea trimestru al anului 2010		X

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	115. Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP)	Al patrulea trimestru al anului 2010		X
	116. Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului	Al patrulea trimestru al anului 2011 (ex-PRAC)	X	
	117. Regulamentul (CE) nr. 485/2008 al Consiliului privind controalele efectuate de către statele membre cu privire la operațiunile care fac parte din sistemul de finanțare prin Fondul european de garantare agricolă (versiune codificată)	Al patrulea trimestru al anului 2010	X	
	118. Regulamentul (CEE) nr. 922/72 al Consiliului de stabilire a normelor generale de acordare a ajutorului pentru viermi de mătase pentru anul de creștere 1972/1973	Va fi abrogat de „noua OCP unică”	X	
	119. Regulamentul (CEE) nr. 352/78 al Consiliului privind atribuirea cauțiunilor sau garanțiilor constituite în cadrul politicii agricole comune și nerestituite	Mijlocul anului 2011 - PAC după 2013		X
	120. Regulamentul (CE) nr. 814/2000 al Consiliului privind acțiunile de informare cu privire la politica agricolă comună	Mijlocul anului 2011	X	
	121. Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune	Mijlocul anului 2011 - PAC după 2013		X
	122. Regulamentul (CE) nr. 1667/2006 al Consiliului privind glucoza și lactoza (versiune codificată)	Mijlocul anului 2011	X	
	123. Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului din 17 decembrie 2007 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe	Mijlocul anului 2011		X
	124. Regulamentul (CE) nr. 637/2008 al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și de stabilire a programelor naționale de restructurare pentru sectorul bumbacului	Mijlocul anului 2011 - PAC după 2013		X
	125. Regulamentul (CE) nr. 614/2009 al Consiliului privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei (versiune codificată)	Mijlocul anului 2011	X	

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	126. Directiva 2001/112/CE a Consiliului privind sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman	Septembrie 2010		X
	127. <i>Regulamentul (CE) nr. 78/2008 Consiliului privind măsurile care trebuie întreprinse de către Comisie, în perioada 2008-2013, prin intermediul aplicațiilor de teledetecție instituite în cadrul politicii agricole comune</i>	Va fi abrogat de „Alinierea Regulamentului 1290/2005”	X	
	128. Regulamentul (CE) nr. 1217/2009 al Consiliului de creare a unei rețele de colectare de date contabile agricole privind veniturile și activitatea economică a exploatațiilor agricole în Comunitatea Europeană	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	129. Regulamentul (CEE) nr. 706/73 al Consiliului privind regimurile comunitare aplicabile Insulelor anglo-normande și Insulei Man pentru comerțul produselor agricole	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	130. Regulamentul (CE) nr. 2799/98 al Consiliului de stabilire a sistemului agromonetar pentru moneda euro	Al patrulea trimestru al anului 2011 - PAC după 2013		X
	131. Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare	Al patrulea trimestru al anului 2011 (ex-PRAC)	X	
	132. Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman	Al patrulea trimestru al anului 2011 (ex-PRAC)	X	
	133. Directiva 2001/110/CE a Consiliului privind mierea	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	134. Directiva 2001/113/CE a Consiliului privind gemurile, jeleurile și marmeladele de fructe, precum și piureul de castane îndulcit destinate alimentației umane	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	135. Directiva 2001/114/CE a Consiliului privind anumite tipuri de lapte conservat, parțial sau integral deshidratat și destinat consumului uman	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	136. Directiva 2001/111/CE a Consiliului privind anumite tipuri de zahăr destinate consumului uman	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	137. Regulamentul (CEE) nr. 451/89 al Consiliului privind procedura care trebuie aplicată anumitor produse agricole originare din diverse țări terțe mediteraneene	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	138. Regulamentul (CEE) nr. 3491/90 al Consiliului privind importurile de orez originare din Bangladesh	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
139.	Regulamentul (CEE) nr. 478/92 al Consiliului privind deschiderea unui contingent tarifar comunitar anual privind hrana pentru câini sau pisici, ambalată pentru vânzarea cu amănuntul, care intră sub incidența codului NC 2309 10 11 și a unui contingent tarifar comunitar anual privind hrana pentru pești, care intră sub incidența codului NC ex 2309 90 41, originare și provenind din Insulele Feroe	Al patrulea trimestru al anului 2011 - ar putea fi caduc - a se confirma	X	
140.	Regulamentul (CEE) nr. 3125/92 al Consiliului privind regimul aplicabil importului în Comunitate de produse din sectorul cărnii de oaie și capră originare din Bosnia-Herțegovina, Croația, Slovenia, Muntenegru, Serbia și fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	Al patrulea trimestru al anului 2011 - ar putea fi caduc - a se confirma	X	
141.	Regulamentul (CEE) nr. 1108/93 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții pentru aplicarea acordurilor bilaterale privind agricultura încheiate între Comunitate, pe de o parte, și Austria, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia, pe de altă parte	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
142.	Regulamentul (CE) nr. 774/94 al Consiliului privind deschiderea și modul de gestionare a anumitor contingente tarifare comunitare pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară, carnea de porc, carnea de pasăre, grâu, borș și tărâțe, brizuri și alte reziduuri	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
143.	Regulamentul (CE) nr. 2184/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind importurile în Comunitate de orez originar din Egipt și provenind din această țară	Al patrulea trimestru al anului 2011 - ar putea fi caduc - a se confirma	X	
144.	Regulamentul (CE) nr. 2398/96 al Consiliului privind deschiderea unui contingent tarifar de carne de curcan originară și provenind din Israel prevăzut de Acordul de asociere și de Acordul interimar dintre Comunitatea Europeană și Statul Israel	Al patrulea trimestru al anului 2011 - ar putea fi caduc - a se confirma	X	
145.	Regulamentul (CE) nr. 2005/97 al Consiliului de stabilire a anumitor norme de aplicare a regimului special privind importurile de ulei de măsline originar din Algeria	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
146.	Regulamentul (CE) nr. 2007/97 al Consiliului de stabilire a anumitor norme de aplicare a regimului special privind importurile de ulei de măsline originar din Liban	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
147.	Regulamentul (CE) nr. 779/98 al Consiliului privind importul în cadrul Comunității al produselor agricole provenite din Turcia, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 4115/86 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3010/95	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
148.	Regulamentul (CE) nr. 1506/98 al Consiliului de stabilire a unei concesiuni în favoarea Turciei sub forma unui contingent tarifar comunitar în 1998 pentru alunele de pădure și de suspendare a anumitor concesiuni	Al patrulea trimestru al anului 2011 - ar putea fi caduc - a se confirma	X	

Joi, 16 decembrie 2010

Domeniu de politică	Acte care trebuie revizuite	Calendar indicativ	Doar aliniere	Includere într-o propunere mai amplă
	149. Regulamentul (CE) nr. 1722/1999 al Consiliului privind importul de tărâțe, spărturi și alte reziduuri rezultate în urma cernerii, măcinării sau folosirii altor metode de transformare ale unor cereale provenite din Algeria, Maroc și Egipt și importul de grâu dur originar din Maroc	Al patrulea trimestru al anului 2011 - ar putea fi caduc - a se confirma	X	
	150. Regulamentul (CE) nr. 1149/2002 al Consiliului privind deschiderea unui contingent autonom pentru importurile de carne de vită de calitate superioară	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	151. Regulamentul (CE) nr. 1532/2006 al Consiliului privind condițiile referitoare la anumite contingente de import de carne de vită și mânzat de calitate superioară	Al patrulea trimestru al anului 2011	X	
	152. Regulamentul (CE) nr. 617/2009 al Consiliului de deschidere a unui contingent tarifar autonom pentru importurile de carne de vită de calitate superioară	Al patrulea trimestru al anului 2011		X
HOME	153. Directiva 2003/110/CE a Consiliului privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană	2012, al doilea semestru		X

- (1) Amploarea modificărilor depinde de rezultatul reuniunii cu statele membre planificată pentru decembrie 2010. Trebuie să se țină cont de faptul că acest regulament a fost adoptat în cadrul procedurii de codecizie.
- (2) Ca parte a unui pachet care conține, printre altele, o propunere privind dreptul UE în domeniul sănătății animale și o propunere de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind controalele oficiale.
- (3) Acest act este de competența partajată a DG SANCO/DG AGR.
- (4) Revizuire a dreptului UE în domeniul bunăstării animalelor (încă nu a fost stabilit calendarul exact), în legătură cu Rezoluția PE din 5 mai 2010 referitoare la evaluarea și analizarea planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010 (2009/2202(INI)), care a invitat Comisia să restructureze toate aceste acte într-un instrument orizontal general.
- (5) Parte a revizuirii în curs a dreptului UE în domeniul sănătății plantelor
- (6) Legat de revizuirea în curs a dreptului UE privind sănătatea plantelor, nu s-a decis dacă revizuirea va fi limitată la simpla aliniere.
- (7) Din cauza complexității politice a chestiunii, data nu poate fi specificată mai exact.
- (8) Acest regulament a fost inclus din greșeală în lista inițială, deoarece făcuse deja obiectul codeciziei înainte de Tratatul de la Lisabona și a fost inclus în aliniere în temeiul procedurii de reglementare cu control (PRAC).
- (9) Va fi abrogat de Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, nu este necesară nicio modificare specifică.
- (10) Este în curs evaluarea juridică pentru a se constata dacă aceste regulamente au legătură cu articolul 290 sau cu articolul 291 din TFUE.
- (11) Este în curs evaluarea privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 290 din TFUE.
- (12) Decizie a Consiliului de încheiere a Protocolului de la Kyoto în numele Comunității, nu va fi revizuită sau modificată în niciun fel. S-a solicitat, în cadrul acesteia, adoptarea unei singure măsuri de punere în aplicare, Decizia 2006/944/CE, după cum se menționează în rândul următor.

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 169 E/16	Uganda: legea Bahati și discriminarea populației LGBT Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la Uganda: așa-numita „lege Bahati” și discriminarea împotriva persoanelor LGBT	134
2012/C 169 E/17	Refugiații din Eritreea ținute ostatici în Sinai Rezoluția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la refugiații eritreeni reținuți ostatici în Sinai	136
2012/C 169 E/18	Întărirea interzicerii de către Uniunea Europeană a îndepărtării înotătoarelor rechinilor Declarația Parlamentului European din 16 decembrie 2010 privind sprijinul față de întărirea interzicerii de către Uniunea Europeană a îndepărtării înotătoarelor rechinilor	137
2012/C 169 E/19	Creșterea sprijinului acordat de Uniunea Europeană sporturilor la nivel de masă Declarația Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la creșterea sprijinului acordat de Uniunea Europeană sporturilor la nivel de masă	138
2012/C 169 E/20	O strategie a UE privind persoanele fără adăpost Declarația Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost	139

RECOMANDĂRI

Parlamentul European

Mărti, 14 decembrie 2010

2012/C 169 E/21	Instituirea unei capacități de reacție rapidă a UE Recomandarea Parlamentului European adresată Consiliului din 14 decembrie 2010 privind instituirea unei capacități de reacție rapidă a UE (2010/2096(INI))	140
-----------------	--	-----

III *Acte pregătitoare*

PARLAMENTUL EUROPEAN

Mărti, 14 decembrie 2010

2012/C 169 E/22	Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE: Portugalia//inundații - Franța/furtuna Xynthia Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))	145
	ANEXA	146

2012/C 169 E/23	Proiect de buget rectificativ nr. 9/2010: Fondul de solidaritate al UE (inundații în Portugalia, furtuna Xynthia - Franța) - Relansare economică: rețeaua europeană offshore de energie eoliană Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 9/2010 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010, secțiunea III – Comisia (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))	147
2012/C 169 E/24	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: SI/Mura, Slovenia Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/014 SI/Mura din Slovenia) (COM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))	148
	ANEXĂ	150
2012/C 169 E/25	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Heidelberger Druckmaschinen AG/Germania Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen from Germany) (COM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))	151
	ANEXĂ	153
2012/C 169 E/26	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Wielkopolskie Autovehicule, Polonia Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/004 PL/Wielkopolskie Autovehicule, Polonia) (COM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))	154
	ANEXĂ	156
2012/C 169 E/27	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Aragón – Comerț cu amănuntul, Spania Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/016 ES/ Aragón – Comerț cu amănuntul, Spania) (COM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))	157
	ANEXA	159
2012/C 169 E/28	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Comunidad Valenciana - Textile/Spania Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana – Textile, Spania) (COM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))	160
	ANNEXĂ	162

2012/C 169 E/29	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Comunidad Valenciana – piatră naturală din Spania Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana – Piatră Naturală, Spania) (COM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))	163
	ANEXĂ	165
2012/C 169 E/30	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Lear, Spania Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/023 ES/Lear din Spania) (COM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))	166
	ANNEXĂ	168
2012/C 169 E/31	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: H. Cegielski-Poznań, Polonia Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Polonia) (COM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))	169
	ANEXĂ	171
2012/C 169 E/32	Extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2003/109/CE la beneficiarii unei protecții internaționale ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind modificarea Directivei 2003/109/CE în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii unei protecții internaționale (COM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))	172
	P7_TC1-COD(2007)0112 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind modificarea Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii unei protecții internaționale	173
2012/C 169 E/33	Acordul dintre Uniunea Europeană și Georgia privind facilitarea eliberării vizelor*** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Georgia privind facilitarea eliberării vizelor (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))	173
2012/C 169 E/34	Crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 377/2004 al Consiliului privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (COM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))	174
	P7_TC1-COD(2009)0098 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 377/2004 al Consiliului privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație	175

2012/C 169 E/35	Ordinul european de protecție ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la proiectul de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))	175
	P7_TC1-COD(2010)0802 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție	176
	ANEXA I	190
	ANEXA II	194
2012/C 169 E/36	Traficul de persoane ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de abrogare a Deciziei-cadru 2002/629/JAI (COM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))	196
	P7_TC1-COD(2010)0065 Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 14 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului	197
2012/C 169 E/37	Acordul dintre Uniunea Europeană și Georgia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Georgia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))	197
Miercuri, 15 decembrie 2010		
2012/C 169 E/38	Mobilizarea instrumentului de flexibilitate pentru Programul de învățare pe tot parcursul vieții, pentru Programul pentru inovație și competitivitate și pentru Palestina Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea instrumentului de flexibilitate (COM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))	198
	ANEXĂ	199
2012/C 169 E/39	Poziția Parlamentului privind noul proiect de buget 2011 modificat de Consiliu Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, toate secțiunile, astfel cum a fost modificat de Consiliu (17635/2010-C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))	200
	ANEXĂ	201
2012/C 169 E/40	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Noord Holland ICT/Țările de jos Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea FEG/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Țările de Jos)(COM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))	202
	ANEXĂ	204

2012/C 169 E/41	Punerea în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept *	
	Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept (COM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))	205
2012/C 169 E/42	Agențiile de rating de credit***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (COM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))	218
	P7_TC1-COD(2010)0160	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit	219
2012/C 169 E/43	Abrogarea directivelor privind metrologia ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de abrogare a Directivelor 71/317/CEE, 71/347/CEE, 71/349/CEE, 74/148/CEE, 75/33/CEE, 76/765/CEE, 76/766/CEE și 86/217/CEE ale Consiliului privind metrologia (COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))	219
	P7_TC1-COD(2008)0227	
	Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 15 decembrie 2010 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de abrogare a Directivelor 71/317/CEE, 71/347/CEE, 71/349/CEE, 74/148/CEE, 75/33/CEE, 76/765/CEE, 76/766/CEE și 86/217/CEE ale Consiliului privind metrologia	220
	ANEXĂ	220
2012/C 169 E/44	Inițiativa cetățenilor***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor (COM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))	220
	P7_TC1-COD(2010)0074	
	Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 15 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor	221
	ANEXA	221
 Joi, 16 decembrie 2010		
2012/C 169 E/45	Marca patrimoniului european ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unei acțiuni a Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european (COM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))	223

	P7_TC1-COD(2010)0044	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 16 decembrie 2010 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unei acțiuni a Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european	223
	ANEXĂ	233
2012/C 169 E/46	Participarea Elveției la programul „Tineretul în acțiune” și la programul de acțiune în domeniul învățării pe toată durata vieții ***	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 decembrie 2010 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui Acord între Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a termenilor și condițiilor de participare a Confederației Elvețiene la programul „Tineretul în acțiune” și la programul de acțiune în domeniul învățării pe toată durata vieții (2007-2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))	234
2012/C 169 E/47	Mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 decembrie 2010 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (COM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))	234
	P7_TC1-COD(2010)0051	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 16 decembrie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie	235
	ANEXĂ	235
	Apendice	237

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

